திருக்கேதீச்சர மான்மியம்

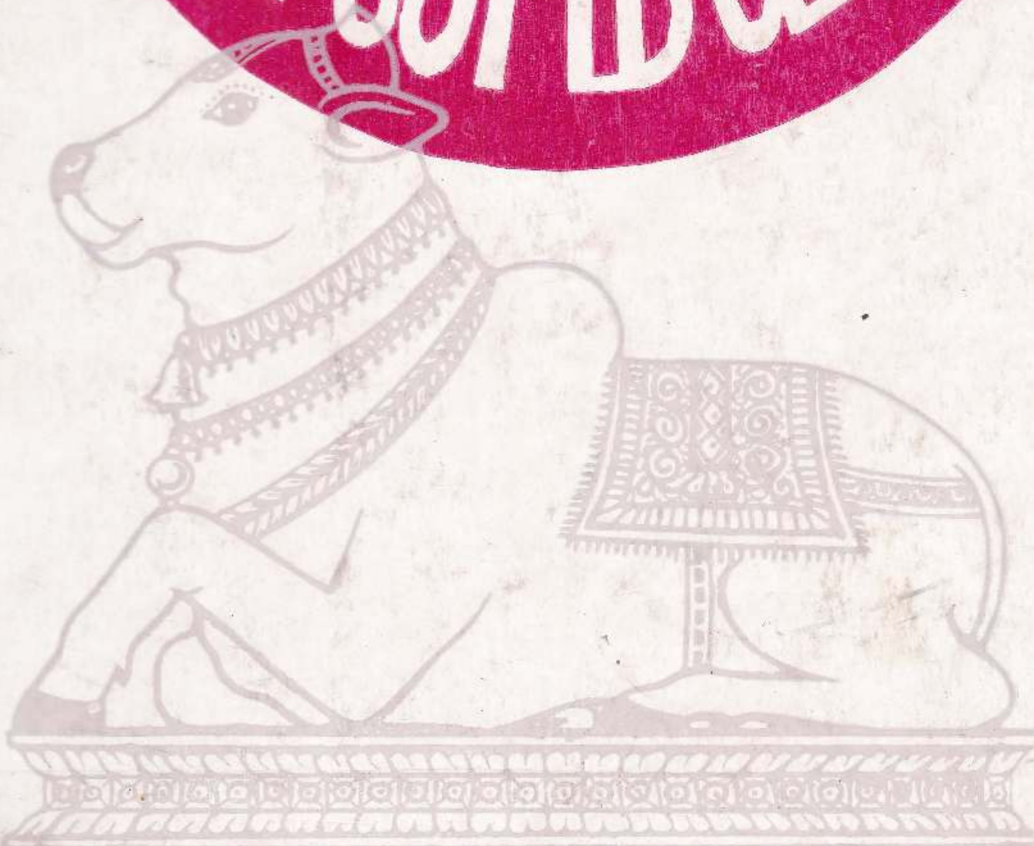

உ

சிவமயம்

திருக்கேதீச்சர மான்மியம்

புராதன காண்டம்

வெளியீடு:

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபை வெளியீடு

சுக்கில ஞூ — வைகாசி மீ — ஆருந் நாள்

நூற்பெயர்: திருக்கேதீச்சர மான்மியம் — புராதன காண்டம்

வெளியீடு: திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச் சபை

வெளியிட்ட திகதி: 20-05-1989

பிரதிகள்: ஆயிரம்

பதிப்புரிமை: திருக்கேதீச்சர மான்மியப் பதிப்புக் குழு
சைவப் பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம்
சிவத்திரு. சரவணமுத்து சுவாமிகள்
திரு. வ. பேரின்பநாயகம்
திரு. சி. கதிரவேலு

ஆக்கம்: பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A.

அச்சுப்பதிவு: மஹாத்மா அச்சகம், ஏழாலை.

விலை: ரூபா 50/-

Name of Book: Thiruketheechchara Manmiam — Purathana Kandam

Publication: Thiruketheeswarm Restoration Society

Date of Publication: 20-05-1989

Number of Copies: 1000

Publication Rights: Thiruketheechchara Manmia Publication Board
Saiva Periyar Thiru. M. Gnanapirakasam
Siva Thiru. Saravanamuthu Swamikal
Thiru. V. Perinpanayagam
Thiru. S. Kathiravelu

Author: Pandit M. Kandiah, B. A.

Printers: Mahathma Printing Works, Erlalai.

Price: 50/-

உ
சிவமயம்

வெளியீட்டுரை

ஸ்ரீமான் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள்
(திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவர்)

எல்லாம் வல்ல முழுமுதலிறைவனாகிய சிவபெருமான் உலகங்களெல்லாம் – நீக்கமற நிறைந்து நின்று – பாலின் கண் நெய் போல் விளங்கித் தோன்றுவாராயினும் திருக்கேதீச்சரம் போன்ற மாபெரும் தலங்களில் தயிரில் நெய் போல வெளிப்படையாகக் காட்சி அளித்து வருகின்றார். இந்த ஆலயங்களைத்தான், ''ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே'' என்றபடி, நாங்கள் அரன் என்றுஞ் சிவபிரான் என்றுந் நினைந்து தொழுது வருகின்றோம்.

திருக்கேதீச்சரம் பலசற்ப காலங்களையுங் கண்ட தலம் என்பதையும், தேவார திருவாசகப் பாடல்கள் பெற்ற சிறப்புத்தலம் என்பதையும் நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம். விராட் என்றும் ''உலக புருடன்'' என்றுங் கூறப்படும் அப்பொருளின் மூலாதார நிலையந் திருக்கேதீச்சரம் என்பதும், ''ஹிருதயம் சிதம்பரம்'' என்பதும், ''பிரமரந்திரம் கைலாசம்'' என்பதும் எம்மால் நன்கு விளங்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

''ஈஸ்வராணும் மஹேஸ்வர: பதினும் பதி:'' என்பதற்கிணங்க எங்கள் சமயா சாரியார்கள் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானை அக்கரையில் நின்று காணும் பொழுது அவருடைய பதித்துவமான தோற்றமே அவர்கள் காட்சியில் தெரிவதாயிற்று. அதாவது திருக்கேதீச்சரப் பெருமானே அனைத்துலகங்களையும் படைக்கின்றார், காக்கின்றார், அழிக்கின்றார் என்ற காட்சியே அவர்களுக்கு லப்யமாயிற்று. 'மூவெயில் செற்றவன் பற்றி நின்று உறைபதி' என்றும் 'பல்லுலகினில் உயிர் வாழ்க்கை கண்ட நாதனார் காதலித்துறை கோயில்' என்றும் 'மாழையங்கயற் கண்ணி பாலருளிய கேதீச்சரத்தான்' என்றும், சம்பந்தப் பெருமான் பன்னிப் பன்னிக் கூறித் திளைப்பதை நாங்கள் தேவாரங்களிற் காண்கின்றோம்.

திருக்கேதீச்சரத்தை – அதன் பழம் பெருந் தன்மையை – அதன் இயற்கையோடிசைந்த இன்ப நிலையை – எவர் ஒருவர் உள்ளத்தால் உன்னி, மனத்தால் நினைத்து, வாயினால் பன்னிப் பன்னிக் கூற முயல்கின்றாரோ அவரே எமக்கு வாய்த்த வழிகாட்டியாகும். ''எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு'' என்ற பொதுமறைத் தீர்ப்பையும், யாம் இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

எமது அருமை வாய்ந்த அன்பர் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களிடம் சைவ சமயத்தின் உண்மைகளையும், பெருமைகளையும் உள்ளடக்கிய முறையில் ''திருக்கேதீச்சர மான்மியம்'' என்ற ஒரு முழு நூல் வெளிவருதல் வேண்டும் என்று ஒருநாள் கேட்டதாக ஒரு ஞாபகமுள்ளது. இரண்டு மாதங்களுள் மேற்படி நூலின் முழுப்பெரு வடிவத்தையும் தாம் மேற்கொண்டிருக்கும்

திட்டத்தையும் தாம் அமைத்திருக்கும் காண்டங்கள், சருக்கங்கள், படலங்கள் முதலியவற்றையும், எமக்கும் உயர்திரு சி. சரவணமுத்துச் சுவாமிகளுக்கும், வேறு சில திருக்கேதீச்சர அன்பர்களுக்கும் விளக்கிக் கூறிக் காட்டினார்கள். திருவருட் டுணையினாலும், மேற்படி குழுவினர் காட்டிய ஊக்கத்தினாலும் பண்டிதர் அவர்கள் தமக்கே இயல்பாக அமைந்துள்ள புலமைத் திறனாலுஞ் சைவ ஞானச் சிறப்பாலும் 800 பாடல்கள் கொண்ட முதற் காண்டத்தை ஒரு சில மாத எல்லைக்குள் எழுதி நிறைவேற்றிக் குழுவினர்க்குக் காண்பித்தனர். பழமையும் புதுமையும் பொதுளிய எளிய தமிழ்ச் சொற்களால் இக் காலத் திற்கேற்ற முறையில் வெளிவரும், மஹத்துவம் வாய்ந்த நூல் என்று குழுவினர் வியந்து பாராட்டினர். குறித்த "திருக்கேதீச்சர மாண்மியம்" முதற் காண்ட நூலையே இன்றைய தினம், திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் சந்நிதியில், சந்நிதி மண்டபத்திலே வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். இதனைத் தொடர்ந்து வரும் ஐந்து காண்டங்களையும், திருக்கேதீச்சரப் பெருமைகளையெல்லாம் உணர்த்த வல்ல கோயிற் கோபுரப் படங்களுடனும், கல்வெட்டு, சாசன எழுத்துக் குறிப்புகளுடனும் வெளியிடுவதற்குரிய ஒழுங்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

கௌரியம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருவருள் வெள்ளம், முன்னும் பின்னுமாம் எங்கணும் பெருகி உறுதுணையாய் நிற்ப வெளிவரும் "திருக்கேதீச்சர மான்மியம்" என்னும் இந்நூல் இக் கேந்திர பூமியில் வெகு விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் சைவ எழுச்சிகள், சைவ இயக்கங்கள் ஆகிய அனைத்திற்கும் கட்டியம் கூறிக்கொண்டு வரும் ஒரு முன்னோடிப் பெருநூலாகவே நாங்கள் கொள்கிறோம்.

பல்வேறு குழப்பங்களுக்கும் மத்தியில் உதயமாகி வரும் "ஞான சூரியன்" போன்ற இந்நூலின் வெளியீட்டுக் குழுவினர், இதன் அருமையையும் பெருமையையும் நோக்கி, இது திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபையின் வெளியீடாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே விரும்புகின்றனர். இக் காலநிலையில் சைவத் தமிழ் உலகம் எங்கெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம் சென்று இந்நூல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விற்பனை செய்வதினால் வரும் வருவாயெல்லாம் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைக்கே உரியது என்பதையும் யான் இத்தால் அனைவருக்குந் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்க திருக்கேதீச்சர மான்மியம். வாழ்க இதனை ஆக்கியளிக்கும் மு. கந்தையா அவர்கள்.

சுபமஸ்து

திருக்கேதீச்சர மான்மியம்

உள்ளுறை

காப்பு	பக்கம்
கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்	01
நாட்டுப் படலம்	11
நகரப் படலம்	27
பாலாவிப் படலம்	43
பாயிரப் படலம்	49
திருக்கைலாசப் படலம்	58
கேதுபூசைசெய் படலம்	67
துவஷ்டா பூசித்த படலம்	76
துவஷ்டா அரசுசெய் படலம்	88
மண்டோதரி பேரருள் பெற்ற படலம்	97
மாந்தை விகாசப் படலம்	107
விஜயன் வருகைப் படலம்	112
அருஞ்சொல் விளக்கம்	121

இந்நூல் நிறைவுற இனி வெளிவரற்பாலவை

உ

சிவமயம்

காப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்து மாமனு மூலஞ் சுழித்தெழீஇப்
பந்த மாற்றிப் பரன்கயி லைக்குயிர்
உந்த மிக்குயர்ந் தோங்கு துதிக்கைநீள்
சிந்து ரானனன் சேவடி போற்றுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரநாதர் திருவடிகளே சரணம்

சிவமயம்

கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்

தலவிநாயகர்

சொல்லார் திருக்கே தீச்சரத்துத்
தொடரும் நித்ய நைமித்ய
மெல்லாங் கால்கொள் திருநிலையாய்
எழிலார் கோலத் தனியுருவின்
வல்லாள் வலபை யுள்ளுறுத்து
வணங்கார் தமையும் வணங்குவிக்கும்
எல்லார் வெண்கோட் டிபமுகன்றட்
கெல்லா வுறுப்பு முறப்பணிவாம் 2

சுவாமி

பண்டென் குறிக்கோர் பழுங்கிடையாய்ப்
பழகப் பழகப் புதுவரத்தாய்
அண்டு தொறுமவ் வவர்காட்சிக்
கவ்வப் போதொவ் வொருவிதமாய்
விண்டு வாதி யடியரொடு
வியன்மா முடிமன் னவர்குலமுந்
தொண்டாள் கேதீச் சரத்தடிகள்
சுடர்ப்பூங் கமலக் கழல்பணிவாம் 3

நடேசர்

ஏதுக் குழல்கின் றீருலகீர் இங்கே பாரு மெனவுடுக்கங்
கோது மொலியா லுவந்தழைத்திட் டுடுநீள் கை விரற்சுட்டி
ஈதுகாணும் நுமதுபுகல் என்றேந்துபதத் தியல்காட்டி
மாது காண நடனமிடும் மன்றன் பொன்று ளிணைபோற்றி 4

பெரியசோமாஸ்கந்தர்

துரித மதுர சுரவேகத் தொனிநா
யனமுன் னெழத்தொடர்ந்து
சுரத மின்னார் நடனமிடத் தோன் தாங்
களவில் சிவபூதம்
முரிய நெளிய முதுகூளை முன்னும்
பின்னு மசைந்தாடி
இரத மேறும் பெரும் பெருமான் இருந்த
கொலுவி னெழில் போற்றி. 5

உற்சவர்கள்

மூளும் பக்தி யலையலைய முதுசீ ரடியார் புகழேத்தக்
கேழும் ஒளியுங் கிளருமழ கெழுவா கனயா னங்கள்மிசை
நாளும் பொழுதும் நலமார நீளுங் கேதீச் சரவீதி
சூழுந் திருவாருற்சவர்சீர் துதித்து மகிழ்ந்து தோத்திரிப்பாம்

ஆதிவிநாயகர்

ஆதிக் கேதீச் சரத்த மர்ந்தஃ தான கீர்த்திப் பிரபாவம்
மாதிக் கெல்லாங் கொளப்பரப்பி மண்கீழ் வாசம்மகிழ்ந்துசைவ
நீதி மிதக்க மேன்மிதந்து நிலவுபூசை மகிழ்ந்துறைவெண்
சோதித்தந்தக் களிற்றையன் தூமாமலர்த்தா ளிணைபோற்றி

நர்த்தன விநாயகர்

மத்துறு மதக்கொலைஞர் சூழ்ச்சிகடந் தேறி
இத்தல மெழுந்தவிற லோகைமகிழ் தேக்கி
மர்த்தள வயிற்றிறொடு மாமுடி துளங்க
நர்த்தன மியற்றுகண நாதனடி போற்றி. 8

தக்ஷிணாமூர்த்தி

சீரார் முகத்தி னுபசாந்தத் தேசுமலரச் செழுங்காத்திற்
பேரார் சின்முத் திரைதிகழப் பிறங்கு புலித்தோ லிடை யொளிர
நேரார் தியான நிம்மதியில் நெடுநீ ருலகு திளைக்கவருள்
ஆரார் கல்லா லிழற்கடவுள் ஐதார் கமல பதம் போற்றி

லிங்கோற்பவர்

சங்கேந் தியமால் சதுர்முகனுந்
    தமைத்தா மறியாத் தவறுணர்த்தப்
பொங்கே ரழலாய் வானுயர்ந்த
    பொருவார் சோதிக் குடர்குடைந்து
செங்கே ழுருவந் திகழவரு
    திருவாள் மழுமான் திருக்கரத்து
லிங்கோற் பவர்பொற் றிருப்பாத
    பங்கே ருகநற் றுணைபோற்றி. 9

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள்

சோமாஸ்கந்தர்

தேமா மலர்வேய் செழுங்கூந்தற்
செல்வி யிடப்பால் சினவடிவேற்
சூர்மா தடிந்த சேய்நடுப்பால்
துலங்கத் துலங்கித் தொழுதணைவார்
காமா திகளுங் கடைபோகக்
கதிமோட் சமுங்கை கூடவருள்
சோமாஸ் கந்தர் துணைமலர்த்தாள்
தொழுது போற்றி யுளமகிழ்வாம் 12

விஷ்ணு

பூமா தொருபாற் பொருவறுசீர்
மலர்மா தொருபாற் பொலிவெய்த
நாமார் தேக தர்மநிலை
நலியா வண்ணம் புரந்தருள்சீர்த்
தூமா நீல மணிமேனிச்
சுதரி சனப்பேர்ச் சுடராழிச்
சீமான் விஷ்ணு திருவடிக்கண்
செழுமா மலர்தூய்ப் பணிகுவாம்.

மஹாலிங்கம் (குளகம்)

ஆனாயும்நீ பெரியாயென் றப்பர் பெருமான் செப்புபொருள்
தானாய்த் திருக்கேதீச்சரத்துத் தலங்காண் வீக்க தூக்கங்கட்
கானப் பேரத் தாட்சியுமாய் அடிமா நிலத்துங் குடியிருந்து
நானா விதப்பேர் நலிவுமுற்று நானூ றாண்டு கடந்தேறி, 13

இந்நாள் வண்ணைப் பசுபதியார்
இடுக்கட் கிடுக்க ணாகிநின்ற
பன்னா ளுழைப்பூ தியமாயங்
கவர்தம் வயிற்றிற் பால்வார்த்து
நன்றாட் கொளமேல் மீண்டருள்சீர்
நாம மஹாலிங் கப்பெருமான்
பொன்னா ரடிக்கீழ் நீர்மலர் தூஉய்ப் 14
புறநோக் கறநின் றகமலர்வாம்.

பஞ்சலிங்கம்

எஞ்ச லில்பிர பஞ்ச முதல்களாம்
ஐஞ்சு பூதமு மாள்முதல் நாமென
விஞ்சு வீறுற மேற்பிர காரம்வாழ்
பஞ்ச லிங்க பகவர்ப் பரவுவாம். 14

இலக்குமி

மரும லர்வன மாலைப் பிரியன்மால்
மருமம் விட்டக லாதுமற் றீதிலோர்
மரும முண்டென மாநிலந் தேற்றவாழ்
மரும லர்க்குழல் மாபதம் போற்றுவாம். 15

சுப்பிரமணியர்

வேல்நெ டுங்கை வியத்தகு வேள்சிவ
பாலன் பாவையர் மேவிரு பாலுற
நீல மஞ்ஞையின் மீதொளிர் வெய்யசூர்க்
காலன் காற்றுணை காதலித் தேத்துவாம். 16

ஆறுமுகர்

வேறு வேறு விதம்ப டருட் டொழில்
ஆறு மாமுகம் வீறுமி ராறுதோள்
ஏறு சேவற் கொடிமயில் வாகனன்
ஆறு மாமுகன் சீரருள் வேண்டுவாம். 17

பிரமா

தரமன் றெவருந் தனக்குலகில்
தானே பிரம மெனுமகந்தைச்
சிரமங் கொள்ளா தெணவோருந்
திருவா ரொருநின் முதன்மையுணர்
வரநன் றருளென் பிரார்த்தணையின்
மருவு மொருநான் முகத்தேவன்
பிரமன் கழற்செம் போதிணைநம்
பிமரங் கெடவுற் றிறைஞ்சுவாம். 18

துர்க்கை

படந்தாங் கரவஞ் சுமந்திளைக்கும்
பார்மா தயர்வுற் றுடலிளைக்கத்
தொடர்ந்தாக் ரமித்துத் துயர்ப்படுக்குஞ்
சும்ப நிசும்ப சண்டமுண்டர்
அடர்ந்தார்ப் பரிக்கும் ஆயிரவர்
அசுரர் கொடுமா யக்கடம்முன்
கடந்தா ளம்மை காடுகாள்
தடந்தா ளிணையெம் முடிக்கணிவாம். 19

பைரவர்

நாமமுறு மூவிலைவேல் நாளலருஞ் செவ்வலரித்
தாமமணி மார்பிலங்கத் தண்டையொலி சலசலக்கச்
சேமமுறு காவல்மகிழ் சேத்திரபா லகன்படுகன்
காமருபூங் கழலிணைகள் கருத்தினிலுள் ளிருத்துவாம் 20

நவகோள்

தேவுமலி சிவபூசை செய்துபெறு பலனோங்கிப்
பூவுலக மானிடர்க்குப் போதுபலன் வகுத்தூட்டும்
நாவுமலி புகழாளர் நவக்கிரக நாயகர்சீர்
பாவுமன மொருக்கி நின்று பணிந்துநல மெய்துவாம், 21

சனீஸ்வரன்

முனீஸ் வரருஞ் சார்வரிய முதிய பெருந் தவத்திறனுக்
கனீஸ்வரனுஞ் சிவன்மகிழ்ந்தன் றளித்தபெரு வரச்சிறப்பால்
தனீஸ் வரனுந்தன்மையுமோர் தலத்தினிடைத் தான்கிளக்குஞ்
சனீஸ் வரனுக் கன்பார்வோம் தகுதுயர்விட் டின்பார்வோம்.

சந்திரன்

அண்டத்தும் பிண்டத்தும் ஆகாச மண்டலஞ் சேர்ந்
தெண்டகுசீர்ப் பயனுதவும் இமகரன்கோ புரவாயில்
அண்டையிடப் பால்மருவி யண் ணலிடக் கண்ணுன
பண்டைநிலை தேற்றுமவன்பாங்கினுமன் பீங்குறுவாம். 23

சூரியன்

நேரியலுந் திருவாயில் நிருமலன்நோக் கெதிர்வலப்பால்
தாரியலுஞ் செவ்வந்தி மார்பொளிரத் தன்னணைவார்
கூரியலு மதிமென்மேற் கூர்ப்பிக்க வீற்றிருக்குஞ்
சூரியனைத் தொழுங்காலைத் தூரியதாம் மனவிருளே.

துவாரவிநாயகர் சுப்பிரமணியர்

முந்தைமுதல் எந்தைமகார் மூத்தவரும் இளையவரும்
தந்தையிடம் வருவோரை முந்திக்காண் ஆதரவார்
சுந்தரச்சீர்த் துவாரவிநா யகர்சுப்ர மணியரவர்
சுந்தமலர்த் தாண்மலரெந் தலைக்கணியாம் முறைமையினுல்

நந்திகேஸ்வரர்

பண்பார்கே தீச்சரத்துப் பழம்பெருமைக் கிலங்கணியாம்
நண்பார்சீர்ப் பெரியநந்தி நம்பனிடம் வருவாரைக்
கண்பார்த்து நேர்புகுத்தக் கடைவாயின் முன்னிருக்கும்
திண்காத்தி ரத்தேவன் திருப்பொலிவு கருத்தமைப்பாம்

அதிகாரநந்தி

மாதிரத்தோ ரெவரெவரும் வந்தணிவா யிலிற்புகுவோர்
ஆதிபரன் ஆணையநு சரணைவிதிக் கமைந்தொழுகத்
தீதில்பிரம் பொடுகட்கந் திருமலர்க்கை கொளத்தாங்கி
நீதிபுரி யதிகார நந்திநிலை நினைகுவாம்.

பதிகம்பாடிய சம்பந்தர்

தூரியனு மந்நிலையே அணியனுமா
யிருந்துதன துண்மை காட்டும்
பேரியலான் கேதீசன் எனல்காட்ட
அவன்பெரிய வாய்மை முற்றும்
ஏரியல்மா தோட்டத்தி னெழில்முற்று
மியல்ராமேச் சரத்தி ருந்தே
நேரியலக் கண்டபடி பதிகமருள்
பிள்ளைகழல் நினைவிற் கொள்வாம்.

நால்வர்

சைவ மெய்யியல் மாதுமெய் பொடிப்பத்
தமிழுந் தெய்விகத் திருநிலைக்குயரத்
தெய்வ நீறுகண் டிகையுமஞ் செழுத்துந்
திசைய டங்கலுந் தேசுமிக் கொளிர
உய்வ தோர்நெறி நால்வர்நன் னெறியென்
ஓகை மீக்கிளர்ந் துலகெலாம் மலர
வைய முய்ந்திட வாழ்வருள் நால்வர்
மலர்ச்செ ழும்பதம் வாழ்த்தியுய் வுறுவாம்.

சேக்கிழார்

கன்றும் மழுவுந் திகழ்கரத்தார்
கழற்கே முழுக்கத் தமையளித்திங்
கென்று முள்ள தொண்டுநெறி
யியலார் தம்மை யினங்கண்டு
துன்று மருபூ திக்கண்ணால்
துலங்கு மவர்சீர் கண்டுரைக்க
நன்று மருவும் வாக்கியலார்
சேக்கி ழார்பூங் கழல்போற்றி.

கேது

கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழவே
கெடுமி டர்வினை யெனமுனங் காழி
நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்
நவின்ற வாய்மை யதார்த்தமுன் னீடும்
நீடு பல்யுகம் நேர்பெற முன்னே
நிலவு தன்செய லானிகழ் வித்துப்
பீடு சேர்தலப் பெயருந்தன் பெயரால்
பிறங்க நின்றிடு சிகிபதந் தொழுவாம்.

சந்தானகுரவர்

நந்தா ஞானப் பெருநிலமாம் நலமார் கயிலைப் பரம்பரையின்
வந்தான் மிகஞா னத்திருவின் வளமேம் படுக்குஞ் சித்தாந்த
சிந்தா மணிகள் சிவஞானத் திருவார் மெய்கண் டாராதி
சந்தா னத்துக் குரவர்பதந் தலைமேற் கொடுமெய்ந் நிலையுறுவாம்

திருமுறைக்கோயில்

நீடார் வேத வேதாங்கம்
நிலவு மிருதி யாதிகளும்
சேடார் சைவா கமத்தொகையும்
திருவார் புராணப் பெரும்பரப்பும்
தோடார் பாடல் முதலாகத்
தொடரும் பனிரு திருமுறையும்
பீடார் திருமா முறைக்கோயில்
பிரச மலர்தூய்த் தொழுதெழுவாம் 33

அறுபத்து மூவர்

மறுவில் செல்வத் துலகியலின்
வாழ்வாங் கறிந்து வாழுநெறி
பொறுதி நேர்மைக் கடைப்பிடிக்குட்
புலனைந் தடங்க வெல்லுநெறி
உறுதிப் பயனுர் இறைபணிக்கே
ஒன்றும் நெறியென் றிவைதோற்றும்
அறுபத் தொருமூன் றடியர்கழல்
ஆராப்பரிவி னணைந்துய்வாம் 34

பதிகம் பாடிய சுந்தரர்

கத்துங் கடலக் கரைமருவுங்
கவினுர் ராமேச் சரத்திருந்தே
மெத்து மாந்தைப் பாலாவி
வேகப் பெருக்குங் கேதீசர்
சுத்தா மிர்த அருட் பெருக்குந்
தோன்றக் கண்டு சுவைதுளும்ப
நத்தார் படைமெய்ப் பதிகமருள்
நாவ லூரன் கழல்போற்றி. 35

அம்பாள்

பைம்பொன் மகுட மணிப்பதக்கப்
பாத சாலப் பணியழகி
செம்பட் டாடைப் பொலிவழகி
திகழ் சந்தனக்காப் பணியழகி

நம்பன் மார்புக் கிலக்குறுத்தி
நாணிச் சாய்க்கும் விழியழகி
பிம்ப விதழ்க்குங் குமவழகி
பிராட்டி கௌரி பதம்பணிவாம். 36

கோபூசை

கோலத் திருவார் கோபூசை
காலைச் சந்தி தொறுங்காண்பார்
வாலைக் கௌரி பேரருளால்
மேலைப் பெருவாழ் வெய்துவரே. 37

பள்ளியறை

பரிவோ டிராக்கே தீச்சரனர்
பள்ளி யறையிற் புகும்போதும்
விரிவார் விடியல் மீளுமவர்
வியன்சீ ரிருக்கை புகும்போதும்
பரிவார் பள்ளி யெழுச்சியினும்
நிகழும் பாத பூசை நலம்
தெரிவா ரினிமேற் பிறப்பெய்துந்
திறமெண் ணுந்தாம் மருவாரே. 38

சண்டேஸ்வரர்

பாமே வுயர்கே தீச்சரத்துப்
பாவை கௌரி பாகமுறும்
மாமே கத்துக் கறைக்கண்டர்
வைகல் மகிழும் பூசைதொறும்
நாமே விசையாற் றேத்திரித்து
நைந்துள் ளுருகித் தொழுமவர்க்குத்
தாமே பலமீந் தமர்ந்துமகிழ்
சண்டே சர்தாள் தலைக்கணிவாம். 39

கடவுள் வாழ்த்துப் படலம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் 39

உ

அவையடக்கம்

தேவலர் புகழ்த்திருக் கேது வீச்சரத்
தாவதோர் மகிமையின் றளவு முற்றுற
வேவருந் தமிழ்செயா திருத்த லுற்றுணர்ந்
தாவலா லதுசிறி தறைதல் மேயினன். 1

இற்றிதன் நாயகன் இயல்ப தாவது
குற்றமென் றெுன்றிலாக் குறைவில் பூரணம்
மற்றவன் மகிமைசொல் வழிக்கொள் குற்றமும்
உற்றவப் பூரணத் தொடுங்கல் வாய்மையே. 2

ஆதலி னருந்தமி ழறிஞ ராகுவார்
தீதுநன் றிதனிடைத் தேர்த லோம்பிநன்
றோதுவர் ஓதுதோ றுளங்கொள் கேண்மையான்
கேதுவீச் சரனருள் கெழுமக் காண்பரால். 3

அவையடக்கம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 42

நாட்டுப் படலம்

பாட்ட ளிமுரல் பங்கயங் கோட்டமா
வேட்ட மெல்லிய லார்மகிழ் தேக்குமா
தோட்ட மோடுயர் தொல்புக ழீழநன்
னாட்ட சீர்மை நவின்றிடு வாமரோ. 1

உருவி னுந்திரு வோரா யிரம்படி
பருமு மாண்புயர் பாரத மாதயல்
ஒருவி ரல்சுவைத் துத்தலை சாய்த்துநில்
பொருவி லாததொர் பொற்பிளஞ் சேயென. 2

அன்னை நீலப்பட் டாடைமுன் தானையிற்
சின்ன மென்கரம் பற்றித் துவண்டுநின்
றென்னைத் தூக்கென் றிரங்குமென் பூந்தலை
வன்னச் சிட்டென வர்ணிக்க லாவது. 3

பூத லத்துப் புலனுகர் வேட்கையின்
மாதி ரந்தொறும் வாவிப் பலன்கொளார்
போத வந்தணை மேதைமே னாட்டினர்
காத லித்தமர் கன்னியிவ் வீழமே. 4

அன்று தொட்டின்று காறு முலாமகிழ்
துன்று யாத்திரி கர்தொகை குன்றலா
தென்றும் பல்குமவ் வேதுவி னால்நிலை
நின்று நீள்புகழ் மேவுமிவ் வீழந்தான். 5

காடு நாடு கடல்மலை யாகுமெப்
பாடு மெய்தப் படுவளம் ஓர்புடை
நாடு வார்க்கென நான்முகன் முன்செய்பொன்
மூடு பேழையு மாகுமிவ் வீழத்தில். 6

தம்ப லேஸ்வரம் சாலுங்கோ ணேஸ்வரம்
நம்பர் சந்திர சேகரம் நாடுசீர்
பம்பு கேதீச் சரநான்கும் நாற்றிசை
இம்பர் போற்ற இடங்கொண்ட சீரெனும். 7

நீல வார்கடல் நீள்பரப் பொன்றலால்
தூல மாயெதுந் தோன்றாத் தனிமையில்
ஆலும் பேரலை யாடல்கண் டின்புறக்
கோலு மன்பிற் குணதிசை நோக்கிநீள். 8

கோடு மூன்றுகொள் கோண சயிலத்தில்
ஈடி லீழத் துரோமா புரியெனக்
கூடு மேன்மை 'குவைரேஸ்' குறித்தசீர்
நாடு கோணேஸ் வரமென் சினகரம். 9

கூர்த்த வெம்பகைப் போர்த்தர் சினத்திமிர்
தீர்த்த காலத் தவர்கைப் புகாதெடுத்
தார்த்தர் பேணுசோ மாஸ்கந்தர் மாதுமை
மூர்த்தி பர்கள்தாம் பேர்த்தும்வந் துற்றிட. 10

ஆழ நீள்கடற் புக்க சிவாலயம்
மீள கில்லா தெனினும் புதிதொன்று
சூழுங் குன்றிடைத் தோன்றி நமர்கண்டு
வாழ வாழ்வருள் மாண்புமங் குள்ளது. 11

ஈழ மன்னரோ டிந்நிலத் தாட்சிகொள்
சோழர் பாண்டியர் தொல்சிவற் காக்கின
கேழில் சிற்பநற் கற்றளி யோர்பல
வாழி பொல்ல நறுவைப் பரப்பெலாம். 12

தேடு மாலயன் காணுச் சிவனருள்
நாடு சீர்ப்பனங் காமம்ம காவலி
மாடு சேர்கர சைத்தலம் ஆதியாக்
கூடு மீஸ்வர மெண்ணில வற்றினுள். 13

வண்ணை வைத்தீஸ் வரன்திரு நல்லையில்
அண்ண லார்கயி லாயர்சி னகரம்
எண்ணு சிற்ப வெழிலார்கொச் சிக்கடைப்
புண்ணி யத்திரு வார்சிவன் கற்றளி. 14

குரக தக்கதி கொள்ளுங் கடலலை
விரவு காலி வியன்நக ரந்திகழ்
மரக தப்பொன் னிலிங்கத்தில் மாறில்சீர்
அரன்ம கிழ்ந்தரு ளற்புத ஆலயம். 15

வெட்டு கேழ்வர குத்தலை நீங்கவெஞ்
சொட்டுச் சுட்டு மெரியா திருந்திடல்
தொட்டு வேகா வனமான தொல்புகழ்
ஒட்டு சுட்டா ளெளிர்சிவ னுலயம். 16

வடிவ முகிவ னப்பினிற் சொக்கியெப்
படிவ முந்தா னலாச்சிவன் பாங்குறு
நெடிய மாலென நீண்டுயர் மாண்பிற்கோர்
முடிவி லாதுறு முன்னமா மீஸ்வரம். 17

மன்னு யாழ்வட மேல்கட லோரத்தே
துன்னு கீர்த்தியீ ழத்துச் சிதம்பர
மென்ன மேவு மிணையில்சி வாலயம்
அன்ன ஐயனார் ஆலயப் பாங்குறும். 18

திக்கெட் டுங்கமழ் தெய்விகச் சோலைசூழ்
கொக்கட் டிச்சோலை மட்டுமெள லீஸ்வரம்
முக்கட் டாதை யிருசந் நிதிக்கணே
மக்கட் காணுமவ் வாரி வனேஸ்வரம். 19

ஆனை மூர்க்கங்கொ ளந்நிய ராட்சியிற்
கோண ஈசு வரத்துக் குழகராம்
கோணை நாயகர் சென்று குடில்கொளும்
தாணு வாந்தம் பலகாம வீஸ்வரம். 20

இன்ன வான சிவாலய மன்றியும்
பொன்னி ஞலை புகழார்வல் லிபுரம்
பன்னு சீர்ப்பழு காமமொ டுமல்வில்
உன்னு மாய னுறைபதி யாவன. 21

சொல்ல ரும்விறற் சிப்பிர தாயினி
தெல்லி மாநகர்த் துர்க்கை திருமலைச்
செல்வி பத்திர காளியெ னுமிவர்
நல்கு பேரருள் நாடுமீ ராலயம். 22

தாவ ரம்மொன்றுந் தான்விரும் பாமலே
நாவ லொன்றி னடித்தலம் நண்ணிவாழ்
ஆவ ரம்பிட்டி யாள்முத்து மாரிசீர்
பாவு சீர்த்திப் பழமைகூ ராலயம். 23

மூர்த்திக் கொத்துயர் தீர்த்தப் பெருமைசால்
கீர்த்திக் கீரிம லைமாணிக் ககங்கை
ஆர்த்தி கூரு மமிர்த களியொடு
பேர்த்த மாவலி சங்கமம் காருடம். 24

பாவ நாசம்பா லாவி களனியும்
காவு சூழ்கன்னி யாய்நவ கீரியும்
தேவ ராடுந் திருவடி யாதியாம்
ஓவில் தீர்த்தங்க ளூடு டொளிர்தலின். 25

துன்று தேர்விழா தீர்த்த விழாபொங்கல்
நன்று கூருங்கு ளிர்த்தி குடமுழுக்
கொன்றி ரண்டெனு மில்லாத நாளிது
வென்று காட்டுதற் கோர்தின மின்மையின். 26

உய்ய ஊக்கும் பௌத்தமிஸ் லாமுடன்
வையம் வாவும் விவிலிய மாதிய
தெய்வ வாய்மை தெரிப்பன வாயினுஞ்
சைவ மாண்பு தலம்புகழ் சால்பிற்றே. 27

வேதங் கூறும் விராட்புரு டன்றனக்
கோத வுற்றிடு முப்பெரு நாடியுள்
ஏத மில்லிட நாடியிவ் வீழத்து
டாதல் மேதைக ளாய்ந்துணர் வாய்மையாம். 28

மாதொர் பாகனை யோகத்தி னுற்பெறும்
ஆதி நாகர்த மாஸ்ரய மாமிது
சோதி யார்சிவ பூமியெ னுவன்றே
மூத றிவினெம் மூலன்மொ ழிசொலும். 29

வேறு

நேயமா ரீழ தேச
நிலத்துளும் புறத்து மெல்லாம்
பாயசீர்ச் சிவால யங்கள்
பழங்கிடை கிடப்ப மீதே
சேயவிச் சிறப்புக் கென்றோர்
செயத்தம்பம் நிறுவிற் றென்னச்
சீபதஞ் சிரமேற் கொண்டு
சிவனொளி பாதம் நிற்கும். 30

மத்தவா ரணமு கத்தோன்
கல்வனை மருதை யாதி
மெத்துசீர்த் தலங்க ளெங்கும்
வீதியால் வேம்பு போதி

வைத்திடு நிழல்க ளெங்கும்
வான்குளக் கரைக ளெங்கும்
பத்தர்சூழ் மடங்க ளெங்கும்
பரிவினோ டுறைவ ரன்றே. 31

சுந்தரத் தோன்றல் நந்தங்
கந்தவேள் வள்ளி காதல்
முந்துற மருவுஞ் செல்வக்
கதிரைமா ணிக்க கங்கை
வந்துபாய் மருங்கிற் றேன்றி
வரம்பிலா வரங்கள் நல்கி
இந்தமா நிலத்தோர்க் கென்னும்
இரும்பூது பயப்ப தாகும். 32

மாருத வல்லி மாவை
மந்திரி புவனே கன்தன்
சீர்குலாம் நல்லை செல்வச்
சந்நிதி வெருகல் மண்டூர்
வீரநற் குமர கோட்டம்
வில்லூன்றி உகந்தை யாதி
பேர்மிகு செவ்வேள் மேன்மை
பிறங்குவ அநேக முண்டால். 33

பத்தினி வராகி பேய்ச்சி பைரவர் வீர பத்ரர்
அத்தியூ ரைய னூர்நல் லண்ணமார் பூத ராயர்
சத்திகூர் முத்துமாரி மாமாரி நாய்ச்சி மாரென்
றித்திறத் தவர்க்குங் கோயில் எனைப்பலவெங்கு முண்டால்

சுத்தவா கமங்கள் போற்றுந் தூநெறி வழாதெஞ் ஞான்றும்
நித்யநை மித்தி கங்கள் நிலவுமித் தலங்க ளெங்கும்
புத்தவா கமத்தோர் தாமும் புரிந்துணர் வோடு போற்றி
மெத்துசீர் நண்புகூர மேவுவர் அன்று மின்றும். 35

பாதயாத் திரைமேற் கொண்டு பரவியாழ் வடபா னின்றும்
சீதள மலைநாட்டின்கண் திசைதிசை யெங்கும் நின்றும்
தீதகல் கதிரை நோக்கிச் சிவனொளி பாதம் நோக்கிக்
கேதுவீச் சரமுன் னேக்கிக் கிளர்ந்தெழு பக்தர் கூட்டம்

கடகமா சத்து மேவுங் கதிரையுற் சவகா லத்தும்
இடபமா சத்து நேரும் எழிலமர் விசாகப் போதும்
கடலலைப் பெயர்ச்சி மானக் காடுமே டெங்கு மார்க்குந்
திடமுறு தெய்வ கோஷந் திசையெலாந் துளக்கு மன்றே. 37

ஐயனே முருகா கந்தா 'அரோஹரா' என்றுங் கந்த
தெய்யோ ஹோ சாதுசாது கருணைவாய் என்றும் எங்கும்
தையலார் மைந்தர் வாயில் தழையொலி தயங்கு மீழப்
பொய்பழி துடைத்தெஞ் ஞான்றும் புனிதமே லோங்க நல்கும்

முந்துதெய் விகத்தின் மாண்பால் மூவகைத் துயரும் நீங்கி
வந்தணை வோர்க்குந் தன்பால் வதிவோர்க்குந் நலமே செய்யும்
நந்துசீ ரீழ நாட்டு நானில வளமுஞ் சற்றே
முந்தைநூல் மரபிற் கேற்ப முறைநெறி வழாது சொல்வாம். 39

சுந்தரக் கன்னி மார்பிற் றுணைமுலை கிளர்ந்த தென்ன
நந்தம தீழ நாட்டு நடுவுயர்ந் தமரர் நாடு
பிந்தமுன் னுயருஞ் செவ்விப் பீதுறு காலத் தோடு
சிந்துபூந் தருக்கள் துன்றுஞ் சிவனொளி பாதம் மன்னும். 40

சீர்தரு தெய்வ வாய்மைச் சிவனொளி பாதத் துச்சிச்
சேர்தரு பனிகூர் வாடைச் சிலிர்ப்பையும் பொருள்செ யாமே
நார்தரு முணர்வு கூர நாளுநாள் திரளுங் கூட்டம்
ஆர்தரு முதயக் காட்சி யற்புதம் பகரொ ணாதே. 41

உள்ளங்கா லூடுற் றேறி உணர்நரம் பெலாமீர்த் துச்சி
நள்ளுறப் படர்குளிர்க்கு நடுக்குற்று நிலைகொ ளாது
துள்ளுதாட் டுலங்கு செல்வாய்க் கருணைவாய்த் தொனிகூர்பக்த
வெள்ளத்தி னுர வார மிகுமொலிப் பிரள யத்துள். 42

கீழைவா னடிவாரத்திற் கிஞ்சுக மாது ளச்செங்
கேழுறு மணிப்பொன் வட்டில் கிறுகிறுத் ததிரச் சுற்றித்
தாழுவ துயர்வ தாகித் தனில்முக்கா லசைவுற் றேறும்
ஊழ்மலி யுவகைக் காட்சி யுவட்டாவின் புறுத்து மிங்ஙன்.

தந்திமா முகப்புத் தேள்முன் தாழ்ந்துமும் முறையெழுந்து
சந்தமார் தோப்புக் கண்டத் தகவினு லநுஞ்ஞை பெற்றுத்
தந்தம தொழின்மேற் செல்லத் தவறுவார்க் குணர்வு கூர
இந்தவா றினன்சீ பாத மிறைஞ்சித்தன் பணிமேற் செல்லும்.

மும்முறை தாழ்ந்தெ ழுந்து முடுகிய விசையி னிந்நாட்
செய்ம்மதி வானிற் ருவுஞ் செவ்வியி னுயர்பொற் பாது
மைம்மலி பனிமூட்டத்துள் வானவில் லனந்தந் தோற்றி
மெய்ம்மலி யிந்த்ர ஜாலம் விளைந்திடத் தழங்கு மாலோ. 45

இற்றிதாஞ் சீபா தத்தோ டியைந்துள நமுனுப் பொற்றை
மற்றுள வரைக ளான்ற வரம்பில்பேர் வளாகந் தன்னில்
உற்றறிந் துலக மெல்லா மெருங்குற வசீக ரிக்கும்
வெற்றிகூ ரீழலக்ஷ்மி வியன்கொலு விருக்கை மேவும். 46

மற்றிவற் றுச்சி யேறி மகிழ்வுற நோக்கு வார்க்குச்
சுற்றுவெண் பனிசூழ் குன்றத் தொகைபல குளிர்க்கு டைந்து
துற்றுறு மயிர்ப்போர் வைக்குட் டுயங்குடல் முடக்கித் துஞ்சும்
பெற்றங்கள் அனைய காட்சி பெருங்களி துளும்ப நிற்கும். 47

ஊழிதோ றுருக்கொள் மாய
னெவ்வொரு பிறப்புந் துஞ்சும்
கேழிலா லிலைகள் முற்றும்
பரப்பியீங் குறங்கல் காட்டும்
சூழுமெல் லிளங்கொ ழுந்து
தொகைகொள்தேஎப் பயிர்ப்ப ரப்பின்
நீளுறத் துன்றி யொன்றும்
நீலிருங் காள மேகம். 48

வானைப்போழ்ந் துயர்ந்தெ ழுந்து வளர்கிரி யவற்றின் சூழல்
ஆனகுன் றுகள னைத்தும் அங்கங்கு சுரித்தெ ழுந்தே
வானநாட் டமிர்தம் வாரும் வனப்பினிற் பெருகிக் கன்னங்
கானவின் னிசைகூட் டுண்ணக் கடுகுவ அருவிக் கூட்டம்

துடியிசை பம்பை யோசை குடமுழாக் குமுக்கு மற்றும்
கடிகுரன் முரச வார்ப்புக் கரடிகை யுறுமல் இன்பாம்
படியிசை தட்டை யாதி பலபல விசைத்திட் டாங்கன்
வெடிபடு மருவிக் கோஷ்டி வித்தக விழவு கூறும். 50

படிப்படி யாயுயர்கற் படுகைமேற் படுகை யாகிப்
பொடிக்கொள்பூ வுலகி னின்று புவர்சுவர் லோகந் தாவும்
அடுக்குகட் கெதிர்நேர் கீழாம் அதலங்காண் பள்ளத் தாக்கும்
விடுப்புற நோக்குங் கண்கள் வியப்புற விருந்து செய்யும். 51

கல்வினைக் கைபி சைந்து கனியாக்கும் வித்தை மான
வல்லவா றெல்லாம் வன்கை வினையினுல் வளம்ப டுத்திப்
பல்குதேச் செடிகள் நாட்டிப் பராபரித் துழைக்கும் மாந்தர்
எல்லவர் தொகையு மீண்டி யியலிடஞ் சைல பூமி. 52

இத்தகு வினைஞர் சார்பில் வெற்றிட மேது மின்றி
அத்தகு சைல பூமி அனைத்துமிவ் வீழும் பெற்ற
வித்தகப் பொன்னே மிக்கு விளைபூமி யாம்பொற்பிற்றய்
மெத்துசீ ருலகுக் கெல்லாம் வியப்பொடு நயப்பு மூட்டும். 53

படைபடை யாக மொய்க்கும் பனிப்புகார்ப் படலத் தாடே
நடையிடு மக்கட் பொம்ம லியக்கமு நகர்ந்தூர்ந் தேறுந்
தொடைபுணர் தூமவண்டித் தோற்றமுங் காண்பார் நீங்க
விடைதரா வகைவிளக்கும் விந்தைமேல் விந்தை சால. 54

குறவரே குறிஞ்சி மாக்கள் கொடிவள்ளி நாட்டல் வேட்டை
நிறமலி தினைவி ளைத்தல் ஆதிய தொழிலென் றூற்குப்
புறநடை யாங்கு றிஞ்சிப் புதுமைக ளினும்வி ரிக்கில்
நறவலர் குறிஞ்சி மாதர் நயனங்க ளென்ன நீளும். 55

வெற்றிவே ளிரா வணன்றன் வீரமா நகரு மிங்ஙன்
அற்றைநாட் சீதை வைகு மசோகமா வனமு மிங்ஙன்
இற்றிதன் சார்பி லென்று மிராமயா ணத்து வாய்மை
கற்றவாய் வினர்க ளாரக் காதல்செய் பகுதி யீதால். 56

வீரமா நகரென் றந்நாள் விளம்பிய திருந்த பாங்கர்
நாரநீ ரருவி தூங்கும் நானுவோ யாவின் மேல்பால்
சீரணி பாறை யீட்டஞ் சிறையடித் தெழுமுன் னூக்கும்
கூருகிர்ப் பறவை யீட்டக் கோலமே குறிக்க வைகும். 57

எவ்வகைச் சிறப்புந் தன்பா லேய்ந்திடு மதிட்டப் பேற்றின்
மெய்வகை மகிழ்ச்சி பொங்கி விண்டுவாய் சொரிவ தேய்ப்ப
ஐவகை யிடத்திற் பொங்கி யாருநீர் வீழ்ச்சிக் காட்சி
இவ்வருங் குறிஞ்சி யின்ப மெண்ணகத் தினிக்க நாட்டும். 58

மாப்பெரு மருவி வெள்ளம் மாணிக்க கங்கை காலு
போப்பயில் வளவை யாதி நதிகளாப் பெருகும் பாங்கர்
பூப்படை தருவிக் காணப் பொலியுமா ணிக்கச் செல்வம்
சீர்ப்பயில் குறிஞ்சி நீங்குஞ் செழுநதிக் கொணர்வா மன்றே.

தேளப்பயிர்க் கொவ்வாப் பாங்கர்ச் செவ்விநீள் படிகள்வெட்டி
ஏர்ப்பட வுழுது வித்தி அருவிநீர் தடுத்துப் பாய்ச்சுஞ்
சீர்ப்புயர் வயல்கள் குன்ற மடந்தைதன் மருங்கிற் சூழும்
மாப்புணர் மேக லைப்பேர் மரகத வடங்கள் மானும். 60

வையமார் மணிகள் தம்முள் மாணிக்கம் போல்நாம் போற்றுந்
தெய்வமா ணிக்கமாகத் திகழ்வரு செவ்வேள்சேயோன்
ஐயநற் படைவீ டாறு மாண்டெமை யாள்வோ னிங்குக்
கையமர் வேலுந் தானுங் காதல்செய் துறையு மென்றும். 61

தண்டமிழ்த் தணிகை மானும் பண்டரா வணைச்செங் குன்றில்
வண்டரார் கடம்பன் கோட்டம் வானுயர் பெரதைக் குன்றில்
கொண்டசீர்க் குறிஞ்சிக் கோட்டம் கோநர்ச் செவ்வி சாலுங்
கண்டியா திகளி லெல்லாங் கதிரேசன் கோட்டம் மேவி. 62

குமரனுங் குறிஞ்சிக் கோன்தன் கோமுறை வழுவா தென்றும்
அமருமிக் குறிஞ்சி மேன்மை ஆங்ஙன மிருப்ப இப்பால்
தமரநீ ருலகந் தன்னில் தனக்கிடம் பெருகக் கொண்டு
வமனனு யுலகு கொள்மால் வளர்முல்லை மாண்பு சொல்வாம்.

பச்சிலைப் படலை மீதூர் பயோதரத் தெழிலுந் தன்பால்
அச்செனப் பதிய மேவி அணிகிளர் முல்லை நாளும்
இச்சக முண்ட மாயோற் கிருப்பிட மென்ன முன்னே
மெச்சிய தொன்னூல் வாய்மை மெய்ம்மையாம் பரிசு காட்டும்

மருவுசீர்ச் சைல பூமிச் சார்புவிட் டிடாதே நீடும்
பெருநிலப் பரப்பார் முல்லை பீடைசூர் புதர்கள் மண்டிப்
பெருமரத் திரள்க ளோங்கிப் பிறங்கிருட் புக்கி லாகி
வெருவருந் தோற்றந் தாங்கி விரவுதற் கரிதாய் மன்னும். 65

மனிதருக் கரிய வேனும் மனுத்தொகைக் கதிம டங்காம்
அனிதபல் கோடி ஜெந்துக் காஸ்ரய மாகிப் பார்க்குப்
பனிமழை பொழிவித் தோம்பிப் பயன்படு வளங்கள் தானும்
நனிமிக வுதவல் தூக்கி நாடெலாம் வளர்க்குங் காடு. 66

விலங்கிநீள் மருப்பு மேதி விழுந்தடித் துழக்கி யுண்டு
கலங்குநீர்க் குட்டைச் சாரற் கரடிமான் பன்றி யாதி
இலங்கிடப் பதித்த பாதச் சுவடுகள் இன்பார் முல்லை
விலங்கினத் தொகைம திக்க விதித்தசட் டகம்போ லாகும். 67

இட்டிடைச் சிறுநெ றிக்கண் இலங்கடிச் சுவடு நாடிக்
கட்டழல் காலும் பன்றி கரடிமான் துஞ்சுஞ் சேக்கை
கிட்டிநின் றடர்க்கும் வேடர் கேளிர்தங் காமம் நாடி
ஒட்டிநின் றறுக்குஞ் செய்கை உலுத்தர்கள் தம்மை யொப்பர்.

சாந்தமுற் றுலவு மான்கள் தட்டழிந் தவல மெய்தக்
காந்துவெஞ் சினமேற் கொண்டு கதுவுநாய் இம்பர் மையல்
தீர்ந்தக வமைதி நாடித் தியானிப்பார் மனதை வெளவிச்
சேர்ந்துநின் றடர்க்குந் தீய ஐம்புலன் தகைய வன்றே. 69

குளச்செழுங் கரையை நாடிக் குழுவுட னணைந்து தங்கள்
இளசுகள் தமைநீராட்டி இளவெயில் படநி றுத்தி
உளமகிழ் பிடிநீ ராட உடனின்று காவல் காத்துக்
கொளமகிழ் கரிகுடும்பப் பண்பாடு குறிக்கி னென்னும் 70

மருந்துமூ லிகைதே டிப்போய் மகப்பேற்று வைத்யம்பார்க்கும்
திருந்துசீ ரறிஞன் மந்தி சேர்கரு வுயிர்பி டிக்குப்
பரிந்தய லகலா தூற்றுப் பந்தோபஸ் தளிக்குந் தந்தி
இருந்துவாழ் முல்லைப் பண்பா டெண்ணினுக் கினிதா மன்றே

உரியசஞ் சலஞ்சார்மந்தியுச்சாங்கொப் பணைந்தோர் நோக்கில்
பெரியதே னிருல்கை தொட்டுப்பயிலவார்ந்தொழுகு செந்தேன்
பிரியமாய்ச் சிசுவளர்க்கும் பெரியவெண் கிருகையேந்தி
அரியபான் மையினி லூட்டி யதனொடு களிகொண் டாடும், 72

களிறுவாய்ப் பிளிறல் கான வேனத்து முர்முர் மேனி
வெளிறுவன் கரடிக் கூச்சல் விரகமார் மான்கூப் பீடு
களிமயி லகவல் கான வேங்கையி னுறுமல் முற்றி
மூளிகழைக் காற்றுக் கீதம் முழங்கொலி தழங்கும் முல்லை. 73

பல்நிற மேகத் துண்டம் படர்கவ டிடைத்து டக்கி
எல்லையி லளவு மீப்போய் எழுந்துயர் விருக்ஷஜாலம்
முல்லையங் கடவுள் மாயோன் முன்னைநாள் யமுனை யாடும்
வல்லியர் துகில்க வர்ந்து வைத்திடு தருக்கள் மானும், 74

சிற்பமாய்ச் சிவன்வாழ் கோட்டைச் சிகிரியா சிவன்றி ருக்கண்
உற்பவித் தெழுந்த செவ்வேள் உவந்தருள் உகந்தை யாதி
முற்படு குன்ற மங்கண் முல்லையிற் குறிஞ்சி யென்னச்
சொற்படு திணைம யக்கந் தோன்றிடக் குலவு மென்றும் 75

பொருமத கரிகள் தம்போற்
புழைக்கைம்மா முகங்கொள் தேவன்
பெருமைசால் பிள்ளை யாரைப்
பிரார்த்திப்பார் தம்மைத் தேர்ந்து
மருவிடா தகவும் மாண்பு
மதித்துவே டுவர்தா பித்த
உருமலி விநாய கர்கட்
குறையுளா மீழ முல்லை. 76

பம்புபல் தருக்கள் வீழ்த்திப் பற்றைமுட் புதர ழித்துச்
செம்புலப் படத்தி ருத்திச் சேனைசெய் முல்லை மாக்கள்
ஐம்புலக் காடு சாய்த்திட் டகப்பகைக் குறும்ப ழித்து
நம்புமெய்ச் சிவம்வி ளைக்கும் ஞானியர் தம்மை நேர்வர். 77

பொந்துறை நரிகள் பல்கிப் புற்றுறை சர்ப்பம் பாய்ந்து
முந்துறு புலிகள் முட்டி முடுகுமோட் டெருமை யானை
சொந்தமாய் நின்றறுக்குந் தீயநலம் பகையாங் காரம்
நந்துமா ணவமே யாதி நம்மியல் தெரித்து நிற்கும். 78

விட்டுவிட் டொன்று பற்றி விரிதரு வனங்கள் முற்றும்
பட்டலர் கிளைகள் யாவும் பாய்ந்துபாய்ந் தலையும் மந்தி
தொட்டதொன் றினில்நி லாது சுழன்றடித் துலக மெல்லாம்
வட்டமிட் டலையு நங்கள் மனத்தியல் தெரிப்பவாகும். 76

வருந்தித்தம் முயல்வால் வாழ்ந்து மற்றவர் தஞ்சம் நாடா
தொருத்தர்தம் சுயாதீ னம்மற் றெருத்தராற் றடுப்புணாது
விருத்திக்கு விலங்கிடாது விதியென்றுங் கலங்கிடாது
திருப்தியோ டியலும் வாழ்க்கைச் சீர்தெரித் திடுமேர் முல்லை. 80

இத்தகு நலங்கண்டன்றே இம்மையோ டம்மை வாழ்வில்
மெய்த்தகு மமைதி வேண்டும் விழுமியோர் வனவாழ்க் கைச்சீர்
உய்த்துணர்ந் துற்று வைகி உயிருண்மை யுணர்ந்து ஞான
வித்தக ராகி வீடு மேவியுய்ந் துயர்ந்தா ரென்ப. 81

ஈழத்து முல்லைப் பாங்கர் ஈடில்சீர் ஜெளானிக் காட்டில்
சூழத்தீ விலங்கு துன்னுந் தொல்குகை மருவித் தம்மில்
ஆழத்துத் தியானம் மேவி அரிதின்மெய் யுணர்ந்து ஞாலம்
வாழத்தாம் வாழ்வார் செய்தி மாநிலம் வியந்துகேட்கும். 82

மேதகு முல்லை சார்ந்து வியலிடங் கொளப்ப ரந்து
தீதகல் மண்வ ளத்தாற் செழித்துநீர்க் கசிவான் மெல்கி
ஓதரு முயிர்வாழ் வின்பே ருபாதான மாகிச் சீர்த்த
கோதில்நெற் கழனி தாங்கிக் குளிர்புனல் மருதம்வைகும். 83

வேறு

தாவாத நெல்லுவளந் தழங்குணவுக் களஞ்சியமாய்ச்
சாவாத மூவாத சரித்திரச்சான் றுருமீழத்
தோவாது வான்பொழிநீர் ஒருதுளியும் அவம்போகா
தேவாகு மிகுமன்னர் தேக்கியநீர் நிலைபலவால். 84

மேட்டுநில மழைவெள்ளம் விரைந்தடித்து வரும்பாங்கில்
மோட்டுயர்வல் லணையெழுப்பி முடுகுநீர் தடையுண்ண
நாட்டுவியன் ஏரிபல நாடிநிலம் நெளிபாங்கில்
தோட்டமைத்த குளங்கள்பல துரவுகளும் பலபலவாம். 85

தளங்கொண்ட பூதங்கள் தமையேவல் கொண்டெங்குங்
குளங்கொண்ட கோடுயர்த்த குளக்கோட்டன் மாவலிதன்
வளங்கொண்டு தன்பெயரால் பராக்கிரம சமுத்திரமொன்
றுளங் கொண்ட ஒருமன்னன் உவர்போல்வா ரவர் பலருள். 86

கருதரிய கந்தளாய் மின்னேரி யெனும்பெயரில்
இருபெரிய நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்து மாசேனன்
பொருவரிய தெய்வமெனப் பொங்கல் மடை பூசைபெறும்
மருதநில மாண்பதனால் வாழ்தகைய தீழமிது. 87

புலங்கெழுமு பூங்குறிஞ்சிப் புரண்டுபதைத் துருண்டிறங்கி
நலங்கெழுமு மருதத்து நல்வளமேம் படுத்த வென்றே
தலங்கெழுமு சரிவெல்லாந் தலைதெறிக்கக் குதித்துமுல்லை
நிலங்கெழுமிப் பெருவெள்ளம் நீளப்பாய்ந் தலைவதுவே. 88

ஈட்டுமுல்லை வண்டல்கள் எழில்மருத மண்கொழுமைக்
கூட்டச்சத் தெனவாங்கி உரவுநீர் ஏரிகுளம்
கோட்டுநுனி வரையுயரக் கொளும் பரிசால் வேனிலினும்
வாட்டமற வயலோம்பும் வாழ்வுளது நீள்மருதம். 89

சாலுமுயர் பண்பைந்துந் ததும்புறுசான் றோர்களென
ஏல்வகைய அறத்தாற்றி னிரும்பொருள்சேர் செல்வரென
ஆலியநீர் வளத்தோங்கி யமைதியுறு குளத்துடைமை
கால்வழிசென் றுற்றேறிக் கழனிபுகுந் திதம்புரியும். 90

நீர்மருவு கழனியெல்லாம் நிரந்திடுசே வினம்பூண்ட
ஏர்வரிசை படவுழுதிட் டிலங்குமண்கீழ் மேலாக்கிக்
காரெருமை பிணைத்திறக்கிக் களியிழுது படக்குழைத்துச்
சீர்செயும்பே ரொலியோவா செழுமருதப் பரப்பெல்லாம். 91

வயல்வரம்புங் குளக்கரையும் வளர்மருத நீழலினும்
அயல்விலகா ஐங்கரற்கும் அரிஹரபுத் திரனுக்கும்
பயமுறுபத் திமைவழுவாப் பரிவுறுபூ சனையாற்றி
வயலுழவர் சேற்றுவயல் நாற்றுநடத் தொடங்குவரால். 92

தாற்றுறுபைங் கதலிநிரை காற்றமுக்கத் தலைகுனிந்திட்
டேற்றுநிமிர் தோற்றமென எண்ணில்மட மின்னார்கள்
பாற்படுபன் னிரைமேவி நாற்றுமுடி நனைக்துதறிச்
சேற்றினிடைப் பதித்தசையுஞ் செயற்றிறனே போற்றல்பெறும்

தேர்வயல்மா வரம்பணையுந் தெய்வத்தி னருள்வளமும்
வார்குளிர்நீர் வயல்வளமும் வயலுடையான் சீர்வளமும்
சீர்மருதப் பண்ணியலிற் செழிக்குமவர் பாட்டிசையால்
பேர்மருவு கழனியெலாம் பெருமினிசைத் துழனியெழும். 94

வளர்காதற் பயிர்நாட்டி வாழ்க்கைவயல் விளைவிக்கும்
இளமாதர் பலரிளைஞர் இணைந்தியலிவ் வயல்நடுகை
களமாருங் காதலிலீ லைகள்பலவுங் கலந்தணைவார்க்
குளமாருஞ் சுவையுணர்வுக் கூட்டமுமாம் நாட்டுங்கால் 95

கூர்த்தநய னக்கடைகள் குறுக்கோட மறித்துவெட்டி
ஆர்த்திகெழு மிளைஞருளத் தழியாவொர் புதிருணர்வு
சீர்த்துவரத் திரித்திழுக்கும் வயன்மகளிர் செவ்விமுற்றும்
பார்த்திரசித் திடற்கென்றே மருதவிறைக் காயிரங்கண். 96

குழைசேற்றில் நாற்றான்றுங் கொவ்வைவாய்ச் செவ்வரிக்கண்
மழைபொருவுங் கூந்தல்நலார் வயல்வினைஞ ருளக்காதல்
விழைவூன்றும் மதனவச வித்தகந்தாங் கற்கவென்றே
தழைசிறைவெண் குருகுபல சரிப்பதவ ரடிப்பிறகே. 97

வாலிசர்கள் தலையெடுப்பு வாலியர்வாழ் பகையாதல்
ஏலவறிந் தகற்றுமறி வியலாளர் செயலேய்ப்பச்
சாலிதலை நிமிர்தரவே தாமுநிமிர் வன்களைகள்
கோலிவளைத் திழுத்தகற்றுங் கோல்வளையார் பரிவொழுக்கும்

நட்டுநிமிர் குறுநாறு நறுவெண்டூர் சேற்றெறிந்து
பட்டுமினு மினுப்பொளிரப் பரபரென்று பசப்பேறி
மட்டமுமோர் பலகிளைத்து மாநீல முகில்பொழிதோ
றெட்டிநிமிர்ந் துயர்வனப்பும் எனைவோர்க்குங் கண்விளக்காம்

தாய்பரிசப் பயில்வினிமை தழுங்குமுகத் தயவினிமை
வாய்மிழற்றுஞ் சொல்லினிமை வளர்த்திதரக் கொழுகொழுக்குஞ்
சேய்களென உழுத்தியராற் சேரினிமை யவைமூன்றுந்
தோய்மகிழ்விற் செழித்தோங்கித் துலங்குபயி ரெழுநலமும்.

தாலிசைக்குந் தாய்பக்கந் தலைசாய்த்துக் கொளவணையும்
பாலியர்போல் வயன்மாதர் பகருழத்திப் பாட்டிசைக்க
ஆலியமென் தலையசைத்திட் டவர்மீது சாயஅசை
சாலியிளம் பயிர்மேதா விலாசமுமோர் தனியழகே. 101

ஆற்றுவண்டல் மிகுபடுகர் அணைமறைப் பளவுமுயர்ந்
தேற்றுவளர் செஞ்சாலி யிக்குவன மெனத்திகழச்
சாற்றுவள மூற்றுகன்னல் தழைபூக மெனக்கிளர்ந்
தோற்றுமெழில் கம்பளைதம் பலகாமப் பரப்பெல்லாம். 102

மெய்ப்போக மெனவுலகு வீழ்புலன்கள் விழைபோகத்
தெப்போக முந்தருதற் கின்றியமை யாநெல்லின்
முப்போக விளைவாற்றும் விளங்கொலிநீர் வியன்மருத
வைப்பதனால் ஈழமிது மெய்ப்புகழார்ந் துயர்ந்ததுவே. 103

வேறு

பாய தீங்கனிச் சோலைகள் பழனங்கள் கெழுமிச்
சேய வாழ்வளந் திகழ்தர நிகழுமா மருதத்
தேய வெல்லையி னப்புறத் ததுதிரை நெடுநீர்
நேயமுற்றணைந் தாயபல் வளங்கொழி நெய்தல். 104

நீல வார்கடற் றிரைநிரை யுழக்கிமீ தூருங்
கால லாக்கலம் பலபல கரைகொணர்ந் திறக்கும்
மேலை நாட்டவுங் கீழைநாட் டவுமெனும் வளங்கள்
சால மிக்குயர் தகையது தயங்குசீர் நெய்தல் 105

மூன்று தோறுநின் றெண்ணுறு விரைவின்மிக் கிழிந்து
நன்று கூர்மரு தத்திற்றன் நல்வளந் தேக்கி
நின்று வற்றிடா நதிபல நிரந்துநீர்ச் சலதித்
துன்று மாபெருங் கழிமுகம் பலவுள நெய்தல். 106

கழிமு கத்தணை யாற்றிள நங்கையைத் தன்பால்
ஒழிவில் வெண்ணுரை விதானமீ திட்டெதி ருருஞ்
சுழிமு கச்சங்க மங்கல நாதமோ டன்பாற்
கொழிபு னற்றிரை குதுகல வதுவையின் மருவும் 107

யாற்று நங்கையை யெழிற்றிரை நம்பிகொள் வதுவைப்
பேற்றி ளுலன்றோ பிறங்குபல் லாயிர கோடி
வேற்று வேற்றுருச் செந்துக்கள் வியன்பெருங் கடல்வாய்த்
தோற்று மென்றிடில் தம்பதி யுவரென்கை சழக்கோ. 108

நணிய ஈங்கிவர் சேர்க்கையி னுங்களுற் பவிக்கும்
பணிலம் முத்துறு சிப்பியே பவளமே சுறவம்
கணித மில்சுவை மீனினம் கருதெழின் மணிகள்
அணிய நல்வள மடங்கலு மிடங்கொளும் நெய்தல். 109

தத்து நீர்நதிக் கெதிர்நதித் தன்மையி னுழி
மெத்து நீரலை வியனிலம் நெளிவழிப் படர்வ
எத்து மோர்பய னின்றியும் மானிடப் பொதுமைக்
கொத்தி யல்நரும் உலகிதி லுளரெனல் காட்டும். 110

நெளிநி லத்தலை நீர்தடுத் தொரோவழி யுப்பங்
கழியென் பல்பல பாத்திகள் கோலிமுன் பாய்ச்சி
அளிய ஊண்சுவை யமுதமொன் றுக்கிடு மளவர்
எளிய தொன்றுள மரியகாண் மேதைய ரேய்ப்பர். 111

பூத்துப் பொங்குயர் வெண்மையி னுற்பொலி யுப்புப்
பாத்தி காண்குநர் பரன்சிவன் நீற்றலர் திருவின்
ஆத்தி கத்திருக் கோலமே காண்டலின் நெய்தற்
பேர்த்த பூமியும் பிரான்நினை வுணர்த்தலிற் பிசகா. 112

விரித்த நீள்வலை சுருக்கியீர்த் துதிர்த்தறக் கொட்டி
வரித்த மாபெரும் பறிகள்வாய் முட்டிடத் தேக்கிப்
பரித்த குற்றுயிர்ப் பதைப்புருப் பல்லினக் கொழுமீன்
தரித்த ஓடங்கள் தலைத்தலை வந்துவந் தணைய. 113

விட்டு விட்டொளிர் விரிமணல் வெள்ளிப்பா ளம்போற்
கொட்டு மீன்படுங் குற்றுயி ரவத்தையு மோர்பால்
முட்டி மோதிமுன் பேரம்பே சிக்கொடே முடுகும்
பட்டி னத்துமீன் பகருநர் பரபரப் போர்பால். 114

பதைக்கு மீனினும் பாய்ந்துநீர்ப் புகுந்திட வொட்டார்
தகைத்து வேலிசெய் தார்க்குநர் தழையொலி யோர்பால்
மிகைத்து நீள்சிறை விரித்திழிந் துணங்கல்வாய்க் கொடுமேல்
உகைக்குங் காரண்டம் உவணங்கள் கிளரொலி யோர்பால். 115

அனைய வாகிய வொலிபல வார்த்துவான் தூர்த்த
பனைம டற்றெங்கங் கீற்றெலி பலவுமாண் டடக்கிப்
புனைபொற் றுதுகு புன்னையஞ் சோலைசூழ்ந் ததிர்ந்து
கனைக டற்கொலி யிலைகொலென் புதுமை முன் காட்டும். 116

ஓர்த்த ஐம்புல வேட்டையி னுலவுமுல் லாச
யாத்தி ரீகர்த முளங்கொள வீர்த்தணைத் தீழச்
சீர்த்தி நாற்றிசைச் சென்றுற வேற்றிநின் றோங்கும்
கீர்த்தி யாலுயர் நேர்த்திய தியாம்புகழ் நெய்தல் 117

நன்ன யந்தெரி பண்டைநா கரிகவுத் துங்கத்
தன்மை சால்பல தூரநாட் டொடுகடல் வணிகத்
தொன்மை நீடிய துறைமுக நகர்வள மார்ந்து
பன்ன லந்திகழ் பாங்கின தீங்குள நெய்தல் 118

இன்ன வாறுள நெய்தலி னொருபுடைத் தெனினும்
உன்னு நானிலத் தியற்கையும் ஒருங்குறக் கெழுமித்
தென்னர் நற்றமிழ் திணைமயக் கென்னமுன் தெரிக்கும்
அன்ன பான்மையி னமைந்ததிங் கணியதோர் நகரம். 119

சொன்ன சீர்நக ராவது சுருதிகட் கெட்டா
முன்ன வன்திருக் கேதுவீச் சரன்முழு தளிக்கும்
அன்ன மென்னடைக் கௌரிநண் பாதரித் தென்றும்
மன்னும் மாதுவஷ்டாபுரி யதன் வளம் வகுப்பாம். 120

நாட்டுப் படலம் முற்றும்

ஆகத்திருவிருத்தம் 162

௨

நகரப் படலம்

அருவு மாகிமற் றுருவுமாய் அவ்விரண் டினுக்காங்
கருவு மாயுறு கண்ணுதல் கனவினுந் தனைவிட்
டொருவு மாறிய லாத்திருக் கேதுவீச் சரச்சீர்
மருவு மாண்பின துருவுலா மாதோட்ட நகரம். 1

தத்து நீர்க்கடல் முத்தெனத் தரணிமீக் கூறும்
மெத்து சீர்மலி யீழத்து மேதகு மாண்டு
பத்து நூறுகள் பலகடந் தேறிய பழமைக்
கெத்து மோர்குறை யியம்புதற் கரியதிந் நகரம். 2

ஆர்த்தி கூர்தரு மகஸ்தியன் புலஸ்தியன் கேது
தீர்த்த யாத்திரைப் பார்த்தனே செயசிறீ ராமன்
சீர்த்த மாமயன் செல்விமண் டோதரி யிங்ஙன்
நேர்த்தி செய்தடை நீள்தவத் தியல்நலந் தேரின். 3

வேட்ட மாதவம் வேட்டவா விரைந்துற வெடுத்து
நீட்ட மாதவ நாயகி பதியிலிட் டவையோ
ரீட்ட மாகவைத் தோம்பலி னூற்கொலோ விதுமா
தோட்ட மாயதென் றெழுகருத் தோட்டத்தென் தவருய்.

மாரு தம்பறித் தற்றைநா ளிடறிய வடமா
மேரு தன்சிக ரந்தனி லொன்றுதென் கயிலைச்
சீரு மெய்தியஃ தங்ஙனே செப்புமா தோட்டப்
பேரு மெய்திற்றென் பெருமைக்கு மருகமற் றிதுவே. 5

மான முத்தமி ழடைவெலாம் மட்டித்து வடித்தோர்
ஞான வாய்மையி னூற்பிழிந் தூற்றுகா ழியர்கோன்
கான வின்னிசைக் கீதந்தோ ருட்சிபெற் றமர்தற்
கான பான்மையு முடைத்துமா தோட்டமீ தறியின். 6

தீது தீர்தவத் தெய்விகச் சைவரல் லாரும்
போது மன்பினி லிங்கிதன் புனிதமோர்ந் துரையோ
வாது மாதித்த வெனமதித் தழைத்துள ரென்றால்
ஈது சார்புகழ் யாம்புக லளவினுக் கெளிதோ. 7

ஈழ மாநிலத் தியல்வட மேல்கரை சார
ஆழ நீள்கடல் மருங்கினி லைகில்பல் கலங்கள்
சூழ வந்துற ருந்தொரு காலத்து வையம்
வாழ வாணிபத் தலைமைகொள் நகருமற் றதுவால். 8

மெத்து சீர்மலி மேலைநா டரிகத்தி னுயர்ந்த
மத்தி யத்தரைக் கடலிரு மருங்கினுந் தம்பேர்
வைத்தி லங்கிய ரோம் கிறீஸ் யவனமும் எகிப்தும்
உய்த்த மாண்கலம் உலப்பில ஓவிலா தீண்டி 9

வித்த கத்தொழில் விசித்திரப் பண்டங்கள் பளிங்குப்
பத்தி ரத்தொழிற் பாத்திர வகைகள்பற் பலவும்
உத்த மத்தனி யோகநற் புரவிகள் நிரையும்
இத்த லங்குளி ரோகைமீக் கொளப்பரிந் தீனும். 10

மூளும் போர்ப்பகை முறிந்திட முடுகிவென் றுடி
மீளும் பாங்கின விண்தொடு மைக்கிரி யனைய
வேழம் பற்பல வியன்பெருங் கோட்டைகள் பொருவும்
ஈழக் கப்பல்கள் இடங்கொள மிகத்துறுத் தின்னும். 11

விலைம திப்பரு மாணிக்கம் முத்துநல் மிளகு
கலைந லங்கொளக் களிநடம் பயில்மயில் மந்தி
சிலைவ டிக்கொள்சித் பங்களு மளவில வேற்றி
அலைதி ரைத்தலை மலைபடர்ந் தெனவசைந் தகல்வ. 12

பொன்னொ டும்வந்து பொருளொடு மீள்வன பலவும்
பொருளொ டும்வந்து பொன்னொடு மீள்வன பலவும்
பன்னு பாய்மரக் கலங்களோர் பலபல வீண்டும்
நன்மை மற்றிதற் கற்றைநாள் ஏகபோ கமதாம். 13

ஈழத் துட்புக வெத்திசை தனினுநின் றணைவோர்
ஆழி தாண்டிவந் தணுகுதற் கொரோர்துறை யிதுவே
ஈழத் தெத்திசை யினுமிருந் தயற்புலம் படர்வோர்
ஆழி தாண்டவந் தணையொரோர் துறையுமற் றிதுவே. 14

இந்த நீர்மையி னெய்தியோ ரிராயிர மாண்டு
வந்து சேர்ந்தன வாணிபப் பண்டங்கள் குவைஇ
எந்த நாட்டினர் தாமுமெஞ் ஞான்றுமே துன்ற
முந்த இப்புவி முழுதுக்கோர் சந்தையு மிங்ஙன். 15

வாய்ந்த காரணம் பற்றிமா சந்தையா யதுமேல்
தேய்ந்து மாந்தையெ னுமரீஇச் செந்தமிழ்ச் சங்கத்
தாய்ந்த தீஞ்சுவைச் செய்யுள்தோ ருட்சிபெற் றிலங்கித்
தோய்ந்த தொன்மையுந் தனக்குண்மை தோற்றுமிந் நகரம்

சந்தை யாமள வன்றியுந் தன்னிகர் வரிய
முந்தை வல்லரண் தானுமொன் றெய்திய வகையால்
சுந்த ரப்பெயர் சோமாந்தை யென்றும் மீக்கூற
வந்த திந்நகர் மற்றதன் விரிவுபிற் காண்டும், 17

வேறு

அகில லோகஞ்சார் சந்தை யாதலின்
அகில லோகத்தார் அகில நாணயம்
அகில லோகமும் அதிச யித்திட
அகில மாந்தையும் இலகக் காண்பரால். 18

ஏறு மாறுகொள் ளிருப தாம்வகை
தேறு நாணயத் திறங்க ளித்தலத்
தேறு மாய்வியல் நிபுணர் கொண்டதாக்
கூறு வாய்மையா லூர்ஜி தம்மிதாம். 19

இற்றை மாந்தையு ளியலு மோர்பலர்
மற்ற நாணயம் பலதொ குத்துளார்
பெற்ற நாணயங் கொண்டு செல்வன்பே
ருற்ற வொருவர்பே ரூருங் கேட்டுமால், 20

இற்றி தாகமற் றிந்ந கர்முனுள்
கற்ற நுண்புலக் கண்ணுள் வினைஞராற்
பெற்ற மேன்மையும் பிறவு முண்மைநூல்
சொற்ற வாற்றினுற் சிறிது கூறுவாம். 21

வேறு

சுராட்டெனத் தூலமாகித் தொல்லுல கனைத்தினுஞ்சம்
மிராட்டெனச் சூக்கமாகி இதற்குக்கா ரணமாம் பண்பால்
விராட்டென மிளிர்பி ரம்மம் மேவுமைம் முகங்கள் தாங்கி
ஒராட்குள பொறுப்பி னிங்ஙன் உலகெலாந் தானுய்நிற்கும், 22

மன்னுமம் முகங்க ளொன்றுக் கொருவராய் மனுமுன்னாகச்
சொன்னவை வரையுந் தோற்றித் தொழின்முறை சிருட்டித்திங்கே
துன்னுமா ருயிர்கள்யாவுந் துரிசறு வாழ்வுமேவ
என்னவேண் டுமெனினு நல்கி இயல்புறக் காப்பிரென்றே. 23

நன்னய மாக வீந்த வரத்தினா லவரை வோரும்
கொன்னுறு மயமே தாரு சிலையொடு கொழுஞ்செம் பாதி
பொன்னெனு மவற்றிற் சிற்பப் புதிர்பல விளக்கும் விஸ்வ
கன்மர்கள் தம்மைத் தோற்றிச் சொன்முறைமுயல்வாரானார் 24

மனுமயன் தொட்டா சிற்பி வாகுசேர் விஸ்வஞ் ஞன்னே
எனுமிவர் ஐவருக்கும் இருஷிகோத் திரசூத் ரங்கள்
பனுவலார் வேதஞ் சக்தி பகரதி தெய்வ மோடு
தனிதனி பிரவ ரங்கள் தகவுற வகுத்து நல்கி 25

மற்றுமப் பிரமந் தானே வழங்கிய வைதி கப்பாங்
குற்றிடு சிகைநூல் தாங்கி உயர்குல வொழுக்கம் பேணி
முற்றுற வேத வாய்மை முழுதுணர்ந் துயிர்க்காங் குற்றச்
செற்றங்கள் தீக்ஷித் தோட்டுஞ் செகத்குரு நிலையு முற்றார், 26

இத்தகு திறமை யானே இவர்களை வோரும் இந்த
மெய்த்தகு முலகுக் கெல்லாம் வேந்தராம் நிலையு மெய்திச்
சத்திய நெறியி னின்று தர்மங்காத் துலக முற்றும்
மெத்திய கீர்த்தி நீழல் விளங்கின ரென்ப மாதோ. 27

இந்துமா கடல ளாவும் லெமூரியாக் கண்ட முற்றும்
அந்தநா ளாட்சி செய்தோ ராரெவர் பிறரு மன்றால்
நந்தலில் நக்கர் நாகர் இயக்கரார் சேரர் சோழர்
முந்துபாண் டியர்க ளார்மற் றிவரலா ரெவரு மின்றால். 28

மனுமயன் துவட்டா வென்போர் வருமுறை இயக்கர் நாகர்
நனவுறு நெற்றிக் கண்ணால் நாமமார் நடக்கர் நக்கர்
இனுமிவர் நிரலே சோழர் சேரர்பாண் டியர்களீழப்
பனவுறு ரட்டை மூன்றுக் காள்நரு மிவர்தா மன்றே. 29

இரசரட் டையிலெல் லாளன் மனுநீதி எழிலார் புத்தர்
வரவெதிர் மாய ரட்டை வளாகத்து நாக ராட்சி
உரவரு ருகுணை யுத்த வித்தைசா ரியக்கர் மாட்சி
பரவுறு வரலாற் றீது பட்டவர்த் தனமாம் பார்க்கின். 30

வீரவாள் வீரபத்தி விறல்கொள வீணையேந்தி
வீரமா நகரி ருந்து வியத்தக வுலகை யாண்ட
வீரரா வணனு மிந்த வீரமார் விசுவ கன்ம
வீரராந் துவட்டா பேர னுவது துணியும் விஸ்வம். 31

அன்றுதொட் டின்று காறும் ஆய்விய லறிஞர் காட்டும்
நன்றுகூர் துணி பும் விஸ்வ புராணமும் நாடிக் காணின்
வென்றியார் காந்தக் கோட்டை மிடுக்கொடு மாந்தை நாட்டைத்
தொன்றுதொட் டாண்டோர் தாமும் இவரென்றே துணிவர் மேலோர்

வாணிப உலகச் சந்தை யெனுங்கருத் ததனில் மாந்தை
ஏனைய ருலகி லின்னுஞ் சிலவுள வெனினு மீழங்
காணுநன் மாந்தை யொன்றே காந்தக்கோட் டையுமொன் றுற்ற
மாணுயர் ராஜதானி நாமமும் பொருந்திற் றென்ப. 33

செம்பினு லியன்று வர்ணச் சித்திரக் கொத்த ளங்கள்
பம்பிநற் பதும ராக மரகத மேடை பல்கி
உம்பரு மருளும் ஊசிக் காந்தயந் திரம்பொ ருந்தி
வம்பலர் கலங்க வீர்த்து மறுக்குமக் காந்தக் கோட்டை. 34

செம்பினு லியன்ற கோட்டை சிறந்தமை பொருளா வீது
இம்பர்செப் பரணென் றாகி இலங்கு சோவரணாய் மாறி
அம்புவி வழக்கில் மாந்தை சேர்ந்துசோ மாந்தை என்றவ்
வும்பரா ருரோமர் வாக்கில் உரைக்குஞ்சோப் பட்ட மாய்த்தே.

கருதலர் கலங்க வீர்க்குங் காந்தயந் திரம வற்றின்
அருவலிப் படைகள் வௌவி அக்குவே ருணி வேரு
உருவழி கலத்த ராகி யுவருட்கக் கலக்கு நீரால்
மருவலர் மருவா மாண்பின் மலர்ந்தது மாந்தை ராஜ்யம். 36

மருவலர் கலங்க ளல்லா மறுகலம் வலிந்தி ழுத்து
மருவுறு யாத்திரீகர் மயக்குற வசிக ரித்துப்
பொருவறு புலநு கர்விற் புகுத்திப்பே துறுத்தி யாளுங்
கருமமும் வலதிக் காந்தப் பொறியெனக் கழறல் கேட்டும்

ஆகச வெளிய ளாவும் அநுமந்தத் துவச மோங்கி
ஏகமாந் தமிழி ராச தானியா மீழ மாந்தை
போகபூ மியினு மேலாம் பொற்பின தொருகால் வந்து
போகவென் றழைப்ப தென்னப் பொலிந்ததாற் காந்தக்கோட்டை

விளங்குயர் விசுவ கர்ம நாடகம் மாந்தைப் பள்ளு
களங்கமில் பாளி நூல்கள் விசுவப்பேர்ப் புராண மற்றும்
உளங்கொளு ரோம சீன யாத்திரி கரும்மீக் கூறுந்
தளங்கொளுங் காந்தக் கோட்டை தயங்குறத் தயங்கும் மாந்தை

வாய்ந்தசீர்க் காந்தக் கோட்டைவகுத்திடு தொழில்நுட் பத்தின்
ஆய்ந்தநுண் புலமை மாண்பில் அரியநுண் கலைகள் இன்பம்
ஏய்ந்திட இயற்றும் பாரம் பரியமுன் னேடிப் பாங்கில்
மாந்தைக்கம் மாளர் கீர்த்தி மகிதலம் மகிழ்ந்து போற்றும்.

அல்லுறழ் கருங்கற் சிற்பம் அலகில்பல் லுலோகச் சிற்பம்.
பல்வித தெய்வ மூர்த்தப் படிமங்கள் வடிக்குந் தொன்மை
மல்லமா புரத்துச் சிற்பர் மற்றவற் றியல்மாண் பெல்லாம்
சொல்லரு மீழ மாந்தைக் கொடையெனல் கேட்டும் இன்றும்.

இத்திற மிந்த மாந்தை வாழ்பதி யாகக் கொண்ட
அத்திற மதற்குத் தாமே ஆள்பதி களுமாய் வாய்ந்த
பத்தர்கள் முதலோ ராகும் பஞ்சகம் மாளர் தம்மால்
மெத்துசீர் மாந்தை பெற்ற மேன்மையோ ரளவிற் றன்றால். 42

வேறு

ஒருசி றைப்பட வுறையினு முளமுழு வுலக
விரிவி னின்றுசற் றொருவிடா நோன்மைசா லுணர்வின்
மருவு மேலையோர் வாழ்விய லம்சங்கள் தோறும்
அரிதி னவ்வுணர் விலங்கிட வாழ்வகைக் கொப்ப. 43

அறிந்தி டப்படு முலகங்க ளொக்கச்சூழ் சுவராச்
செறிந்த சக்கர வாளநற் கிரியுமக் கிரியின்
புறந்த தும்புசீர்ப் புறவாழிக் கடலுமாம் பாங்கிற்
இறந்த பேர்நக ரரணஞ்சூழ்ந் தமைந்திடு மகழி. 44

நாலைந் தோசனை யான்றுயர் நலங்கிளர் திருவின்
மேலை வானநன் முகடுற நிமிர்ந்துநின் றிந்த்ர
சாலம் போல்நிகழ் மாந்தைப்பே ரரணத்தைச் சூழும்.
கோலம் மேவிய குண்டக ழித்திறங் குறிப்பாம். 45

வேறு

தன்னீர் மையினால் தமிழர்தனித் தலைமா நகரென் றுலகேத்த
மன்னீர் மையினால் மிக்குயர்விண் மருவு புகழார் மாந்தை கொண்ட
நன்னீ ரகழி யதற்கப்பால் முந்நீ ரகழி யென்றிரண்டும்
பன்னீர் மையினும் நகர்ச்சிற்ப நூலோர் பகரும் பண்பினவால்

வேறு

ஆழங்காண் பருமைக் கும்மேல் அகலங்காண் பருமையாய்மண்
கீழங்காண் கேழல் தானும் கிட்டாக்கீ ழெல்லை கிட்டி
நாளங்காண் கமலந் துற்று நரகவாய்க் கராக்கள் துன்றி
ஏழங்காண் மாந்தை நன்னீர்க் குண்டகழ் இலங்கும் மாதோ. 47

முள்ளியோ டடம்பு கைதை முழுதொருங் குறநெ ருங்கித்
தெள்ளுநீர்த் திரித்த லைக்குந் திமிங்கிலத் திரள்க ளோடு
கொள்ளுங்கூர்ங் கோட்டு மோட்டுக் கோட்சுரு வினமலிந்தே
எள்ளரும் வலுவிற் றுகி யிலங்குமுந் நீர்க்கி டங்கு, 48

அறிபொரு ளுணர்ந்தோ ருள்ளத் தமைதியுற் றலைவொன் றின்றி
நிறைகலம் போறல் காட்டும் நேயநன் னீர்க்குண் டாழி
சிறிதுமுள் ளமைதி யின்றித் திரிந்தலை மனத்தர் போன்று
பிறிவறத் திரைந்து தேம்பித் தளம்புமுந் நீர்க்குண் டாழி 49

நல்லவ ருள்ளம் போல மிகத்தெளிந் தாகா சத்தின்
எல்லொளி வண்ணங் காட்டும் இலங்கிடு நன்னீ ராழி
அல்லவர் சிந்தை போல அழுக்கடைந் தறத்த டித்தே
எல்லொளி தன்னிற் றோன்ற இடந்தரா முந்நீ ராழி 50

இந்நில நின்று காண்பார்க் கெப்படித் தப்ப டித்தாய்ச்
செந்நிலை நிற்குங் காந்தக் கோட்டையி னெழிலத் தேவர்
தந்நிலை யிருந்து காணத் தலைகிழக் கிட்டுக் காட்டி
அந்நிலை நன்னீ ராழி யதிசயம் விளைக்கு மென்றும், 51

செவ்வியர் செவ்வி யில்லா ரிருவருஞ் செகத்துறுப்பா
மவ்வியல் கடைப்பிடித்திட் டதன்நலக் குதவு மாபோல்
இவ்வகை தன்மை வேரு மிரண்டின அகழி மாந்தை
பவ்விய மாக வைகப் பாதுகாப் பளித்து மன்னும் 52

தோலாத நாவின் மேன்மைத் தொல்பெரும் புலவர் செய்யுள்
நூலாறு மடுப்ப நாலும் நோன்மையுற் றொளிர்வ தென்னப்
பாலாவி யமுத வெள்ளப் பாய்ச்சலி னேர்கொள் மாந்தை
மேலான நகரச் செவ்வி மிகைபடா வகைவி ரிப்பாம். 53

விராவுசீ ரீழப் பிற்றை வரலாற்று முதல்வ னாகப்
பராவுசீர் விஜயன் சேர்ந்த அன்றுதொட் டின்று காறும்
இராயிரத் தைந்நூ றாண்டு கழிந்தன விவற்றுள் முன்னை
ஓராயிர மளவும் மாந்தை யுற்றசீ ருரைத்தும் முன்னால் 54

அன்றைய மாந்தை லோகத் தகிலநா கரிக முற்றும்
துன்றுயர் நகரா மென்கை சொற்றனஞ் சற்று முன்னும்
நன்றறி கிரேக்கர் ரோமர் நாமமார் யவனர் சீனர்
என்றிவர் பலரோ டீழர் இந்தியர் வாழ்வாம் மாந்தை 55

மற்றிதற் கேய்ப்ப வன்னோர் மாந்தைநல் வீதிதோறும்
பற்றுதம் வழக்கிற் கேற்பப் பாணிவெவ் வேறுதோன்றத்
துற்றிய மனைகள் தொல்லை மனையியல் வகைமை முற்றுக்
குற்றமா திரிநி ரைத்த வொருகாட்சிச் சாலை தோற்றும் 56

உருவினில் விதம்வே றாகி யுடைநடை பாவனை செய்
கருமநல் விதம்வே றாகிக் கலைகலா சாரப் பண்பில்
ஒருவர்போ லொருவ ரின்றா மெனினுமுள் ளுணர்வுப் பண்பால்
மருவியோர் குலமாய் மக்கள் வாழ்ந்திடம் மாந்தை யென்ப

மூவகை நகரமைப்பும் முறைமையி னேய்ந்த மாந்தை
மாவியல் வளாகங் காணும் புறநகர் மன்னு றுப்பாங்
கோவியல் சாதுரங்கம் குறைவற நிரவித் துன்றும்
பாவிய இடப்பரப்பாற் பரவச முறுத்து மாலோ, 58

உன்னமித் துயர்ந்த குன்ற மொருங்குவாய் பிளந்த வென்ன
முன்னிமிர் காட்சி நல்கி மூசுகை வீசு கர்ணக்
கொன்னுறு களிறு துஞ்சுங் கொட்டாகா ரங்கள் மேவி
மன்னுபே ரச்சங் கூர மதிமயக் குறுக்கு மாலோ, 59

வீசுறு கவரி யென்ன விளங்குவா லசைத்த சைத்துத்
தேசுறு முருவிற் பல்கித் திக்கிட்டு விழிப்பார் தங்கண்
கூசுபன் னிறத்த வாகிக் குரங்கொடு நிலங்கிளைக்கும்
ஆசில்சீர்க் குதிரைப் பந்தி யணிகளும் பலவா மங்கண், 60

ஆர்செறித் தாழி கோத்திட் டகன்பெருந் தட்டு வீக்கிக்
கூர்படு சிகரம் வைத்துக் கூவிரங் கொடிஞ்சி யார்த்த
தேர்நிலை பலவுஞ் சீர்த்த செழும்பயிர் விளைவு தேக்கும்
வார்வயல் மருதந் துன்றும் வரம்பில்நெற் கூடு மானும், 61

எதிரும்போர்க் கிடையூ றெய்தா திருந்திடத் தெய்வம் வேண்டி
முதிர்தசை முறுக்கு வாய்ந்த மொய்ம்புரங் கூர்ப்பத் தட்டிச்
சதிர்பட நடந்து முட்டித் தம்மிலொத் திகைபார்த் தாடும்
அதிர்கழல் மள்ளர் வாழும் பாடிவீ டநேக மங்கண் 62

இன்றுங்காண் பரிசினீங்குற் றிலங்கிடு மானைப் பந்தி
வன்றுர கங்கட் கேயும் வையாளி வெளிபோர்க் கப்பல்
ஒன்றுறச் சமைத்த திங்கென் றுணர்த்துவங் காலை யாதி
தொன்றுறு புறநகர்க்குச் சொந்தமா யிருந்த வென்ப, 63

நாற்படை துவன்றி வைகும் நாமநீ ளிருக்கை யன்றிப்
பாற்படு மவற்றின் பாகர் பணிக்குநர் ஏவல்கொள்வோர்
நூற்படு விதியி னுன்ற நோன்படைக் கலம்ப டைப்போர்க்
கேற்புடை யிடங்க ளாக இயைபவும் பலவே றுண்டால் 64

வேறு

ஆனை யேற்றமுங் குதிரை யேற்றமும்
மான வீரரைப் பயிற்று வோர்பலர்
சேனை யிற்புகுஞ் சிறுவர் அஸ்திர
மான கைக்கொளக் கற்பிப் பார்பலர், 65

புதிய களிறுகள் புரவி கள்களைத்
தெதிரும் போரினில் இடுச மிக்ஞைகள்
கதிவி கற்பங்கள் கருத்திற் கொள்வகை
அதிசி ரத்தையிற் சிட்சிப் பார்பலர். 66

கான மஞ்ஞைகள் கானச் சேவல்கள்
மான மோத்தைகள் மலைந்து மோதுதற்
கான பான்மையின் மூட்டி யவ்வித்தை
சேனை வீரர்க்குத் தெருட்டு வார்பலர். 67

பார்கெ ழுந்துகட் படலை மீதெழத்
தேர்வ லம்மிடஞ் சாரி போம்வகை
கூர்ம திக்குலக் குமரர் தேர்வுற
ஆர்வ முற்கொடுத் தறிவிப் பார்பலர். 68

வேக மெத்துபோர்க் களத்தி லேமதி
யூக மாய்ப்பயில் சக்ர கருடவி
யூக வித்தைகள் செயற் கிரமம
தாக வைத்துநன் கழுத்து வார்பலர் 69

இத்தி றம்மலிந் தோங்கி நீங்கலா
அத்த னைக்கிட மாம்மை தானங்கள்
பத்து யோசனைப் பரம்பி னும்மிக
மெத்து விரிவுடன் மேவும் புறநகர். 70

கார்கு லாங்களிற் றுப்பி ளிற்றொலி
வார்கு லாம்பரி மாக்க னைப்பொலி
மார்கு லாம்விறன் மள்ள ரார்ப்பொலி
பார்கு லாம்புற நகர்ப்ப ரப்பெலாம். 71

வேறு

புறநகர் வளப்புக் கண்டாம் போந்தினி மாந்தை மன்னர்
அறமலி செங்கோ லோங்க அரசியற் கருமம் பார்க்கும்
விறன்மலி யுக்தியோக விதங்களுக் கிணங்கும் பண்பா
டுறமலி மாந்தர் பல்கி யுறையிடை நகருங் காண்பாம். 72

சுத்ததத் துவத்தி னுற்றல் அசுத்ததத் துவப்பாங் கேக
மத்தியா யுதவுஞ் சுத்தா சுத்ததத் துவமே போல
மெத்துசீ ரகந கர்செய் விருத்திகள் புறந கர்க்கண்
உய்த்திட வுதவும் பாங்கி னோங்குமிவ் விடைந கர்தான். 73

குளநிறை தண்ணீர்த் தேக்கங் குளிர்வயல் சென்றுபாய
வழிவிடு மடையே போல வயங்குமிவ் விடைந கர்தான்
குளம்விழை பொழுதின் நீருட் கொளவிடும் மடைபோல் நாட்டு
வளமிகு வரிக ளுட்சேர் வாயிலு மாகுங் காணின். 74

மேவுமிவ் விடைந கர்தான் விதம்படு தண்டநாதர்
காவிதி எட்டி கந்தோர்க் காரிய கர்த்தர் மன்னும்
பாவிய வளங்கள் பல்கிப் பார்வியந் துவக்குஞ் சிற்ப
ஓவிய மனைகள் துன்றி உளமகிழ் சிறப்பு நல்கும். 75

மாந்தையின் வளப்பு மாங்கண் வாணிபச் செழிப்புங் கண்டு
தாந்தமிற் குடிபுகுந்த தகவொளிர் மேல்கீழ் நாட்டு
மாந்தரிவ் விடைந கர்க்கண் வளமிகு மனைகள் கோலி
ஏந்தெழில் மனையா ரோடும் இடமிடந் தோறும் வாழ்வர். 76

மாந்தைக்கண் ணுளர் தங்கை வண்ணமாந் தொழில்நு ணுக்க
மேய்ந்தபட் டாடைகட்கும் இலங்குயர் நகைக ளுக்கும்
வாய்ந்தபே ராவல்கூர வந்திங்கு பழைகிடப்போர்
ஏந்தெழில் யவன சீன வணிகர்சீர் வனிதையர்கள். 77

காந்தம்போ லிழுக்கு மன்னோர் கவர்ச்சியால் அவர்போ லாகத்
தாந்தமில் அநுக ரிக்குந் தளிரடி மடமின் னார்கள்
போந்துலாம் வீதி யெங்கும் போக்கற நிறைத லாலே
மாந்தைமா மகளிர் சந்தை யாக்கிடும் இடைந கர்தான். 78

ஈங்கிதங் கொருபா லாக இங்கக நகர்க்கண் மேவும்
பூங்குழற் கௌரி பாகன் புனிதன்கே தீச்ச ரத்தான்
பாங்குயர் மகிமை கேட்டுப் பாரதம் நீங்கி வந்தே
ஈங்கிணை பக்தர் கூட்டம் இருந்துவாழ் விடுதி மற்றும். 79

பண்ணிசை கானக் கோஷ்டி பத்திசால் பிரசங் கஞ்செய்
புண்ணியர் கழகம் பொற்பார் புரிசடை கண்டி கெண்டி
தண்ணிய நீற்றுக் கோலந் தகுபல வேடச் சைவர்
நண்ணிவாழ் மடங்கள் யாவும் நலமிகு மிடைந கர்க்கே 80

மாண்புயர் மகளிர் மைந்தர் மணிநிலா வரங்க மேறிப்
பூண்பன நுகர்வ வாதிப் புலனுகர் வார்ந்து தம்மில்
ஏண்பெறு மகிழ்மீக் கூரும் இன்னிசைப் பாட லாடல்
காண்பவர் அமுத மூறக் காண்பிடம் பலவு மங்கண் 81

இடைநக ரிருந்த வண்ண மின்னணம் முற்றக் கண்டு
தடைபல கடந்துள் ளார்ந்த தகவுசா லகந கர்க்கண்
அடைகுநர் அதிச யான்வி தாமதன் வனப்பிற் சொக்கி
நடையிடக் காலெழாது நடுதறி யாதல் நேரும் 82

பத்துக்கு மதிகவண்டி பக்கம்விட் டகலா தொன்றாய்
ஒத்தியல் அளவுக் கான்ற உரவுவீ திகளும் மாடே
பத்தியிற் குயின்ற திண்காற் பருஉச்சுடர் மணிவில் வீசும்
சித்திர மண்ட பத்துத் தூங்கபல் நிரையுந் தோன்றும். 83

மரக்கலத் தேற்ற வுற்ற மதக்கைம்மா கூட்டிலிட்ட
குரக்கினம் மஞ்ஞை யாதி கொண்டுவந் திறக்கி வீதி
நெருக்குறு புரவி தம்வாய்ப் பிளிறல்கீச் சகவலோடு
தருக்குறு கனைப்புந் துன்றித் தழங்கொலி முழக்க மோங்கி

அறைகட லொலியை விஞ்சும் ஆரவா ரத்தான் மிக்க
துறைமுக வீதி யெங்குந் தொடைபுணர் சகட மீண்டி
நிறைவுறு சூன்முதிர்ந்த நேரிழை நலாரி னெல்கித்
தறையுட னரைந்தூர்ந் தெய்தித் தலைத்தலை தியங்கி நிற்கும்

பகடுகள் பலவிளைத்துப் பழுவெலும் பிழுக வீர்க்கும்
சகடுகொண் டுய்க்கும் பண்ட ந் தலைத்தலை குவிந்து வானத்
தகடுபோழ் கிரிக ளாக அவைதுறுத் ததியு யர்தம்
முகடுபோ மளவுந் துற்றும் முதுபெரும் பண்டசாலை 86

பண்டசா லைகள்மிக் கோங்கிப் பல்குசீர்ப் பொலிவிற் ருகி
வண்டிவா கனங்கள் தெற்றும் வாணிப வீதி நாய்கைக்
கொண்டுலாம் யவனர் கூந்தல் பின்னிப்பின் தொங்குஞ் சீனர்
முண்டமார் கோல ரோமர் முடுகுநீ ளிடைகொண் டன்றே

வாணிப வீதி யிவ்வா ருகமா மன்ன ரூரும்
ஆணிப்பொற் றேரு மாவும் அரசுலாம் பவனிச் சீரும்
காணிய விழைந்து வையங் காதலித் தணையும் மாட்சி
பேணிய அரச வீதிப் பிறங்குசீர் வளமுங் காண்பாம், 88

ஆனைத்தந் தத்தி னன்ற அணிகிளர் சலாகை மூட்டி
மானநன் மணிகு யின்று மரகத உருவை கோத்துப்
பானல்வெண் புரவி பூண்ட பவித்திரச் சிறுதே ரூர்ந்து
தேனலங் குதலைச் செவ்வாய்ச் சிறுவர்சீர் வரிசை துன்றி

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு மாகிமன்னர்
தம்பெருஞ் சுற்றம் வைகுந் தமனிய மாட மோங்கும்
வம்பலர் மாலைப் பத்தி மகரதோ ரணஞ்சூழ் வாயில்
செம்பொனற் றசும்பு தீபச் சுடரொளி விளக்கம் பொங்கி 90

செற்றமுற் றடரும் போர்மேற் சென்றுதங் கருமம் முற்றி
வெற்றியோ டணையும் வீரர் நெற்றியிற் றிலக மிட்டங்
கற்பொடா லத்தி சுற்று மணியிழை மடமின் னார்மெய்ப்
பொற்புறு வதனச் சோதி யொடுபொலி விளக்க மல்கும். 91

வளங்கெழு மாந்தை வேந்தர் மன்பெருந் தலைமைக் கீழாய்த்
துளங்குநல் லநுரை வன்னி கல்யாணி கண்டி நண்ணி
விளங்குசீ ருபவேந்தர்கள் வேறுவே றுறக்கு விக்கும்
களங்கமில் தந்தம் முத்துக் கவினமர் குவைகள் துன்றி 92

விளங்கொளிப் படலைவீசி விண்ணொடு மண்ணு மொக்கத்
தளங்கொள்வெண் சோதி கான்று தாவில்தென் கயிலை நீலக்
களங்கொள்கே தீச்ச ரத்தான் கருதுமூ ரென்ன முன்னோர்
உளங்கொள்பே ருண்மை தோற்றும் ஒப்பிலா இரர்ச வீதி.

அந்தமி லெழிலின் மல்கி யவிரொளிப் படலை வீசி
இந்திர லோகமென்ன இலங்குசீ ரிராச வீதி
நந்திய வனப்புங் கண்டு நம்பன்கே தீசன் மைக்கார்க்
கொந்தளக் கௌரி பாகன் கோயில்சார் வீதி காண்பாம். 94

புன்னாகச் சோலையூடு புனற்றெங்கு மிக்கெ ழுந்து
நன்னாக மாளிகைக்கு நாட்டுதூண் பொருவு மாந்தை
தன்னாக மாக மேவுந் தலத்திடைத் தரணி யாளும்
மன்னாக நாக நாதர் மன்னுபொற் கோயில் வீதி. 95

வேறு

உலக மன்ன ரொளிர்மணி நீண்முடி
யலசு தம்மடி மாந்தைநன் வேந்தர்கள்
நிலம லசிட நித்தம் வலம்வரும்
குலவு மேன்மைகுன் றுதொளிர் பொற்பது. 96

நாத ரூபத்தி னதி யருளுமவ்
வேத ஓசையும் வேதந் தமிழ்செயும்
போத ஞானப் புலவோர் விழைந்துசெய்
கீத வோசையுங் கேட்பிக்கு நீரது, 97

ஞாயி லோங்கு நெடுமதி லொன்றுநால்
வாயிற் கோபுர மாடசை யாமணிப்
பாய ஒசை பருமி நுணுகி யோய்ந்
தோய்வில் மங்கல நாதமீக் கூர்வது. 98

ஆவல் மிக்கணை மாந்தர்க ளன்றியும்
தேவர் கந்தர்வர் சித்தர்வித் யாதரர்
பாவு மாண்சிவ பூதம்பல் லாயிரம்
ஓவா தென்று முலாவரு நீரது, 99

ஆல யத்தினு ளாகம நான்முறை
யேலும் வேள்வி யிருத்துவிக் குக்கள்நாக்
கோலு மந்த்ரங் குறித்திடு தேவரை
நாலு வீதியு நாடி யலையுமால். 100

சோக மென்பது சொல்லள வன்றியே
ஆகந் துன்று மணியுமஃ தாகெனத்
தேக முற்றுஞ் சிவனணி பூண்டுவாழ்
வேக மான விரதிகள் சூழ்வது 101

மாறி லென்பணி மாவிர தர்திரு
நீறு பூசிடு பாசு பதர்சூல
மேறு முன்கைப் பயிரவர் வெண்டலை
வீறு மாலைகொள் காபா லிகர்மற்றும். 102

சத்தி தற்பா சித்த ரெனும்வாமர்
அத்தி யீருரி போர்க்குங்கா ளாமுகர்
இத்தி யாதி யறுவகைச் சைவரும்
மெத்து வீதி மகிமை விதம்பல, 103

ஏலும் மூலிகை யிட்டழுத் திப்பளிங்
காலுங் கற்படை வீதியிப் புண்ணியக்
கோலம் நாகருங் கண்டுகை கூப்பிடப்
போலும் மாமயன் பண்டு வகுத்ததே. 104

மாந்தை வேறு புலன்களின் மாழ்கியே
மாந்தை துன்றி மறுக்க மரம்புகு
மாந்தை போல்நரு மண்டமெய் வாழ்வுய்க்கும்
மாந்தைக் கோயின் மருவுமிவ் வீதியே. 105

வேறு

ஒருகுலத் துற்று மேன்மை யிருபிறப் பெய்தி மூன்று
பெருமழ லோம்பிப் பேருர் நான்மறை யோதி யைந்து
பருமடிப் பட்டு டுத்துப் பகரறு தொழில ராகி
மருவுமந் தணர்கள் வாழ்வு மலியுமக் கோயில்வீதி. 106

அருமைசா ரக்நிஹோத்ர அழற்கடன் வழுவா தோம்பும்
பெருமைசா ரந்தணர்கள் பிறங்குயர் மாடமெங்கும்
உருவமை மந்த்ர நாத ஒலியெழுந் துலகை வாட்டும்
கருமலி கலிய கற்றிக் காண்புறு கூபீட்ச நல்கும் 107

சங்கிதா பதபா டங்கள் சார்சடா கனபா டஞ்சேர்ந்
தங்கெழு வேதநாதம் அளப்பில்பல் லூழி காலம்
தங்கள்கே தீச்ச ரத்தான் நயந்திருந் தமர்ந்து கேட்டு
மங்கலம் பெருக்க விந்த மாடங்கள் நிலவு மென்றும். 108

ஆண்டமை வெய்தி நீடும் அக்கிரா ஹாரத் தோர்சார்
பூண்டகு நூற்புன் குஞ்சிப் பூசுரர் சிறுவ ராஞேர்
மாண்டகு குருகு லத்து வாசமேற் கொண்டு தாங்கள்
வேண்டுறு பிரம சர்ய விரதமேற் றெழுக லோவார். 109

அந்தணர் குடியிருப்பை யகன்றயல் மருவுஞ் சாரல்
சுந்தரன் கேதீ சற்குத் தெளரியத் திரிக பூசை
நந்துசீர் வனப்பி னோங்க நடனசங் கீத வாத்ய
வந்தனை புரிவோர் மேவி வாழ்விடம் பலவு முண்டால். 110

இங்கிவர் சார்பி லென்று மெழில்பெறு கோயில் வீதி
துங்கமார் நடன கீத வாத்தியச் செழிப்பு மல்கித்
தங்கியங் குறைவோர் வந்து தங்குவோர் வந்து போவோர்
அங்கவ ரனைவர்க் குஞ்சீ ரருங்கலை விருந்து நல்கும். 111

உடனலத் தேசின் மேலாம் உணர்வொழுக் கத்தே சார்ந்து
கடனமைத் திறைபே ரன்பு காதலித் தடிமை செய்யும்
நடனமா தர்க ளாலே நாட்டியக் கலைக்குத் துங்க
இடனமைத் திந்தஞால மென்றுமின் புறுவதாகும். 112

நடனமே தானுமாடி நடனமா தரையு மாட்டி
இடனமர் உலகு வாழ இயைவுறு போக மோக்க
அடைவளித் தாளு மண்ணல் ஆலய பூசைக் கன்றி
நடனவுற் பத்தி மூலம் நாடுதற் கிடம்வே றின்றாம். 113

நாதமூ லத்தொ டர்பு நாறுமா றுறு தத்வம்
நாதமூ லத்தே தோற்றி நாதத்தே யொடுக்கித் தானும்
நாதமாய் நாத யோக ஞேயமாம் நாதன் பூசை
நாதமின் றமையா தென்னும் ஞாயமோர் பால தாக. 114

நாதத்தே சுதிம ணந்து சுவரங்கள் துன்றி யூர்ந்து
மீதத்து மசைவதான விளம்பத்தே நடன மென்ற
வேதத்து வாக்குந் தேரின் விகிர்தனு லயபூ சைக்கண்
நாதத்துப் பயில்வு மொன்ற நாட்டிய பொருண்மை தோன்றும்

இவ்வண நடனநாத வெழிலியல் வீதி தன்னில்
செவ்வண மருளும் வேத முதல்வன்கே தீசன் மேவச்
செய்வணந் தேருஞ் சிற்ப வித்தகர் விஸ்வகன்மர்
கைவணந் தெரிக்குங் கோயில் கவின்பெற விளங்கு மென்றும்

நாற்றிரு வாயில் தோறும் நந்தியந் துவச மோங்க
நூற்றரு சிற்ப நோன்மை நுணங்குகோ புரமுன் தோன்றி
மேற்றிக ழுலகுக் கெல்லாம் விமலன்கே தீசன் மாண்பு
தோற்றிநின் றிலகுந் தொன்மைத் திருமதில் வளாகத் துள்ளால்

மருவுபொன் மாடநீடு மாளிகைப் பத்தி சூழ்ந்து
குருமணி நிரைபொற் றூபிக் குடமருள் கலச மார்ந்த
கருவறைப் பொலிந்து விஸ்வ காரண ணுங்கே தீசன்
அருவுரு வடிவின் மன்னி யமர்ந்திருந் தருள்வ னென்றும். 118

இத்தகு கோயில் தன்சீ ரிருதய மாகப் பெற்ற
மெய்த்தகு சிறப்பி ைலே மேதகு மாந்தை ஞாலத்
துத்தம நகர்வ ளங்கள் ஒன்றினுக் கொன்று விஞ்சி
அத்தகு பாலா வித்தாய் அரவணைப் பினில்வி ளங்கும். 119

அத்தந்தோ றிடப மாசப் பூசத்திற் றுவச மேற்றி
உத்தம விசாக நன்ன ளோங்குபா லாவித் தீர்த்தப்
பத்திமை விழவு மல்கப் பண்டைநாள் மாந்தை யாண்ட
மெய்த்தகு துவஷ்டா வேந்தன் விதிமுறை வகுத்தான் என்ப.

திகந்தம தளவு கீர்த்தி திகழருட் கேதுநாதன்
உகந்துறை மாதோட்டத்தி னுயர்சிறப் புதுவாக் கண்டு
சகந்திகழ் புண்ய தீர்த்தத் தலைமையாள் சிறப்பிற்றுகப்
பகர்ந்திட நிலவு தெய்வப் பாலாவி வரவு காண்பாம். 121

நகரப்படலம் முற்றும்
ஆகத்திரு விருத்தம் 283

உ

பாலாவிப் படலம்

மெத்துசீ ரீழநாட்டு விண்டொட நிவந்துற் றோங்கும்
மத்திய மலைப் படுக்கை யுத்தர சரிவின் மன்னும்
சித்திரக் குகையார் சிற்பச் சிகிரியா நடுவணாக
மொய்த்து நீள் தொடரின்முட்டி மோதுகார் முகில்கள் துன்றி.

கனத்திடித் துரறிக் கான்று கடுகுநீர் முடுகி யோடி
வனத்தரு வளங்கள் வாரி வார்புனற் பெருக்கு மண்டிப்
புனத்தலைப் பொன்மான் மேவும் புதுமைகூர் மிகிந்தலைப்பாற்
சினத்திடி முகில்பெய் நீருஞ் சேர்ந்தொரு பேரா றாகும். 2

வீறுமவ் வாற்று வெள்ளம் விரைந்துயர் தொன்மை மேன்மை
நாலுசீ ரநுரை நண்ணி ஆறுமென் கதிமேற் கொண்டு
வேறுவே றியலுந் தெய்வ விகாரைசே தியங்கட் கொன்றும்
ஊறுசெய் யாதடங்கி யொருவழி விலகி யேகி. 3

மலைபடு மகிலுஞ் சந்தும் மணிகளு முருட்டித் தன்சீ
ரலைபடு கரங்கொ டெற்றி அநுரையார் கொளப்ப ரப்பி
நிலைபடு வயல்கள் வேண்டும் நீர்வளம் பிறங்க நல்கித்
தலைபடு தொழில்வே ளாண்மை தழைவுறத் திகழ்த லொன்றோ

கோதில்சீர்ப் பௌத்த மோம்புங் குறைவறு தானதர்ம
நீதிசா ரறத்துக் கென்றும் நீர்வளக் குறைவ றுப்பான்
தீதகல் திஸ்ஸவாவி திகழ்தரு நுவரை வாவி
சீதள நன்னீர் தேக்கிச் சேர்வற்ப மணுகா தாக்கி. 5

மநுமுறை நீதிக் கென்றும் வையகப் புகழ்சேர் வாய்மை
அநுரத புரியாள் வேந்தர் ஆதர வுடன்தா பித்த
பநுவலார் சிவன்கோ யில்கள் பகரபி ஷேக பூசை
அநுதினம் வழாம லோங்க ஆவன அனைத்துங் கூட்டி. 6

சோதியா யோங்கி ஜென்மத் துயர்தப அடர்க்கும் மெய்ம்மை
ஓதியொன் றுண்மை தேற்றும் உயரிலச் சினையாம் வெள்ளைப்
போதியை வலம்வந் தப்பால் புதியவுத் வேகம் வாய்ந்து
மாதிரத் தொன்றும் வாயு திசைகுறித் தகலு மெல்லை. 7

புல்குற்ற மணம ருப்பைம் பூஞ்சோலை வழிக்கொள் நீரால்
மல்வத்து ஒயாவாகி வனவளச் செழிப்பு மல்கும்
வில்பத்துக் கடத்தி னேரம் விரைந்திழி யாற்று நீத்தம்
வெல்குற்ற போர்வெஞ் சேனை வீம்பொடு படரு மன்றே. 8

மாங்குளம் பறையனாலங் குளமுட்டி வழியத் தேக்கி
ஆங்ஙனம் படரு நீத்தம் அணிகெழு முறுங்கற் கப்பால்
தேங்குதன் திசையை மாற்றிச் செறியும்வெண் களிநிலத்தின்
பாங்குற்றுப் பாலா விப்பேர் படைத்துறு விசையிற் பாய்ந்து

நன்திசை வடமேற் காக நாடிப்போய் விரைபாலாவி
முன்னுறு முயிலமென்னு முதுகுள மூட்டி அப்பால்
இன்னிய லாருந் தோற்ற விராட்சதக் குளம்நி ரப்பிப்
பன்னுகே தீச்ச ரத்துப் பாங்குற மருவிச் செல்லும். 10

மன்னுறு பாலா விப்பேர் வரநதி வரலாற் றுண்மை
பன்னுறு விழைவிற் சொற்றும் பராபரன் கேது நாதன்
தன்னியல் பாகமேவுந் தீர்த்தமு மாமிவ் வாற்று
மன்னிய தெய்வி கச்சீர் மரபறி முறையிற் சொல்வாம். 11

மீதோட்டு வங்கமூர்ந்து வியனில முழுது மாண்டு
தீதோட்டும் புரவு பூண்ட தெய்விகக் கம்மி யர்சேர்
மாதோட்டச் செவிலி யென்ன வாக்கிய லார்கள் போற்றக்
காதோட்ட வயல்க ளூடு கடுகிமேம் படுபா லாவி. 12

பண்ணியல் வண்டார்கொன்றை பகர்தும்பை யறுகு வன்னி
தண்ணிய லெருக்கு வீந்தார் தலையோடு முதல தாங்கி
வெண்ணிற மிளிர வீறு கயிலையில் விரவ லாற்செங்
கண்ணுறு நெற்றி யண்ணல் கடுக்கு மென் றிசைக்க லாகும் 13

தோடுபித் தாகூற்றுதி தொடுக்குமுக் குரவர் வாக்கிற்
பாடுசீர் பெறலாற் பத்தா கியதொண்டர் தொழலாற் பாவம்
வீடுறக் கெடுக்கும் பொற்பால் மாந்தைக்கண் விரவு நீரால்
கேடில்கே தீச னென்றுங் கிளக்கலாந் தரந்த தஃதே. 14

உண்ணெகிழ் தகைத்தாய்த் தான்சேர்ந் துற்றதும் நெகிழ்க்கும் மாண்பால்
நண்ணிய நாபி கூந்தல் நாடுசெவ் விதழ்கண் ணுதிக்
கெண்ணிய சுழிநற் பாசி கிடைகயல் கெழும லால்நம்
புண்ணியப் பிராட்டி கௌரி பொருவது மாம்பா லாவி. 15

சூழாழித் தேரோன் தன்பாற் றுலங்கிடப் பெறலாற் சூர்த்த
கோளாளி யிழுத்த லைக்குங் கொள்கையாற் கூன்சங் கேந்தி
வாழாழி சேர்த லால்மா மருவலால் வனஞ்சூழ் பண்பால்
நீளாழித் துயிலும் மாலை நிகர்க்கவு மாம்பா லாவி. 16

வாக்கியல் செல்வி தன்சீர் நாக்கியல் பரிசாற் பொங்கி
மீக்கிளர் நாதந் தோற்றும் மேன்மையால் வியன்மா ஞாலம்
ஆக்குமத் தகவால் மீக்கூ றகலத்தால் அலர்மென் கஞ்சப்
பூக்கணுற் றமரும் வேதன் போலவு மாம்பா லாவி 17

பார்புகழ் ரிஷிகள் வந்து படிதலாற் படிந்தோர் பாவம்
தீர்வகை செயலாற் செத்தார் சிவகதி யேற வுய்க்கும்
பேர்பெறு மந்தியேஷ்டி பிதிர்த்தில தர்ப்ப ணங்கள்
சீர்பெற வுறலாற் கங்கை சிவணலு மாம்பா லாவி 18

வரமலி தூய்மை யால்வான் வாழ்த்துகே தீச்சரத்துப்
பரனடி பிரியாப் பண்பாற் பயபக்தி யொழுக்கச் சீரால்
மரபினிற் பரனே யாக மாநிலம் போற்றும் பாங்கால்
அரனடி யாரு மென்றற் கடுக்கும்பா லாவி தானே. 19

வான்றேயுங் குலப்பி றப்பால் வாய்மையி னுருவாம் வெண்மை
தான்றேயு மாற்றல் வாழ்விற் பிறர்நலம் தன்ன லம்மென்
றேன்றேயு மதனால் ஈடில் தண்ணளி யுறலாற் சைவச்
சான்றோர்க்கு முவமையாகுந் தகைமையு முளதவ் வாறு. 20

செவ்விய சிவத்திற் றேங்குஞ் சீரருள் தேசாசாரத்
தவ்வவ வியல்பிற் கேற்ப வலகில வாகுந் தெய்வத்
திவ்விய மூர்த்தந் தோறுஞ் செறிந்தவற் றருளாய் மன்னும்
பவ்விய நிலைமை தோற்றும் பாலாவி யென்னு மாறு 21

அடம்பன்று ளுட்டான் பாப்பாமோட்டைதோருங்காங்குற்றுத்
திடம்படு மணைக்கட் டோரஞ் செறிந்தகன் றுழ்ந்த செவ்வித்
தடங்குள மனைத்தும் மேவித் தத்தம்நீ ரென்ன மன்னி
இடம்படு முலக மோம்பி யிதமளித் திலங்குமென்றும் 22

வேறுபட் டியல்வ ரேனும் வீறுதம் பரிபா கத்தில்
தேறுசீர்ச் சைவந் தோன்றிச் செல்பல சமயி கள்போல்
நாறுபூந் தருவனத்து நடையிடு கான்யா றெல்லாம்
ஊறில்சீர்ப் பாலாவிக்கண்ணியைந் தொன்றுய்க்கலந்துசெல்லும்

சிந்தையைச் சிவத்தொடுக்கித் திகழ்சிவ ஞானி கள்தம்
பந்தவா சனைமலங்கள் பரன்பக்கம் மீளு மாபோல்
முந்துபூங் கதிர்கள் முற்றி முதிர்வயற் கழிவெள் ளந்தான்
வந்துபா லாவி யாற்றின் மருவியாங் கொடுங்கு மன்றே 24

மேலையோர் தம்பாற் செல்வோர் வெறுங்கையோ டேகலாகாச்
சீலத்தால் வனயா றெல்லாஞ் செழுமலர் பழங்காய் சாந்தம்
கோலவா சனைப்பண் டங்கள் கோலிமேற் சுமந்து கொண்டு
பாலொளிர் பாலா விக்கண் பரிந்திட்டுப் பணிந்துசார. 25

விவிதவா சனைகள் விம்ம விரைமலர்த் தாமஞ் சூழ்ந்து
புவிதனிற் பயில்பா லாவி புதுமண வணிப்பொ லிந்து
நவிவிழி பரப்பி வேட்கும் நாயகன் விழிவி ருந்தாம்
குவிமுலைக் கொம்ப னாரிற் குரைகடல் நோக்கித் தேங்கி 25

வையாளி வெளிக்கண் மேவும் வார்புனற் பரப்பி னீட்டம்
மையாளு மிடற்றா னன்று மதுரைமா நகர்ப்பித் தேற்றி
மெய்யாளும் வாச கர்க்கா விரிகட லெனக்கொண் டுய்த்த
கொய்யாளு முளைமா வென்னக் குதிகொளுங் கதியிற் பாயும்

கொந்தளித் தலைத்து வீசுங் குளிர்புனற் றிரையோ டள்ளுண்
டந்தரத் தெற்றுண் டாடி யலைந்துவீழ் மீனி னீட்டம்
நந்துவெங் கதிரேழ் வர்ணம் நாடியூ டுருவ வீழ்தல்
இந்திர வில்லெ ழுந்தாங் கிறங்கிடு தோற்றங் காட்டும் 28

சேலுலாம் வயற்சேற் றுள்ளுஞ் சிவமணங் கமழுங் காழிப்
பாலுலாஞ் செவ்வாய்ப் பிள்ளை பாசுரம் வரைசீ ரேடு
ஆலுநீர் வையைச் சென்ற வாறது தெரிப்ப போல
ஏலுநீர்ப் பெருக்குக் கஞ்சா தெதிர்த்துநீந் துவபல் மீன்கள்

ஓசைமே லோசை விம்ம உரப்பிமீ தார்த்தார்த் தோங்கி
ஆசையெட் டளக்கும் மூர்க்க அலைத்தலை மிதக்கு மோடம்
காசைப்பூ வண்ண மாரன் காமமோ ஹனத்தினெற்றும்
ஆசையாம் அலைத் தலைப்பட் டலைமணி தரையும் மானும் 30

இடபமா சத்தினொன்று மிடில்சீர் விசாக நன்னாள்
நடநவில் கேது வீசன் நாடுசீர்க் கௌரி யோடும்
இடபமூர்ந் தணைந்து தீர்த்தமேற்றருள் சிறப்பி னிந்தப்
புடவியோர் புகழுந் தெய்வப் புண்யதீர்த் தமுமிஃதாகும்

நன்னகர் விழவுகொள்ள நாற்றிசை யினுஞ்சூழ் பத்தர்
பன்னுசீர் நட்டபாடைப் பண்ணிசை முழங்கப் பல்வே
றின்னியங் கறங்க அந்நாள் எம்பிரான் பாலா விக்கண்
மன்னியங் காடு தீர்த்தமாண்புசொல் வரைத்தன் றுமால் 32

காதுபோ ரிராம னுக்குங் கல்லணை கால்கொண் டுற்ற
சேதுமத் தியத்திற் சென்று சங்கம மாகும் பொற்பால்
மீதுயர் கந்த மாத னத்தயல் விரவுஞ் சார்பால்
தீதுதீர் சேது தீர்த்தத் தெதிர்திகழ்த் திலங்கு பண்பால் 33

உடலுள முயிரென் மூன்றில் உறுபிணியனைத்து மோட்டித்
திடனுறு சங்கற் பச்சீர் திறம்பாதுட் படியும் மாந்தர்
படர்பவ மேலெஞ் ஞான்றும் பயில்வறப் பரிகரிக்கும்
கடனுறு பாலா விச்சீர் கண்ணுத லருளாற் றேர்ந்து 34

சுத்தபௌ ராணி கச்சீர்ச் சூதமா முனிவ ரன்று
நத்துவேட் கையினி லான்ற நைமிசா ரணியமேவும்
அத்தகு முனிவர் கேட்க அருளும்பா லாவி மாண்பு
இத்தலத் தெவரும் பேணி யீடேறற் பயத்த தாகும் 35

ஏண்மலி யீழந் தன்னி லிலங்குமா ணிக்க கங்கை
மாண்புறு களனி கங்கை மகாவலி தமினும் மேலாக்
காண்புறு சித்தி முத்தி கைக்கனி யாக நல்கும்
சேண்பயில் திருவார் மாந்தைப் பாலாவித் தீர்த்தமென்றும் 36

இங்குற்றித் தீர்த்தந் தன்னில் யாரெவ ரெனினு மன்பாற்
சங்கற்பம் படனசூக்தம் மார்ச்சனம் அகமர் ஷப்பின்
தங்குசீர்த் தர்ப்ப ணஞ்செய் தாடிநற் றசதா னங்கள்
மங்கலம் பெருகச் செய்வோர் மாறில்வீ டடைவ ரென்றும் 37

பேசரும் பிரம ஹத்தி யாதிபா தகத்தார் தாமும்
மாசிலித் தீர்த்த மாடி வருமுறை நியம முற்றி
ஆசிலைந் தெழுத்தி னுங்கோ ராயிர முருச்செ பிக்கில்
தேசருள் சிவசா யுச்யச் சீர்பதம் பெறுவ ரென்றும் 38

இத்திருத் தீர்த்தத் தாடி யிதன்கரைச் சிரார்த்தஞ் செய்யின்
மெத்துசீர்க் கயா சிரார்த்த மிகுபலன் மேவு மென்றும்
இத்தலத் திறப்போர் காதில் தாரகப் பிரம மோதி
மெய்த்திரு கௌரிபாகன் மேவுவீ டளிப்ப னென்றும் 39

சூதமா முனிவர் தம்மைச் சூழ்ந்துறு முனிவர் கேட்பப்
போதனை புரிமாண் பொன்றோ புவிபுகல் சரித்ர காலத்
தேதந்தீர் நாவலூரன் எம்பிரான் நம்பி பாடற்
போதந்த தீர்த்த மாண்பும் புதுமையும் பகரொண்ணுவால் 40

மேவுமிவ் வுண்மை தேர்ந்து வியனுல கதனில் மன்னும்
ஓவில்சீர் ரிஷிக ளுண்மைப் பத்தர்சித் தர்கள் தோய்ந்து
பாவுமா மலம றுத்துப் பரகதி யுற்ற பான்மை
நாவலா ரூரன் நன்று நவின்றிடக் கேட்டு மன்றே, 41

பாலாசி மண்டி என்னப் பண்டைநாட் கிரேக்கர் வாக்கிற்
பாலாவி யின்றி மாந்தை பயின்றிடாப் பரிசு தேரின்
வேலாழி யுலக மெங்கும் வியந்துற நயந்த செம்மைப்
பாலாவித் தொன்மை மேன்மை பட்டவர்த் தனமா மன்றே 42

பேதுறு மேதில் பந்தப் பிறவிவெப் பகல நாதன்
தீதறு கருணை வெள்ளந் திளைத்திடப் பக்த ராடிப்
பாதகந் தீர்பாலா லாவிப் பான்மையீ தினியிந் நூற்குப்
பேரதுமாண் புளதொன் றுகப் புகலும்பா யிரமு ரைப்பாம், 43

பாலாவிப் படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 326

உ

பாயிரப் படலம்

செந்த மிழ்க்கு வளர்நில மாமென
முந்து மேன்மைகொள் பாண்டிநன் மண்டலத்
தந்த மில்சிவ மேருவெ னுந்திரு
நந்து நீரது நாமப் பொதியமே 1

ஐய கீர்த்தி அகஸ்திய மாமுனி
மெய்யே யின்றும் விழைந்துதன் பாலுற
வைய மெல்லாம் மகிழ்ந்துடன் வந்துகாண்
செய்ய நீர்மைய தாலத் திருமலை 2

தென்றல் வந்துயர் சந்தனச் சோலைவாய்
மன்றல் வாரி வளமார் தமிழ்மணந்
துன்ற வீசலின் தொன்மை நயந்துப்பார்க்
கென்றும் எண்ணமர் இன்பம் பயப்பது 3

சாந்து பூசித் தளங்கிட நீவுசீர்
வாய்ந்த மாமணித் திண்ணைகள் தாமென
ஏய்ந்த மாமுது பாறைகள் காண்டலின்
ஆய்ந்த கல்லியல் வல்லுநர் தாமெலாம். 4

சந்தன ப்பொதி யத்தட மாமலை
இந்த மாநிலத் தோங்கு மலைக்கெலாம்
முந்து தொன்மைய தென்ன நிலவுமச்
செந்த மிழ்மா மலைத்தடஞ் சாரலில் 5

சிந்து பன்மணி ஔடத மூலிகள்
சந்த லக்குற டோடுநற் காரகில்
நந்து கோட்டந்தக் கோலமெ னவிவை
சந்த தந்தொகுத் தோங்கு தொழிலின்வாழ். 6

பெரிய வாணிகச் சாத்தொன்று பண்டுநம்
விரியு நீரலை மன்னுரைத் துறையடைந்
தரிய நீர்மையிற் காடு கடந்து போய்ப்
பெரிய பூநக ரிப்பாங் கதனிலும் 7

அண்டை யூர்க ளவற்றினும் புக்குலாய்ப்
பண்ட மாற்றுப் பணமாற்றுப் பாணியில்
கொண்டும் மாறு கொடுத்து நிலாவிய
பண்டைச் செய்தியப் பக்க மிசைக்குமால் 8

அன்ன வாணிகச் சாத்தங் கொருபகல்
என்ன தோரிடை யூறும்நே ராதெனப்
பன்னு சார்பிற் பழக்கம துற்றதம்
முன்னைப் பாதையி னூடே முயங்குழி 9

ஏற்றெ திர்ப்படு கூற்றர் குழுவெனத்
தோற்றி யன்னர் துணுக்குற வந்தது
மாற்றில் வெம்மத நாற்ற முடையெழச்
சீற்ற மார்குளு யானைக் குழுவொன்று 10

கிட்டு முன்னங் கெடுமண்டி யோட்டெடுத்
தட்ட மாரரு கெங்குஞ் சிதறிப்போய்
எட்ட நிற்கவும் விட்டுவி டாதுமேற்
றெட்டு மண்டித் துரந்தன வேழமே. 11

அஞ்சி யஞ்சி அலைந்தலைந் தவ்வணம்
எஞ்சா தெங்கும் இயன்றுயிர்க் காசையால்
மஞ்சு தோய்மா மரங்களிற் றுவியும்
புஞ்ச மார்புதர்ப் புக்குட் பதுங்கியும் 12

வேறு

இனிய கன்றிடும் எனுநப் பாசையால்
நனிமி கவெதிர் பார்த்துப் பார்த்துக்கண்
பனிப னித்துடல் பதைக்கு மன்னரைச்
சனிபி டித்தெனத் தகைந்த வாரணம் 13

அட்ட மருகெலாந் துட்ட வாரணம்
கொட்ட மிட்டுலாய்க் கோர தாண்டவ
நட்ட மாடிமுன் நடந்து ரறித்தன்
னிட்டம் போலெடுத் தெற்றி யாடிற்றே 14

கெட்ட வாரணம் விட்டு நீங்குமென்
றுட்ட ருந்துணி வொழிந்து பீதிசார்
மட்ட றுந்துய ராளுஞ் சாத்தினர்
பட்ட பாடுகள் பகரற் பாலவோ 15

மூட்டு மின்னல்கள் மூட்டி யாங்கவை
விட்டு நீங்கவும் வேண்டு மாறருள்
அட்ட மூர்த்திதன் னுடற் பாங்கினைச்
சுட்டி யீதெனத் துணிய யார்வல்லார் 16

போது சாய்ந்துந்தான் தீது தீர்வதற்
கேது மோர்குறி தென்ப டாமைகண்
டூதெ மிறுதிநா ளாவ தென்றெணூஉப்
பேத லித்துயிர் பிதிர்வ போல்கையில் 17

அண்டம் விண்டதோ அதல பாதலம்
விண்டெ ரிமலை யாய்வெ டித்ததோ
கொண்டெ ழும்மிடிக் கூட்ட திர்ச்சியோ
மண்டு மிவ்வொலி யெனும யக்கெழ 18

விண்ணு மண்ணுமொன் றய்வி திர்த்திட
நண்ணு மோரொலிக் குண்ண டுக்குறக்
கண்ணுஞ் சாம்பிக்கை தூக்கி யோலமிட்
டெண்ணங் கெட்டழிந் திரிந்த வேழங்கள் 19

எட்டுக் காடுமு றித்தன் ளிக்கொடே
விட்ட வேட்கையர் வினைப றித்தெனத்
துட்ட வாரணந் தூரம் போயுறப்
பட்ட வைபகற் கனவ தாயிட 20

உள்ளந் துள்ளுபே ருவகை மீக்கொள
மெள்ள மெள்ளவந் தொருவெ ளிக்குழீஇப்
பள்ள மாமடை யாகப் பாயுங்கண்
வெள்ளந் தேங்கவொவ் வொருவ ராய்த்தழீஇ, 21

வேறு

கொண்டு டன்மகிழ்ந் தனர்க ளாயினும்
மண்டு மாலைதன் வரவு நோக்கியே
அண்டு மிடமெதென் றங்க லாய்த்தயல்
விண்ட கோலத்தோர் விடுதி கண்டனர், 22

வன்னி லத்துநா வரளு மெல்லையில்
நன்னி லத்துநீ ரூற்றுக் கண்டென
மன்னு மார்வமோ டெய்தி யங்கதில்
துன்னு மவ்விராத் துயில வுன்னினர், 23

கூரை யில்லைத்தான் கோஷ்ட மில்லைத்தான்
ஆரும் அயலுலாம் அசுகை யில்லைத்தான்
சீர ழிந்தவச் சிதைவி லன்னவர்க்
கேர்ம லிந்ததோ ரிருக்கை யாயிற்றே, 24

ஆங்க மர்ந்திருந் தசாவு யிர்த்தன்று
தாங்கள் பட்டவத் தனிப்ப டர்கெட
ஓங்கு பேரொலி யுற்றெ ழுந்தவப்
பாங்கு பற்பல வாறுற் றெண்ணினர். 25

இன்ன காரணத் தாற்ற தஃதெனப்
பன்னற் கின்மையின் பாழு றந்நிலந்
தன்னி லேபழங் கிடைகி டந்தொளிர்
மன்னு தெய்விக மதுவென் றேத்தினர். 26

வேறு

கருதுமந் நினைவுநீடக் கண்துயிற் கியையா வேனும்
ஒருபகல் முழுது மூன்ற உழப்பினு லயர்ச்சி கூர்ந்து
வருதலாற் கண்மு கிழ்த்து மாறிலா உறக்கந் தொட்டுப்
பருவரல் காணு நித்ரா சுகமனு பவிப்போ ராஞர். 27

சொப்பனந் தனில்நு மக்குச் சோதிமிக் கோங்குமென்ன
முற்படத் தெரிவிப் பான்போல் முழுநிலாக் கிரணம்வீசி
அற்படு மபர பக்கத் துதியைநாள் மதியு மாங்கே
எற்படத் தோன்றி யன்னுர்க் கிதம்புரிந் தெழுந்தா னன்றே.

நாற்புறஞ் சுற்றி நீடும் நாமநீள் இராச வீதி
பாற்பட உள்ளே மன்னும் பட்டின மதன்மு கப்பில்
ஏற்புறு மிராச ராசப் பெருநகர்ப் பெயர்வி ளக்கம்
நுற்படு மளவை யான்ற நுணுக்கசித் திரப்பொற் கோயில். 29

இராசகோ புரத்து முன்னு விலங்குயர் துவார நந்தி
பரசுகோ புரத்து ளோர்பாற் பயிலதி கார நந்தி
விரவுமாள் தொகையி னீட்டம் மிகுமிசை வாண ரீட்டம்
முரசதிர் தடாரி பேரி சல்லரி தாளம் காளம். 30

பம்பிசைக் குழல்முன் ஞன பராவிசை யொருபால் சூழ்ந்து
தும்பிதே னுடுந் தொங்கற் ருேகையர் நடன மோர்பால்
எம்பிரான் புகழ்க ளேத்தி யிரங்குசீ ரடிய ரோர்பால்
நம்பிசம் பந்தர்பாடல் நயந்தபண் ணினிமை யோர்பால்.

இத்தகு மங்கலச்சீ ரிசையொலி பொங்கி யோங்க
மெய்த்தகு வேதியர்வாய் வியன்மறை யொலிநின் ருேங்க
வித்தகக் கவிகையால வட்டஞ்சா மரங்க ளோங்கப்
பத்தியிற் பணிந்து மன்னன் படையணி வகுத்து நிற்க. 32

மத்தவெங் களிற்றி னுச்சி மருவுமம் பாரிதன்னில்
புத்தெழி லரசி கௌரி புடையமர்ந்திலக ஆதி
அத்தன்கே தீச்ச ரத்தெம் அண்ணல்புண் ணியப்பொற் கோல
மெத்தவீற் றிருந்து வீதி விழாவயர்ந் தவந்தா னன்றே. 33

உள்ளுறு முவகை கூர உரோமங்கள் சிலிர்ப்ப ஏத்தி
எள்ளுவீழ் வதற்குஞ்சற்றும் இடமின்றி நெருங்கு கூட்டத்
தள்ளுமுள் ளுகளுக் கூடே தாமுமுள் நுழைந்து நைந்து
வள்ளல்சீர்ப் பாதம் போற்றி வாழ்ந்துதாழ்ந் தவச முற்றூர்.

வீதியெங் கணுங்கோ டித்து மிகுமலர் சுண்ணம் வீசிச்
சோதிநல் விளக்குத் தூபம் ஏந்திப்பொற் குடம்பூ ரீத்து
நீதிமா தவர்க ளேத்த நிகழ்விழா நியமம் முற்றி
மாதியல் பாகர்வந்து கருவறை புகுந்த பின்னே. 35

வளங்கெழு நகருந் தெய்வ வளரொளிக் கோயில்தானும்
இளங்கதி ரொளிகால் ராச கோபுர மதனோ டொக்க
உளந்துணுக் குறநேர் நோக்கி யும்பர்ரார் பரிதபிக்க
விளங்குபேர் மண்மே டாகி வியத்தக மாறிற் றன்றே. 36

இத்தகு கனவு கண்டா ரிறுத்திச்சா மத்து றக்கம்
மொய்த்திட வறிவு மாழ்கி முன்னைநா ளுழப்பி னுன்ற
எய்ப்புமுற் றகலு மட்டும் இம்மையோ டம்மை தோன்று
மெய்த்துயிற் சுவைகொள் வாகு மிகுகும்ப கன்ன ராளூர்.

கனவதே யெனினுங் கண்ட காரிய முழுது முண்மை
நனவுறு விஸ்வசக்கு நானிதிங் கறிவே னென்று
முனமறி விம்பான்போல முழுதுல கமிழ்த்து நித்ரைத்
தினவுதீர் திருவின் மேலோன் தினகர னுதயஞ் செய்தான்

இந்தநல் லினிய காட்சிக் கிடனதா முறக்கந் தன்னில்
அந்தமி லமைதி சாந்த மமைந்தொளி ருள்ள மோடு
வந்துகீழ்த் திசைவெ ளுக்க வணிகநன் மாக்க ளெல்லாம்
தந்துயி லுணர்ந்து தாந்தாம் தனித்தனி கனவு சொற்றூர்.

இளங்கலைச் சிறுர்கள் பல்லோர் இருந்திரை மீட்டு மீட்டாங்
குளங்கொள மனனம் பண்ணி ஒப்பிக்கும் ஒரேபா டம்போல்
விளங்குமொவ் வொருவர் கூற்றும் ஒரேவித மாகக் கண்டு
வளங்கொளவ் விடத்துத் தெய்வ மாண்பிதென் றூர்வங் கூர்ந்தார்.

முன்பகல் நனவும் பின்னர் முடுகிராக் கனவும் மற்றும்
நன்குறத் தமக்குள் நாடி நமக்கெலா மப்பா லாகித்
தன்றெழில் நடத்துந் தெய்வ தலமிது சரத மென்றே
தென்படு கின்ற தின்னு மிதனுண்மை தேர்து மென்று.

களைபசி மறந்து வந்த காரியம் மறந்து தெய்வ
விளைவுறு மிந்தச் சூழல் மேவுயர் இயற்கைச் சார்பாம்
வளமையைச் சற்றே சுற்றி யுற்றுநோக் கிடுவ மென்னுத்
தழைவுறு மனத்த ராகித் தமிற்றிரண் டொருங்கு சென்றார்

பற்றைகள் செடிக ளூடே பரும்பருங் கருங்கற் கண்டமீ
மற்றவற் றாடே தெய்வத் திருவுருச் சிதைவு சாரும்
அற்றைநாட் செய்தபோலும் அழகொளி ரோவி யங்கள்
தெற்றெனத் தெரிய வெங்குஞ் சிதறிமுன் கிடத்தல் கண்டார்

ஊர்பசும் புற்ப ரப்பாம் மார்பணி கச்சு வீக்கிப்
பார்மகள் மருமத் துற்ற பலபல முலைக ளென்ன
நேரெழுந் துயர்மே டாகி நிமிர்திடல் பலவுங் கண்டார்
சீர்கெழு மணிக்கா மத்தி வாரத்துச் சிதைவுங் கண்டார் 44

கொடுந்தொழிற் கஞ்சா தார்தங் குடும்பங்கள் கெடுமா கெட்டே
இடிந்திடிந் தச்சமூர எதிரும்பாழ்ங் கிணறு கண்டார்
வடிந்தசீ ருளிபாய் வெண்கல் வரிசிதை யாத சிற்பம்
படிந்தினு மெழில்செய் பண்டைக் கூபமும் பயிலக் கண்டார்.

மனிதர்தம் முகங்காண் வாய்ப்பும் மற்றெமக் குளகொல் என்று
துனிபடர் முகத்த போலத் தூசுமேற் படர்பொற் காசு
தனியவுந் தொகையுமாகத் தண்ணீர்பாய் சுவடு தோறும்
நனிமிகத் தோன்றக் கண்டு நயப்பொடு வியப்பு முற்றார்.

பணங்கண்ட வாஞ்சை யாலே பயஞ்சென்ற வழிகா ணுது
நுணங்குமுட் பற்றை யூடும் நுழைதர விழி செலுத்தி
இணங்குகற் படுக ரெல்லாம் இருந்துகை கொடுது ழாவி
அணங்கு செய் பசியு மெண்ணார் ஆசையா லலையு மன்னார். 47

இடமிட மாகத் தேடி யெதிர்ப்படு காசு யாவும்
தடவிநன் கெடுத்துத் தத்தம் கைகொடு பைநி றைக்கக்
கடவிடு மூக்க மோடு காடெனு நினைவே யற்றுப்
படவராப் புற்றுப் பாங்கும் பயமின்றி நெருங்கு மெல்வை.

புற்றிடந் தோண்டித் துன்று புற்றுஞ்சோ றெடுக்குமெண்கு
பற்றிய புதரு டோங்கிப் படமெடுத் திரையும் நாகம்
குற்றுடை வாளே போலுங் கோரப்பற் கொடுஞ் சிறுத்தை
மற்றிவை மனிதவாடை கேட்டெழுந் துலவ லான. 49

அனைபதீ விலங்கூ டாடும் அசுகைதோன் றிடுதலோடும்
இனியுமிங் குலவ லிந்த உடலுயிர் உறவிற் கொவ்வா
நனிவிரைந் தகல்தும் என்றே நடுக்குற்று மிடுக்குச் சாய்ந்து
துனிமிகத் தளர்ந்தும் அச்சந் துரந்திட விரைந்தம் மட்டில்.

முன்னிட்ட கால்பின் னிட்டு முடுகிய விசையின் மீண்ட
அன்னவர் துளங்கித் தேம்பி அவதியுற் றேடிப் பின்பும்
முன்னர்போற் கூடி யாங்கே முன்னிய வழிப்ப டர்ந்து
துன்னிய வேட்டைக் காரர் துணையதா அணையப் பெற்றார்.

அங்கவர் உதவியாற்று மடைந்திடற் குற்ற பாங்கர்
பொங்கிய மகிழ்வோ டேகிப் புனர்ஜன்ம முற்றார் போலத்
தங்கரு மங்கள் முற்றித் தாம்பயில் வழியே மீண்டு
துங்கநீள் பொதிகைச் சாரல் துன்னினர் வணிகரெல்லாம்

பொதிகையஞ் சாரல் தன்னிற் பொலிதவக் கோலம் பூண்டு
மதிபுனை பரனை யேத்தும் மாதவர் கூட்ட மொன்றை
விதிமுறை வழிபட் டேத்தி வியப்பொடு தமக்கிங் குற்ற
அதிசய மெல்லாங் கூறி யானந்த முறுவ ரானார். 53

வேறு

முற்ற இவ்வதி சயமெலாம் முறைமையிற் கேட்கப்
பெற்ற பான்மையா லிங்கிதன் பின்னணி தேரின்
உற்ற தெய்விகப் பழந்தல மதுவெனல் சரதம்
மற்றச் சீர்த்தல மாண்பியல் தேர்ந்திட வேண்டும். 54

நீதி மாதவந் தனக்கொரு நீணிதி நிலையாய்
தீதில் லாவகை திகழுமுக் காலமுந் தேரும்
ஓதி யாயவெம் முய்ர்முனி அகத்தியற் சாரில்
ஈதி ருந்தவா றறியலா மெனக்கிளர்ந் தெழுந்தார். 55

ஒன்று மேன்மைசால் உயர்திருப் பொதிகையின் மேவித்
தொன்று தொட்டுள தமிழ்க்குள நோன்மைமேன் மைகள்தாம்
நன்று காண்வர விருந்தசீ ரகத்தியற் றேடிச்
சென்று கண்டவன் சேவடி போற்றிநின் றிரப்பார். 56

கும்ப மாமுனி போற்றியிப் பொதிகைகண் கண்ட
நம்ப போற்றிநம் நலிவறப் பொலிதவக் கோலத்
தும்பர் போற்றுறு மொருபெருந் தாபத போற்றி
செம்ப தந்தருந் தேவநின் திருவடி போற்றி. 57

எந்தை யெம்பிரா னேறுயர் புனிதர்வீற் றிருக்கும்
முந்தை மாதலத் தியல்பெலா மறிதர முயலுஞ்
சிந்தை கொண்டுழல் சிறியரேம் திகைப்புற வின்று
வந்த தோர்மயல் மாய்ந்திடு வகையருள் போற்றி. 58

வேறு

ஏர்மிகு சிறப்பா ரிந்தப் பாரத கண்டஞ் சார்ந்த
சீர்மிகு மீழநாட்டில் திகழ்குட பாலின் முன்னாட்
பேர்மிகு தலமதொன்று கிலமுற்றுக் கிடக்கும் பாங்கு
பார்பயில் வணிக மேற்செல் பதிகர்வாய்க் கேட்டும் ஐய.

யாதந்தத் தலமதன்சீர் முன்மையென் பின்னை யுற்ற
கேதமென் கிளர்ந்து மீண்டும் அத்தலம் பாரி லோங்க
ஏதுபோம் புத்தி யீச னருளிருந் திடுமா றென்கொல்
தீதுதீர்ந் துலக முய்யத் தெரித்தருள் பெரியோய் போற்றி. 60

இந்தவா றேத்த நின்ற இயலிசை நாட கச்சீர்ச்
செந்தமிழ் முனிவ னுங்கே சிவனடி சிந்தித் தேத்தி
முந்தைய தொடர்பை யுன்னி முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச்
சிந்தையுள் ளுருகி நின்று திசைகுறித் திறைஞ்சி யேத்தி, 61

மற்றவர் தம்மை யாங்கே யமர்ந்திடப் பணித்துத் தாமும்
பற்றிய தண்டு கெண்டி பாங்குறப் பதும மிட்டுப்
பொற்புற வமர்ந்து மெத்தும் போதமெய்ஞ் ஞானக் கண்ணல்
அற்புற நோக்கி யன்னோர்க் கார்வமோ டறைத லுற்றான்

மாதவச் செல்வர் காள்நும் மயக்கற வீது கேண்மோ
ஏதமில் ஈழ நாட்டுத் தலமது மாதோட் டத்துக்
கேதுவீச் சரம தாகுங் கேடிலா ததுவஃ தென்று
போதமார் ஞானப் பிள்ளை போற்றிய தகவு முண்டால் 63

முன்னவ னாணை யாலே முதுபுக ழிமயம் நீங்கித்
தென்னகம் படர்ந்தேற் கன்று திருமணக் கோலங் காட்ட
என்னையாள் ஈச னந்நாள் ஈழத்து மகாவலிப்பால்
மன்னுசீ ரகத்தி யஸ்தா பனஞ்செயப் பணித்த காலை 64

அங்கது முடிந்தகையோ டாதிகே தீச்ச ரத்துத்
துங்கமா தலமுஞ் சென்று தொழுதனம் தவங்க ளாற்றி
அங்கணர் அருண்மாண் சித்தி யநேகமும் பெற்றோ மஃது
பொங்கொளிக் கயிலை யேயாம் பொற்புமங் குற்ற றிந்தோம்.

அங்கது கயிலையாக அமைந்ததொல் வரவு மாங்கே
துங்கமா தவத்துக் கேது துவட்டாமற் றினையர் பல்லோர்
பொங்குகா தலின ணைந்து பூசித்த புதுமை தானும்
இங்குள பழைய மன்னர் பணிகளு மின்னு மின்னும். 66

செந்தமிழ் மன்னர் சோழர் திருப்பணிச் சிறப்பும் பின்னர்
வந்துறு செழியர் தொண்டும் வாய்த்திந்தத் தலமே லோங்கி
நந்திய திறமும் பின்னுள் நாசகா ரிகளாய் வந்த
மந்தர்கள் செயலால் நேர்ந்த மறுக்கமு மின்னு மின்னும்.

இம்பரி ரிருநூ றாண்டுக் கித்தலம் மறைந்து பின்னர்
எம்பிரா னருளி னாலே எழில்மிகு சிவலோ கஞ்சார்
நம்பிகள் சில்லோர் ஈழ நாட்டில்வந் துதித்து மீண்டும்
தம்பெருஞ் சால்பா லாக்கித் தலத்தினைப் புதுக்கு மாறும்.

தாபதச் செல்வர் நாளும் தணிவிலா வேட்கை தீரப்
பாபமற் றறமே லோங்கப் பாருயிர்ப் பிணிக்கும் ஜன்ம
சாபந்தீர்ந் துலக முய்யச் சங்கரன் கீர்த்தி யம்பொற்
றீபமாய் ஒளிர விங்குத் தெரித்துரைத் திடுவங் கேண்மின்

என்றுதம் பரிவா லெந்தை குறுமுனி யெடுத்தி யம்பத்
துன்றுதா பதர்கள் யாருந் தூயநன் னியமம் பேணி
ஒன்றுசிந் தையர்க ளாகி உணர்வெழு வேட்கைகூர
நன்றுகேட் டுவந்தார் என்ப நாமுய்ந் தீடேறு மாறே. 70

பாயிரப்படலம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் 396

உ

திருக்கைலாசப்படலம்

ஓத நீருல குய்ய அறஞ்சொலும்
வேத வைதிக வாய்மை மிகுத்துயர்
போத ஞான புவியிதென் றெண்ணுமிப்
பூத லம்புகழ் பொற்பது பாரதம் 1

பன்னு மேன்மைகொள் பாரத கண்டத்து
மன்னு சீர்மலி மாமேரு வெற்பயல்
இன்னு மேன்மே லுயர்ந்துசெ லற்புதத்
தன்மை மேவித் தளிர்ப்ப திமகிரி 2

சமயம் யாவினுந் தானுயர் சைவம்போற்
கமையு ளார்களுள் மிக்குயர் காந்திபோற்
சிமயம் யாவினுஞ் சீர்த்து மிளிர்வதோர்
சிமயந் தன்னு ளுயர்வ திமயமே. 3

வானம் முட்டி மறிகட லோரிரண்
டான அந்தங்க ளாற்றுளைந் தான்றகன்
றான மில்புவி முற்று மளக்குமோர்
மான தண்டம தாவதம் மாமலை. 4

போற்று லௌகிக மாத்மிக மாமிரு
பேற்றி னுக்கும் பிறங்குயர் சத்துவ
ஆற்றல் நல்குவ யாவையுந் தன்னகந்
தோற்று தொன்மைய தாலத் திருமலை 5

தூய யாவினுந் தூயதோர் கங்கையும்
தேயம் யாவினுந் தேடரு மோஷதி
யாய வும்மகி லத்தெங்குங் காண்பருஞ்
சேய மேனிச் சிவமுங்கொள் நீரது. 6

அன்ன மேன்மைகண் டாயுள் வரைகடந்
தின்ன முந்தனை நீங்கா துறைபனித்
துன்னு துன்பமுந் தோன்றாப் பெருந்தவ
மன்னு மாமுனி வோர்கள்பல் லாயிரர். 7

நித்தி யத்துவ மெய்தி நிலவுசீர்ச்
சித்தர் நந்திரு மூல ரனையவர்
சுத்த சாதகர் தொல்சிவ யோகியர்
மெத்து மாயிர வர்பயில் மேன்மைத்து. 8

ஒருக்கு காலர்கள் உள்குளிர்ந் தோங்கிடப்
பெருக்கு ஞான ஒளியினிற் ருபித்து
அருக்கி யம்முதல் தந்து முறைமையால்
இருக்கு முன்மொழிந் தேத்துசீர் பாங்கெலாம். 9

மாதி ரந்தொழு கேதாரம் சீசைலம்
பாதி மாதர் பசுபதி நாத்துடன்
ஓதி லந்தைக்கீழ் மாதவன் யோகுசெய்
பாதி ரிகாசி ராமம் பயில்வது. 10

மெத்து பாரத மீதி லெழுந்துலாந்
தத்வ ஞானத் தனிப்பெரும் பீடங்கள்
இத்த ரணித ரத்தன வாமெனில்
எத்த ரத்த திதுவென யார்வலார். 11

பன்ன உன்னுநர் பாவள வுட்படா
அன்ன மேன்மை யதிசயம் யாவையும்
தன்ன கங்கொடு தன்னர சாய்நிமிர்
இன்ன மால்வரை போல்வதெம் மாமலே. 12

வேறு

ஆவின்மெய்க் கோலங் கொள்ளும்
அவனி தன் மடித்த லத்தில்
தாவிமுன் னூட்டு கென்று
பிருதுவா லேவப் பட்டுப்
பூவின்பாற் புணர்சத் தெல்லாம்
புகுந்துள இமவான் பாலென்
ஓவில்சீர்க் கவிதைக் கீர்த்தி
உலகறி மேன்மைத் தன்றே. 13

சங்கதந் தமிழி ரண்டிற்
சார்சுவை யிலக்கி யங்கள்
துங்கமார் புராண நூல்கள்
எங்கெங்கும் விரவி யோங்கும்
இங்கிதன் கீர்த்தி வெண்மை
யெலாந்திரண் டொன்று கூடி
அங்குயர்ந் தனகொ லென்ன
அமைதரு மிமயத் துச்சி. 14

நண்ணுமூ வுலகும் நான்மை
வேதமுந் தமது வாய்மை
திண்ணிய வாக வேண்டிச்
செம்பொருட் சிவனை யுன்னிப்
பண்ணிய புண்ய வெண்மை
பரந்துறத் திரண்டொன் றாகி
நண்ணிய வோவென் றோர்கால்
நயக்கவு மமையு மஃதே. 15

சிவன்புரி யட்ட காச
மதுவெனச் சேயோன் றின்னுந்
தவப்பசித் தழுதால் தன்னைத்
தரட்டுமச் சிவனென் றெண்ணி
உவப்புறு பாலார் கோலத்
துததியவ் விமயத் துச்சி
நிவப்புற நின்ற தென்ன
நினையவு மாமஃ தெண்ணில். 16

இத்திறம் புலவர் யாரு
மியல்பெடுத் தேத்த நின்ற
அத்திரு மலையி னுச்சி
யாவது கயிலை யாங்கண்
மெய்த்தகு சிவயோ கிக்குச்
சிரத்துமீப் பொலியு மாபோல்
நித்தனு மம்மை யோடு
நித்தமு முறைவா னாக. 17

வெண்மைக்கோர் வெண்மை யாகி
வியப்புக்கோர் வியப்ப தாகித்
தண்மைக்கோர் தண்மை யாகித்
தனித்துவத் தூய்மை யாகி
எண்மைக்கோர் எண்மை யாக
இறைவனை யெணா ராத்மிக
உண்மைக்கோர் உண்மை யாகி
உயர்வுக்கோ ருயர்வா மஃதே. 18

அன்றன மாகி மேற்செல்
அயனுக்கு மப்பா லாகி
நின்றிடு சிவனே யென்ன
நினைவினாற் றேட லுற்றுச்

சென்றிடு வார்கள் செல்லு
மெல்லேக்கு மப்பா லாகி
என்றுநின் றிடுத லாலே
இறைவனே யாகுங் கைலே. 19

ஒன்றுறு சிரத்தை யன்பா
லெய்துவ மென்ன அன்று
சென்றிடு மப்பர் தம்மைச்
சிறிதிடை தடுத்துத் தான்முன்
நின்றிடு நிமலன் தானே
நீசெலற் கரிதஃ தென்ற
நன்றுறு செய்தி கேட்க
நம்முள நடுங்கு மாலோ, 20

வேறு

இன்னிய லார்தரு மிருலின் பாங்கருப்
பொன்னியல் வண்டர்தம் பொம்ம லாமெனப்
பன்னிய பத்திஞெ டெண்க ணத்தவர்
மன்னியல் கயிலேயின் மருங்கு நீங்கலார். 21

சித்தர்வித் தியாதரர் தேவர் கந்தர்வர்
மெத்துநல் லிசைபயில் கின்ன ரர்முதல்
இத்திறத் தவர்மகிழ்ந் தாடிப் பாடுசீர்
நித்தலு மருக்களி நிலவுங் கைலேயில். 22

அரியய னிந்திர ஞதி மேலவர்
உரியசீ ருருத்திர கணங்க ளொப்பில்சீர்
விரிதரு மாற்றல்சேர் வாயு மாநிலந்
தரிபணப் பத்தியார் சேட ஞதியர். 23

மாதிர நாயகர் மகர்ஷி வர்க்கத்தர்
ஆதிநா யகன்புரி அருளின் வாய்ந்ததம்
ஓதியா லுணர்ந்தொரு வரும்வ ழாமைவெண்
சோதியார் கைலேயிற் றுவன்றி நிற்புழி 24

தம்பெரு மாட்டிகைத் தாள மொற்றிடத்
தும்புரு நாரதர் வீணே மீட்டிடப்
பம்பிசைக் குடமுழாப் பாணன் வாசிக்க
எம்பிரான் ஏன்றதோர் கருணே மேன்மையால், 25

செஞ்சடை துளங்கிட மதித ழுங்கிட
நஞ்சமர் பணவரா நிரைநெ ளிந்திட
எஞ்சலில் கரதலத் தபயந் தந்துபூங்
குஞ்சித பதமெடுத் தாடி னனரோ. 26

அங்குல குயநிக ழமல னுடலாற்
பொங்குயர் தன்னுள வீறு தேக்கலின்
துங்கமார் பவனனைச் சேடன் நேருறீஇ
இங்குனை நுங்குவன் யானென் றேற்றெழ, 27

பார்சுமத் தருதின மிளைத்த லன்றியே
ஓர்தர மெனினுமிவ் வுலகு காண்வர
நீர்புரிந் திட்டதோர் தீர முண்டுகொல்
யார்நின வீம்பினுக் கஞ்சும் நீரரே. 28

எடுத்ததோர் தலைச்சுமை யிறக்கி வைப்பதற்
கடுத்ததோ ராற்றலின் றவல மேவுனைப்
படுத்தவிப் படைப்பெலா மழிக்கு மாற்றலேம்
விடுத்தனம் பெயர்குதி வீம்பற் றுய்கென 29

வாயுமுன் பகர்தலும் வட்டித் தோங்குயர்
தேயுவிற் சினந்தெழு சேடன் கூறுவான்
ஆயநின் னுற்றலு மறிதும் அற்றைநாட்
போயநின் வீரச்சீர் புகலுங் கேனமே. 30

சிறியதோர் துரும்பினை அசைக்க ஆற்றலில்
வறியைநீ புகல்வது வாய்மை யன்றரோ
வெறுவிதுன் வீம்பதை வீசி விட்டிவண்
உறுசம ரேற்பதற் கெழுதி யென்றலும். 31

மற்றெனக் குற்றுள வரம்பி லாற்றலின்
உற்றதோர் கூற்றினுல் உயிர்க்கும் பேதைநின்
செற்றமேற் றுன்னொடு பொருதல் மாறிலெங்
கொற்றவெவ் வலிக்கொரு கொச்சை யாமரோ. 32

எம்பிரான் சந்நிதி விரோத மெண்ணலை
வெம்புபோர் விளைத்திட விழையும் நின்செயல்
இம்பரு மும்பரு மிகழ்தற் கேயலால்
நம்புசீர் நலந்தரா தென்ன வாயுமன். 33

இத்திறம் பிணக்குறு மிருவர் தம்மையும்
நத்துசீ ரருள்புனை நந்தி யெம்பிரான்
உய்த்தொரு புறங்கொணர்ந் துலக முய்வதற்
கொத்ததோர் வகையினு லுரைத்தல் மேயினுன். 34

வீரர்காள் நீரிரு வீரும் நும்மிடைத்
தீரர்யார் என்பது தெரித்தல் வேண்டிடின்
நீர்நுமிற் பொருவது விட்டு நேர்மைகூர்
ஓர்பெருஞ் சபதத்தா லுதுதெ ரித்திரால். 35

மிக்குயர் மேருவின் சிகரம் மூன்றையும்
நெக்குறப் பிடுங்கியே நேய வாயுநீ
தெக்கணத் திடவொரு தீரஞ் செய்யதைத்
தொக்குறு வலியினுற் றடுத்தி சேடநீ. 36

இப்பெருஞ் சாதனை யியற்று மெல்லைநும்
ஒப்பில்தீ ரத்தியல் உலகங் காண்வரும்
எப்பெரும் பழுதுமிங் கியைந்தி டாதினி
அப்படிக் கமைதலிங் கழகி தாமென. 37

இருபெரு வீரரு மீதிங் கெம்பிரான்
மருவரு கயிலையான் வாக்கென் றேகொளீஇப்
பொருவரு மேருவை நோக்கிப் பொள்ளென
வருபெருந் திரமொடு வாவிப் பாய்ந்தனர். 38

அவனிதாங் குரமுடை யாதி சேடன்தன்
குவவுதோள் வலியெலாங் கூட்டி மேற்கொள
நிவவுமா யிரம்படம் விரித்து மேருவின்
குவடுமூன் றையுமறை திவவி னுற்றிட. 39

பவனனுந் தன்வலிப் பரம்ப ரைக்குள
திவவெலாம் ஒருக்கிநீள் சினத்தொ டேற்றதிர்
புவமொடு திவமெலாம் பூழி மொய்த்தெழக்
கவனமார் கொட்பினிற் கலக்க லாயினுன். 40

ஆயதோ வாயுவி னூழி யென்றென்று
பாயமா நிலத்துயிர் பதைப்ப மேற்றிகழ்
சேயவா னவர்களுஞ் சிந்தை நைந்திட
மேயது மீயுயர் சண்ட மாருதம். 41

கடுவிசைக் காற்றினுக்குக் கவிகுடை நிமிருமா போல்
முடுகிய பவனன் மோத மூடுதன் படநி மிர்ந்து
விடுமுனம் மறித்துமூடி வெவ்வலி யாற்பு ரந்து
படுமணிப் பணத்துச் சேடன் பலதர முழந்து நையும் 42

ஏற்றெழு காற்றுவேக மெங்கனும் பரந்து மண்டித்
தோற்றுயர் சுரலோ கத்துத் தருக்களும் பறித்துச் சாய்த்து
நாற்றிசை பிதிர மோதி நாமநீள் சிகர மூன்றும்
காற்றினுக் காற்ரு வென்னக் கலக்கிநின் றுலவிற் றன்றே. 43

வெந்தழற் சுவாலை கான்று விழிக்குமீ ராயி ரங்கண்
முந்துறப் பிதுக்கி மூசி முழுவலி கொடுத டுத்தும்
நொந்துநொந் திளைத்துத் தன்ன நோன்மைகள் முற்றச்சிந்திச்
சிந்தையா ளுக்கஞ் சோர்ந்து சேடன்சே டழியு மெல்லை. 44

பவனனுஞ் சண்ட வேகங் கொண்டுறு சிகரமூன்றும்
தவவில குவிற்ப றித்துத் தக்கணத் திடுத லோடும்
அவசமுற் றயருஞ் சேடன் அறியாமை தனக்கி ரங்கித்
திவமுறு தேவரெல்லாந் திகைத்தனர் செப்பு கின்ருர். 45

ஓதிநால் முழுது முற்ற உணர்ந்தவ னெனப்பார் போற்றும்
ஆதிசே டனுக்கே னிந்த அவமதி அதுவு மீசன்
சோதிவெண் கயிலை தன்னில் துலங்குசந் நிதிவி ரோதம்
ஈதெனத் தேருன் காற்ரே டிவன்செற்ற முற்ற தென்கொல்

ஈசனு லன்றி யேமற் றெதுவுமிங் கியல்வ தன்ருல்
பேசுமிவ் வாய்மை தேரி னிங்கிதன் பேற தாக
மாசறு புதுமை யொன்று விளைந்திடல் திண்ண மென்றெம்
ஆசறு முள்ளங் கூறு மதுவிருந் தறிவோ மென்ருர். 47

காரண னுகித் தானே கருணை யா லெவையு நல்கும்
பூரண முதல்வன் நொந்த சேடற்கும் நோன்மைசால்ச
மீரணன் தனக்கு மேற்ற வகையினு லமைதி நல்கி
வாரமார் சிற்பம் வல்லான் மயனுக்கங் குணர்த்து கின்ருர்.48

சண்டமா ருதம்பெ யர்த்துத் தக்கண திசையி லிட்ட
எண்டகு சிகர மூன்று மென்றுந மிருக்கை யாகக்
கொண்டன மவையு மேனுட் கோலமார் கயிலையாக
உண்டொரு விதிய தற்காம் ஒப்பனை யியற்று கென்ருர். 49

இப்பரி சமைந்த மூன்றின் இடத்தது கோண சைலம்
செப்புறு வலத்த தாகுந் திகழ்கந்த மாத னம்நற்
றுப்புற அமைந்த ஒன்று துலங்குமா தோட்ட மோவா
திப்புவி யுள்ளோர் போற்ற இறைவனிங் கிருக்கு மென்றும்.50

துப்புறழ் வேணி யண்ணல் துலங்குமா தோட்ட மீது
செப்புறு கயிலையான செய்தியீ தறிமின் யாமும்
அப்பதி யணைந்த அந்நாள் அங்கது நேரிற் கண்டோம்
மெய்ப்படு மதன்சீர் தானும் விளம்புதுங் கேட்டிர் நன்றே. 51

ஆதியந் தேவ னந்நாள் அணிகிள ரிமவான் பெற்ற
மாதினை மணந்த கோல மங்கல விழவில் யாமுந்
தீதற விருந்தோ மாகச் சிறியனேன் தனைவி ழித்துப்
போதமார் முனிநீ தென்பாற் போதியென் றிசைத்தகாலை. 52

எந்தைதன் வதுவைக் காட்சி ஏழையேன் காணு வண்ணம்
வந்ததோ ரிடையூ றென்றே வருந்தினேற் கண்ணல் சற்றுஞ்
சிந்தைசெய் யாதே யேகு திருமணக் கோல மங்கண்
வந்துநாம் தரிசிப் பிப்போம் வாழ்தியென் றெனைவி டுத்தான்.

அந்தநல் லருளால் மீண்டே அணிதிகழ் மறைக்கா டெய்தி
வந்தனை செய்தா காச வழிக்கொடு படர்ந்தீ ழத்து
முந்துமா வலிக்க ரைப்பால் முதுபுகழ்க் கரசை கண்டு
அந்தமில் அகத்தி யஸ்தா பனமமைத் திறைஞ்சு மெல்லை

உம்பரார் போற்ற ஞாலத் துயிரெலாங் குதுகலிக்கத்
தும்புரு நார தாதி கணமெலாந் துதிக்க எம்மான்
வம்பலர் கோதை மாதை வதுவைசெய் கோல முற்றும்
நம்பெருங் காதல் கூர நாமுங்கண் டுய்ந்தா மன்றே. 55

அங்கதன் பின்ன ரீச னருளினாற் பெயர்ந்தே யீழத்
துங்கமார் வடமேல் பாலிற் றுலங்குமா தோட்டந் தன்னில்
தங்கியங் கெம்பி ரானைத் தகுமுறை விதியாற் றுபித்
தங்கமந் திரங்க ளோதி யருச்சித்தங் கிருந்த காலை. 56

அருவுரு வாக வீசன் அமர்ந்தருள் பொற்பி னானும்
பொருவரு கணங்க ளேனைப் பூதவே தாளந் தன்று
மொருபெரும் பொலிவி னானு மோங்குபே ரொளியி னானும்
திருமலி கயிலை யங்கு திகழ்தரக் கண்டு வாழ்ந்தோம். 57

அத்தலத் தொன்றி வாழு மகிலயோ னிகளு நம்முன்
தத்தம துணைக ளொன்றத் தழுவியப் பழமை சான்ற
சத்தியுஞ் சிவமு மாகத் தயங்குமெய்க் கோல நோக்கி
மெய்த்தவப் பேறெமக்கு விளைந்தவா றதிசயித்தோம். 58

ஆங்குநாம் தாபித் திட்ட அருவுரு வாமி லிங்கந்
தீங்குதீர் சீகண் டேசர் அவர்தம்மே லாவிர்ப் பாவித்
தோங்கியக் கயிலை யண்ணல் உருக்கியங் கென்னைத்தன்பால்
வாங்கிவாழ் வித்த சீலம் மறக்கிலம் நினைதுமின்னும். 59

இத்தகு தலத்தி லென்று மினியவ னிருக்கை நோக்கி
மெய்த்தகு கீர்த்தி மேலோர் மிகுபலர் விழைந்த ணைந்து
நித்தணைப் பூசித்தான்ற நீடருள் பெற்றுயந்தார்கள்
அத்தகை யோரிற் கேது அர்ச்சித்த படிமுன்சொல்வாம். 60

திருக்கைலாசப் படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 456

உ

கேது பூசைசெய் படலம்

ஞால முற்று மியல நடக்குமோர்
காலங் கண்டிடு கற்ப மனைத்திற்குள்
மூல மாங்கற்ப முன்னுமன் வந்தரத்
தேனு மோர்யுகத் தேனுமோ ரெல்லையில். 1

சயில முற்றுக்குந் தானர சாயசீர்க்
கயிலை மீதினிற் கண்ணு யிரன்முனம்
பயில வானவர் பல்லா யிரர்குழீஇ
அயில்கொள் சூலத் தரன்கழ லேத்துவார். 2

உலக மானிடர் போலொரோ ரூழியில்
பலத ரம்மரித் துப்பிறக் கின்றதோர்
அவல நீத்தம ரத்துவம் பெற்றுத்தாம்
நிலவ வேண்டுதல் நெஞ்சத் திடைக்கொளா. 3

போற்றும் வானவர்க் கேற்புற நல்குவான்
ஏற்று வாகனன் இன்முகஞ் செய்தவர்
தேற்ற முற்றிடத் தீமர ணத்துக்கோர்
மாற்று மாமருந் தாம்வகை சாற்றுவான். 4

ஆய ஐந்தொழிற் கண்ணிரண் டாவதாய்
மேய காத்தற் றொழிற்குரி யான்நந்தம்
மாயன் றேர்குவன் மற்றது நீரினிப்
போய வன்புடை மேவுதி ரென்றலும். 5

அண்ணல் பேரரு ளாதரித் தாங்கவன்
புண்ணி யப்புகழ் போற்றி மலர்ந்தெழீஇப்
பண்ண வர்பரந் தாமனி ருக்கையின்
நண்ணி நின்று நயப்புற வேத்துவார். 6

ஏத்துந் தேவர்பா லின்னருள் பாலித்தே
மாத்தி கழ்மணி மார்பினன் தானெழீஇத்
தீத்தி றம்மெதுந் நேர்ந்துள கொல்லெனு
ஆத்தர் பான்மையி னன்பொ டுசாவலும். 7

தாவ ரும்புக ழோய்நின் தவலருங்
காவன் மீறிக் கருதல ரானமக்
காவ தற்கொரு தீங்கிலை யிங்கியாம்
மேவ வந்த திதுவென் றியம்புவார். 8

சரண முற்றோர் தமதிடர் யாதுமோர்
திரண மாக்குநற் றீரமெய்ப் போகமே
அரண மாக்கொ ளளியோம் நடுக்குற
மரணம் வந்துறும் மற்றிதற் காற்றலேம். 9

தீது சேர்மர ணத்தடை நீங்கியாம்
போது புண்ணியத் தாற்பெறு போகங்கள்
யாது மோர்தொடர் பாக நுகர்ந்திடற்
கேது மோர்வகை எம்பொருட் டாற்றுவாய். 10

என்னக் கேட்டலு மீடிலா மாதவன்
தன்ன கத்திடைத் தானந்தர் யாமியாய்
மன்னு மாபரன் வாக்கற் றுணர்த்துமோர்
முன்னந் தோற்றலு மிவ்வகை முன்னுவான். 11

வேறு

போக மேபொரு ளாக்கொடு போகத்திற் றணியாத்
தாக முற்றிடு தேவரைச் சலிப்பற ஆழ்த்திப்
பாக மெய்துவித் தாள்வது பரனருட் குறிப்பாம்
ஆக லானவ னருள்வழி யாற்றுதல் கடனே. 12

வேண்டு வார்கள்தாம் வேண்டிய வேண்டியாங் கருளும்
ஆண்ட வன்திரு வருட்குறிப் பதன்வழி யின்னோர்
மாண்டி டாவகை மாற்றதாம் மருந்தொன்றிங் கின்னே
காண்டல் நன்றெனக் கண்ணனுட் கருதுவா னனன். 13

ஓர்க ணத்தினி லுறுதிசார் மருந்தொன்று மதனைச்
சேர்த லாவதோ ருபாயமுந் தெரிந்துகொள் மாயன்
ஆர்வ மோடுறு மமரர்மே லலர்விழி சாத்திக்
கார்பெற் றுல்மயி லெனவவர் களிகொளக் கழறும். 14

மாறில் தேவர்காள் மற்றுநும் மரண மாற்றுகக்
கூற லாவதோர் மருந்துள தமிர்தமற் றதன்பேர்
தேறு மாங்கதற் கிருப்பிடம் பயோததி யதனை
ஊறி லாவகை கடைந்தெடுத் துண்ணல்நுங் கடனே. 15

யாது மொன்றுமற் றெண்ணலீர் யாமுமும் முடனுய்
ஏது சாதன மானவை யாவுமுன் கூட்டித்
தீதில் தெள்ளமு தாங்ஙனம் நீர்கொளத் துணையா
யாது மென்றலு மமரர்கள் கிளர்ந்தெழுந் தார்த்தார். 16

உறவுக் கோல்நிறீஇ யுள்ளமாம் பயோததிச் செறியும்
பெறல ருஞ்சிவப் பேரமிர் தெழுந்திடப் பிறங்கும்
விறலி னுருணர் வெனும்வடம் வீக்கித்தாங் கடையும்
அறவர் தஞ்செய லாமென அரியுமப் பொழுதே. 17

மந்த ரத்தினை மத்தென நிறுவிவா சுகியை
விந்தை யார்கடை கயிறென வீக்கிவிண் ணோர்கள்
வந்தொர் பாலுற மறுபுற மசுரர்நின் றீர்ப்பச்
சுந்த ரத்திருப் பாற்கடல் துளக்குறக் கடைவான். 18

நந்து பேரலை நாற்றிசை யினும்பரந் தலையக்
கொந்த ளித்தெழு கடற்குடர் குழம்பிடக் கலங்கி
அந்த ரத்தெழு நீர்ப்பெருக் கமரநா டலைப்ப
மந்த ரத்தனிப் பொருப்பொரு பம்பர மெனவே. 19

சுழலும் வேகத்தி னுற்றலை சுழன்றுதீக் கான்றிட்
டழலு மிழ்விழி பிதுங்கியாங் கவசமுற் றரவந்
தழலு லாவுவெவ் விடமுமிழ்ந் திடுதலுந் தாம்பார்த்
தழலுந் தேவர்கள் உயிர்க்கஞ்சி யோட்டெடுத் தனரால். 20

வேறு

இரவோ ரத்தந் திப்பகல் மருவிந
மிறைவியு மிறைவனும்போன்ம்
பிரதோ ஷத்தனி வேளையி லடியார்
பிரானடி நேர்ந்துதொழும்
திரயோ தசியிற் செறுவிட மஞ்சித்
திசைகெட் டிரிவிபுதர்
கரயோ கத்தண் டன்மகிழ் கயிலைக்
கோயிற் கடையுற்றுர். 21

சந்நிதி மருவித் தாழ்ந்தெழு மன்னோர்
பிரதக் ஷிணமாக
மன்னிய வடபாற் கோமுகை மருவலும்
வல்விட மெதிர்நேர

அந்நிய மறியா ரமரர்தி ரும்பிமு
னலறிவெ ருண்டோடி
வன்னியன் கோயிற் கோமுகை மருசார்
மருவுறு மெல்லையினில் 22

வஞ்சவி டம்பினு மறுபுற மெதிரனு
மறுகிப் புறகிட்டே
தஞ்சமு னக்கெமை யருளென உழறிக்
குழறித் தடுமாறி
முஞ்சுறு நிலையின ராய்த்திரு வீதியின்
மும்முறை ஊசலிட
அஞ்சலி ரெனவோ ரபய கரந்தந்
தாள்வா னிறைவனுமே. 23

கோலா கலமிட் டலறிட வமரர்க்
கொல்ல முனைந்து வரும்
ஆலா கலமத னுக்கத் தொண்டனை
யாலால் சுந்தரநீ
காலார் விசையிற் கடுகிப் பற்றிக்
கைக்கொடு வருகெனவே
மேலா மிறையோன் விடுத்தலு மன்னோன்
விரைந்து கொணர்ந்தனனே. 24

கொடுவரு விடமொரு கோலம லர்க்கைக்
கொண்டருள் விமலன்றன்
திடுமென வதுதன் திருக்கள மாரத்
திணித்தன னதுகாணூஉ
படுமவ லந்தவிர் பான்மைய ரிறையோன்
பாதம லர்க்கீழ்வீழ்ந்
துடுபதி முதலோ ருலகுய வீதொன்
றெுப்பீத் துவந்தனரே. 25

புண்ணிய முதலே போதுவெவ் விடமுண்
டாத ரெமைக்காத்தாய்
மண்ணியல் மாந்தரித் திரயோ தசியின்
வருபிர தோஷத்தே
நண்ணியிவ் விதம்பிர தக்ஷிணம் பண்ணி
நமஸ்கரித் திடிலன்னோர்
கண்ணிய வரமரு ளென்றலு மண்ணல்
கனிந்தருள் நல்கினனே. 26

வேறு

அஞ்சி யோடிய அமரர்கட் காங்ஙனம் நல்கிச்
செஞ்ச டைச்சிவன் நஞ்சினைத் தானமு தாக்க
விஞ்சு மாமகிழ் வெய்தியே மீளப்போய்க் கடைந்திட்
டெஞ்ச லில்லமு தெழுவது கண்டுளங் களித்தார். 27

வந்து தோற்றிடு மமுதினை வானவ ரோடு
நந்து தானவர் தாங்களும் நசைஇமுற் குழுமத்
தந்தி ரத்தினால் தானவர்க் கதுதவிர்த் திடுமா
சிந்தை செய்தரு மாலுரு மாறிநின் றனனே. 28

மோக மேவரு மோகினி யுருவினிற் றிருமால்
ஏக மற்றவட் பின்தொடர் தானவர் காம
தாக மீதெழத் தாந்தமில் மொத்துண்டு மடிந்து
சாக லாம்வகை நின்றனன் தந்திர மாலே. 29

மாயன் தன்விர கறிதலின் வானவர் மயங்கா
தாய பான்மையி னமிழ்வுரு துய்ந்தன ரங்கண்
சேயனும் நின்ற சிங்கிகூ னுவுமதிற் சிக்கா
தேய நல்வினை யாற்பிழைத் திருந்தமை தேரான் 30

அமரர் தங்கள்பே ராரவா ரத்திடை யமுது
பகிரும் மாதவன் படர்நெருக் கிடைத்தனை மறைத்தங்
கமருஞ் சைங்கிகன் தனையறி யாதவன் கரத்தும்
அமர நன்னிலை யாக்குமவ் வமிர்தமீந் திட்டான். 31

தான வன்செயல் சகிக்கலாச் சந்த்ரசூ ரியர்தாம்
மான முற்றது மாலுக்குச் சமிக்ஞையாற் றெரிக்க
ஈன முற்றதென் றெடுத்தசட் டுவத்தினால் வெட்டி
ஆன வன்சிர மற்றுடல் வேறுறத் துணித்தான். 32

முட்டு வெஞ்சின மூர்க்கத்தின் முராரிகை வெட்டும்
வெட்டு மற்றவன் விரிதலை யுடலின்வே றுக்க
மட்டு மேயுத விற்றலான் மர்மவைப் பாகும்
உட்ட ருஞ்செறி வுடலுயிர் பிரித்தில தென்னே. 33

வெட்டு வீழ்வதன் முன்னமே அமுதலுண் விழுங்கி
விட்ட பேற்றினால் வீந்திலா மெய்யொடு சிரமும்
முட்ட முன்செய்மா தவப்பய னுந்திடக் கிளர்ந்தே
அட்ட மூர்த்திவாழ் கயிலையஞ் சாரல்மே வினவால் 34

ஆதி மூர்த்திதன் கயிலைமண் வாசனை யளிக்கும்
ஓதி யோர்சிறி துறுதலின் உறுமக்கூ றிரண்டும்
தீதில் சேதன வுருக்களாய்த் திகழுமச் சாரற்
பாதி மாதர்பாற் பலன்பெறத் தவமியற் றிடுங்கால் 35

முண்ட மாகியுஞ் சைங்கிகன் முயல்பெருந் தவத்துக்
கண்டர் நாதன்று னிரங்கியங் கவற்குணின் றுணர்த்தும்
எண்ட ருந்தவ யோகிநீ யீங்குனக் கெழிலார்
குண்ட லிப்பெரு யோகங்கை கூடிய திறனால் 36

கூடு மவ்வியோ கக்குறி யாயொளிர் அரவச்
சேடு மிக்கொளிர் செந்நிறச் சிரமுனக் குறுக
கேடில் கேதுவென் றுன்பெயர் நிலவுக வீழ
நாடு சார்ந்தங்கு யாம்மகிழ் மாந்தையின் நண்ணி 37

நலங்கொள் குண்டலி யோகநா யகர்களாம் நாகர்
குலம்பு ரிந்துமுன் பூசித்த கோளகை யொன்று
பலங்கொள் சீர்நதி பாலாவி மேல்கரைப் பாலே
யிலங்கு மாகண்டங் குயர்சிவ பூசனை புரிதி. 38

புரியும் பூசனைப் புண்ணியம் பலங்கிளர்ந் துறுதற்
குரிய காலையில் உன்முனம் யாமணைந் துயர்வாம்
அரிய நல்வரம் யாவுந்தந் தாளுது மெனலும்
பிரிய மீக்கொளப் பிரானருள் பேணியங் கெழுந்தான். 39

நாகர் தங்குலம் பண்டுபூ சித்ததும் கேது
நாக நற்சிரத் தோடணைந் தர்ச்சனை புரிய
நாக சேகரன் நயந்ததுங் கொண்டுகே தீசன்
நாக நாதனென் றாகிய காரணம் நயப்பாம். 40

கயிலை நீங்கிய சைங்கிகன் கடுவிசை யினிற்போந்
தயிலை முக்கருப் படையினன் அருள்நலம் பேணிப்
பயிலை வேறுள நியமத்திற் பாலாவி மூழ்கி
எயிலைக் காய்ந்தவ னிலங்குமக் கோளகை யணுகி. 41

ஐவ கைப்படு சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சிச்
செவ்வி தின்னறு மலர்புகை தீபமஞ் சனமுங்
கைவ கைப்பயில் சாதன மியாவையுந் தொகுத்து
மெய்வ கைச்சிவ பூசனை முயலுந ஞஞன். 42

மோக மேவிட முடுகுமைம் புலவுணர் வனைத்துங்
காம வாயுவி னோட்டமுங் கையகப் படுத்தி
வேக மாகமேற் கொண்டெழு குண்டலி யோக
பாகங் கைவரு பண்ணவ னுதலிற் கேது. 43

ஆகத் தொன்றுமா தாரங்க ளாறும்விட் டேறி
ஏக மாஞ்சிவந் தன்னையுன் மனுந்தத்தி வியையுஞ்
சோகம் பாவனை யுறைப்பினிற் சுகித்திருந் துயர்சீர்
ஆக மோக்தமாம் பூசனை யமைதியி லாழ்ந்தான் 44

ஆவி நல்வளா கத்தினுக் கப்புறத் தகன்று
மேவி நின்றொளிர் விரிசடை நந்தியைத் தொடர்ந்து
கூவிக் கொண்டுவந் துற்றதோர் குறியினிற் சேர்த்துத்
தாவிக் கும்பிரா சாதமந் திரநெறி தழுவி. 45

ஆகம் நெக்குரு கன்பினி லெம்பரன் றனையா
வாக னத்தொடிஸ் தாபன சந்நிரோ தத்தால்
தேக மீதுனக் கிங்கமர் கெனப்பரிந் திருத்தி
நாகப் பூந்தலைச் சைங்கிகன் நறுமலர் நீரால். 46

பாத்தி யத்துட னர்க்கிய மாசம னீயம்
சீர்த்த மஞ்சனந் திருப்பரி வட்டமே பூணூல்
சாத்து மாலைகள் தந்துநை வேத்தியஞ் சமர்ப்பித்
தார்த்தி கூரக்கற் பூரவா ராத்திசெய் ததன்மேல். 47

நேத்தி ரானந்த முறநெடி திருந்தெதிர் நோக்கிக்
கூர்த்த மெய்யுணர் வொளியினிற் கொண்டினி திருந்தே
ஆர்த்த ஆசன மூர்த்திமூ லங்களா லர்ச்சித்
தீர்த்த மாமல ரிறைத்திருகரஞ்சிரத் தேற்றி. 48

காந்தண் மாமலர் கவினுற விரிந்து பல்தரமுஞ்
சோர்ந்து கூம்பிடு தேற்றம்போல் அவைபதித் தயலிற்
போந்துலாவரு மனமது சகசிர தளத்திற்
சேர்ந்து கூம்பிடு குறிநிலை யொன்றிடத் தொழுதே. 49

அளியு லாவரு மின்னெனப் பொன்னொளிர்ந் திலங்கும்
ஒளியை யுள்கியுள் ளுருகியங் கோருமைத்நதெழுத்தைத்
தெளிய வோதியோ ராயிர முருச்செபித் தின்பக்
களியின் மூழ்கியங் கந்நிலை காதலித் திருந்தான் 50

இன்ன பான்மையி லினிதமர் பூசனை நிறைந்த
பின்னு மாதரம் பெருகநன் கேத்திநின் றுருகிப்
பன்னு தோத்திர மாலைகள் சாத்திச்சூழ் வந்து
முன்னு றப்பணிந் தெழுந்துத்வா சனவிதி முடித்தான், 52

இத்தி றம்பயில் திவ்யபூ சனையநு தினமும்
மெத்து மாதர வொடுபுரிந் தின்பமர் கேது
உத்த மத்திரு மாந்தைசா ருபவனந் தொறும்வாழ்
சித்தர் வர்க்கமோ டளவளா வினிமையிற் றிகழ்ந்தான்,

கேடில் கேதுபூ சனைப்பயன் கிளர்ந்திடு செவ்வி
நாடி நாதனங் கொருபகல் பூசனை நிறைவின்
ஈடில் கௌரிபாங் குறமகிழ்ந் திடபமூர்ந் தாடிப்
பாடு பூதரோர் பலர்தொழப் பரிவுட னணைந்தான். 53

கண்ட கேதுவுங் களிமகிழ் துளும்பநின் றுடி
விண்ட வேட்கையன் விடையவ னன்றெழுந் தருளக்
கொண்ட கோலமொன் றேபொரு ளெனக்கொளுங் குறிப்பால்
மண்டு தேனமர் வண்டென மருவுபின் பார்ந்தான். 54

வாய்விண் டேதொன்றும் வேண்டில னுயினு மன்னேன்
நேய மார்சிவ பூசனை நயமுல கேறற்
கேய சாதன மாகவும் இவற்கொடு ஞாலம்
பாய சீர்ப்பய னெய்தவும் பரனிவை யருள்வான். 55

கேது கேணலங் கிளர்சிவ பூசனை புரிநீ
ஏது வாகவித் தலம்மஹா சிவதல மாகித்
தீதில் தன்பெயர் நின்பெய ரானில வுகநீ
மாதி ரம்புகழ் ஞானகா ரகனுமாய் மகிழ்க. 56

மீது லாநவ கோள்களி லொருவனுய் நீயும்
பூத லத்தவர் போகங்கள் வரையறுத் தூட்டும்
ஓது சீர்ப்பதம் மேவுக உபராக நிகழ்தற்
கேது காரக னுகவு மியல்கவென் றிசைத்தான். 57

ஏலு மிவ்வர மெலாமளித் தெம்பிரா னங்கட்
கோலு கோளகைக் குட்கரந் தொடுங்கின னிமைப்பின்
சாலு மன்னவன் தானருள் புரிந்தவந் நெறியே
மேலு லாவரு கோளுல கெய்தினன் கேது. 58

போத மாதவச் செல்வர்காள் புண்ணியப் புகழார்
மாத வத்திருக் கேதுபூ சித்தமை கேட்டீர்
நாத னாணையால் நாமுமத் தலத்திலர்ச் சித்த
தோதி னம்முன மதன்றிறத் தினுமொன்று கேண்மின். 59

கோதில் கேதுபூ சித்திடு கோளகை யாங்கண்
ஆதி யாம்பர னன்றெமக் கருளுமோர் குறிப்பால்
சீத நீர்முடிச் சிவனையோர் சீகண்ட விலிங்கத்
தாத ரித்தழைத் தருண்முகங் கொளவமர்த் தினனால். 60

பாத கந்தவிர்ந் துய்யயாம் பதிட்டை செய்சுத்த
சேத னத்தனித் திருப்பிழம் பாயசீ கண்ட
நாத னைப்பலர் நாடிவந் துய்ந்தன ரவருட்
சோதி மான்துவஷ் டாதொழு துய்ந்தசீர் துதிப்பாம். 61

கேது பூசைசெய் படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 517

உ

துவஷ்டா பூசித்தபடலம்

வேறு வேறியல் யோனிபே தங்களும் பிறவும்
நூறு நூறுபல் லாயிர விதமுறத் தோற்றும்
வீறு சார்தரு விசுவப்பேர்ப் பிரமந்தான் படைக்கும்
மாறில் சீருயிர் வாழ்வியல் வளம்பெற வகுப்பான். 1

ஆரி டர்புகழ் ஐம்முகப் பிரமமாய்ச் சகளித்
தோர்மு கத்தினுக் கொருவரை யுற்பவித் துலகிற்
சேர்தொ ழின்முறை யாவையுஞ் சிருட்டிப்பித் தவரே
பாரி லித்தொழில் விருத்திபா லிக்கவும் நல்கும். 2

மன்னு மைம்முகத் தொன்றதா மகோரமா முகமாச்
சொன்ன அன்னதிற் றோற்றிவந் துறுமஹா துவஷ்டா
என்னு மேலையோன் எழிலமர் செம்புமுன் னாகப்
பன்னும் லோகத்திற் றெழில்வளம் புரந்திடும் பண்பால்

தேவர் தானவர் மனிதரா மெத்திறத் தார்க்கும்
ஆவ வாள்முத லாயுத மன்னவர்க், கரண
மேவு கோட்டைகள் படைத்தளி விஸ்வகன் மாவென்
றேவ ரும்புகழ் பெயர்நிறீஇ யிலங்குமந் நாளில். 4

விருத்தி ரன்றனோ டுருத்திகல் புரியுமிந் திரனுக்
கருத்தி யாலவன் குலிசங்கூர்ப் பித்தளித் தானென்
றிருக்கு ரைத்திடும் இவற்கொடே தக்கனுந் தான்செய்
கிருத்தி மங்கெழு கிரதுமண் டபஞ்சமைத் தனனும். 5

இன்ன பான்மையின் வேதமோ டியலிதி காச
மன்னு சீர்மலி மனுமயன் சிற்பிவிஸ் வஜ்ஞன்
சொன்ன இங்கிவர் துணைவராய் மேம்படு துவஷ்டா
இன்னு மேம்படுங் கருத்தின லிருந்தவ முயன்றான். 6

ஆற்று நீண்முடி யானவ னன்பமர் நோன்பை
யேற்று மற்றவற் கேற்குமா றருளமுன் தோற்றிப்
பாற்ற டம்புனற் பாலாவி யதன்மருங் கெய்தி
நோற்று யர்ந்திடு கேதுவின் நோன்புகழ் சாற்றி. 7

ஆங்கணாற் றேம தடியவன் முன்பு தாபித்த
தேங்கு மாரருட் சீகண்ட லிங்கத்தை யணுகிப்
பாங்கி னாற்பர விச்சிவ பூசனை புரிதி
யாங்கி யாமுற்றுன் குறைமுடித் தருளுது மென்றான். 8

ஆதி யாரரு ளாணைமேற் கொண்டெழு துவஷ்டா
சோதி யொன்றுதன் துணையதா வழிசெயத் தொடர்ந்து
மோதி மீதலை பாலாவி மருங்குபுன் னாகச்
சாதி மாலதிச் சம்பகத் தருவனஞ் சார்ந்தான். 9

எண்ணில் சீர்மலிந் தண்ணலார் திருவடி நிழல்போற்
றண்ணென் றின்னிசை தழீஇநறு வாசனை கெழுமிக்
கண்ணுக் கின்னிதாய் நாவினு மிரசமூர்ந் துலவப்
பண்ணு நீரதப் பாலாவிப் பசுமரச் சோலை. 10

கொந்து மாந்தளிர் கோதுபூங் குயிலிசை மிழற்ற
நந்து மாமயி லகவிட நவில்கிளி கொஞ்ச
மந்தி கீச்சிட வண்டின மியாழ்செய மலர்தூஉய்
நந்தி பூசனை பஞ்சதுந் துபியொடஃ தியற்றும். 11

ஆன கானடு மானச வாவிபோ லான்று
தேன லம்புதண் டாமரை குவளைசெங் கழுநீர்
பான லாதியாம் பன்மலர் நன்னிறம் பரப்பும்
மான நீர்த்தட மொன்றதன் மருங்கினி லமர்ந்து. 12

பவ்ய மாதவ முனிவரர் பரிந்துவந் தணையுஞ்
செவ்வி பார்த்துறு சீகண்ட மூர்த்தியைப் பஞ்ச
கவ்ய மாடியைத் திவ்விய தேஜஸைத் துவஷ்டா
சவ்ய பாகுவும் நயனமும் பனித்திடக் கண்டான். 13

கண்ட போதினிற் கம்பித மெழவச மழிந்து
கொண்ட அங்கங்க ளெட்டுமா நிலத்தினோ டொட்டத்
தண்ட மாய்விழுந் தெண்டகு பரிவுமீக் கூர
மண்டு காதலான் வாய்விண்டு துதித்துமெய்ம் மறந்தான்

மெய்ம்ம றந்தர னருணினைந் துணர்வுகொண் டெழுந்து
செய்வ கைச்சிவ பூசனை யாற்றுதற் கிசைவான்
எய்த வேண்டுவ சாமக்ரி யாவையுந் தொகுத்தே
செய்தவத் தினான் சிவன்மகிழ் பூசனை முயல்வான் 15

ஓத ரும்விசு வப்பிர மத்தினின் றுதித்தே
வேத வைதிக விதிமுறைக் குரியனுந் றுவஷ்டா
போத யானநற் சூத்திரம் புகல்நெறி பேணித்
தீத கல்ஸ்நா னுதிகள் செய்கடன் தொடங்கி. 16

சங்கற் பம்முத லாவரு சகலநீ ராடற்
றுங்க நால்விதி தொடர்ந்துநற் றருப்பணம் மூற்றித்
தங்கட் காமுறை சந்தியா வந்தன மாற்றிச்
செங்கட் சேவினற் காஞ்சிவ பூசனைக் கமைவான். 17

தேக மன்றியான் தேகியென் னுணர்வினி லழுந்தற்
காகத் தன்னையே அழித்துப்பின் னருளினுற் படைக்கும்
தேக சுத்திமுன் னுவரு பஞ்சசுத் திகள்செய்
தேக னுய்ச்சிவ னேடொன்று பாவனை புரிவான். 18

சங்கி தாமந்த்ர மைந்திஞே டாறையு மங்கை
அங்கு லித்தலை தொறுமமைத் தவற்றினு லுடலிற்
றுங்க மார்சிர முதல்முழந் தாள்வரைபரிசித்
தங்க முற்றுமே சிவமய மாக்கியங் கதன்மேல் 19

வீற்று வீற்றுறு மிடைகலை பிங்கலை யிரண்டுங்
காற்றை ஏற்றியு மிறக்கியுஞ் சமநிலைப் படுத்தி
ஏற்றி றக்கறக் கும்பித்துச் சுழுமுனை திறந்து
தோற்று குண்டலி யாற்றலான் மேற்கொடுற் றேறி. 20

ஆறெ னப்படு மாதார சக்கரந் தாண்டிச்
சேறு நீளிடைச் சிதாகாய மண்டலத் தப்பால்
வீறு தேசுறு மீசான மூர்த்தத்தொ டொன்றும்
பேற தாகுமச் சிவோஹமாம் பெருநிலை பேணி 21

ஆசன மூர்த்திமூல மாமுறை பொருந்த வெண்ணரி
ஆசிலா தார சக்தி தனையர்ச்சித் ததன்மேல் மன்னுந்
தேசுறு மனந்த னுதி தெரிதரு விமல மீருப்
பேசுபஞ் சாச னங்கள் பிறங்குநான் முறைபூ சித்தே. 22

நேர்த்திசா லியோக மீண்டும் நினைவகங் கொளவர்ச் சித்து
மூர்த்தியா வாக னச்சீர் முன்னுவான் பிராசா தப்பேர்ச்
சீர்த்தமந் திரத்தா றுன்னித் திகழ்பிரா ணயா மத்திற்
பேர்த்திடு கும்ப கத்தாற் குண்டலி யனலை மூட்டி 23

மூலவா தாரத் தானை முகனருள் முகங்கொண் டுய்க்க
மேலெழு பிரண வத்து மிகுகலை யீரெட் டாகச்
சாலுமே தாதி தோறுந் தகவுறு மைந்தெ ழுத்தின்
பாலுறு தியானத் தொன்றிப் பைப்பய மேற்சென் றேறி

ஆதார கலைக ளென்னு மாறிரு டாறுந் தாண்டி
மீதான நாதாந் தத்தின் மேலுஞ்சென் றுன்ம ஞந்த
மீதாக வொளிரு மின்னுர் விசித்திரச் சிவச்செஞ் சோதி
போதாரஞ் சலிக்குட்சேர்த்திப் புலங்கொளப் போற்றித் தாங்கி

ஓதுமைந் தெழுத்து றைப்பி னென்றிநின் றிறக்கி நெற்றி
மீதுறு மாஞ்ஞைநேரே நிறுத்திநின் றனந்த சூர்ய
சோதியா மாறு கண்டு அதித்துறு மிரேச கத்தாற்
போதம ரஞ்ச லிக்குட் புகுந்தவா றுணர்வாற் கண்டு 26

இதமுற விறக்கிப் பின்னு மிதயநே ரநாக தத்தே
கதமுறு முருத்ர சோதி கண்டுகைப் புகுத வாங்கி
விதமுறு முரோம கூப மிக்கெழ உள்ள மார்ந்த
முதமுறு மினிமை பொங்க மூர்த்திதன் முடிமேற் சேர்த்தி

மாதமர் பாகனுண்மை வடிவுகண் ணெதிரே தோன்றப்
போதபா வனையாற் கண்டு புளகித்துட் கசிந்து கூசித்
தாதநீ யணைந்தாய் கொல்லென் தகவமர் உபசா ரத்துக்
காதர வாகவத்ச அணைந்தன மெனல்கேட் டாங்கண்

முடிவிலா முதலே யின்றிம் மூடனேற் கருள வந்த
அடிகளே அடியன் பூசை அவசான மெய்துங் காறுந்
நெடிதிருந் தருள்க வென்று நேயத்தாற் பரிந்துவேண்டித்
துடிதுடித் துளவெப்பூரச்சுவாகதார்க்கியங்கொ டுத்தான்.

மேலுமன் புருக நோக்கும் விரிகர மிரண்டும் நீட்டும்
மாலுற மறிக்கும் கட்டை விரல்நிமிர் முஷ்டி சேர்க்கும்
சாலுமங் குஷ்டம் முஷ்டி தனுள்மறைந் திடமடக்கும்
ஆலுமங் கவன்ம கிழ்வின் நாலுமெய் விருத்தி யீதா. 30

நாடுமா வாக னஸ்தா பனசந்நி தானமோடு
கூடுசந் நிருத்த முத்திரை கொடுத்துப்பின் அஷ்ட திக்கும்
சோடிகா முத்திரை தந்து சுற்றுக்கா வலும மைத்து
ஈடுறு மிலிங்க புத்தி தவிர்ந்தியல் சிவமே கண்டான்.

மஞ்சள்வெண் பொடிப ளித்தம் மான்மதக் கலவைச் சேறு
நைஞ்சதீங் கனிகள் நன்னீர் நறுநெய்பா றயிர்தே னுதி
பஞ்சகவ் வியமுங் கூடப் பராபரன் முடிமே லாட்டு
மஞ்சனத் திரவி யங்கள் வரன்முறை யாற்ரு பித்து 32

மருமல ரிட்டர்ச் சித்து மணமலி தூபம் தீபம்
தருமுறை தந்து தேனு முத்திரை சமர்ப்பித் தன்பால்
அமிருதீ கரணம் பண்ணி அண்ணலை நீராட் டற்காம்
அருமையை நினைந்துட் கூசி அவன்முன மொதுங்கி நின்றே.

எடுத்திரு கரமுங் கூப்பி இயல்சிவ யோக சித்தர்க்
கடுத்திடு மாஞ்ஞை மேவி அவர்மதி மண்ட லத்தின்
மடுத்திழி யமுத வாரி மஞ்சனம் மகிழுமா போல்
அடுத்திடு மன்பி லேன்செ யபிஷேகங் கொள்க வெந்தாய்.

பாடுசீர்க் கண்ணப் பன்வாய்ப் பைம்பொனங் கலசத் தூநீர்
சேடுயர் கங்கை நீரிற் சிறக்குமென் றுவக்கு மெந்தைக்
கோடுபா லாவி நீரும் உவக்குமோ என்றென் றேங்கிக்
கூடுபல் வாசஞ் சேர்த்துக் கொணர்ந்தனன் கொள்க வெந்தாய்

இவ்வகை யிரந்து நாத னெழின்முடிப் புஷ்பஞ் சாத்தி
மெய்வகைத் திரவ்ய முச்சி மேலெடுத் தினிதி னூட்டி
அவ்வவற் றிறுதி தோறு மணி கொளா ராத்தி காட்டிச்
செவ்விதிற் றீர்த்த மாட்டிச் செழுங்கணீர்த் திவலை யாட.

சிற்றிளங் குழவி மேனி சீதளந் தாங்கா தென்னும்
பற்றுறப் பரியும் நற்றாய் பதைபதைத் தொற்று மாபோல்
சுற்றிடு சுழிநீர்க் கங்கைச் சுடர்முடிப் பரன்பொன் மேனித்
துற்றிடு மீர மொற்றத் திருவொற்று டையுமுன் சாத்தி 37

பட்டொடுத் தரியஞ் சாத்திப் பளிதமான் மதக்கு ழம்பும்
அட்டகந் தமுமேற் சாத்தி அணிமலர் மாலை சாத்தி
விட்டுவில் லொளிரும் பொற்பூண் வேண்டுவ பலவுஞ் சாத்தி
எட்டுவான் குணத்தன் மேனி யெழினலங் கண்டு வாழ்ந்தான்

மகவைநீ ராட்டி மெத்து மங்கல வணிகள் பூட்டி
அகமகிழ் தாய்ம கிழ்வில் மகவுந்தான் மகிழு மாபோல்
தகமகிழ் துவட்டா கொள்ளுந் தனிமகிழ் வினுட்சீ கண்டன்
மிகமகிழ்ந் தாலுங் காட்சி விந்தையோ அரிய தன்றே. 39

அபிஷேக காலங் கார முடித்திட் டன்பினி லின்பாருந்
துதிசேர் சென்னித் தொட்டா தூநீ ராடிய சீகண்டற்
கதிகோ ரப்பசி யண்டிடு மென்றெழு மவசர வசனுகி
விதிசேர் பூசை யுறுப்பமை நைவேத் தியமூட் டிடவுன்னி 40

கொண்டெழு குங்குலி யப்புகை தீபங் கொழுமலர் கற்பூரம்
அண்டிடு பாத்திய மர்க்கிய மாசம னீய மெனப்பேசும்
எண்டகு பூஜார்க் கியமவை யாவு மெடுத்து நிரைத்திட்டே
அண்டரு மண்டரு மமல னமர்ந்தருள் விமலா சனம் போற்றி.

முனைமுரி யாவெண் முத்தரி யான்பால் முட்டு முலைக்கட்கை
வினைநல மெய்திட வேவித் தானெய் வெல்லப் பாகளவி
நினைவக லாப்பரி வெய்திட வாக்கிய நின்மல நைவேத்யந்
தனையது மருவுஞ் சருவொடு திருமுன் சாரத் தாபித்தே 42

தங்கத் திருமுக் காலிய திற்பொற் றட்டொன் றிட்டார
அங்கஸ் திரமொடுநீர் தூய்ப் பொற்காம் பகப்பை முகப்புநிறை
பொங்கல் மங்காப் புகைகெழு வாசனை போந்துசுலாவிச்சேர்ந்
தெங்கள் பெருமாற் கிதமளிவகைதேர்ந் திருந்து படைத்தனனே,

மதுமது ரித்தியல் சிவனடி யாருள மதுபோற் பதமேவுங்
கதலியும் மாவும் வருக்கையும் நேரே கடவுள் காத்தியமா
உதவிடு மாற்றி னுரித்துக் கண்டித் துட்சவ் வறநீக்கி
மதுவினி லிட்டுண் மகிழ்வெழ மணமெழ மாண்புற முன்வைத்தே

பற்றிக லற்ற பரற்கமு தாம்வகை பண்ணியமவைபலவும்
வெற்றிலை பூக பலம்முக வாசம் வெறியார் குங்குமப்பூ
பொற்புற வொருபா லினிதுற வைத்துப் பூப்பொலி மணமேவும்
அர்க்கிய மாசம னீயங் கள்தந் தார்வமி குந்தனனே. 45

வேறு

பொங்குகுங் குலிய வாசனை கிளரப்
புனுகுநெய் வாசனை கிளரத்
துங்கமார் களப வாசனை கிளரக்
கற்பூர வாசனை கிளரப்
பங்கமில் கனிகள் பண்ணியம் முகவா
சம்பயில் வாசனை யுன்றி
எங்குமாய்க் கிளர எழுந்தது துவஷ்டா
இதயவா சனை நலங் கிளர்ந்தே. 46

கிளர்ந்தெழு முளத்தாற் கேழ்கிளர் தூப
தீபவா ராதனை தொடங்கிக்
களங்கொள்சீ கண்டற் கற்புறு கற்பூ
ராதனை முடித்தெதிர் நோக்கி
உளங்கனிந் துருகி ஒப்பில்நை வேத்யம்
உன்முக ஹம்சமுத் திரையால்
இளங்குழ விக்கூட் டுகந்திடு நற்றுய்
எனமுக மலர்ந்தெதிர் நீட்டி. 47

பவ்விய முறையா லடியனேன் முயன்று
பக்குவ மறிந்துநன் கமைத்த
திவ்வியா மிர்த மேற்றருள் தேவ
பாவவெம் பசுத்துவந் தவிர்ந்து
செவ்விய ளுக நேர்ந்தன னிதுவென்
சிறுசமர்ப் பணமத னுக்கென்
றல்விய மில்லா னண்ணல்சீ கண்டற்
கன்னசூக் தம்படித் தருத்தும். 48

ஒருதரம் போலப் பலதர மூட்டி
யுளமலி யகம்பாவந் தனைவிட்
டொருவிடக் களிறுண் விளவெனத் தனைக்கண்
டுவந்தனங் கோடியென் றிறையோன்
திருவருட் குறிப்புத் தெரிப்பது போலோர்
திருப்தியேற் படும்வரை யூட்டி
மருமலி மலர்வா யலசஅஸ் திரத்தால்
வாசநல் லுதகம்வே றளித்து. 49

முன்னவன் மகிழ நன்முக வாசம்
முறைமையி னளித்துவெள் ளடைக்காய்
பன்னரும் பளிதம் கராம்புட னேலம்
பயின்றிடப் பரிவொடு சமர்ப்பித்
தன்னவூண் சிரம மஞ்சிவெண் தால
விருந்தசே வையுமளித் தன்பால்
பின்னரும் பாத்ய மர்க்யமா சமனீ
யங்கள்தந் தமைதிகொள் தொட்டா 50

பாபமா ரவித்தை யிருளிரிந் தகன்று
　　பரையொளி விளங்குபா வனையால்
ஏவரு மெங்கள் பராபரந் கெடுக்கும்
　　இயல்பினிற் பழுநிய பழமைத்
தூபதீ பாரா தனைபுரிந் தங்கைச்
　　சொலுமஷ்ட புஷ்பங்கள் தாங்கி
ஆவலோ டட்ட மூர்த்தமந் திரத்தால்
　　அருச்சித்தா ராமைமீ தூர. 51

சங்கிதா மந்த்ர மோதியர்ச் சித்துத்
　　தகுமஷ்டோத் தரசத மதுவும்
இங்கித மூர இருந்துறச் செபித்தே
　　ஈடில்புஷ் பாஞ்சலி கொடுத்திட்
டங்கெழு பரிவாற் பாத்திய மர்க்ய
　　மாசம னீயமு நல்கிப்
பொங்கொளிக் கற்பூ ராதனை நிகழ்த்திப்
　　போற்றிசைத் தோத்திரம் புரிவான். 52

ஆமுறை விஸ்வ கன்மருற் பவத்தில்
　　அண்ணல்முன் விதித்துள முறையே
ஏமுறு மகோர முகத்துதித் தாருக்
　　கின்னதென் றமைந்திடு தொன்மைச்
சாமவே தத்தாற் சாமகண்டற்குத்
　　தகவுறு தோத்திர மாற்றி
நாமரு மணியாம் நமச்சிவா யத்தில்
　　நவிலுமோர் நூறுருச் செபிப்பான். 53

முன்னுறு சீகண் டேசனை யிதய
　　மோனநற் குகையினு ளொடுக்கித்
தன்னுறு மாஞ்ஞை தன்னையே நோக்கச்
　　சார்விழிப் பார்வையை யொருக்கி
மன்னுற நிறுத்தி மனோலயம் வரத்தி
　　மருவுறு பரையெனு மொளியை
உன்னி யுள்ளுருகி உபாம்சுவாம் பான்மை
　　யுறச்செபித் துணர்வுட னெழுந்தான். 54

உச்சிமேற் குவித்த கரங்களோ டெழுந்தே
உராவுநெய்க் குடந்தலைமீது
வைச்சவர் போல மனஞ்சிரத் தோன்ற
வலம்வந்து விழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து
நச்சுமோர் நன்றிக் கடன்முறை நெறியா
நவில்கூஷமார்ப் பணமுஞ்செய் தன்பால்
ஒச்சந்தீ ராமைக் குளம்வெது வெதும்பி
யுத்துவா சனமுந்தந் தமைத்தான். 55

மருவுமிந் நெறியே வைகலு மீசன்
மகிழ்சிவ பூசனை யாற்றித்
தருமலி சோலை யெங்கணு முலவுந்
தவசிகள் தத்துவ நெறிசார்
இருஷிகள் யோக சித்தர்கள் தம்மோ
டிருந்துளங் கலந்தள வளவித்
திருவளர் துவஷ்டா திகழ்ந்தினி திருந்தான்
சீகண்டர் பணிநலைக் கொண்டே. 56

சீர்மரு சிகையுஞ் சிவபூசைக் கலையார்
திருமுக மண்டலத் தொளியும்
கார்மரு முருத்ர கண்டிவெண் ணீற்றுப்
புண்டர மும்புரி நூலும்
பேர்மரு மேன்மைப் பிரமதே ஜசுமேர்
பிறங்கிட நிறங்கிளர் துவஷ்டா
நீர்மரு மாந்தைப் பாலாவிச் சோலை
நேரிராப் பகல்செய நிலவும். 57

இத்திறம் நிலவும் நாள்களி லொருநாள்
இயல்சிவ பூசனை முடித்திட்
டத்தனை வலம்வந் தடிபணிந் தெழுங்கால்
ஆகாய வெளியொளி பரவச்
சுத்தசை தன்யச் சிவச்செழுஞ் சோதி
தூவெள்ளை யிடபமீ தூர்ந்து
மைத்திகழ் கூந்தற் கௌரியோ டுடனும்
மருவியங் கவன்கணிற் காண. 58

நின்ற காட்சிகண் டகங்குழைந் தொருவா
நேயமீக் கூர்ந்திட நின்று
துன்று மெய்பொடித் துறுவிதிர்ப் பொடுகண்
துளித்தநீர்த் திவலைகள் சிந்த
ஒன்றியைம் புலனு மொடுங்குற வசமற்
றுடனிலந் தழுவவீழ்ந் தயர்வான்
சென்றொடுங் குணர்வு விழிப்புற விறையோன்
திருமணி வாய்மலர்ந் தருளும். 59

கேளிது துவஷ்டா எழுந்திரு நீயாங்
கிளர்வுறு மிருக்கையி தணைந்து
நாளிது வரையும் பயில்சிவ பூசை
நலமுமு துவந்தனம் நல்லோய்
ஆழிசூ மூலகில் அறநெறி தழைக்க
ஆருயிர் வாழ்வொளி மலர
வாழிய சைவம் வளமுற வேண்டும்
வரமெவை விளம்புதி யென்றான். 60

வேறு

ஈது கேட்டலு மேன்றெழு தொட்டா
இருகை யுச்சிமே லேறிட நின்றே
மாது பாகநின் மலரடி போற்றும்
வாழ்வு தந்தனை மற்றது மகிழ்ந்தேன்
ஏதும் மற்றவை யெனக்கிலை வனதா
மிருக்கி னும்மது திருவுள மறியும்
சேது மத்திய நிவாசனே போற்றி
திருவருட்கடல் சீகண்ட போற்றி. 61

போது சேரயன் மாலவ னறியாப்
புராண போற்றிநின் பொற்கழல் போற்றி
தீது நன்றெதுந் தேர்வகை யறியேன்
திருவ ருள்ளறி விப்பதற் கப்பால்
யாது மொன்றறி யேனருள் நயப்ப
தெதுவ தன்றிமற் றயல்நயப் பில்லேன்
சேது மத்திய நிவாசனே போற்றி
சிறிய னேற்கருள் சீகண்ட போற்றி. 62

போற்றி நின்றிடு புனிதனுந் துவட்டா
போதம் பில்குளப் பொறுதிக்கு நயந்தே
ஏற்று வாகனன் ஏதுவட் டாகேள்
இங்கி ருந்துநீ பூசித்த தொடர்பால்
மாற்றில் மாதுவட் டாபுர மெனவே
மருவு மித்தலம் நிலவுக பிள்ளைப்
பேற்று வாய்ப்புமொன் றுனக்குள தொருநீ
பிறங்கு மித்தலக் குடிபதி யாகி. 63

ஈறில் வாழ்வள மோங்குமில் லறத்தில்
இணையில் சீர்த்திரு மகனையும் பெற்றே
வீறு நின்குலம் விளங்கமற் றவன்பேர்
விஸ்வ கன்மனென் றழைத்தியிப் பார்மீக்
கூறு சீர்நல மியாவையும் மன்னக்
குலவு மித்தலம் பெருநக ராக்கி
மாறி லுன்னுடன் தோன்றல்க ளாகு
மனும யன்முத லோரொடு மருவி 64

வைய முய்தொழில் வளமெலாம் பெருக்கி
மருவு நுண்கலைச் சிற்பவித் தகச்சீர்
மையத் தானமென் றுலகெலாம் வியப்ப
வாணி பத்துறை விருத்திகள் மலியச்
செய்ய கேதுவீச் சரத்தெழுந் தோங்கிச்
செகமெ லாஞ்சிவ நெறிபரந் துயிர்கள்
உய்யு மாறரர சோச்சுக நின்சீ
ருலக முள்ளள வும்மலர்ந் தொளிர்க 65

இன்ன நல்வரப் பேறுக ளருளி
எம்பி ரானிம வான்திரு மடந்தை
வன்னப் பூங்குழற் கௌரியுந் தானும்
மருவு சீகண்ட விலிங்கத்திற் கரந்தான்
அன்ன மேன்மைகட் கருகனுந் துவட்டா
அழுது வீழ்ந்தெழுந் தவன்பணி நிற்பான்
சொன்ன வாறவை யாவுமேற் கொள்ளுந்
தூய சங்கற்ப நிலைதலை நின்றான். 66

வேண்டி னுந்தரும் வேண்டிடா விடினும்
வேண்டும் பாங்கின தான்விழைந் தருளும்
ஆண்ட வன்னருட் பெருக்கினுக் கருக
மாகுஞ் சீர்த்துவட் டாசிவ பூசை
ஈண்டு மாரரு ளாலினி துரைத்தோம்
இனியிங் கன்னவன் இகம்புகழ்ந் தேத்த
ஆண்ட ஆட்சியு மதிற்படு சிறப்பும்
அறிஞர் தங்கருத் தமைதியி னறைவாம். 67

துவஷ்டா பூசித்த படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 584

உ

துவஷ்டா அரசுசெய் படலம்

மின்னு மேனி விகிர்த னுவந்துமுன்
சொன்ன வாறு துவஷ்டா முதற்கணே
தன்ன ருந்துணே வர்கள் மனுமயன்
மன்னு சிற்பிவிஸ் வஞ்ஞன் தமக்கெ லாம் 1

அண்ண லாணே அறிவித் தழைத்தவர்
எண்ணத் தோடுசாய் ஏற்கும் வகைதெரீஇ
தண்ணு நான்முறை நாடிவி யத்தகு
வண்ண மோர்நகர் மாண்பி னியற்றுவான். 2

அத்தன் கேதீச சரத்தினே மையமா
வைத்து நாற்றிசை நாலுபத் தோசனே
மெத்து நீள மகல முறுநகர்
சித்தஞ் செய்து திறம்பட வெண்ணியே 3

எந்தை யாரரு ளாலுற வந்துசேர்
நந்த லில்லா நவநிதி யங்குவைஇ
முந்த எந்தைக்குங் காலய மொன்றெழச்
சிந்தை செய்தது சீர்பெற ஆக்கினுன். 4

மான மிக்க நவமணிச் சோதிபோய்
வான நாடும் வரவிங் கழைத்திடற்
கான ஆலய மொன்றமைத் தங்கதற்
கேனே வேண்டுவ யாவும் வகுத்தபின் 5

அரசர் வீதியும் அந்தணர் வீதியும்
உரைசெய் வைசியர் வீதியு முற்பல
விரைசெய் தாரணி வேளாளர் வீதியும்
வரைசெய் தார வகுத்தமைத் திட்டுமேல். 6

அடைவு கூறிவ் வகநகர் சூழ்ந்திடும்
இடைந கர்வகுத் தேலுறு மன்னதன்
புடைப ரந்த புறநக ரும்வகுத்
துடைய நாத னுணர்த்து முறை தெரீஇ. 7

மான மேவுயர் வாச மலர்த்தடம்
தேனு லாவு செழுங்கனிச் சோலைகள்
ஆனி னம்பயில் கோசார பூமிகள்
ஆன யாவைக்கு மங்கங் கிடந்தெரீஇ. 8

சுற்று மாமதிற் கோட்டைநன் னீரகழ்
உற்றுத் தேங்கு முவர்நீ ரகழியாம்
மற்றவ் வோரிரண் டிற்கும் வகைமையால்
துற்று நாலிட் டளந்திடங் கோலிப்பின் 9

பாலா விப்புனல் பாதிப்பில் லாவகை
நாலா திக்கினும் நன்கு பயன்படக்
காலா றுற்றுக் கடுகு சுருங்கைகள்
நூலா றுன்னி நுணுக்கங் கொளச்செயா. 10

புறந கர்தனிற் போற்று தொழிற்றுறை
நிறுவ னங்கள் நிரம்ப விதித்துத்தன்
உறவி னர்க்கா முறையுள்செய் தாங்கொரு
சிறையி லேதனக் கில்லமு மாக்கினான். 11

வேறு

மட்டார் பொழில்சூழ் மாதோட்ட
    மருவு முதன்மைக் குடிபதியாய்
எட்டாக் காலந் தொட்டிருந்தே
    இம்மா நிலத்துப் புகழ்பரந்த
முட்டாச் சிறப்பிற் றுவஷ்டாவின்
    மூல நிலைய மிதுவெனற்குத்
தொட்டர் வெளியென் பெயராலத்
    தாட்சி காட்டுந் தொல்லுலகம். 12

இன்ன வாறு மாதோட்டத்
    திடங்கொள் விஸ்வ கன்மாக்கள்
மன்னு விஸ்வப் பிரம மன்று
    வகுத்த முறையே யைந்தாகச்
சொன்ன மூலப் பொருள்களினும்
    தொல்சீ ருலகத் தொழிற்றுறையிற்
பின்னும் முன்னுங் காணாத
    பெருகுற்பத்தித் திறம்வி ளைத்தார் 13

வேத மோதி வைதிகவா
 சார முழுதும் அரவணைத்து
நாதன் பாத பூசைபுரி
 நலத்தால் விளைந்த உளத்தெளிவால்
பூத பௌதி கங்களினுட்
 புதுமை நுணுக்க முளயாவும்
ஓத வேவேண் டாதுணரும்
 உணர்வுக் கூர்மை சிறந்தமையால். 14

அரிய பெரிய தொழில்நுட்ப
 விரிவுவிளக்க முறை தேர்ந்து
கரிய விரும்பு களிம்பாருஞ்
 செம்பு தாரு கல்லொடுபொன்
உரிய வகையா லாய்ந்தாய்ந்தி்
 டுலக முவக்கும் பலபொருளும்
விரியப் படைத்துக் குவித்திட்டார்
 விஸ்வ ஆற்றல் தெரித்திட்டார் 15

சிறிய தொருகுண் டூசிமுதற்
 பெரிய காந்தக் கோட்டைவரை
குறிய தன்ளு வண்டிமுதல்
 பெரிய தொருபாய்க் கப்பல்வரை
அறிய வேண்டும் விதியறிந்தங்
 காக்குந் திறமை யொன்றேவான்
செறியும் மின்காந் தம்பிரித்துத்
 தெரித்தே வல்கொள் திறனுமுற்றார். 16

மற்று வேறெங் கினுமில்லை
 மாதோட் டத்தில் மட்டுமெனக்
கற்றே ராய்ந்து காண்புதுமைக்
 காந்தக் கோட்டை யியல்தேரின்
துற்ற சூர்ய கிரணத்திற்
 றெருகுமின் காந்தம் பிரித்தெடுக்க
உற்ற தொருசா தனமன்னோர்
 உபயோ கித்த புதிர்புரியும் 17

புதுமை அருமை வனப்பொளிரப்
    பொற்பார் திட்ப நுட்பச்சீர்
பொதுளப் படைக்கு முலோகவகைப்
    பொருள்க ளுடனே புகழாரும்
மெதுமைக் குயர்நுண் பட்டாடை
    விசித்ர விநோத நகைவகைகள்
எதுவும் படைக்குந் தனித்துவமிங்
    கிவர்கள் மகிமைக் கேற்றமதாம். 18

பண்டை யுரோம நாகரிக
    ரமணீ வர்க்கம் மாதோட்டங்
கண்ட சரிகைச் சித்திரப்பூங்
    கலிங்கங் கட்குப் போட்டியிடக்
கொண்ட ஆர்வ மிகுதியந்நாட்
    குறித்த பிளினி குறிப்புணரின்
மண்டு மாந்தைக் கைவினைஞர்
    மாண்பா ரருமை வீறுபெறும். 19

விண்ட கீர்த்தி மாதோட்ட
    விஸ்வ கன்மர் தொழினுணுக்கங்
கண்ட அற்றை நாட்புலவர்
    கண்ணுள் வினைஞர் எனவவர்பாற்
கொண்ட மதிப்பு மிகுத்துரைத்த
    தொன்றே யமையும் அவ்வினைஞர்
எண்டங் கருமை புலனுணர்விற்
    கிருந்தபரிசு தெரிதரற்கே 20

வேறு

இத்திற விஸ்வ கன்ம ரியற்றுசீர்ப் பண்டமெல்லா
மெத்திசை யோரும் வேண்டு மியல்பின வாகவேயவ்
வத்திசை யோர்க ளெல்லாம் அலைகடற் கலங்க ளோட்டி
மெத்துசீர் மாதோட்டத்து வியன்கரை மருவ நோக்கி. 21

வார்கட லாழ மாக்கி வரும்பெருங் கலங்கள் யாவும்
நேர்பட வந்து கிட்ட நின்றுநங் கூரம் பாய்ச்சற்
கேர்வழி வகைகள் செய்தே யிருந்துறை முகமொன் றுக்கிச்
சீர்மலி மாதோட் டப்பேர் சிறந்திடச் செய்த மைத்து 22

மருவுமவ் வந்நாட் டோடு மாற்றுவா ணிபநிகழ்த்தற்
குருமிக்க வேழங்கூட உட்கொளும் பெருங்க லங்கள்
தருவினுல் மட்டு மாக்கித் தரணியோர் வியக்க வைக்கும்
ஒருதொழில் மேலுங் கண்டார் உணர்வுறு மாந்தை வாணர்

கார்மத வேழந் தாமுங் கலங்களி லேற்றும் பாங்கும்
ஓரிருப் பாணி தானு மின்றியே கலஞ்செய் மாண்பும்
வார்கடல் மாதோட் டத்தார்க் கன்றியே மற்றெ வர்க்கும்
ஓர்சிறி தேனு மந்நா ளிருந்தில தென்பர் நூலோர் 24

இவ்விதம் மாற்று வாணி பத்தொடர் பதிகரிக்கச்
செவ்விய நிர்வா கச்சீர்ப் பொறுப்புமிக் குறுதலாலே
மெய்வகை தமக்கென் றுன்ற வேத்திய லமைப்புநாடித்
திவ்விய துவஷ்டா வுக்கே தேர்ந்துமுன் னுரிமை நல்க. 25

ஏற்றிசை துவஷ்டா எந்தை சிகண்ட ரருளை மெச்சிப்
போற்றிசைத் தவர்க்கோர் தங்க மணிமுடி முதலிற் சூட்டி
மாற்றிலா அவரா ணைக்கீழ் மருவுதன் னுணைசெல்ல
வீற்றுவீற் றநுஜ்ஞை வேண்டி வேத்தியல் தழுவு கின்றான் 26

மனுமுதல் நால்வ ரான மற்றவன் துணை வர் தம்முள்
நனிமிக நாடி நல்ல முகூர்த்தம்வைத் தாவ வெல்லாம்
அநுதினம் முயன்று தேடி யங்கவற் கரச மேன்மைத்
தனிமுடி சூட்டற் சார்பிற் சமைத்திட்டார் தகுவ வெல்லாம்

கொங்கலர் கூந்தல் நல்லார் குமரர்கள் கிளர்ச்சி கூர்ந்து
மங்கல மிகக்கோ டித்து மாநகர் விழவு கொள்ளப்
பொங்குதூ ரியங்க ளோங்கப் புரிசங்க நாதம் விம்ம
அங்கணர் கேதீச் சர்த மாலய முன்றி லின்றும் 28

அருநவ மணிகு யிற்றி யான்றசாம் பூந தப்பொன்
உருநலங் கவினும் மௌலி யுவாப்பிட ரூர்ந்து லாவ
மருமல ரிறைத்து வீதி தொறுந்தொறும் மாந்தர் வாழ்த்தத்
தருவல ரிறைத்து விண்ணோர் தாமும்வாழ்த் தெடுத்தா ரன்றே

நகர்வல மாக வந்து நால்வித வனப்பு மோங்கி
மிகவொளி ரரச வீதி மேவுசீ ரரண்ம னைக்கண்
தகவுறு திருவோ லக்க மண்டபத் தனிப்பொற் பீடத்
தகமகிழ் வுறவிருத்தி ஆரத்தி கொடுத்துப் போற்றி 30

மங்கல சோபை மல்க மாதவர் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
அங்கறு கரிசி தூவி யந்தண ராசி கூறத்
துங்கமா ருதய சைலந் தோன்றுசெங் கதிரோ னென்னச்
சிங்கவேற் றியைபி னூர்பேர் திகழரி யாசனத்தே 31

வியலிடப் பொறுப்புத் தாங்க விதிமுறை சங்கற் பித்தே
மயலறு வதன சோதி விரிந்தெவர் விழிக்கு மின்பஞ்
செயவமர்ந் துறுது வஷ்டா சிரமதில் மருவு மௌலி
மயனெடுத் துதவ வாங்கி மாமனு சூட்டி னனே 32

முடிபுனைந் திடுது வஷ்டா முகத்தெதிர் படிகம் வெற்றிக்
கொடிகுடை யால வட்டஞ் சாமரை யுபசா ரங்கள்
படிமுறை கொளவெ டுத்துக் கடிமலர் மாலை சாத்தி
வடிகெழு கொற்ற வாளும் மருவுசெங் கோலும் நல்கி, 33

மண்ணுல கிவனுட் சிக்கண் வருத்துவெப் பகல நீங்கித்
தண்ணளி மிகுத்தெஞ் ஞான்றுந் தழங்கிடு மென்கை காட்டும்
வெண்மதிக் குடைவி ரித்து மேனிழற் றிடலுங் கண்டு
மண்மக ளுடல்பூ ரிக்க விண்மகள் வியப்புற் றுர்த்தாள், 34

இவ்வகை யுபசா ரங்க ளெலாமுடித் தீடில் மேன்மைச்
செவ்விய மனுவிருப்பத் திகழ்மயன் முதலோர் தங்கள்
திவ்விய பண்பும் நண்புந் தெரிதரு பரிச னந்தம்
பவ்விய மாக நல்கிப் பாராட்டிப் பரிவு கூர்ந்தார். 35

மனக்கினி யான்மேன் மைக்குமகிழ்மங்கை போல்மா தோட்டம்
தனக்கினி யான்து வஷ்டா மேன்மைக்கு மகிழக்கண்டு
சினக்களிற் றுரியான் கேதீச் சரத்தமர் செனக்க னிற்றுன்
அனக்களிற் றுனு மாசீர் வதித்தக மகிழ்ந்தா ரென்ப 36

கட்டணல் கடுக்கும் யானை கந்துக நிரைதேர் காலாள்
மட்டண விடுபூந் தொங்கல் வான்மறை பீலிக் குஞ்சம்
உட்டண வாதமெய்ம்மை உரவோர்சூழ் வரத்து வஷ்டா
பட்டணப் பிரவே சஞ்செய் பவனியுற் றெழுந்த தப்பால் 37

நெடுங்குரற் காள மூத நிமிர்நடை யானை யூர்ந்து
கடுங்குரன் முரச றைந்து கட்டிய காரன் செல்லப்
படுங்குரற் பம்பை கொட்டப் பதலைநற் றிமிலை யார்ப்பக்
கொடுங்குரற் றடாரி பேரி குமுறிசை தொடர்ந்து மேவ 38

செம்மதி யுருவக் கொற்றக் குடைவிரித் துயர மேவும்
அம்மதிக் கிரணக் கற்றை யசைவபோற் கவரி வீசி
நெய்ம்மலி வேற்க ணல்லார் நிருத்தநர்த் தனங்கள் பண்ண
கொய்ம்மலி உளைகொ ளும்பொய்க் குதிரையாட் டங்கள் துன்ற

ஓங்குயர் வேழத் தும்ப ரம்பாரி யமர்து வஷ்டா
பாங்குயர் மெய்க்காப் பாளர் பரிசனர் துவன்றிச் சூழத்
தாங்குபொற் பல்லக் கூர்ந்து மனுமயன் முதலோர் சார
வீங்குபல் லியத்து நாதம் விண்ணெழ வீதி வந்தான். 40

கூடுயர் வளங்கள் வாரிக் குரைகடல் கொழிக்குஞ் செல்வப்
பீடுயர் மாதோட் டத்துப் பின்மைமுன் மைகளின் மன்னும்
நீடுவாழ் வனைத்து மொன்றி நெடுங்கைம்மாப் பிடர்மீ தூர்ந்த
சேடுயர் காட்சி யின்பந் தெருவெலாஞ் சீர்த்த தம்மா. 41

சந்திநாற் சதுக்க மெங்குந் தகவுயர் மாலைப் பந்தர்
பந்தர்கள் தோறும் தோறும் பவனி நாயகனுக் கன்பார்
சுந்தரத் தொங்கல் சூட்டும் எந்திரப் பாவைக் காட்சி
வந்துளோ ரிளைப்பு நீக்க யந்திர விசிறிக் காற்று. 42

மாடமா மனைகள் எங்கும் வரவேற்பு மங்கலங்கள்
ஆடரங் கவைக ளெங்கும் ஆனந்த நடனக் காட்சி
கூடகோ புரங்க ளெங்குங் கொடியலங் கார மாட்சி
ஈடகல் நகர மெங்கும் இவ்வகை களிகொண் டாட 43

தலைத்தலை காத்து நின்று தமனியம் முத்து வைரம்
விலைக்குயர் திரவி யங்கள் வெகுமதி யாய்க் குவித்தே
அலைத்தகைம் மாவின் மேவு மரசர்க்குத் தந்தம் பாலின்
நிலைத்தநன் மதிப்புத் தோற்றி நிறைவுற்றுர் தனிக மாக்கள்.

இத்திறப் பவனிமுற்றி யதாஸ்தான மெய்தி வேந்தன்
சித்திர மணிகுயின்ற சிங்கவா தனத்த மர்ந்தே
அத்தகு பவனி தன்னி லணைந்துளோ ரன்புக் கீடாம்
மெய்த்தகு மகிழ்ச்சி தோற்றி வீற்றிருந் தனன்சீர் மேவ. 45

வேறு

ஆட்சி நாயக னுகமா தோட்டத்தி னமரும்
மாட்சி மிக்குயர் மா துவட் டாதன தாட்சிச்
சூட்சி நற்றுணை யாகமுக் காலமு முணர்நற்
காட்சி யாளரைக் கருத்துற வாய்ந்துமுன் தொகுத்தே

மற்ற வர்தமுள் மந்திரி மார்முத லாக
உற்ற ஐம்பெருங் குழுவுமெண் ணுயமு மமைத்து
முற்ற அங்கவ ரோடுசா அப் முடிவுதேர்ந் தேற்கப்
பெற்ற பின்னரே எதுவுங்கை யாள்நெறி பேணி. 47

ஏற்று வாகன னியற்றியீந் தளித்திடு ஞாலம்
தோற்று மன்னுயி ரவைக்கெலாம் வாழ்துணை யாக
மாற்றி லாவகை மாநிலங் காத்தளிப் பனென
மேற்கொள் பூட்கையால் விளக்கினன் தொன்மநு நீதி 48

மாற்று வாணிபத் தொடர்பினுல் மாற்றரும் பெருநண்
பேற்று வந்திடு மேற்றிசை யுரோம் கிரீஸ் யவனம்
தேற்று கீழ்த்திசைச் சீனமா தியவற்ரெ டென்றும்
போற்று நல்லிணக் கத்தொடர் பிடையரு தோம்பி 49

அவ்வந் நாட்டினர் இங்குறீஇத் தந்தொழில் நிலைகள்
செவ்வி தின்னமைத் திருந்துசீர்த் திடச்செயு மாற்ருல்
எவ்வெந் நாட்டிலுந் தன்புகழ் தேக்கிமா தோட்டம்
பவ்வஞ் சூழல கரங்கினி லுயர்வுற வேற்றி 50

வேறு

அநுராச புரம்பு லஸ்தி யாங்கவற்றுக் கீடாக
உனுமாண்பு மிகுந கர்க ளுபராச தானிகளா
மனுவாதி யோர்கள்தம ததிகாரத் தினில் நிறுவி
ஹநுமானென் கொடிவி ளக்கங் காசினியெல் லாந்திகழ 51

மாதோட்டத் தரசிருக்கும் மாதுவட்டா வார்கடலின்
மீதோட்டு கலங்கள்கொணர் மிகுவளமும் உபராசர்
தீதோட்டு நெறியிற்கொணர் செழுவளமு முறக்குவைஇ
மாதோட்ட முலகினுக்கு மாசந்தை யாக்கினனுல் 52

பரசைன்ய மணுகாது பாதுகாத் திடுதிறனுல்
அரசுமகி ழுங்கங்க ளாறினுளும் வீறு கொளும்
அரணமைப்பிற் றுவட்டாதன் அற்புதசா தனையதனுல்
விரசுபுகழ் விஸ்வகன்மர் வினைத்திட்பம் வெளிப்ப டுத்தான் 53

பகைத்துவரு படையனைத்தும் பட்டுற்றுக் கெட்டொழிய
உகைத்தெறியும் பல்பொறிக்குள் ஊசிக்காந் தப்பொறியா
மிகைத்தபுகழ்ப் பொறியமைத்து மேவார்தம் போர்க்கலங்கள்
துகைத்தழித்த தொல்கீர்த்தி துவட்டாவின் மாண்புரைக்கும்

பொருதுமிகு படைவலியும் போதுவிற லரண்வலியும்
கருதுறுநுண் மதிவலியும் காட்சியுளார் துணைவலியும்
மருதுதையு மாலைபுனை மாமன்னர் முடிவணங்கும்
ஒருதுவட்டா வலியாகி உருத்ததுசெங் கோலாட்சி. 55

அன்போங்க வன்பாழ அறமொளிர மறமிருள
முன்போங்கு நீதிநலம் முழுதுலகுஞ் சுவீகரிப்ப
என்போங்கு கலமகிழு மெந்தைகே தீச்சரன்பால்
இன்போங்கு மவனுணை யெழுந்தோங்கி நிமிர்ந்ததுவே, 56

மாவினமே யாயிடினும் மனுவினத்தின் மேலான
தேவினமா மகிதலத்துச் சிவசமய நெறிபோற்றும்
ஆவினத்துக் கஹன்யாவந் தஸ்தளித்த அதிமுதிய
கோவிவனென் றுலகேத்தக் குலவி னன்மா துவட்டாவே.

மாபாத கங்களுக்குண் மாதோட்டப் பசுக்கொலையே
மீதான கொடும்பாவ மெனவிதித்த அவனுணை
மாதான தர்மவிதி வகுத்துரைதொல் லீழமன்னர்
தாமாத ரித்தெழுது மளவினுக்கு வலுத்துளதால் 58

முன்னுதமிழ் மூவேந்தர் முடியாட்சி முனைகொள்ள
இன்னுமொரு பலகால மெடுக்குமென உரைக்கநின்ற
அன்னதொரு காலத்தே ஆகியிவ்வா றரசாண்ட
மன்னனுந் துவஷ்டாசீர் வளர்கீர்த்தி வாழியவே. 59

இவ்வண்ண மாதோட்டத் தரசாண்டு மநுநீதிச்
செல்வண்ண நிலையுறுத்த செம்மல்துவஷ் டாமரபு
மெய்வண்ண விஸ்வகன்ம னூடாக வேரோடி
உய்வண்ண முலகுபெற ஓரூழி நிலவியதால். 60

தீதுநலிந் தறமுயரச் செகமுழுதும் வாழ்வித்த
மாதுவட்டா அரசாட்சி மாட்சியிது மயன்மகனென்
றோதுபுகழ் மேவுறுமண் டோதரிநங் கேதீசன்
மீதுகொளு மெய்யன்பின் விநோதவினை யினிக்காண்பாம்

துவஷ்டா அரசுசெய் படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 625

௨

மண்டோதரி பேரருள் பெற்ற படலம்

பற்று வார்ப்பற்று பராபரன் மகிழுமா தோட்டத்
தூற்று வாழ்தொட்டா உயர்புகழ் ஈழநன் னூட்டுத்
தூற்று தொல்புக ழிராவணன் மூதாதை யாகப்
பெற்ற மேன்மையு முடைய னென் குநரிதி வாசர். 1

வியனி லங்கைமன் வீரந்தோற் றிடுவது பொருளாச்
சயமி குந்திடு சனகன்மா மகட்சிறைப் படுத்த
புயப லங்கொளு மிராவணன் தனைக்கம்ப நாடன்
அயன் மகன்மகன் மகனென்ற தகிலமு மறியும். 2

சாய லாரெழிற் சப்தகன் னியர்தமு ளொருவ
ளாய பாவைமண் டோதரி யாந்திரு தானும்
தூய மாதவ மார்துவட் டாவுடன் பிறப்பாம்
மாய மில்திறன் மயன்மக னென்றிடும் மரபு. 3

வாகு சேர்திறன் மிகுதுவட் டாவொடு மருவிப்
போக பூமியாய் மாதோட்டம் வளம்பெற மலர்த்தி
ஆகு நற்றுணை யாயவன் அரசியற் குதவி
மாக நாட்டினும் மலிபுகழ் படைத்தனன் மயனே. 4

மாக மாள்பதி யிந்திரன் மாளிகை முதல
வாக வுள்ளபல் நிலைகளும் வகுத்தன னலதும்
ஏக சக்கர வர்த்தியா மீடில்லூ ரற்கு
வாகு சேர்தரு மகேந்திர புரியைமுன் வகுத்தே. 5

மேவு நல்லெழின் மாளிகை சூளிகை பலவும்
தேவ ரும்பிர மித்திடு சித்திர கூடம்
வாவு வாஹன யானமாம் வகைகளும் பலவாய்
ஏவு முன்விரைந் தியற்றியீந் திட்டவன் மயனே. 6

இலங்கு மீழமன் னிராவண னரசுவீற் றிருந்த
இலங்கை மாபுரி யியற்றியே அங்கதில் உலகை
வலங்கொள் சூரியன் வாள்பிரித் திரவினிற் றீப
மிலங்க ஏற்றுபல் பொறிகளு மமைத்தவ னிவனே. 7

மன்னு பாரத வமிசஞ்சேர் பாண்டவர் தமக்கே
இன்னி யல்கெழு மிந்திரப் பிரஸ்தமுன் னியற்றிப்
பன்னு மன்னதிற் பளிங்குமா மண்டப நிரைகள்
முன்ன மாக்கிய முதுபுகழ்க் கலைஞனு மிவனே. 8

இன்ன தொன்மய னிலங்குதொட் டாவெனக் கங்கைச்
சென்னி யற்கன்பாற் சிவார்ச்சனை புரிந்திடு நலத்தால்
உன்ன ருந்திறத் துயர்வுறு முலோகமா மகிபர்
முன்னி வந்துவேண் டிடுதகைக் கன்னியர்ப் பயந்தான்

தன்னி கர்வுறு தனதற்குச் சித்திர லேகா
என்னு நங்கையும் ஈடில்சீர் வரமகன் சூர
பன்மன் மேவுறப் பதுமகோ மளையுமீந் துவந்தான்
மன்னு மற்றொரு மகள்புகழ் வையகம் போற்றும். 10

ஏந்தல் ராவண னின்பியல் மனையென வாய்ந்த
சாந்து மல்குபூங் கூந்தல்மண் டோதரி தனக்கு
வாய்ந்த பத்திமை மாண்பினான் மகிதல மறிய
நேர்ந்த பேரருள் நிகழ்வின்சீர் நினைந்துள மகிழ்வாம்.

பேசு மிம்மகள் பிதாமயன் சிவபக்திக் கனிவே
ஆசி லோருரு வமைந்தென வவதரித் துயர்ந்தாள்
தேசு கூர்மழப் பருவத்தே சிவன்நினை வகலா
மாசில் நல்லுளம் வாய்த்திடப் பெற்றசீர் மையினாள். 12

குழலை வென்றசொற் கோதையர் மடித்தலந் தவழ்கால்
மழலை யென்றவள் வாய்மலர்ந் ததுவெலாஞ் சிவன்பேர்
பழகு பேச்சினிற் பரிமளித் திட்டது சிவன்சீர்
தொழிலெ னுந்தொழிற் கவட்குமுன் னிலைசிவ னுருவே

மண்டு காதலான் மழவிளஞ் சிறாரொடு மகிழும்
வண்ட லாட்டினில் நிகழ்பவும் மண்ணியல் சிறுசோ
றுண்ட லாட்டினில் நிகழ்பவும் யாவுமே சிவன்பால்
விண்ட காதலின் விகாசமா வெளிப்பட மிளிர்ந்தாள்.

மாது பாகர்சீர் மருவுமா தோட்டநன் னகரில்
ஈதொ ரற்புத மிருந்தவா றெனவியந் தெவரும்
பேதை யாயுறு நிலையினிற் பெருந்திரு வுறுமிம்
மேதை யெங்ஙன்வந் துற்றதென் றறிகிலார் தியங்க.

உருத்த நல்லிளம் பருவத்தே உள்புகுந் தோங்கும்
ஒருத்த ரன்பவ ருளமுறு விருத்தியிற் றானும்
விருத்தி கூர்தரல் விளம்பவும் வேண்டுமோ ஆரா
அருத்தி யாலவ ளன்பிய லிருந்தவா றோர்ந்து. 16

ஆவ தோர்ந்தறி யறிவனும் மயன்குலப் பிறப்பால்
மேவு தன்னதோர் குருத்துவ நெறிதலை நின்று
ஓவ லில்லதோ ருயர்பெருஞ் சிவார்ச்சனை நெறியிற்
பாவை தேர்வுறப் பரிவமர் பயிற்சிதந் தளித்து. 17

வேத ஞானமும் வைதிகத் தூய்மையும் மிளிரச்
சீத நீர்முடிச் சிவனருள் நூலெலாம் வழுவின்
ரேத வும்முணர்ந் துட்டெளிந் திடவுமுட் டெளிந்து
போத மேவவும் பொருந்துமாற் றன்மகிழ்ந் துதவி. 18

வளருந் தன்மகள் விருத்திக்குப் பன்மடங் காகக்
கிளருஞ் சீர்கெழு கேதீசன் பாலன்பு வளர
அளவி லார்வமோ டாக்கமு மூக்கமுந் தந்தான்
களவி லாவுளக் கன்னியுங் காண்வரு சிறப்பால். 19

நேச மார்தரு மீசனை நிகழ்வதோர் குறியிற்
றேசு றக்கொடு தாபித்துத் திவ்வியார்க் கியங்கள்
வாச நீர்முத லாக்கொடு வைகலும் நெறியாற்
பாச மீதுறப் பூசனை புரிந்திட லானாள். 20

உற்றி ருந்துநொந் தூண்டுறந் துடலற வற்றிப்
பற்று மைம்புலன் பசையற வறுத்தெலா மொறுத்தும்
ஒற்றி நின்றுழல் உபாசனை நெறிகளாய் வேதஞ்
சொற்ற சாண்டில்ய வித்தையா திகளினிற் சலித்தும்.

மெய்ம்மி டுக்கினை விதவிதப் பயற்சியான் மடக்கிற்
கைவ ருஞ்சிவத் திறமெனக் காண்ஹட யோகம்
நைவ ருந்திறம் நாதுதி யுட்டுளை யடைக்கச்
செய்வ தாயஜா லந்திர யோகமேற் சென்றும். 22

கொண்ட இச்சையே பிரதிவிம் பித்திடத் துள்ளிக்
கண்ட னம்மிதோ கைப்படுத் திட்டன மென்றென்
றெண்ட கக்கிளர்ந் தெழுந்துகூத் தாடுநர் தமக்கும்
மண்டு வேட்கையின் மருளுறு வாமமே முதலா. 23

இவ்வித் தந்திரத் தெளிதினி லெய்துவ மென்பார்க்
கவ்வத் தந்திரத் தகந்துரீஇ யொளித்துநக் கிருக்கும்
நவ்விச் செங்கர நம்பனை நைகர மில்லாச்
செவ்விப் பொன்னுளச் சீர்மையிற் பவ்விய மாக. 24

ஆத ரித்தழைத் தாவாகித் தருண்முகப் படுத்திப்
பாத தீர்த்தமுஞ் சுவாகதார்க் கியமுமுன் நல்கித்
தீது தீர்திரு மஞ்சன முதலன செய்தே
ஒது காதலி னுறைப்பினின் றர்ச்சிக்க லானாள். 25

ஏதுக் கர்ச்சனை யெனவினும் இருளையர்க் கென்றும்
யாதுங் கூறுத லாற்றலள் இனைந்து நைந் துருகிப்
போது நேரரிக் கண்பனித் திருந்திடு மளவுக்
கோது காரண மிலாவன்பி னுத்திறம் பயில. 26

யாது மோரிலக் கின்றியே மிகுமன்பி னிலையை
மேத கக்கொடு விழையுநிர் ஹேதுக கருணைக்
கேது நாதனங் கொருபகல் தேவியுந் தானும்
மாது பூஷணி மற்றவள் முனமெழுந் தருள.

கருத்தி டைக்கிடந் தருவமாய்க் காண்பரு மினிமை
அருந்தி வாழ்வித்த அரியஅன் பநுபவ மூலம்
உருத்திடக் கண்டங் குவாமதி யெதிருமோ தம்போல்
பெருத்த அன்பலை பிறங்கிமீ தலைந்திட மலைந்தாள். 28

கைகள் கூம்பின கண்ணிணை நுண்டுளி கலுழ்ந்த
மெய்வி யர்த்தது விதிர்விதிர்ப் பெழுந்ததுள் ளெல்லாம்
நையும் பாகென உருகிற்று நயந்தனன் வியந்தாள்
தையற் குற்றவத் தரிசன மதுகையா ரறிவார். 29

நைக ரம்பிலா நங்கைமற் றவளிது காறுஞ்
செய்த பூசனைக் கெதிர்பல னிதனினும் மற்றொன்
றெய்த லாவதும் உளகொலோ வெதிர்ந்தரு ளையன்
தையல் நீநம்பால் வேண்டுவ தியாதென்ற போது. 30

சீத வாரிமேற் சொரிந்திடத் திடுமெனக் கிளர்ந்து
மீதெ ழூந்துயர் சாலிபோல் வியந்துளங் கிளர்வாள்
நாத நின்னையான் நயந்துற நினைபொழு தெல்லாம்
போத வந்தென்கட் புலப்பட வேண்டுநீ யென்றாள். 31

அன்பர் வேண்டுதற் கின்புறு பராபரன் மகிழ்ந்தே
இன்ப மூர்வர எழின்முக நகையொளி மலர்த்தித்
தன்பெ ருந்தகு வொளிர்வரத் ததாஸ்துவென் றருளி
மன்ம யன்மகள் மாண்பினை நயந்துருக் கரந்தான் 32

வேறு

பெற்றசீர் வரத்தின் வண்ணம் பிறையொளிர் சடையி ஞனை
உற்றுற நினைபோ தெல்லா முவந்தவன் தோன்றுஞ் செய்தி
மற்றவ ரறியா வண்ணம் மறைத்துநன் மயன்பொற் பாவை
சுற்றுதா தியர்கள் போற்றச் சொல்லரு சிறப்பின் வாழ்வாள்

உருவொடு திருவும் பொங்க உறுப்பமை நலங்கள் வாய்ந்து
பருவநன் மங்கை யாகப் பயிலுமண் டோத ரிப்பேர்த்
திருவின்சீர் விகாச மேவச் செயுமணத் திறங்கு றித்தே
அருமையிற் பெற்ற தாதை அறிஞரோ டுசாவ லானன். 34

ஒத்துறு குலமும் மாண்பும் உருவொடு திருவுஞ் சீரும்
சித்தமார் திடமும் வாய்மை சிவபக்தி சிவபூ சைக்கண்
மெத்துறு கிரம மாதி யாவுமா பொருமைப் பாட்டில்
இத்திரு வினுக்கி யைந்தோன் யாவனென் றுயுங் காலை. 35

வீரமுந் திருவுங் கங்கை வேணிய னருளாற் பெற்றே
நேரல ரெவர்த முன்னும் நிலைதிரி யாத ஆண்மை
போரெதிர் விழுப்புண் ணுதி புருஷல க்ஷணங்கள் மேவும்
இராவணற் குப்பெண் பேசி யெய்தினர் சிலர்ம யன்பால் 36

வந்தமூ தறிவி னோரை வரன்முறை வரவேற் றன்னோர்
சிந்தையுண் மகிழப் போற்றித் திருமணத் திறங்கேட் டான்ற
முந்தைநன் மரபு பேணி முதற்றசப் பொருத்தம் பார்த்து
நந்தலில் கோத்ர சூத்ரம் நன்கமை திறமும் நோக்கி. 37

யாவுமொத் திருக்கக் கண்ட தன்றியு மிராவணற்கு
மேவரு மெதிர்கா லத்து வியத்தகு விருத்தி யாவும்
ஓவிலுள் ளுணர்வாற் கண்டே யொருப்படு விருப்ப னுகிப்
பாவுசீர் மயன்த னுள்ளம் பராவரு திருப்தி கூர்ந்து. 38

பழமது நழுவிப் பாலின் விழுந்ததென் றுவந்தான் வந்த
கிழமுதி ரறவோர் தாமும் மங்கைதன் கிரஹ சாரம்
வழுமையிற் பன்மடங்கா வரன்நிலை கிளர்ந்து மென்மேல்
ஏழவுயர்த் திடும்பாங் கிற்று யிருத்தல்கண் டிறும்பூதுற்றுர்

இவ்வகை யிருசா ரார்க்கும் இதமளித் திறும்பூ தாக்குஞ்
செவ்விய ஒருமைப் பாட்டாற் றிருமண முகூர்த்தம் வைத்துப்
பவ்விய மாக நேர்ந்து பராபரன் கேதீ சற்குத்
திவ்விய பூசையாற்றித் திருப்திசெய் தனுஞ்ஞை பெற்றே. 40

இந்திர னுதி தேவர் மருத்துவர் வசுக்கள் சித்தர்
மந்திர மறையோர் துன்றி மங்கலம் பெருக வாழ்த்த
எந்தைசீர் மறவா ஏந்தல் இராவணன் மயன்ப யந்த
செந்திரு வனையா ளைச்சேர் திருமணம் நிகழ்வித் தார்கள் 41

ஆணர சிராவ ணன்ற னடல்வலி யாண்மை வீரம்
பேணுபெண் ணரசி யாகப் பிறங்குமண் டோத ரீதான்
தாணுவின் னருளாற் பெற்ற தனித்துவ வரத்தின் பான்மை
காணுங்கண் ணனைய காதற் கணவற்குந் தோன்று துய்த்தாள்,

பொற்புறு கற்பி னூர்க்குட் புருஷன்நோக் கினிலாங் கற்பும்
அற்பொலி கண்டத் தண்ண லவன்திறத் தாருங் கற்பும்
இற்பொலி வாழ்வில் நின்றே ஏககா லத்திற் போற்றுங்
கற்புயர் வினில்ம யன்மான் காரைக்கா லம்மை போன்றுள் 43

இல்லவள் மாண்பா னலங் கில்லதென் னெனும்வாய் மைக்கு
நல்லதோ ரெடுத்துக் காட்டாம் நங்கையிங் கிவள்தன் பர்த்தா
சொல்லருங் கீர்த்தி வாழ்வுத் துங்கரா ஜாதி பத்யம்
எல்லவும் பெற்று னென்ப திருநில மறியும் வாய்மை 44

திகழ்திசைக் கஜங்க ளுக்குந் திறந்தமார் பகலம் நல்கி
இகழ்வரு வீரந் தோற்ற இராவணற் குற்ற வூக்கம்
புகழ்புரிந் தில்லு ளோர்க்கே யிகழுநர்க் கெதிரே ருக
நிகழ்நடை யொன்று முண் டென்னு நிலைமையின் புலப்பா டாமே

இவ்வகை கொழுநற் பேணு மிணையில்மண் டோத ரிதன்
பவ்விய நடையாற் சீர்சால் பத்தினி யெனுமாண் புற்றுச்
செவ்விய இல்லா ளாகத் திகழ்வுழிக் கேதீ சன்செய்
திவ்விய கருணையாடற் றிறமினிச் சிந்தை செய்வாம். 46

வேறு

ஓவிலாப் பரிவி னுடனீமரு வுரிமைச்
சுற்றமா யினரெலாந் தணந்து
மேவுசீர்க் கணவன் தானுமங் கயலின்
விரவுதல் தவிர்பொழு தறிந்து
சேவுயர்த் தானைச் சிந்தனை செயலுஞ்
சென்றவன் முன்னிலைப் படலும்
மாவியல் கண்ணுள் வாழ்வினி லிழுக்கா
வழக்கமாய்ப் பழக்கமா யினவால். 47

ஏதுமோர் திறத்து மிடையீடு நேரா
தித்திறம் பலபகல் கழிய
ஈதிட மாக ஒருதிரு விளையாட்
டுகந்திட விழைந்தரு ளீசன்
மாதவள் முன்தான் மருவினில் போதில்
மகிழ்நனு மதற்கிடை யீடாப்
போதுதற் காமோர் புணர்ப்பினை விளைத்துப்
பூங்குழல் நிலைமைசோ திப்பான் 48

எண்ணிமுன் னிருக்கா வகையிரா வணனங்
கேகுமோ ரசுகை தோன்றுதலும்
உண்ணடுக் குறத்தன் உளநிறை பழுதாம்
என உணர்ந் தவலமுற் றிடுவாள்
வண்ணநேர் நோக்கிக் கண்ணுதற் பெருமான்
மழவிழுங் குழவியா யவள்முன்
விண்ணுலா மதியின் விம்பமோ என்ன
விரிநிலா வெறித்திடக் கிடந்தான் 49

கைம்மலர் முகிழ்த்துக் கண்மலர் பிசைந்து
கனியிதழ்ப் பவளங்கள் துடிப்பச்
செம்முக வியர்மென் சிறுதுளி யரும்பச்
சிறுபண்டி யெக்கியெக் கிப்பைங்
கொய்தளிர்க் குருத்துக் கரமலைத் தலைத்துக்
கோலமென் பதமெடுத் துதறிப்
பைதலுற் றழுமோர் பாலனுய்ப் பொலிந்தான்
பாவைமண் டோதரிக் கருள்வான் 50

ஒருத்திபா லொருகா லூர்க்கூலி யாய்வந்
துதிர்பிட்டுக் கூர்மண்ணே சுமந்தும்
அருத்தியால் மற்றங் கொருத்திக்கா விறகு
விலைபகர்ந் தங்குமிங் கலைந்தும்
விருத்தனுய் வந்து வழக்கிட்டு வென்றும்
விரும்பியாங் கருள்விளை யாட்டார்
ஒருத்தனுர்க் குவள்பா லொருமழ மகவாய்
உருத்திடற் கென்கொலோ குறையே 51

எக்கண மிதுவென் னென்பனென் கணவன்
ஏதுரைக் கேனென வேங்கும்
அக்கண மங்ங னருமழ மகவாம்
அதுகொண்டங் கதிலொர்பே ராடல்

முக்கணன் நிகழ்ந்த முன்னிற்கக் கண்டும்
மூடனேன் கவல்வது பழுதென்
றுக்கழி கருத்தோ டொன்றும் மேல்நினையா
துடையவற் கேயோப்பித் தமைந்தாள். 52

இவ்விடை யாங்க ணெய்தவந் துற்ற
இராவணன் ஏதிது வென்னச்
செவ்விடை யண்ணல் திருவருட் குறிப் பாற்
சீர்மயன் பாவையீ துரைப்பாள்
நவ்வியங் கண்ணு ளொருத்திநந் தோழி
ஞாதியர் மனைசென்று மீளும்
அவ்விடை யீதிங் கிருக்கவைத் தகன்றுள்
அணுகுவன் விரைவினி லெனனும். 53

தன்னினைத் தொருத்தி சங்கடந் தவிர்க்கத்
தான்விரைந் துதவிடு தயவோ
மன்னுதன் பதியை மழவெனும் மயக்கில்
மற்றுளோர் தீண்டிடப் பொறுக்கா
அன்னதோர் உணர்வோ ஆதிதன் பாகம்
ஆளுடை மாதவப் பிராட்டி
சொன்னவத் தோழி யுருக்கொடே நடந்து
துண்ணெணத் தோன்றின ளரங்கில். 54

இந்தவா றணைவாள் இராவணன் மனைவி
யியம்பிய துளங்கொளு முனமே
நொந்தழு குழக்கன் றுறுமிட நாடி
முந்துற விரைபுனிற் றுப்போல்
சுந்தர வதனத் துடிப்புட னணைந்து
துடித்தழு குழவிகைத் தூக்கி
அந்தமில் நன்றிக் கடனுரைத் தகன்றுள்
அவனுந் தன் பாட்டினி லகன்றான் .55

அன்பினிற் செறிவா ரிருவர்கள் தத்தம்
அந்தரங் கத்துவம் பிறர்க்குத்
தென்படா வண்ணஞ் செயுந்திற மென்றுஞ்
சீரிதே நேருமிந் நிகழ்வில்
முன்புறு மீசன் பங்கினுள் தானும்
முன்வந்து பெண்ணுரு வாகித்
தன்பெரு நிறைகாத் தருளிய துன்னித்
தழன்மெழு காமமயன் பாவை 56

மெத்துறு மீச னெவ்விட மீசி
மேவரு மவ்விட மெனலும்
எத்திற மீச னத்திற னவளு
மியலுவ ளென்பதும் நேர்கண்
டர்த்தநா ரீச தத்துவ வுண்மை
அடியனேற் கருளிய வாவென்
றுத்தமி மண்டோ தரியுளங் கிளர்ந்த
உவகையின் வகைமையா ரறிவார். 51

ஏர்கெழு கேதீச் சரவனெம் பெருமான்
இசைகெழு மயன்குலப் பாவை
சீர்கெழு மண்டோ தரிக்கருள் திறமிங்
கிதுவிது போலினும் பல்லோர்
நேர்கெழு முணர்வின் நேர்ந்துற வொன்றி
நின்றுளோர் தங்களுக் கெல்லாம்
பேர்கெழு வளங்கள் பெருகிட நல்கிப்
பிறங்கிவீற் றிருந்திடு மென்றும். 58

பார்கெழு துவஷ்டா மநுமய னாதி
பண்டையோர் தம்பெருங் கிளைகள்
ஓர்குல மாகத் தன்னதா ணைக்கீழ்
உவந்திருந் திடும்வகை கொண்டு
சீர்மலி கேதீச் சரன்றிகழ்ந் திருந்த
காலந்தான் திகழ்கிறீத் தாப்தம்
நேர்வரு வதற்குச் சில சதாப் தங்கள்
நிகரமுன் னாமெனு முலகம். 59

அத்தகு காலத் தளவிலா யிரமாண்
டகன்றன காந்தக் கோட்டையுந்தன்
வித்தக ஆற்ற லிழந்திட விசுவ
கன்மர்கள் பின்னைய வீழ
மெய்த்தகு மன்னர் வேத்தவை மன்னி
விளங்குயர் புரோகிதர் களுமாய்
உத்தம விருது விருத்திக ளெலாம்பெற்
றுயர்ந்தவா சரித்திரஞ் சாற்றும். 60

அங்கது நிற்க ஆதியா ரருளால்
அணைந்துமா தோட்டச்சீர் வியந்து
தங்கள்சீ ருயர்வுந் தாழ்வுமா மனைத்துந்
தயாபரன் கேதீசன் மனையாந்
துங்கநீள் கோயிற் சார்பினி லியைத்துக்
கொண்டுணர் பிரஜ்ஞையோ டிருந்த
சிங்கபா குவின்சேய் விஜயனு தியர்செய்
தியின் முனம் மற்றொன்று தெரிப்பாம். 61

மண்டோதரி பேரருள் பெற்ற படலம் முற்றும்
ஆகத்திருவிருத்தம் 706

௨

மாந்தை விகாசப் படலம்

இத்தரணிப் பரப்பென்னு மிரும்பௌவ வளாகத்தோர்
நத்தீனு மோர்சிறிய முத்தென்ன நிகழீழம்
எத்தனைக்கங் குருச்சிறிய தத்தனைக்குத் திருப்பெரிதாம்
வித்தகமிவ் வையகங்காண் விந்தைகளிற் பெருவிந்தை. 1

நூதனத்தி லுள்ளதற்குப் புராதனத்திற் பன்மடங்கா
வீதணைந்த நோன்மைநிலை எண்ணுதற்கு மினிமைதரும்
காதணைந்த கேள்விக்குங் கருத்தினுக்கு மினிமைதரும்
மாதவமென் செய்தோமோ மருவியிதில் வாழ்வுறநாம். 2

சீர்குலவுந் திருமுறைகள் தொறுந்தொறுமிங் கிதன்சீர்த்தி
ஏர்குலவு மிதிகாச புராணமெலா மிதன்மகிமை
சார்புலமைச் சங்கப்பாட் டங்கங்கிங் கிதன்பிறக்கம்
பேர்குலவும் வகையமைந்த பெருமையுமோர் பெருமையே. 3

முக்கணனூர் சீர்மகிமை முதுசூத மூனிவர்வாய்த்
தொக்கிருந்து முனிவோர்கேள் தொடர்கதையாம் வடிவுடைய
தக்கிணமார் கைலாச புராணத்தி லிவ்வீழம்
மிக்குயர்நா டனைத்தினிலும் விசேடமெனக் கேட்டதுண்டு.

பார்சுலவும் பழவுலக யாத்திரிகர் ஏடுகளில்
ஓர்குறிப்புத் தானுமிதற் கிலாதவே டிருந்ததிலை
சீர்குலவு திருமூலர் சிவபூமி யீழமென்ற
நேர்வரிய மகிமைக்கு நிகரெங்குங் கண்டதிலை. 5

பேதுலகிற் பழங்காலப் பெருநாக ரீகநலச்
சார்புடைய நாடுகளில் தகுதியின லிதன் நண்பு
நேர்வரப்பெற் றிலாததொன்று நினைத்துப்பார்த் திடற்குமிலை
பார்புகழு மிவ்வீழப் பரன்மையுமோர் பான்மையே. 6

பெற்றோர்தம் பெருமதிப்புப் பிள்ளைவழி விளைவதென
மற்றிந்த வீழமுறு மகிமையெலா மங்கதனுக்
குற்றனைதற் கூடகமாய் உலப்பில்பல நூற்றுண்டு
துற்றுமிகு திருநிலையாய்த் துலங்கியதால் மாதோட்டம். 7

உத்தமச்சீர் விளைநிலமாய் உலகவர்க்குக் கண்விளக்காய்
மெத்துமுயர் லௌகிகநல் விருத்திகளெல் லாங்கெழுமி
எத்திசையுங் கவர்ந்திழுக்கு மின்காந்தப் பொறியாய்த்தெம்
அத்தன்கே தீச்சரவன் அருள்நிலையாம் மாதோட்டம். 8

காலங்காண் முதுநாகர் காதலித்துப் பூஜித்த
மூலங்காண் பருமுதலாங் கேதீசர் முதுதவத்துச்
சீலங்காண் கேதுவுக்கும் திகழ்துவஷ்டா அகத்தியர்க்குங்
கோலங்காண் வரவருளுங் கொள்கையது மாதோட்டம். 9

உள்ளாடு முருப்பெரிய உயிலத்துக் குளம்நிரப்பித்
தள்ளாடி மீதாடித் தழங்குமூ லிகைமணந்து
வெள்ளாடும் பாலாவி விழுந்துமுழு கித்திளைப் பார்க்
குள்நாடு முயிர்ப்பிணியோ டுடற்பிணியு மொழிப் பதுவும். 10

பாலாவி மாந்தையெனப் பண்டைநாட் கிரேக்கர்புகழ்ப்
பாலாவி மகிமையினைப் பறைசாற்றி வைத்திட்ட
மேலான கீர்த்திமையும் வியன்நாவ லூராளி
பாலாவிச் சீர்பதிக முழுவதினும் இசைசிறப்பும். 11

எந்தநக ருக்குமிலா வளவினிலிம் மாநகர்க்கு
வந்தமைந்த மாண்பென்னே மருவுபுகழ்க் கேதீசர்
இந்தவொரு தலம்பிரியா ரென்றுமெனக் காழியர்வி
ந்துரைத்த வாசகத்தின் தரமென்னே தரமென்னே. 12

பூதலத்தின் மேன்மிளிர்ந்தும் புகுந்தொருகாற் கீழ்மறைந்தும்
மாதவத்தோர் பரிவுகண்டு மறித்துமொரு கால்மிதந்தும்
கேதுதொழு நம்பெருமான் கெழுமுபெருந் திருவிளையாட்
டேதுமொரு பிறதலமு மிதுவரைகண் டுளதிலையே. 13

இகமறியுங் கிறீத்தாப்த மெழுவதற்கு மிகமுனம்பன்
னகமருவு தலைக்கோல நாகரர சாட்சிதொட்டுத்
தகவுமலி தமிழர்தனித் தலைநகராய் ஓங்கியவிம்
மகதௌதா ரியநகரின் மகிமைக்கு வரம்பெங்கே. 14

வீறுகெழு மறுமகிமை யொருபாலா வர்ணிபத்தா
லேறு மகிமைத்திறமே யெண்ணில்பல நூற்றாண்டுக்
கீறில்சிறப் புற்றமையா லெண்ணிலபண் டத்தொகையும்
கூறரிய வாணிபர்தங் கூட்டமுமிங் கோங்குதலால். 15

மாசந்தை யெனும்பெயரின் மரூஉவாகும் மாந்தையொன்றே
தேசந்திக் கெலாம்பரவித்திகழுமுரோம் கிறீஸ் யவனம்
பேசுறுசீர்ச் சீனமெலாம் பிறங்கியதும் பெருங்கவிஞர்
வாசமலர் நறுங்குழலார் வனப்பெழில்போல் வதுமன்றி. 16

மற்றவர்தம் மதனவசக் காதலின்பப் பயில்வினிமை
முற்றுமிதற் குள்ளதென முதுபுகழார் அகத்திணையில்
நற்கவிதை மாந்தையெனும் பெயராலே நவின்றதுவும்
இற்றிதற்காம் மாண்பினுக்கோர் எடுப்பாக அடுப்பனவே. 17

ஏத்துமிசை யெண்தொகையி லீராறுங் கற்பனையின்
மூத்தஅநு பவமேவு முத்தொள்ளா யிரத்தாறும்
மாத்திகழும் மாந்தை யென்றே வழங்குபெயர் மேற்புனையும்
பாத்திகழு மின்பத்திற் பயிலுமிதன் பாங்கென்னே. 18

புதிய துகாண் புலவருளம் புல்லரிக்கச் சுவையூற்றும்
அதிமதுர கற்பனைக்காம் அத்தனைத்தீம் பண்புகளும்
மதுமதுப்போன் றறக்கனிய மல்கியசீர் மாந்தை நலம்
சதுர்மிகுந்த சங்கப்பாட் டேறுதற்கா மேற்றமென்னே. 19

வாய்ந்த புகழ் மாசந்தை மற்றுமிருக் கலாமெனினும்
மாந்தையெனும் பெயர்வழக்கம் மறுதேச மறியாதொன்
றேய்ந்தபுக ழிலங்கைக்கே ஏகபோ கம்மிதுவென்
றுய்ந்தநாற் றுணிபுரைக்கும் அதற்கென்னோ மாற்றீடே. 20

மாமூல னூர்புனையும் மல்குகுறுந் தொகைப்பாட்டில்
மாதோட்டப் பெயர்தழுவி மாந்தையிடம் பெறும்பரிசு
தாமூகங் கொண்டிதனைத் தட்டிவிட முயல் வாரை
மாமூக ராக்கவுறும் வாலிமையின் வனப்பென்னே. 21

புன்னைகச் சோலையொடு புனற்றெங்கு சூழ்மாந்தை
யென்னவரும் வருணனைக்கிவ் வீழச்சீர் மாந்தையல
துன்ன மற்றோர் சூழ்நிலையிவ் வுலகினிலெங் கேனுமில
என்னுமறி வோர்கருத்துக் கெதிரீடு யாதுமில. 22

மாவம்சம் முன்வைக்கும் மன்கூத்தி கன்சேனன்
மாமூல னூர்பாட்டில் மரூஉங்குட்டு வன்சேரல்
நாமேவு மொலிப்பிறழ்ச்சி நாடகமா மிதுமட்டு
மாகாத்ம்ய வாய்மை யொன்றால் வலுவுறுமென் பாரறிஞர். 23

முரன்றின்ப வண்டொலிக்கும் முதுபொழில்வாய்ப் பாலாவி
வரன்றிப்பொன் கொழித்துவரும் வனப்புமிகு நகரிதனைச்
செரன்றிப்பென் றந்நாளிற் சேர்யவனர் குறித்தவது
நிரன்றிங்கு விற்கொடிமுன் நிலைத்தமைக்கு நிதர்சனமே. 24

ஆகையினால் சகவாண்டு சனிக்க இனம்நானூறு
போகணுமென் றிடவிருந்த புராதனத்தே யிந்நகரை
ஓகையுட னச்சேர னுவந்தளித்த வாதெளிவாம்
வாகைமலி வளவரொடு மாறர்களு மங்ஙனமே. 25

மாந்தைக்கண் ணாளர்தம் வகுப்பொழிய மாநிலத்தில்
வேந்தர்க்கும் முனிவர்க்கும் விண்ணாளுந் தேவர்க்கும்
வாய்ந்தகதி வேறிலென வருணிக்குங் கவிஞர்வாய்ப்
போந்தபெரும் புகழ்ச்சிக்குப் பொருந்துநகர் மற்றெதுவோ.

பாலாசி மண்டி யெனப் பகர்கிரேக் கன்றொலமி
பாலாவி மாந்தையையே பன்னியதும் ரோம்பிளினி
பாலாசி மண்டியோப் பிட்டமென் றிட்டதுமிப்
பாலாவி மாந்தையையே யென்பதுமங் கைக்கனியாம். 27

மக்கத்து வினைஞரொடு மாந்தைக்கண் ணாளரவர்
பக்கத்துக் கேய்ந்திடுபள் ளனமருவு பழம்பாடல்
தொக்கிங்கு கம்மாளர் தோற்றமுட னேற்றமுற
மிக்கெங்கும் புகழொளிர விளங்கியமை தெரிப்பதுவும் 28

காந்தமுறு தடமதிலுங் கமழுமலர்ப் பொழிலுமுற்ற
மாந்தையெனு மோர்பாடல் மரபறிந்த இம்மாந்தைக்
கேய்ந்ததொரு பழமகிமை யியல்புறவைத் தேத்துதலும்
ஆய்ந்துணருங் கூர்மதியார்க் கரியபொருட் புதிர்களன்றே. 29

முத்தமிழின் காவலராம் மூவேந்த ரிந்நகரைத்
தத்தெடுத்த பிள்ளையெனத் தகுமருமை பாராட்டி
வித்தகச்சீர் விருத்திகளால் விரித்தமைத்துக் கோதாட்டி
மெத்தப்பிற் காலத்தும் விருத்திசெய்த பாங்கென்னே. 30

வேறு

பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
    பொருந்திய மாதோட்ட
மென்ன எம்பிரான் காழியர் கோன்புகழ்ந்
    தேத்திய நகரீது
முன்னம் மாந்தையாய் முழுதுல களவுசீர்
    மொழிந்தமுப் பதும்நிற்க
மன்னு வங்கமாள் மன்மகன் விஜயனின்
    வருகைமேல் வருணிப்பாம். 31

மாந்தை விகாசப்படலம் முற்றும்
ஆகத் திருவிருத்தம் 737

விஜயன் வருகைப் படலம்

துங்க மேவு மிமயஞ் சுரந்திழி
கங்கை வந்து கடற்சங்க மமுறு
வங்க நாட்டு வளங்கெழு மன்னவன்
சிங்க பாகுவென் போனுள னுயினுன். 1

வேத வாய்மை விராட்பிர மத்தினிற்
போது மைம்முகத் துற்பவித் தித்தல
மீதி லாட்சிசெய் விஸ்வப் பிரமப்பேர்த்
தீதில் நற்குலத் தானென்ப மற்றவன் 2

ஆன மன்னவன் ஆதர வாற்பெறு
மான மிக்குயர் மைந்தர்பல் லோர்தமுள்
தான வெங்களி றன்ன விஜயனென்
போனுேர் காதலன் போற்றுறு மாண்மையான் 3

அன்ன சீர்விஜ யன்றன தாற்றலாற்
றன்னுெப் பானவர் சப்த சதரெனத்
துன்னு மோர்தொகை வீரர்கள் சுற்றமா
மன்னு கீர்த்தி வயங்க இயங்குழி 4

ஆய வன்தன திண்மையெள தாரிய
மேய வீரத் திறங்கண்டு மெச்சியோர்
நேய மாரு மரச நிமித்திகன்
ஏயு மாறவற் கீதுரைத் தானரோ 5

மைந்த நிற்கு மகிழ்பிதி ரார்ச்சிதத்
தெந்த வோர்பங்கு மெய்த விதியிலை
சிந்து தாண்டிப்போய்த் தென்றிசை சார்ந்திடில்
நந்து சீர்வள நாடுனக் குண்டென 6

தந்தை தன்னையர் சார்பி லிலாதசு
தந்த ரத்துவந் தன்னை நயந்திடு
சிந்தை மேவு விஜயனக் கூற்றையு
வந்து நல்வர வேற்றன னென்பவே 7

மைத்த ரோர்பல ரென்பதும் மைந்துகூர்
இந்த மைந்தன் பரநில மாள்தற்கு
கந்த ஆற்றல னென்பதுங் கண்டவன்
தந்தை யும்மது தக்கதென் ளுனரோ 8

தன்ன சுற்றம தாத்தன யன்கொளு
மன்னு மாற்றன் மருவெழு நூறதாச்
சொன்ன அன்னவர் தம்பய ணத்துக்கும்
இன்ன வேண்டுவ வென்ப துறத்தெரீஇ 9

அரச னாணையி னாலமைச் சர்குழீஇ
உரைசெ யற்கரு மூக்கமொ டாற்றியே
குரைக டன்மேற் குதிரைக் கதியினில்
விரையும் வள்ளங்கள் வேண்டுவ சூழ்வர 10

ஊழிக் காற்று மசைக்கவொண் ணாததோர்
பாழிப் பாய்மா மரக்கலந் துன்றுற
ஆழிப் பாவனைக் காவவெ லாம்பெய்து
ஏழி னாலுறழ் நூற்றுவர் தம்மொடே 11

எங்கெ வர்க்குமே ஏந்த லெனத்திகழ்
துங்க வீரத் துடிப்பொளிர் பாகுடைச்
சிங்க பாகுதன் மைந்தனு மேறிட
அங்க ரசம திப்புட னேற்றியே 12

அரச சைன்ய அணிவகுப் புற்றிட
விரவு மைங்குழு வோரும் மிடைந்திட
முரச மாதி முழக்கொலி யார்த்தெழப்
பரசு வந்தியர் மாகதர் பாடிட 13

தேச மக்கள் திரண்டு திரண்டுவந்
தாசை கூர அருமை நயப்புரை
பேசிப் பேசிப் பிரியா விடைதர
மாசின் மாமலர் மாரி சொரிதர 14

வங்க மீன்றவெஞ் சிங்கம் ஜெயஜெய
சிங்க பாகுநற் றோன்றல் ஜெயஜெய
எங்கள் வங்க இளவர சுஜெய
துங்க மேன்மை துலங்க ஜெயஜெய 15

வெல்க வெல்க விஜயன் ஜெயஜெய
பல்கு வீரப் பராரி ஜெயஜெய
மல்கு நல்வள மோங்க தினக்கெனப்
புல்கு மங்கல ஆசி பொலிந்தெழ 16

வங்க மேம்புகழ் எங்கும் விளங்கச்செய்
சிங்க கேதனம் பாய்மரத் துச்சியிற்
பொங்கு பட்டொளி வீசிப் பறந்திட
மங்க லப்பய ணம்வழிக் கொண்டதே 17

வேறு

மலர்புகழ் மாந்தை மன்ன ராட்சிக்கு மாற்றீடாக
நிலமிசைப் பிறிதோ ராட்சி நேர்தல்துர் லபமா மேனும்
உலகியல் நிலவ நீயங் குறுகென வுண்ணின் றுய்க்கும்
அலகில்சீர்க் கேதுவீசன் அருளுருத் தெனநேர் வங்கம் 18

நீலவார் கடற்ப ரப்பின் நீளலை முகடு ழக்கிக்
காலுளர் நிலைமை நோக்கிக் கயிறுபாய் மாற்றி மாற்றி
மேலுயர் விண்மீன் நிற்கும் நிலைகொடு திசைய றிந்து
வாலியோ ருள்ளம் போல வழுவில்சீர் நெறியிற் செல்லும் 19

ஆடிமுன் னகரும் வள்ளத் தளவிலாச் சுதந்தி ரத்தின்
ஈடில்மெய்ப் பயன்கூட் டுண்ணு மிளைஞரும் விஜயன் றனும்
கூடுமுற் சாக மேவக் குதிகுதித் தாடிப் பாடி
நாடுமப் பிரயா ணத்தின் நாட்செலல் தோன்று தாக 20

வங்கநின் றிழிந்து சூழும் வள்ளந்தோ றுலாவி யோடித்
துங்கமார் கடல்வ ளங்கள் தொகுத்தும்வந் துறுமு மெண்ணில்
பங்கமார் கடல்வி லங்குப் படைக்கெதிர் போர்தொ டுத்தும்
தங்களுக் கினிதாம் பாங்கிற் சலிப்பற மகிழ்ந்து வந்தார், 21

ஆடியல் புயற்கொ துங்கி யணைவுறு கரைதோ றுரும்
நாடியல் வளங்கள் கண்டும் நாமிங்குத் தலைமை யெய்தக்
கூடுவாய்ப் புளதோ வென்னக் கூர்ப்புற நோட்ட மிட்டும்
காடுபோந் துலவும் போதுங் காரியக் கண்ணராகி 22

இத்திற மியலும் வங்க மியல்பெறு மரிக்கா மேடு
நத்துசீர்க் கலிங்கம் நாக பட்டங்கா வேரிப் பட்டம்
கத்துபே ரலையார் காயல் கொற்கையா தியெலாந் தாண்டி
உத்தம வீழத் தண்மு மொருகடற் பரப்பில் வந்தார் 23

வானிலை மாற்றம் நோக்கி மறித்துப்பாய் திருப்பி வங்கந்
தானிலை கொள்ளற் கேற்ற தரைமுகந் திருப்பு முன்னம்
ஏனிதென் றுணரா வாறே ரிராட்சதப் புயல்கி ளம்பி
மேனிலை யுலகு முட்க வீறொடு மலையு மன்றே 24

பாய்மரம் நிலைத ளம்பப் பனிக்கெதிர் நடுந டுங்குஞ்
சேயென வங்கம் நின்று திணறிடத் திரைகீழ் மேலா
மேயின விசையிற் கீழ்மேல் விழுந்தெழும் பித்திண் டாட
மாயிருள் கௌவிக் கொள்ள மரண பீ தியினில் மாழ்கி 25

வீறகல் விஜய னோடு தோழரும் விதிர்வி திர்த்து
வேறொரு வழியுங் காணார் விட்டவா காண்போ மென்றே
தேறுத லிலாம யக்கிற் றிளைத்தயர்ந் தவச மெய்தி
ஊறுமுன் னைந்து மொன்றி யுயிர்பரித் திருந்தா ராக 26

ஈறில்முன் யாமம் மூன்றும் எப்படி யோக ழித்துத்
தேறநேர் நான்காம் யாமஞ் சேர்வுறு மளவின் மெல்ல
வீறுகொள் புயல டங்கி விட்டதே யெனினுந் தாங்கள்
சேறுமா றியாதென் றென்னுந் தெளிவுறு தயர்ந்தவெல்லை 27

தூரத்தே யெழுந்தொ லித்துத் துலங்குமென் காற்ற லைக்குட்
சேரத்தா னலைந்து வந்து செவியிடை நுழைநுண் ணோசை
தீரத்தோர் கோயிற் கண்டா மணியோசை யாத்தெ ரிந்து
சேரத்தா மெலாமவ் வோசைத் திசைதனைக் குறித்துக்கொண்டார்

மென்மெலக் கீழ்வெ ளுப்ப விரைந்துபாய் கயிறு மாற்றி
முன்குறித் திடுதி சைக்கண் மோட்டிருங் கலஞ்செ லுத்திப்
பன்னுநீ ரிடைக டந்து பராபரன் கேதீ சன்சீர்
மன்னுமா தோட்டத் தொன்று வான்கரை யடைந்திட் டார்கள்

கரைதட்டி வங்கம் நிற்கக் கடுகியங் கிழிந்தோ ரெல்லாம்
விரைமன வேகத் தொன்றி விண்ணிற்கண் சுழல நோக்கி
நிரைசெய்பொன் மாடத் துச்சி நீடுவா னுயர்ந்து தன்சீர்
உரைசெய்நா தத்தாற் றங்கட் குதவிய மணிகண் டார்கள் 30

வந்தடை கரைக்குந் தாம்முன் மலைத்துநின் றிடத்துக் கும்நேர்
அந்தரம் ஒரோ சனைக்கு மப்பாலா மெனம தித்தே
முந்தஅத் தூர மோடி முன்னறி வித்தல் தந்த
இந்தமா மணியின் மாண்பிங் கிலங்குதெய் வீக மாண்பாம் 31

இங்கமர் தெய்வ மாண்பே எமக்குறு துணையாம் போலும்
எங்கும்நா மினிநாடாமல் இங்குற்றே நிமித்தி கன்சொல்
மங்கல வளங்கள் யாவும் மருவுவம் போலும் நேர்போய்
அங்கத்தெய் வத்தைநேர் கண்டதனருள் பெறுவோமென்றுர் 32

என்றவர் விரைவி னெய்தி யெண்ணிலாண் டுகட்கு முன்னுத்
துன்றுகே தீசன் மேனித் தொன்மைகண் டேத்திப் போற்றி
நன்றமை கோயிற் சிற்ப நலிவுற்ற நிலையுங் கண்டு
நின்றவர் பாங்கு சாவி நிலைமைதேர்ந் தறிவா ரானுர். 33

மருவுமத் தலம்பல் காலம் மாதோட்ட மன்ன ராகி
விரவுசீர் விசுவ கன்ம ராட்சியின் மிளிர்ந்த வாறும்
உரவுநற் காந்தக் கோட்டை விலாசமு மதன்வீழ் வோடு
பரவுமம் மன்ன ராட்சி பலமிழந் தருகு மாறும். 34

அன்னவ ராட்சிக் கீழன் றடங்குப ராஜதானி
யென்னவாய்ந் திடுபு லத்தி அநுராச புரிமுன் னுன
தன்னர சாவார் கையிற் றட்டழி கின்ற வாறும்
சொன்னவங் கவர்மாற் றத்தாற் றுலங்குறு முளத்த ராகி. 35

நிமித்திகன் குறித்துச் சொன்ன நாடிதே யாங்க ளிங்ஙன்
ரமித்திருந் திடுதற் கேதும் இடையூறு நேர்தற் காகும்
நிமித்தமிங் கிருப்ப தாக நினைவதற் கேதில் லென்றே
தமிற்றமில் மகிழ்ந்த அன்னோர் தாமெலா மொருங்கு கூடி. 36

அன்றங்கவ் விடத்திற் றுனே யாலோசித் தமைத்த வாறு
சென்றுநாற் றிசையுஞ் சுற்றித் திகழுமந் நகர்வ ளாகத்
தொன்றும்வல் லாட்சிச் சாய லுருப்படா திருப்பக் கண்டு
நன்றவ னுற்றுத் தங்கள் நயத்தொடு பயத்தி னுலும். 37

மக்களை வசீக ரித்து மகிழ்ந்தவ ரொடுகு லாவி
மிக்குயர் பண்பும் நண்பும் மேவரக் கலந்து வாழ்ந்து
தொக்குயர் நிதிவ ளங்கள் தொகுத்துமா தோட்டவாணர்
அக்கமும் பக்க மும்நின் றநுசரித் திடப்பெற் றுர்கள். 38

தீதோட்டு மருளார் கேதீச் சரன்பணிக் காக வென்றே
காதோட்டு கேள்வி மேலோன் கருதுசீர் விஜயன் வாழ
ஊதோட்டு முயிர்ப்புப் போல்வான் உபத்தீசன் தன்னைவைத்து
மீதோட்டு மாணைதாங்கும் வேத்தியல் முறைமை பேணி. 39

தாங்குசீ ரநுரை யந்நாள் தான்றேன்றித் தலைமை விஞ்சும்
பாங்குமிக் கிருந்த வாற்ருற் பகருமந் நிலைத விர்த்தற்
காங்கது தலைமை ராஜ தானியாம் படிக்க மைத்து
வீங்குயர் புஜப லத்தான் விஜயனே மன்ன ஞக. 40

அன்னவன் தோழர் தம்மு ளான்றமை கேள்வி மேலோர்
நன்னெறி விசுவ கன்மப் பிரமர்நா ரயணன் முன்னுப்
பன்னுசீ ரைவர் கூடிப் பட்டாபி ஷேகத் திற்காம்
மன்னுவை திகச்ச டங்கு மரபுழி யியற்றிப் போற்றி. 41

தாமேதங் கையாற் ெறுட்டுத் தடமணி மகுடந் தூக்கி
மாமேதை நீதி யோங்க வையகத் தின்பம் மல்கப்
பாமேவு கீர்த்தி மேலோன் பண்புயர் விஜயன் சென்னி
மாமேவு மகுடஞ் சூட்டி மங்கல ஆசி தூர்த்தார். 42

அன்றவர் தொடக்கி வைத்த அவ்விதி முறையிவ் வீழத்
தொன்றுறு பௌத்தத் தாலு மசைக்கொணு வுரத்த தாகி
நின்றுநீ டியவா றெல்லாம் நிலவுமிவ் வீழ நாட்டுத்
துன்றுநற் சரித்தி ரத்தி னின்றுங்காண் பரிசின் மேவும் 43

பார்புக ழீழ மன்னர் தங்களுட் பராக்ர மப்பேர்ச்
சீர்திகழ் மன்னன் தற்கு முடிசூட்ட விசுவ கன்மர்
ஆருமா ணிலாமை நோக்கி அக்குலக் கன்னி தன்னை
ஏர்பெறத் தான்ம ணந்தங் கவள்வயிற் றுதித்த மைந்தன். 44

தந்தைக்கு முடிசூட் டக்கொள் சரித்திர மறிந்த செய்தி
இந்தவீ ழத்து மன்னன் விஜயன தாணை மாட்சி
எந்தவோ ரளவுக் கோவா திடம்பிடித் திருந்த தென்னும்
அந்தநன் னிலைமை தேற்று மத்தாட்சி யாகு மன்றே. 45

தன்னுறு தோழர் தம்மைத் தகுந்தகும் பதவி தம்மில்
மன்னுற வமர்த்தி யஃதே மத்திய நிலைய மாகக்
கொன்னுறு மாணைச் சக்ரங் குலவிநாற் றிசையுஞ் செல்ல
மின்னொளிர் புகழ்மீக் கூர விழைதகு மாட்சி செய்தான். 46

விஜயனும் விசுவ கன்மப் பிராமணன் வேந்த னுகி
அசைவில்சீ ரநுரைக் கந்நாள் அருநெறிச் சைவ மேன்மை
இசைவுற விருந்த வண்ணம் இயம்புவ தென்கொல் யாண்டுந்
திசைதிரும் பிடங்க ளெங்குஞ் சிவதளி யெழுந்த வன்றே.

பவநெறி நீக்கி யாளும் விஜயன்பின் பந்து வாசன்
அவநெறி புகுதா வண்ணம் அநுரையில் எட்டுத் திக்கும்
சிவதளி நிறுவுஞ் சீரும் சீர்த்தஅங் கவன்பின் னுண்டோர்
சிவபதந் தமது பேரிற் செறிவுறக் கொண்ட வாறும். 48

சிவதளி சிவிக சாலா திகழ்பிரா மணன்ப மன்னன்
நவதன்னே விசுவ கன்மன் கம்மாளன் கம்ச லன்னிந்
நவவிருத் திகள் பிற்கால நடைமொழி மாற்ற மென்றுந்
தவலரு நூலத் தாட்சி சாற்றுதல் காண்டு மன்றே 49

சீர்திக ழீழ மென்றுஞ் சிவபூமி யென்ற கீர்த்திக்
கோர்குறை நேரா வாறும் உயர்திருக் கேது வீசன்
பேர்மிகு மிந்த வீழப் பெரும்பெரு மானென் சீரும்
நேர்வுற விதனை யாண்டு நிலவிற்று விஜய னாட்சி 50

மன்னுசீ ரநுரை மேவி மாதோட்ட நலங்கள் பேணி
உன்னுசீ ருபத்தீ சன்றன் றலைமையி லொருத்தர் கோயில்
தன்னிலை புதுக்கி வேண்டும் நிபந்தங்கள் தகவி னுக்கி
அந்நிலை சிவதர் மச்சீ ராட்சிபெற் றோங்க வைத்தான் 51

கேதீச னருளினாலே கிடைப்பரு மாற்றல் மிக்கு
மாதோட்டத் துறைமு கத்தை மறுபடி புதுக்கி ஈழத்
தீதில்நற் கீர்த்தி நான்கு திசையினுஞ் செல்ல ஆழி
மீதோட்டு கலங்கள் போக்கி வியாபார விருத்தி பண்ணி 52

காந்தமா ரரனென் றல்லாக் கருதுமற் றெத்தி றத்தும்
ஏந்தெழின் மாந்தைமுன்ன ளிருந்தசீ ரனைத்து மேவிப்
பூந்தடம் பொழில்கள் சூழ்ந்து பொற்பமர் சிற்ப மோங்கி
மாந்தர் வாழ் சொர்க்க மாகி மறுமலர் வுறவைத் தாண்டான்

பேர்கெழு விஜய னந்நாட் பிறங்குசீர்த் தமிழ்நாட் டோடு
ராஜிக வுறவு பூண்ட இயல்பினால் பாண்டி நாட்டுச்
சீர்கெழு மிராஜ கன்னி தனை மணந் திட்ட தொன்றே
பேர்கெழு தோழர் கட்காம் பெண்ணுமங் கெடுத்தா னென்ப 54

இவ்வகை யானே சைவத் தமிழ்க்கலா சாரத் தீழம்
மெய்வகை விரவப் பேணி மிக்குயர் வன்னி நாடும்
மையில்சீர் மன்னார் நாடும் மலர்புகழ் புலத்தி நாடும்
கொய்மலர்ச் சோலை வாவிக் கோணநன் னாடுங் கண்டு 55

தாயினு நல்ல எங்கள் தலைவர்சீர்க் கோணை நாதர்
பாயின புகழின் மன்னு பாலாவிக் கரைக்கே தீசர்
கோயில்கள் கீழ்பால் மேல்பாற் குலவுறக் குறைவறுத்தே
மேயின தோழர் தம்மால் மேலுந்தென் வடதிசைக்கண் 56

அகழ்ந்துகாண் பொருளாய் விட்ட அண்ணலார் சந்த்ரசேகர்
திகழ்ந்திடு நகுலச் சாரற் சேர்திருத் தம்ப லேஸ்வர்
மகிழ்ந்தமர் சினக ரங்கள் வகுப்பித்திவ் வீழ நாட்டின்
நிகழ்ந்தநாற் றிசையுஞ் சைவ நறுமணம் நிலவவைத்தான்

ஓவியக் கலைமுன் னேற ஓமாந்தை நகர்வ குத்தும்
காவிய ஆய்வு மல்கக் காண்புல நரவை செய்தும்
தேவியல் விளக்கத் தோடு திகழ்கலை விளக்கந் துன்ற
ஆவன யாவும் மேற்கொண் டமைந்தது விஜய னாட்சி. 58

மல்வத்து ஓயா நன்னீர் வளமொன்று மவம்போ காதே
பல்குற்றுத் தேங்கும் வாவி வடிகால்கள் பலவு மாக்கி
மல்குற்ற விளைவு துன்ற மருவுசீ ரநுரை யந்நாள்
நெல்துற்ற களஞ்சி யப்பேர் நிகழ்ந்திட நிலவிற் றுமால். 59

கூழெனும் பெரும்பே ரங்கங் குறைவுறு திருக்கு மெல்லை
வாழ்வுறு மாட்சிக் கூறு மருவுமற் றங்க மைந்துந்
தாழ்வரை வெள்ள மென்னத் தானின்று நிலைக்கு மென்னும்
ஊழ்முறை விஜய னாட்சி யுறுதியுற் றிலங்கிற் றென்றும். 60

பராபர னருள்முன் னீர்க்கப் பாய்மரக் கப்ப லேறி
விராவுசீர் விஜய னீழ வியன்கரை யடைந்த வந்நாள்
தராதல முயவு தித்த சாக்கிய முனிவிண் சேர்ந்த
இராயிரத் தைந்நூற் றைம்பத் தெட்டமர் கலியென் பாரால். 61

வசையிலித் தினந்தொ டுத்து வருமொரீ ராயி ரத்தோ
டிசையுமுந் நூறு காறு மீழத்தி னரச யந்த்ரம்
திசைபுக ழின்னோ னன்று சீர்பெற முடுக்கி விட்ட
விசையினி லியன்ற தென்னில் விளம்பலென் விஜயன் மாண்பு

மாதுவட் டாவுக் குத்தாம் வழங்குய ரீழத் தாட்சி
ஏதுகா ரணத்தி னாலோ இற்றிட வெழிலார் வங்கத்
தீதுதீர் விஜய னீழத் திசையணைந் திடவ ரத்திப்
பாதுகாத் திடுகே தீசர் பதமலர் வழுத்தி யுய்வாம். 63

விஜயன் வருகைப்படலம் முற்றும் — ஆகத் திருவிருத்தம் 800

விரித்தசிர்க் கேது தொட்டா விஜயனு தியரைத் தானே
வரித்துமா தோட்டக் கேதிச் சரநலம் மேம்ப டுத்துச்
சரித்திரக் கலைகால் கொள்ளத் தயங்குமத் தொன்னு ஶ்ரீழச்
சரித்திரம் படைத்த கேதிச் சரன்கழல் தலைமேற் கொள்வாம்

திருக்கேதீச்சர மான்மியம்
புராதன காண்டம் முற்றும்.

திருக்கேதீச்சர நாதர் திருவடிகளே சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருஞ்சொல் விளக்கம்

காப்பு

முந்தும் – சகல தோற்றங்கட்கும் முற்பட்டுத் தோன்றும். மாமனு – மஹாமந்திரமாகிய பிரணவத்தை. மூலம் – மூலாதாரத்திலிருந்து, சுழித்து– இடமிருந்து வலமாகச் சுழித்து, எழீஇ – எழச்செய்து. பந்தம் மாற்றி – (உயிரை) பந்த நிலையிலிருந்து மாற்றிச் சுத்த சைதன்யமாக்கி, பரன் கயிலைக்கு – மேலான சிவன் உறையுந் திருக்கயிலைக்கு. உயிர் உந்த – உயிரைச் செலுத்துமாறு. மிக்குயர்ந்தோங்கும் – மிகவும் உயர்ந்து நிமிர்கின்ற துதிக்கை நீள் – துதிக்கையை நீட்டும் – சிந்துர ஆனனன் – ஆனைமுகம் போலும் முகமுடைய விநாயகப் பெருமானது, சேவடி – செவ்விய திருவடிகளை. போற்றுவாம்- துதிப்பாம்.

இது வழிபடுகடவுள் வாழ்த்தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்து மாதல்காணத் தகும்

2. வலபை – வல்லபை, விநாயகர் சக்தி. உள்ளுறுத்து – உள்ளடக்கி, விநாயகர் கிரியையை உள்ளடக்கிய ஞானசொரூபம்: எல் – ஒளி. இபம் – யானை.

3. பழங்கிடை – முன்னமே யுற்றுக் கிடப்பது. வியன் – பெரிய

4. உடுக்கங்கோதுமொலி – உடுக்கு அங்கு ஓதும் ஒலி, புகல்–அடைக்கலம்

6. கேழ் – நிறம். அழகெழும் – அழகு எழும். வாகனம் – குதிரை இடபம் போல்வன. யானம் – தண்டிகை, பல்லக்குகள் போல்வன.

7. அஃதான கீர்த்தி – அதற்கு விளைந்த கீர்த்தி

8: மத்து – மயக்கம், மதக்கொலைஞர் – சமய சாதனங்களை அழிப்பவர்கள்.

9. சின்முத்திரை – ஞானமுத்திரை- வலக்கரத்திற் சுட்டு விரல் வளைந்து பெருவிரலடியிற் பொருந்த அமையும் முத்திரை, ஐதார் – அழகார்ந்த

10, செங்கேழ் – செந்நிறம், திருவாள் மழு-திரு ஆள் மழு. பங்கேருக சேற்றில் வளர்வது தாமரை.

12, தேகதர்மநிலை - உயிர் உடலொடு பொருந்தி வாழும் நியம நிலை. நாமம் + ஆர் நாமம் — புகழ். சீமான் – ஸ்ரீமான் - இலக்கு மியோடிருப்பவர்.

13. வீக்கதூக்கம் – எழுச்சி வீழ்ச்சிகள், ஆறு – விட்டு விலகா துடனிருந்து காணும். நானவித – பலவித. இடுக்கட் கிடுக்கண்- கஷ்டத்துக்குக் கொடுக்குங் கஷ்டம்.

15. மரு – மணம், மருமம் – நெஞ்சு. மருமம் உண்டு – இரகசியமுண்டு மர்மம்-இரகசியம்.

16. மேவிருபால்–மேவும் இருபால்–மேவும்.பொருந்தும்:

18. அகந்தைச் சிரமம்-கர்வத்தால் நேருங் கஷ்டம். உணர்வர-உணர. பிமரம்:-மயக்கம்.

19. மாயக்கடம்-வஞ்சனைக்காடு. கடந்தா ள் தாண்டியவள்:

20. சேத்ரபாலகன் - க்ஷேத்ரபாலகன்: க்ஷேத்ரம்-தலம்- பாலகன்-காப்பவன் படுகன்-இளம்பிரமச்சாரி: படு-பிரமச்சாரி. படுக-இளம் பிரமச்சாரி:

22. அநீஸ்வரன்-தனக்குமேல் ஈசுவரன் இல்லாதவன். ஓர்தலம்-திருநள்ளாறு. கிளக்கும்-உரிமைகோரும்.

23: இமகரன்-பனிக்(குளிர்)கிரணங்க ளுள்ளவன்.

24. தன்னனைவார்-தன்னை அணுகித் தொழுவோர் .'செங்கதிர்த் தேவனைப் போற்றுவோம் - அவன் எங்க ளறிவினைத் தூண்டுக, என்பர் பாரதியார்

26. இலங்கணி-விளக்கமான ஆபரணம். திண்காத்திரம்-வலிய உடற்கட்டு.
27. மாதிரம்-திசை, கட்கம்-வாள்.

28. தூரியன்-தூரத்தி லுள்ளவன், அணியன்-பக்கத்தி லுள்ளவன். பெரிய வாய்மை-பேருண்மை.

29. மெய்பொடிப்ப,உடல்சிலிர்க்க. தமிழுக்குத் திருநிலை-திருநெறிய தமிழ் என்னும் நிலை. கண்டிகை - உருத்திராக்க மாலை. ஓகை - உவகைக் கிளர்ச்சி,

30. கன்று-மான்கன்று,

31. பீடு--பெருமை. பிறங்க-விளங்க. சிகி-கேது.

32. மெய்ந்நிலை-மெய்யுணர்வு நிலை.

33. பிரசம்-தேன், பிரசமலர்-தேனருமலர்.

36. பாதசாலம்-காலணி. பிம்பம்-கொவ்வைப் பழம்.
39. வைகல்-தினமும். மாமேகத்துக் கறை-கருமேக வடிவான நீலக்கறை,

நாட்டுப் படலம்

1. பாட்டளி-பாடும் இயல்பினதாய. வண்டு, கோட்டம்-கோயில். வேட்ட விரும்பிய. மெல்லியலார்-பெண்கள் (சரஸ்வதியும் இலக்குமியும்) நாட்டசீர்மை -நாட்டினது சிறப்புகள்
2. பருமும்-விம்மும். ஒராயிரம்படி-ஒராயிரம்மடங்கு .பொருவிலாத-ஒப்பில்லாத. இளஞ்சேய்-சின்னச் சிறுமி.
3. பூந்தலை வன்னச்சிட்டு-மென்மையான தலையோடு விளங்கும் அழகிய சிட்டு. இச்செய்யுள் முடியே மேற்செய்யுள் முடியுமாம்.
4. புலன்நுகர்வேட்கை- புலன்களின் திருப்திக்கு உரியவற்றைத் தேடி அனுபவிக்கும் விருப்பம் . மாதிரம்-திசை ,வாவி- தாவித்திரிந்து.
5. எப்பாடும்-எப்பக்கமும் ஓர்புடைநாடுவார் - ஒரே இடத்தில் வைத்துக் காணவிரும்புவோர். பொன்மூடுபேழை-பொன்னாற் செய்த மூடு பேழை

6. நம்பர் சந்திரசேகரம்–நம்பர்–சிவன், சந்திரசேகரம் - இலங்கைத் தென் கரை யோரத்திற் புதைபொருளாய்ப் போயிருக்கும் பழையபெரிய சிவாலயம்.

7. சீர்பம்பும்–சிறப்புகள் அதிகரிக்கும் . இம்பர் - இவ்வுலகம்

8. ஆலும் பேர் அலை– அசைந்து கொண்டிருக்கும் பெரியஅலை. ஆடல்-விளையாடல்கள். குணதிசை– கிழக்குத் திசை.

9. கோடு-சிரம்.சைலம்-மலை. குவைறேஸ்: மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சி யாளரில் ஒருவர். கோணேஸ்வரம் போர்த்துக்கேயர் அட்டூழியத்துக்கு இலக்காவதற்குச்சில நாட்களுக்குமுன்பு கோணேஸ்வரத்தைத் தரிசித்தவர். கோணேஸ்வரம்ஈழநாட்டில் உள்ளஇந்துக்களின்ரோமாபுரி என்பதுஅவர் வரைந்தகுறிப்பு. சினகரம் – கோயில்.

10. போர்த்தர் - போத்துக்கேயர். ஆத்தர் – ஆப்தர். தெய்விக உண்மையிற்பிடிமானமுள்ளவர்கள். பேர்த்தும்–மீண்டும்.

11. மீளகில்லாதெனினும்– மீட்டுக்கொள்ளல்முடியாது என்றநிலை இருப்பினும், நமர்– நம்மவராகிய இந்துக்கள்

12. கேழில்சிற்பம் – ஒப்பற்றசிற்பம். கற்றளி. கற்கோயில்

13. மகாவலிமாடு – மகாவலிக்கரையில். கரசை – ஈழத்தில் அழிந்த சிவஸ்தலங்களில் ஒன்று மகாவலி சங்கமத்தில் உள்ளது. திருக்கரசைப் புராணம் இன்றும் இதனைப்பற்றி அறிவிக்கும் இப்புராணம் மூதூரையண்டிய இடங்களிலெல்லாம் படனஞ் செய்ய பட்டுவருதல் கண்கூடு.

14. எண்ணு சிற்பஎழில்—மதுரைச் சிற்பமும் இராமேஸ்வரச் சிற்பமும் என்பவற்றின் மகிமையை எண்ணிப் பார்க்க வைக்கும் சிற்பஅழகு. கற்றளி-முற்றிலும் கருங்கல்லால் அமைந்த ஆலயம். கொச்சிக்கடைச் சிவன்கோயில் மகிமை இத்தகையது.

15. குரகதக் கதி – குதிரைநிரையின் பாய்ச்சல் வேகம். குரகதம் – குதிரை மரகதப்பொன் இலிங்கம்– காலிச் சிவன்கோயில் மூலமூர்த்தி மரகதலிங்கம் என்பர்.

16. கேழ்வரகு– குரக்கன், தலைநீங்க எஞ்சும் ஒட்டு - கதிர் கொய்தபின் மிஞ்சியிருக்கும்ஒட்டு. தினை குரக்கன் பயிர்களில் கதிர்கிள்ளி எஞ்சியதண்டை ஒட்டுஎனல் விவசாயிகள் பரிபாஷைகளில் ஒன்று. எரியாதிருந்திடல்தொட்டு-எரியாது பச்சையாய் இருந்த அற்புதந்தொட்டு .

17. வடிவழகி--முன்னேஸ்வரத்துச்சிவன் அருட்சக்தி. எப்படிவமும் –எந்தவடிவமும். உயர்மாண்பிற்கு முடிவுறுத-தனது உயர்ச்சிக்கு எல்லையற்ற

18. அன்ன ஐயனார் ஆலயம்-அத்தகைய அற்புதச் சிறப்புடைய ஐயனார் ஆலயம். அத்தகைய என்பது தன்னயலில் எதிர் பாராத வகையிற் சிவாலயமொன்றுதோற்ற.வைத்த என்றகுறிப்பாம். அற்புதசாகச மூர்த்தியெனப்பக்த சனங்களாற் புகழப்படும் அத்தகைய ஐயனார் எனலுமாம்.

19. முக்கட்டாதை—முக்கண் தந்தை இரு சந்நிதிக்கணேமக்கட்காணும்–ஒரு சந்நிதிபோதாதென்று இருசந்நிதியாய் இருந்து மக்களைக் காணும்.

20. கோணைநாயகர்— ஒருகால்தூக்கி மடக்கிநிற்கும் நாயகர். இவர்தம்பல காம ஈஸ்வரத்தில் கவர்ச்சியளிக்கும்மூர்த்தி. முன்புகோணேஸ்வரத்தில் இருந்தவர் என்றும் அதுஅழிபட்ட காலத்தில் தம்பலகாமத்திற் குடில் கொண்டார் என்றும் கூறுவர். தாணு-நிலைத்திருப்பது

21. பொன்னின் ஆலை-பொன்னுலை, பழுகாமம்-மட்டக்களப்பில் ஓர்நகர். மல்வில்-பளைவட்டாரத்தில் உபயவல்லிபுரம் போல அமைந்த விஷ்ணுதலம்

22. சிப்ரதாயினி—க்ஷிப்ர பிரதாயினி-விரைவாக (உடனடியாக)க் கொடுப்பவள்

23. தாவரம்—மூர்த்தி. ஆவரம் பிட்டிமுத்துமாரிமூலத்தானத்தில் மூர்த்தி வேண்டாமல் ஒருபெட்டியில் அமர்ந்திருப்பது கண்கூடு. ஆவரம்பிட்டி-அராலியில் ஓர் இடம்

24. ஆர்த்தி-ஆசை. காருடம் — ஒட்டிசுட்டான் புதுக்குடியிருப்புப் பாதையில் கருடப்பாறை எனவழங்குமிடத்தில் உள்ளதீர்த்தம்

25. நவகிரி-நவக்கிரி, திருவடி — திருவடிநிலை

27. வையம் வாவும் விவிலியம்-உலகம் முழுவதினும் பரவியிருக்கும் கிறீத்தவம். சால்பிற்று-மகிமை யுடையது.

28. விராட்புருடன்-உலக அமைப்பின் இலட்சிய வடிவம். உலகபுருடன். முப்பெருநாடி-இடை பிங்கலை சுழுமுனை.

29. ஆதிநாகர்-இலங்கைப் பூர்வீக குடிகள், ஆயம்-உறைவிடம். மூலன்-திருமூலர்.

30. பாயசீர்-பரந்துபட்ட சிறப்பு. சேயஇச்சிறப்பு -செம்மை மிக்க இந்தச் சிறப்பு. செயத்தம்பம் - வெற்றித் தூண், சீபதம் - ஸ்ரீபாதம். மத்தவாரணம்-மதயானை, மருதை - மருதடி. போதி, அரசமரம்.

33. குமரகோட்டம் - முள்ளியவளைப் பகுதியில் உள்ள பழங்காலத்துச் சுப்பிரமணியதலம், வில்லூன்றி - திரிகோணமலைச் சுப்பிரமணிய தலம், ஆறுமுகரை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டது. பிறங்குவ-விளங்குவன

34. வராகி - பன்றித்தலைச்சி, பேய்ச்சி - பேய்ச்சி அம்மன். ஈழநாட்டிற் பேய்ச்சி அம்மன் கோயில்கள் இராஜராஜேஸ்வரி கோயிலாக மாற்றம் பெற்று வருதலால் பெயர்தற்போது வழக்கிழந்து வருகிறது. அத்திஊர் ஐயனர்- ஆனைவாகனமேறு ம் ஐயனர்.

35. புத்த ஆகமத்தோர்- பௌத்தர். ஆகமம் - சமயம் என்ற பொருளிற் பௌத்த ஏடுகளில் வழங்கும். புரிந்துணர்வு - பரஸ்பர விளக்கம்

37. கடகமாசம் - ஆடிமாசம். இடபமாசம் - வைகாசி மாசம். துளக்கும் அசைக்கும். கந்த தெய்யோ - சிங்கள மொழியிற்சுப்ரமணியருக்கு வழங்கும்பெயர். சாதுசாது கருணவாய் - சிவனெளி பாதயாத்திரிகர் செய்யுங் கோஷம்.

39. நீங்கி - நீங்க (செயவெனெச்சத்திரிபு)

40. பீதுறுகாலம் -பீதுறுத்தாலகாலமலை. தருக்கள்துன்றும் - மரங்கள் நெருங்கியுள்ள .

41. துற்றுறும் மயிர்ப் போர்வை - இறுக்கமாகச் சுற்றிய மயிர்க்கம்பளி. பெற்றங்கள் - பசுக்கள். சுரித்தெழுந்து - கல் அளைகளுக்கு ஊடாகத் தோன்றி எழுந்து. கடுகுவ – விரைந்து செல்வ ன.

50. துடி – உடுக்கை. குமுக்கு – குடமுழா வென்ற வாத்திய ஓசையின் பெயர். உறுமல் - கரடிகை என்ற வாத்திய இசையின் பெயர். வெடிபடும் அருவி – ஒலியைத் தோற்றும் அருவி.

51. பொடிக்கொள்-புழுதிமயமான. புவர்சுவர் – பூலோகத்துக்கு மேலுள்ள லோகங்கள் . அதலம் – பாதாள உலகங்களி லொன்று

52. மான – ஒப்ப. தேச் செடிகள்-தேயிலைச் செடிகள் .சைலபூமி – மலைப்பிர தேசம் .

53. வினைஞர் - தொழிலாளர். பொற்பிற்று – அழகு உடையது .

45. மக்கட் பொம்மல் - மக்கள் தொகுதி. தூமவண்டி – புகைவண்டி

55. நூற்குப்புறநடை. அகத்திணை நூல்கள் கூறும் குறிஞ்சி இலக்கணத்துக் குப்புற நடை. நறவலர்குறிஞ்சி – தேன் பிலிற்றும் பூக்களையுடைய குறிஞ்சி

56. வீரமாநகர்-இராவணனுடைய இராசதானி. ஆய்வினர்கள்– ஆராய்ச்சி க்காரர்.

57. நாரநீர் அருவி–குளிர்ந்த நீர் அருவி. கூர் உகிற் பறவைஈட்டம்–கூரிய நகமுள்ள பறவைக் கூட்டம்

58. ஐ வகை இடம்—இலங்கையில் நீர் வீழ்ச்சிச் சிறப்புள்ள ஐந்துஇடங்கள் லக்ஷபானு, துங்சிந்தை, திய லும, அபர் டீன், நனுஓயா என்பன

59. பே எப்பயில் வளவை—அச்சந் தருந் தன்மை வாய்ந்த வளவைகங்கை பே எம்-அச்சம்

60. தேஎப்பயிர்–தேயிலைச் செடி.சீர்ப்புயர்வயல்-அழகு தோன்ற அமைக்கப் பட்டவுயல்கள்

61. ஐயநற் படைவீடு—அதிசயிக்கத்தக்க நல்ல படைவீடு

62. மானும்-ஒக்கும்- பண்டராவளை-பண்டாரவளை.பெரதை–பெரதேனியா கோநகர்ச் செவ்வி-தலைநகர்த்தன்மை

63. கோமுறை வழுவாது–ஆட்சி முறைமை வழுவாமல். தமரம்–ஒலி.வமன ன்–வாமனன்

64. பச்சிலைப்படலை–பசிய இலைவரிசை,பயோதரம்–முகில்,தொன் நூல்வாய் மை–தொல்காப்பிய உண்மை

65. பீடு கூர் புதர்–துன்பந்தரும்பற்றை, இருட்புக்கில்–இருளுக்குஒதுக்கிடம்

66. அநித பல்கோடி–அளவற்ற பலகோடி,நாடெலாம் வளர்க்குங்காடு-எல் லா நாட்டவரும் காட்டு வளர்ப்பை விசேடமாக மேற்கொள்வர். காடே நாடெல்லாவற்றையும்வளர்க்கும் எனவும் கொள்ளலாம். ஆஸ்ரயம்– அணைவிடம்

67. விலங்கி நீள் மருப்புமேதி–நேரே எழாமல் பக்கம் விலகி நீளுகிறகொம் புள்ள எருமை. சட்டகம்–குறிப்பேடு

68. இட்டிடைச் சிறுநெறி – மிக ஒடுக்கமான சிறியபாதை. கட்டழல்-கண்ணில் இருந்து சொலிக்கும் அக்கினி. சேக்கை-தங்குமிடம். கேளிர் உறவினர் காமம்நாடி- பிரியத்தை இடமாக வைத்து. உலுத்தர்– பேராசைக்காரர் முறைகேடாகத் தம் காரியம் பார்க்கும் பேராசைக்காரர்

69. இம்பர் மையல்தீர்ந்து-இவ்வுலக மயக்கம்தீர்ந்து. வவ்விச்சேர்ந்து-கவ்விக்கொண்டுநின்று. அடர்க்கும்-துன்புறுத்தும்

70. கரிகுடும்பப் பண்பாடு-யானையின் குடும்பப் பண்பாடு

71. மகப்பேற்று வைத்யம்- பிள்ளைத்தாய்ச்சிக்குச் செய்யும்சுசுருஷை. பந்தோபஸ்து அளிக்கும் தந்தி-பாதுகாப்புக்கொடுக்கின்ற ஆனை

72. ஓர்நோக்கில்–தனது துணைவியின் மார்பைத் தீண்டும் நோக்கில், சஞ்சலம்–அலைச்சல். தேன் இருல்-தேன்கூடு. எண்கு–கரடி.

73. பிளிறல்–ஆனை ஒலி, முர்முர்-பன்றியின்ஒலி, கூச்சல் – கரடிஒலி. ஏனம் பன்றி. விரகம்-காதல்வேட்கை. முற்றி முளிகழை - முற்றிக் காய்ந்த மூங்கில்.

74. கவடு-மரக்கொப்பு. விருட்சசாலம்-மரத்தொகுதி

75. சிற்பமாய்ச் சிவன் வாழ் – சிவன் சிற்பமாய் வாழ். சிகிரியாக் கோட்டையுள் உள்ள ஆண் பெண் சிற்பம் சிவன் பார்வதி சிற்பமெனல் பிரசித்தம். உற்பவித்தெழுந்த – தோன்றி எழுந்த

77. செம்புலம்பட – பயிர்ச்செய்கை நிலமாக, சேனை – காடழித்துப் பயிரிடும் பிரதேசம்.

78. முட்டி முடுகும் மோட்டெருமை – இடிக்கும் முயற்சியோடு நெருங்குகின்ற மோட்டுத்தனமான எருமை. சுயநலம், பகை, ஆங்காரம், ஆணவம்: என்ற நான்கிற்கும் நரி, சர்ப்பம், புலி, யானை நான்கையும் முறையே உவமானமாகக் கொள்க.

80. விருத்திக்கு விலங்கிடாது – குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யாமல்

81. இத்தகு நலம் – திருப்தியான சுதந்திரநிலை

82. ஜெளாநிக்காடு – அனுராதபுரக் காட்டில் மிக அடர்ந்த ஒரு பகுதி மெய்யுணர்ந்து – ஞானம் பெற்று

83. உபாதானம் – காரணம், கழனி – வயல். மருதம் – வயல் சார்ந்த நிலப்பரப்பு

84. வாகு மிகு மன்னர் – வலிமை மிக்க அரசர்,

85 மோட்டுயர் வல்லணை – பெரிய அளவிலான உயர்ந்த வலிய அணை தோட்டமைத்த குளம்– தோண்டி அமைத்த குளம்

86. தளங்கொள் பூதம் – அவ்வவ்விடத்தை ஆஸ்ரயித்திருக்கும் பூதங்கள் குளம் கொண்டகோடு – குளத்தினது கரைகள், மாவலி – மகாவலி கங்கை, வளம் – நீர்வளம், உளங்கொண்ட – கருதி அமைத்த

89. ஊட்டச்சத்து – உரம், ஊரவுநீர் ஏரி – பரந்த நீர்ப்பரப்புள்ள ஏரி

90. உயர் பண்பு ஐந்து – அன்பு, நாணம், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை, ஒல்வகை – பொருந்தும் வகை, கால் – வாய்க்கால்

91. சேவினம் – எருதுகள். இழுதுபட – நெய்போலாக, சீர்செய்யும் ஒலி– பலகையிட்டுப் பரம்படிக்கும் ஓசை.

92. ஹரிஹர புத்திரர் – ஐயனார். தாற்றுறு பைங்கதலி – குலையோடு கூடிய வாழை, தாறு – குலை

94. பாட்டிசை – உழத்திப்பாட்டின் இசை. துழனி – ஆரவாரம், களமாருங்காதல் வயல் நிலத்தை அரங்காகக் கொண்டு அமையுங் காதல் லீலைகள்.

96. ஆர்த்தி – ஆசை, மருதஇறை – மருதத்தெய்வமான இந்திரன்

98. வாலிசர் – குறும்புத் தொழிலாளர், வாலியர் – தூய்மை உள்ளோர் வாழ்பகை – வாழ்வுக்குப் பகை, சாலி – நெல், வன்களை – வலியகளை

99. முகில் பொழிதோ றெட்டி நிமிர்தல் – மழை சொரியச் சொரிய நெற் பயிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே திடிர் திடிரென்று உயர் அழகு உழத்தியர் – தாயர். பயிர் – சேய்

101. குழந்தையிடத்திற் பரிமளிக்குந் தாயன்புக் குளிர்மை இங்கு பயிர்க ளிடத்திற் காணவுள்ளது. தால் – தாலாட்டு.

102. செஞ்சாலி – நெற்பயிர், இக்குவனம் – கரும்புக்காடு, பூகம் – கமுகு. சாற்றுவளம் – சாறுகிய தன் வளம்

103. வீழ்புலன் – விரும்பும் புலன்

104. பாய – பரந்த, நிரைநெடு நீர் – நிரைத்துவரும் நீர் நெடுகும் பரப்புடைய கடல்

105. காலிலாக்கலம் – சில்லில்லாத மரக்கலம்

106. சலதித் துன்றுமீ – கடலின்கண் சேரும்

107. வதுவை – கல்யாணம், அதன்கண், யாறு – மணமகள், கடற்றிரை மணமகன். திரையிலெழும் நுரை வெண்ணிற மேற்கட்டி, (வெள்ளை கட்டடல்) சங்கு மங்கல வாத்தியம்.

108. தம்பதியுவரென்கைசழக்கோ – ஆறும் கடலுமாகிய உவர் தம்பதி யெனக் கருதப்படுதல் பொய்யோ. சழக்கு இங்கு கற்பனை என்ற பொருளில் நின்றது. கற்பனையல்ல அது யதார்த்தமே என்றவாறு ஆறு சென்று கலக்குஞ் செயலின்றேல் நீர்ப்பிராணிகளுக்கு உற்பத்தியில்லை என்பது பிரசித்தம். நெடுங்கடலுந் — — என்ற குறளுரை நயங்காண்க. கல்யாணமில்லாமற் சிசு உற்பத்தி ஏது?

109. பணிலம் – சங்கு, நணிய் – நண்ணிய – அணைந்த, கணிதமில் – எண்ணற்ற, குவை – தொகுதி

111. அளிய ஊண்சுவையமுதம் – உப்பு, மேதையர் – அறிஞர்

112. ஆத்திகத் திருக்கோலம் – உள்பொருட் கோலம், நெய்தல் பேர்த்த– நெய்தற் பெயர் பெற்ற

114. வெள்ளிப்பாளம் – மீன்தோற்றம். பேரம் - விலைக் கேள்விப் போட்டி

115. ஒட்டார் தகைத்து - விடாமற்றடுத்து, உணங்கல் - கருவாடு, காரண்டம் – கரண்டம் - நீர்க்காக்கை, உவணம் – பருந்து, கிளரொலி– விசைத்து மேலெழச் சிறகடிக்கும் ஒலி

116. வான்தூர்த்த – வான்வெளியை நிரப்பிய, கனைகடல் - ஒலிக்குங் கடல் அனையவாகிய ஒலி பல கனைகடற் கொலியிலை கொல் என்றெண்ண வைக்கும் என்க,

117. ஓர்த்த • உணர்ந்த, ஐம்புல வேட்டை - ஐம்புலனுக் கிரைதேடும் வேட்கை.

119. நானிலத்தியற்கை - குறிஞ்சி முதலிய நால்வகைத் திணைகளுக்குமாந் தன்மை, நானிலம் என்றது பெரும்பான்மை பற்றிய வழக்கு தென்னர் நற்றமிழ் - பாண்டியர் வளர்த்த தமிழ், இங்கு தமிழ் என்றது தமிழ் முதனூலாகிய தொல்காப்பியத்தை. அணி – அழகு அணியதோர் நகரம் – அழகிய ஒரு நகரம்

உ

நகரப்படலம்

1. அவ்விரண்டினுக்காங்கரு - அருவுக்கும் உருவுக்குந் தோற்ற மூலமாயிருக்கும் அருவுரு. உரு - புகழ்

3. ஆர்த்தி கூர்தரும் - பிரியம் மிகும். இங்ஙன் – இத்தலத்தில்

4. வேட்ட-விரும்பிய. மாதவ நாயகி - தவநாயகியான மா – இலக்குமி பதியிலிட்டு - பதித்துவைத்து. அவை - தவப்பலன்களை. ஈட்டமாக – தொகுதியாக, ஓம்பல் – பாதுகாத்தல், மாதோட்டம் - இலக்குமியின் தோட்டம், தோட்டம் - பயிர்த் தொகுதியை உணர்ந்துஞ் சொல்

5. மாருதம் – வாயுதேவன், அருகம் - தகுதியுள்ளது

6. மானம் – பெருமை, மட்டித்து – நிறைத்துத்தேக்கி. கான இன்னிசைக்கீதம் – இனிய நட்டராகப் பண்ணமைந்த தேவாரப் பாடல்

7. ஓர்ந்து - உணர்ந்து, மாதித்த - மஹாதீர்த்த என்ற வடசொல் பாளிமொழியிற் பெற்ற வடிவம், தீர்த்த – புனிதம்

10. வித்தகம் – சாதுரியம். பத்திரத்தொழில் – இலைவடிவச் சித்திரம் யோகநற்புரவி - நல்ல இலட்சணங்கள் வாய்ந்த குதிரை. ஓகை – உவகைக் கிளர்ச்சி. பரிந்தீனும் - வருந்தியீனுந்தாய் போலக் கஷ்டப்பட்டு இறக்கும்.

11. மைக்கிரி - மைநாகமலை, அனைய - ஒப்பன, மிகத்துறுத்து – மிக நெருக்கி ஏற்றி

12. சிலைவடிக்கொள் – கல்லில்வடிக்கப்பெற்ற

15. குவைஇ – குவிந்து, துன்ற – நெருங்க

16. சங்கத்…………..,செய்யுன் – சங்கவிலக்கியச் செய்யுள்

17. முந்தை – பழைய, அரண் - கோட்டை, சோ – அரண்.

19. ஏறும் ஆறுகொள் இருபது – இருபத்தாறு. நாணயத்திறம் - நாணய வகை. 26வகை நாணயம். ஊர்ஜிதம் – உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

21, நுண்புலம் – அறிவுக்கூர்மை. கற்றநுண்புலம் – கற்றறிவோடு இயற்கை நுண்ணறிவுமுள்ள. கண்ணுள் வினைஞர் - சிற்பத்தொழிலாளர்.

22. சுராட், சம்ராட், விராட் என்பன பிரமத்தின் மூன்றுநிலைகள், இவை முறையே தூலநிலை, சூக்குமநிலை, காரணநிலைகளாகக் கொள்ளப்படும். உலகத் தோற்றத்துக்குக் காரணமாம் நிலையில் பிரமம் 'விராட்' இதுவே ஐந்துமுகம் தாங்கி உலகைப் படைத்தல் முதலியன செய்யும். ஒராட்குளபொறுப்பு – ஒராட்பொறுப்பு.

23. மனுமுன்னுகச் சொன்னஐவர் - மனு, மயன், துவஷ்டா சிற்பி, விஸ்வஜ்ஞன்

24. கொன்னுறும் – பெருமைவாய்ந்த. அயம் – இரும்பு. தாரு – மரம். சிலை – கல். செம்பாதி - பொன்தவிர்ந்த மற்றை உலோகங்கள் மேற் குறித்த ஐவருக்கும் தனித்தனி, இரும்பு – மனு. மரம் – மயன். துவஷ்டா - செம்பு என்பன. கல் – சிற்பி. பொன் –விஸ்வஜ்ஞன். என்று அடைவுபடுத்துக.

25. வைதிகருக் குள்ள மாதிரியாக இவர்கள் ஐவருக்கும் வேதம் ரிஷி கோத்திரம் சூத்திரம் முதலிய எல்லாம் தனித்தனி உண்டு. விஸ்வப் பிரம புராணத்தில் விபரங்காணலாம்.

26. சிகைநூல் – குடுமியும்பூணூலும். குற்றச் செற்றங்கள்–உயிர்க்குற்றமான பகைமைகள். தீக்ஷித்து ஒட்டும் – தீட்சை செய்து விலக்கும். செகத் குரு –உலககுரு.

28, இலெமூரியா – இப்போதுள்ள இந்து சமுத்திரப் பிரதேசம் முழுவதையு மடக்கியிருந்த பழைய நிலப் பிரதேசம். செய்தோரார்? வினு. நந்த.........இயக்கரார்? சேரர் ....களார்? இவையும் வினுக்கள் எவர் பிறருமன்றுல், இவரலா தெவருமன்றுல் என்பன விடைகள்

29. வருமுறை – எதிர்நிரனிறைமுறை. துவட்டா என்போர் இய்க்கர். மயன் என்போர் நாகர். மனு என்போர் நக்கர். எனச் சேர்க்க. நக்கர்– என்பது நடக்கர் –நடு+அக்கர். அக்கர் – கண்ணுள்ளவர். அதாவது நெற்றி நடுவிற் கண்உள்ளவர் என்ற காரணப்பெயர்ச் சுருக்கம். நிரலே-நிரனிறை ஒழுங்கில். மனு. –சோழர். மயன் - சேரர், துவஷ்டா பாண்டியர். ஈழப்பனவுறு ரட்டை மூன்று -ஈழத்திற்குச் சொல்லப் படும் ரட்டைகள் மூன்று. ராஜரட்டை, மாயரட்டை, ருகுணு ரட்டை. ஆள்நர்–ஆட்சி செய்தோர் விஜயன் வரவுக்கு முன்.

30. மேற்செய்யுள் தரும் உண்மைக்குப் பிரதேச ரீதியான ஒவ்வோரத் தாட்சி இச்செய்யுளில் உண்டு: பட்டவர்த்தனம் – புலப்பாடு.

31. துணியும் விஸ்வம் – துணிந்துரைக்கும் உலகம்.

34. பம்பி – நிறைந்து. பல்கி – அதிகரித்து. உம்பர் – தேவர். வம்பலர் – பகைவர். மறுக்கும் – கலக்கும்.

35. இம்பர் இங்கத்தைய வழக்கில் செப்பரண் என்ற பெயரே சோவரண் எனமாறிற்று அம்புலி வழக்கில். - உலகவழக்கில். உம்பரார் மேல்நாட்டார். சோப்பட்டம் - சோ (அரண்) உள்ள பட்டினம்.

36. கருதலர் - பகைவர், வெளவி - கவர்ந்து. உவருட்க - உவர்கள் அஞ்ச நீரால் - தன்மையால்

37. பொருவறு - ஒப்பற்ற. புலனுகர்வு - ஐம்புலவின்பம். பேதுறுத்தி - மயக்கி. பொறி - கோட்டை (ஆகுபெயர்). கழறல் - கூறல். கேட்டும் - கேட்டோம் (சரித்திரத்தில்)

38. ஆகச - ஆகாச. அநுமந்தத் துவசம் - அனுமான் கொடி. ஏகமாந் தமிழிராசதானி - தனிப்பெருந் தமிழர்தலை நகர். போகபூமி-சுவர்க்கம். பொற்பினது - அழகுள்ளது. அழைப்பதென்ன - அனுமான் கொடியாகியகையால் அழைப்பது போல்.

39. விசுவகர்ம நாடகம், மாந்தைப்பள்ளு - மாதோட்டம் பற்றியெழுந்த பிற்கால இலக்கியங்கள். பாளிநூல்கள் மகாவம்சம் சுலுவம்சம் முதலியன. மீக்கூறும் - உயர்வு தோற்றக் கூறும். தளம் - அத்திவாரம். தயங்குற - விளங்குற

41. அல்உறழ் - இருள்துண்டம் போலுள்ள. மல்லமாபுரம் - மாமல்லபுரம். மாந்தைக்கொடை - மாந்தைச் சிற்பபாரம் பரியத்தால் வழங்கப்பட்டவை

42. அத்திறம் - அப்பாங்கில். பத்தர் - பொன்வேலைகாரர், பஞ்சகம்மாளர் - இரும்பு வேலை ஆதியவற்றுக்குரிய ஐவகைக்கம்மாளர். கம்மாளர் கம் - தொழில். ஆளர் - ஆளுபவர்.

43. 44. கோயிலைச் சுற்றிமதிலும் அகழியும், நகரைச் சுற்றி அரணும் அகழியும் பற்றி அண்டபிண்டத் தொடர்புசார்பில் உள்ள அந்தரங்கம் ஒன்றைத் தெரிவிக்கிறது இச்செய்யுள். ஒருரில் ஒரு குலத்தில் இருந்தபோதும் எல்லா ஊருடனும் எல்லாக் குலத்துடனும் தொடர்புற்றுக் கொண்டே இருப்பதான உணர்வு நீங்கிகாதிருப்பது பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் பண்பு. யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர் என்ற புறநானூற்று மேற்கோளின் உண்மைப் பொருள் இதுவே. ஆன்மாவியாபகமானது. அதன் அறி விச்சை செயல்கள் எங்கும் வியாபித்தற்குரியவை. என்ற ஆன்மீகதத்துவ உண்மையின் அடிப்பாடாக உள்ளது இது.

அந்நோக்கில் வீடு, கோயில் 'நகர் அமைக்கும் போதும் பரந்து விரிந்த உலகஅமைப்பு நிலையைக்கருத்திற் கொண்டு சுருதி யுக்தி அநுபவங்களின்படி அறியப்படும் பேருலக மாதிரியில் அமைத்தல் தமிழர் பண்பாட்டு வழக்கமாயிற்று.

'அதன்படி அமைக்கும் வீடோ, கோயிலோ, நகரமோ, கருத்து வகையால் முழுஉலகம். அம்முழு உலகைச் சூழ்ந்திருப்பது சக்கரவாளகிரி. அதனைச் சூழ்ந்திருப்பது புறவாழிக்கடல். இவற்றுக் கிணங்க அதைச்சுற்றி ஒரு மதில், ஒரு அகழி என்ற இரண்டும் அவற்றின்

பாங்கில் அலமவன. மாதோட்ட நகரைச் சூழ்ந்து அமைந்த அரணும் அகழியும் பற்றிச் சொல்லுங் கட்டத்தில் இவ்வுண்மை இங்கு இடம் பெறுகிறது. இவ்வுண்மை விளக்கில் இச்செய்யுள் களுக்குப் பொருள் கொள்க.

ஒருசிறை – ஒரு ஒதுக்கு சற்று ஒருவிடா – சற்றும் நீங்கிக் கொள்ளாத. (கருத்து வகையால்) நோன்மை – பெருமை, அரிதின் – அருமையான முறையில். இலங்கிட – விளங்க. அறிந்திடப்படும் – சுருதியுத்தி அநுபவங்களாய் அறியப்பட்டுவரும். ஒக்கச்சூழ்சுவர் – முழுவதையும் ஒருமிக்கச் சூழ்ந்துள்ளசுவர். பாங்கில் – அத்தன்மைக்கேற்ப.

45. பேரரணம் - பெரிய கோட்டை. குண்டகழி – சூழிந்து ஆழ்ந்தஅகழி.

46. தன்னீர்மையினல் - தன்தன்மையில். தனித்தலைமாநகர் – தனிமாதலைநகர் – தனிப்பெருந்தலைநகர். மன்னீர்மை – அரச நகர் என்ற தன்மை முந்நீரகழி. – கடல்நீரகழி.

47. மண்கிழங்காண் கேழல் – மண்ணைத் தோண்டிக் கீழ்மட்டங்காண முயன்ற விஷ்ணுவாகிய பன்றி. கீழம் – 'அம்' சாரியை. நாழங்காண் கமலம் – தண்டோடுகூடும் தாமரை. நரகவாய்க்கரா – நரகமோ என்று அச்சந் தோற்றச் செய்யும் வாயுள்ள முதலை.

48. கைதை – தாழை. நீர்த்திரித் தலைக்கும் – நீரின்கண் திசைதிரித்து இழுத்தலைக்கும். கோட்டு மோட்டுக் கோட்சுறு - கொம்புள்ள பெரிய கொலைகாரச் சுறு.

49. நீர்க்குண்டாழி – நீராழிக்குண்டு. பிறிவற – இடையீடின்றி.

51. எப்படித்தோ அப்படித்தாய். அத்தேவர் – அம்மேலுலகத்துத் தேவர் தந்நிலை யிருந்துகாண– தம்நிலையிலிருந்தபடி அடியிலிருந்துமுடி வரைக் கிரமத்திற்காண. தலைகிழக்கிட்டு – தலை கீழாகஇட்டு. அதிசயம்: பூமியிலுள்ளார் அடிநின்று முடிவரை காணும் அதே கிரமத்தில் தேவலோகத்துள்ளாருங் காணவைத்தல்.

52. செவ்வியர் - நல்லோர். செகத்துறுப்பு – இருபகுதியாரும் உலகியற்கு அங்கங்கள். பவ்வியமாக – இருக்கவேண்டிய நன்முறையில். வைக – இருக்க

53. செய்யுள் – செய்யுளோசை. நூலாறுமடுப்ப – நூலின்கண் அமைய. பாவோசைபாய்வதால் நூல்மேன்மைபெறுவது போல் பாலாவி பாய்வதால் மாந்தை எழில் பெறும். ஏர்கொள் – எழில் கொள்ளும்.

55. நன்றறி கிரேக்கர் – நன்மையாவதை அறியவல்ல கிரேக்கர். வாழ்வாம் - வாழ்விடமாம்.

58. மாவியல் வளாகம் – பெரும்பரப்பு. மன்னுறுப்பு – அரச அங்கங்களுள் ஒன்முன. கோவியல் – தலைமையமைந்த. சாதுரங்கம் – நால்வகைச் சேனை. துன்றும் – நெருங்கும்.

59. உன்னமித்து – நிமிர்ந்து. உன்னம் - வடமொழி வினையடி. அதிலிருந் தானதமிழ் வினையெச்சம் இது.

60. கவரி – சாமரை. குரம் – குளம்பு. நிலங்கிளைக்கும் – நிலத்தைக் கிண்டும்

61. ஆர் – அச்சு. ஆழி – சக்கரம். வீக்கிப்பொருத்தி.

66. சமிஜ்ஞை – கண்ணசைவு கையசைவு முதலிய குறிப்புகள். சிட்சிப்பார் – பயிற்றுவார்.

67. கானச் சேவல் – காட்டுக்கோழி, மோத்தை – ஆட்டுக்கடா.

68. துகட்படலை – புழுதிமண்டலம்.

69. சக்கர வியூகம், கருடவியூகம் – போர் நிகழ்கையில் தேவைக்கேற்பச் சேனைவீர்களை வகுக்கும்முறைகள்.

73. தத்துவம் 36 இல் ஆக மேலுள்ள ஐந்தும் சுத்ததத்துவம். ஆகக் கீழுள்ள 24 உம் அசுத்த தத்துவம். இடையிலுள்ள ஏழும் சுத்தா சுத்த தத்துவம். சுத்த தத்துவத்தில் உலகுயிர்களைஇயக்கும் பிரேரக சக்திகள் தொழிற்படும். அப்பிரேரக ஆற்றல் அசுத்த தத்துவத்திற் செயற்படுதற்குச் சுத்தா சுத்த தத்துவம் ஏழும் இடைநிலைச் சாதன மாயமையும் அகநகரில் உருவாகும் ஆட்சியாணைகள்புறநகரிற்சென்று தொழிற்படுதற்கு இடைநகர் சாதன மாதலுக்கு அது உவமையாயிற்று, உய்த்திட – செலுத்துதற்கு

74. மடை – நீரோடத் திறந்து விடப்படும் தடைசாதனம். காவிதி, எட்டி என்பன அரசவிருதுப் பெயர்கள்.

77. கண்ணுளர் . தொழில்நுட்பக் காட்சி உடையோர். பழைகிடப்போர் – அகலாதிருப்போர்.

78. அநுகரிக்கும் – போலிநடை நடக்கும். மாந்தை என்றால் மகளிர் சந்தை எனும் நிலையை ஆக்கும்.

81. ஏண்பெறு – பெருமிதமடையும். மகிழ்மீக்கூரும் பாடலாடல் – மகிழ்வுமிகுதி காரணத்தால் மேற்கொள்ளும் பாடலாடல்.

82. அதிசயான்விதம் – அதிசயத்தை உள்ளிட்ட.

83. உராவுவீதி – அகன்றவீதி. மாடே- பக்கத்தில், துங்கம் – உயர்ச்சி

84. மதக் கைம்மா – மதயானை. ஆனை, குரங்கு, மஞ்ஞை, புரவி (குதிரை) நான்கிற்கும் பிளிறல், சீச்சு, அகவல், கனைப்பு நான்கும் நிரனிறை.

85. சூன்முதிர்ந்த – கர்ப்பம் முதிர்ந்த. நேரிழைநலாரின் – மங்கையரைப் போல. ஒல்கி – தளர்ந்து, தறை – தரை. தலைத்தலை – இடத்துக்கிடம்

86. பகடுகள் – எருதுகள். பழுவெலும்பிழக – பழுவெலும்பு நசிய. ஈர்க்கும் – இழுக்கும். வானத்து + அகடுபோழ் + கிரிகள் – ஆகாசத்தின் வயிற்றைத் துளைக்கும் மலைகள். துறுத்து – உட்செறித்து.

87. தெற்றும் – பின்னுப்படும். யவனர் – அரேபியர். முண்டம் – மொட்டந்தலை.

90. ஐம்பெருங்குழு–அரசனின் ஆலோசனைக்குழு. எண்பேராயம் – அரசரின் செயற்குழு. வம்பு அலர் மாலை – மணமுள்ள பூமாலை. செம்பொன் நற்றசும்பு – செம்பொன்னலான நல்லகுடம். தசும்பு – குடம்.

92. அநுரை – அநுராதபுரம். குவை – குவியல்.

93. வெண்சோதிகான்று –வெள்ளை ஒளிபரப்பி.

94. மைக்கார்க் குந்தளம் – கருமுகிலனையகூந்தல்.

95. நன்ஞ்கமாளிகை - நல்+நாக + மாளிகை – நல்ல தேவ லோக மென்ற மாளிகை. தன் ஆகமாக–தனக்கு இருதயமாக. தரணியாளும் மன்னுக–பூமியாளும் இராசா வாக. நாகநாதர் – திருக்கேதீச்சரத்தான்.

97. புகலிமன் – திருஞானசம்பந்தர். நம்பி – சுந்தரர்.

98. ஞாயில் – மதில்மேலமையும் ஒருறுப்பு. மதில் ஒன்றும் நால்வாயில்– மதிற்சுற்றிற் பொருந்தும் நால்வாயில்.

100. இருத்து விக்குகள்–வேள்விக்கிரியை யியற்றுவோர். கோலும்மந்திரம் – – சூழ விடும் மந்திரங்கள்.

101. சோ=ஹம் – ச: அஹம் – அவன்நான் என்ற பாவனை. சிவோஹம் பாவனை. ஆகம் – உடம்பு. அஃதாக-சோ=ஹம் என்றே ஆகுக. வேகம் உணர்வுவேகம்.

103. சத்தி தற்பர சித்தர் – வாமசமயத்துச் சந்நியாசிகளில் உயர்ந்தவர் சத்தியைமேலான பரமாகக் கண்டு சித்தியுற்றவர்கள். அத்தி யீருரி– யானையிலிருந்து உரித்த தோல். அதனைப் போர்த்துக் கொள்பவர் காளாமுகர்.

104. கோயில் வீதி கோயிற்சூழலைத் தனக்குள் காட்டக் கூடியதாகப் பளிங்குபோல் மெருகூட்டப்பட்ட கல்லால் அமைந்தது. இது நாக லோகத்தாரும் நேரெதிர் கண்டு கைகூப்பவைத்தற்கோ என்பது இச் செய்யுள்வர்ணனை. ஏலும் மூலிகையிட்டமுத்தி –பொருத்தமான மூலிகைகள் இட்டு அழுத்தி. முரட்டுக்கற்களைப் பளிங்கு போல் அழுந்தம் பெறச் செய்வதற்குப் பண்டைநாள் மூலிகைகள் சில உதவின என்பர்.

105. இச்செய்யுள் நாலடியினும் முதற்சீர் ஒன்றுயிருத்தல் மடக்கணியெனப்படும் அழகு. நான்கையும் பின்வருமாறு பகுத்துப் பொருள் கொள்க.

மாந்து+ஐவேறு புலன்கள்–குடிப்பது போன்று ஆவலாய் உள்வாங் கப்படும் ஐம்புல இன்பங்கள்.

மாழ்கி + ஏமாந்து + ஐ துன்ற – அவ்வின்பத்திலேயே மயங்கிக் காலம் போக்கி ஏமாந்து முதுமையில் மரணம் விளைக்கும் சிலேற்பனம் நெருங்கிய போது.

மரம்புகும் + ஆந்தை போல்நர் – பகலில் மரக்குழைக்குள் பதுங்கி விழிபிதுக்கும் ஆந்தையைப் போல் விழிபிதுக்கும் நிலையினரும்.
அண்ட – வந்து அண்டும் போது. மெய்வாழ்வுய்க்கும் மாந்தைக் கோயில் – அவர்களை மரணபயம் நீக்கி மெய்வாழ்வில் இடம் பெறச் செலுத்தும் மாதோட்டக் கோயில். மாந்துதல் – குடித்தல். ஐ - சிலேற்பனம். போல்நர் – போல்வார்.

106. ஐந்து பரு மடிப்பட்டுடுத்து – பஞ்ச கச்சம் கட்டி . புஞ்சகச்சம் – குருத்துவ உடை . அறுதொழில் : ஓதல் , ஓதுவித்தல் ; வேட்டல் ,வேட்பித்தல் ஈதல், ஏற்றல் என்பன.

108. அக்கினி ஹோத்ரம் – அந்தண ரில்லங்களில் இடம் பெறும் தினசரியாக வழிபாடு . உருவமை மந்த்ரம் . ஒரே மந்திரத்தை 100, 1000, என்ற வாறு பலதடவை உச்சரித்து அதன் ஒலியலைகள்பரக்குமாற்றை அவதானித்து வருதல் . அதன் மூலம் மந்திரசுத்தி வாய்க்கும் என்பர் கருமலி கலி – தீமை மிகுங்கலி .

அந்தணர் மானிகைகளில் வேத கோஷம் பற்றிக் கூறுகிறது இச்செய்யுள். வேதத்தை முறைப்படி உபாசிப்போர் அதை நான்கு வகையில் ஓதுவர். அவை, சங்கிதா பாடம், பதபாடம், சடாபாடம் கனபாடம் என்பன. நாலினும் பயிற்சி பெற்ற வர்கனபாடிகள் என்ற விருதுக் குரியர். அமர்ந்து கேட்டு – விரும்பிக் கேட்டு.

109. அக்ராஹாரம் – அந்தணர் குடியிருப்பு. அக்ர + அஹாரம் – முதல் வருணத்தார் வீடு, ஓர்சார் – ஒருபக்கம், பூண்தகும் நூல் – அணிகலமாகத் தகும் பூணூல். ஒவார் – நீங்கார்.

116. தௌர்யத்ரிகம் : தூர்யம் – துளையுள்ள வாத்தியம் . தௌர்யம்-அவ்வாத்திய இசை , தௌர்யத்திரிகம் அவ்வாத்திய இசையோடு இடம் பெறும் மூன்று . விசேட பூசையில் அர்ச்சனைமுடிவில் இந்த மூன்றும் பூசையோடு பூசையாக இடம் பெறுவன . இவை இச்செய்யுள் மூன்றுமடியில் நடன , கீத , வாத்ய வந்தனே என வருதல் காண்க . வந்தனை – வழிபாடு .

114. தத்வமெல்லாந் தோன்றிய மூலம் நாதம். தத்துவ மொவ்வொன்றினுந் தான் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது நாதம். உலகத் தோற்ற முதலும் அது ஒடுங்கும் முடிவும் நாதம். இறைவனுருவும் நாதம். அவனை நாதமாய்க் கண்டடைதல் நாதயோகம் – எனில் நாதமின்றிப் பூசையமைதல் ஏங்ஙனம்? என அங்கலாய்க்கிற தொனிப்புள்ளது இச்செய்யுள்.

115. சுதிமணந்து – சுதிதோன்றி. சுவரங்கள்துன்றி ஸ ரி க ம ப த நி என்ற சுருதிகள் நிகழ்ந்து அவை மந்தகதியில் ஒலிக்குங் கட்டம் விளம்பகாலம் எனப்படும். அதன்கண் நிகழ்வது நடனம், எனில், அதன் மேல்விருத்தி நடன விருத்தியே யாதல் சொல்லாதே யமையும். பூசையில் நாதமியைக்கப்பெற்றதன் காரணம் இவ்வாற்றானும் அறியப்படும்.

118. மாளிகைப் பத்தி – உட்சுற்று மாளிகை வரிசை . குடமருள் – குடத்தையொத்த .

120. அத்தம் – அப்தம் – ஆண்டு . வைகாசிப் பூசம் முதல் விசாகம் முடிய விழாக்காலம் என்ற ஏற்பாடு துவஷ்டா மன்னன் வகுத்ததாகக் கொள்ளப்படும் . அநுஷமே தீர்த்த நாளாயிருந்ததாகச் சிலா சாசனங் கூறும் .

121. திகந்தம் – திக் + அந்தம் . திசை யெல்லை . உதுவாக் கண்டு – மேற்சொன்ன உவ்வண்ணமாயிருக்கக் கண்டு, இனி, பாலாவி வரவு காண்பாம்எனமுடிகிறது படலம்.

பாலாவிப்படலம்

2. கனத்து–நீரணுச்செறிந்து தடித்து. உரறி–சினந்தொலித்து.கான்று-கக்கிச் சொரிந்து. கடுகும்-விரையும்-முடுகி–நெருக்கியடித்துக்கொண்டு, புனம்–சிறுபயிர்விளை தோட்டம்.பொன்மான் மேவும்-இது தேவநம்பியதீசன் சரித்தித்தொரு நிகழ்ச்சியாகவும் அமைந்துள்ளது.

3. நாறும்–பரிமளிக்கும்.அநுரை–அநுராதபுரம்.

4. திகழ்த லொன்றே–திகழ்தல்மாத்திரமா

5. குறைவறுப்பான்–குறைவைநீக்குமாறு.வறபம்-வரட்சி.

6. பநுவல்-பாடல்.

7. துயர் தப-துயர்கெட. மெய்ம்மை ஒதி-மெய்ஞ்ஞானம்.

8. நீரால்-தன்மையால்.மல்வத்த-பூந்தோட்டம்.அப்பெயர் ஆற்றுக்காயிற்று கடம்-காடு.

9. நீத்தம்-வெள்ளம். உயிலமென்னும் முதுகுளம்-முதியஉயிலங்குளம்.

12. வங்கம் - கப்பல். கம்மியர்--கம்மாளர் . வாக்கியலார்-- வாக்மிகள் . கா-சோலை.

13. வீந்தார்-இறந்தார். கயிலை–தென்கயிலை,மாதோட்டம். கடுக்கும்-ஒக்கும்

14. கிளக்கலாம்–சொல்லப்படலாம்.

15. நாபி தொப்பூழ்ச்சுழி,கூந்தல்–பாசி,இதழ் -கிடை (கிடைச்சி) கண்–கயல் (மீன்)

16. சூழ் ஆழித் தேரோன்–சூரியன்,ஆழி–சக்கரம், பாலாவிக்குப் பொருந்துமாறு சூரியன் பாலாவியாகிய தன்பால் என்றும் மாலுக்குப் பொருந்தச் சூரியன் பால் என்றுங்கொள்க. இதில் தன் சாரியை, கோளாளி–கொலைபுரியும் சிங்கம். ஆறு சிங்கத்தை இழுத்தலைக்கும். நரசிங்கமான மால் இரணியனை இழுத்தலைக்கும்.இதற்கேற்பக் கோளாளியாகி இரணியனை இழுத்தலைக்கும் என உரைக்க. வாழாழி–வாழும்கடல், வாழும் சக்கரம். ஆற்றுக்கும் மாலுக்கும் முறையே பொருந்தும். மா மருவல்; ஆற்றுக்கு விலங்குகள், மருவுதல்; மாலுக்கு இலக்குமி மருவுதல்.

17. வேதன்-–பிரமா. வாக்கியல் செல்வி–சரஸ்வதி. வேதனுக்கு; சரஸ்வதி அவனுடைய நாக்கில் இருத்தல், வேத நாதந் தோற்றுதல், உலகைப் படைத்தல். மிகுத்துச் சொல்லும் மார்பு விலாசம். ஆற்றுக்கு: சரஸ்வதி நாவால்(தான்)பாடப்படுதல் ஒலிகிளப்புதல்,பயிர் செடிகளை ஆக்குதல், அகலமான படுகையுடையதாதல் எனப் பொருந்துமாறு கொள்க.

18. திலதர்ப்பணம்–-எள்ளும் நீரும் இறைத்தல்.

19. பயபத்தியொழுக்கம்: ஆற்றுக் காகையில் நீரினது வரிசையொழுக்கம் பயம்–நீர். பத்தி–வரிசை. அரனடியாருக்காகையில் பயமும் பக்தியுங் கலந்த ஒழுக்கம் , பரனையாகப் போற்றல்: பாலாவியும் சிவனைப் போற்றப்படல். அரனடியாருஞ் சிவனைப் போற்றப்படல் உண்டு. பராபரன் அன்னபாலாவி, 'சென்றுடும் தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே, ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெட நாமார்த்தாடுந் தீர்த்தன்,என்பன காண்க

20· வான்தோயுங் குலப்பிறப்பு:சான்றோர்க்கு: மிக உயர் குலத்துப் பிறப்பு ஆற்றுக்கு ஆகாயத்தை முட்டும் மலைக்குலத்திலிருந்து தோன்றியபிறப்பு

21. அலகில – அளவற்றன. பவ்வியநிலைமை – செப்பநிலைமை.

22. ஓம்பி––பாதுகாத்து.

23. பரிபாகம்––மலபரிபாகம்.

26. விவித –– பலவித. தாமம் –– மாலை, நவ்விழி – நவ்வி விழி–மான்கண்.

27. வையாளி–வையாவெளி. கொய் ஆளும் உளைமா––கொய்து சீர்படுத்தப் படும் பிடர்மயிருள்ள குதிரை.

29. வயற்சேற்– – – காழி - சீர்காழிச் சிவமயப் பொலிவுக்கு ஒரு அறிகுறி. பாசுரம்––திருப்பாசுரம்.

30. ஆசை–திசை. காசை––காயா.மானும்–ஒக்கும்.

31. இடபமாசம்––வைகாசி.புடவி–பூமி.

32. நட்டபாடைப்பண்–சுந்தரர் பாடிய நத்தார்படை – - பதிகம். இனம் பற்றிச் சம்பந்தர் பாடிய நட்டராகப் பண்ணுங் கருதப்படும்.

4. பரிகரிக்கும்–விலக்கும். கடனுறு––தன்கடனைக் கொண்டிருக்கும்.

35. பௌராணிகச்சீர்–புராணவரலாற்றுபதேசச் சிறப்பு.

36. ஏண்–பெருமை. சேண்பயில் திரு–மேலுலகாகிய சிவலோகந் தன்னிற் பொருந்த இருக்கும் திரு.

37. படன சூக்தம்–சூக்தபடனம்- புருஷசூக்தம் படித்தல்,

38. தாரகப் பிரமம்–பிரணவம். கயா – கங்கைக்கரைப் புண்ணியதலம்.

31. பாலாசிமன்டி–கிரேக்கர் வாக்கில் ஒலிப் பிறழ்ச்சியால் மாறிய பாலாவி மாந்தை. வேலாழி – வேலா ஆழி - வேலா–கரை- ஆழி·கடல். கடற் கரையைஉடையது.

42. பேதுறும்–மயங்கும். போதம்–ஞானம்.

பாயிரப்படலம்

1. திரு – கண்டோரால் விரும்பப்படும் தன்மை - நந்தும்––மேலோங்கும். நீரது–தன்மையது. நாமம்–புகழ்.

2. ஐய–வியக்கத்தக்க. விழைந்து––விரும்பி. செய்யநீர்மை –– செப்பமான தன்மை.

3. துன்ற–நிறைய.துய்ப்பார்–அநுபவிப்பவர்.எண்ணமர்–நினைவில் தங்கும்

4. தழங்கிட–அழகு மினுமினுக்க. நீவும்––மெழுகும்,கல்லியல்––கல்விலட்சணங்காணுங்கலை.வல்லுநர்–திறமையாளர்.

5. தட––விசாலமான.

6. ஔடதமூலி–மருந்துமூலி.குறடு-கட்டை. கார்–கருமை. நந்தும்–மணம் மிகுதியாயுள்ள. தக்கோலம்––ஒருவாசனைச்செடி.

7. வாணிகச் சாத்து-வணிகர்கூட்டம்.

9. என்னதோர்-எத்தகைய . பன்னும்-சொல்லப்பட்டுவரும் . முயங்குழி -நடந்து செல்கையில்.

10. ஏற்றெதிர்ப்படு-நெற் றி முட்டில் எதிர்ப்படும். கூற்றர்-யமன்கள். அன்னர்-அவர்கள்.துணுக்குற- அச்சமுற.

11. அட்டமாரருகு--அட்டமருகு. மண்டி-நெருங்கி. துரந்தன--துரத் தின

12. எஞ்சாது-மிஞ்சாது.இயன்று-அலைந்து.மஞ்சு-மேகம்.புஞ்சம்-தொகுதி

13. நனிமிக-வெகுஅதிகமாக.பனிபனித்து-வியர்த்து நடுங்கி,தகைந்த-தடுத்தன .

14. உர றி--கலக்கியுழக்கி.

15. பீதி-பயம்.

16. அட்டமூர்த்தி-சிவன்-பஞ்சபூதங்களும் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா என்ற மூன்றுமாக எட்டும் திரண்ட உருவ முள்ளவன் . இன்னல்-துன்பம் . மூட்டி-பொருத்தி.

17. பேதலித்து-மனம்வருந்தி. எணூஉ - எண்ணி.

18. விண்டது-பிளந்தது. அதலம்-கீழுலகுஏழில் ஒன் று . பாதலம்-பாதாளம்

19. விதிர்த்திட-நடுங்க.இரிந்த-புறங்கொடுக்தோடின.

20. பறிந்தென-விலகிப் போன மாதிரியாக. விட்ட வேட்கையர்--வேட்கையொழிந்தவர்.

21. குழீஇ -கூடி. தழீஇ - தழுவி.

24. கோஷ்டம்-அறை. சிதைவில் - சிதைவடைந்த இல். ஏர்மலிந்த-பெருமையாக எண்ணத்தக்க.

25. அசாவுயிர்த்து-இளைப்பாற்று மூச்சுவிட்டு.அப்பாங்கு-அந்தத்தன்மை.

27. உழப்பு - வருத்தம் , பருவரல் - துன்பம் .

28. சொப்பனம் - ஸ்வப்னம் - கனவு. அற்படும் - அல் படும் - இரவில் தோன்றும். ஏற்பட -எல் பட - ஒளி விரிய .

29. நாமம் - அச்சம் . ஏற்புறும் - வரவேற்கும் . நூற்படுமள்வை - நூற் பிரமாணம் . ஆன்ற - அமைந்த .

30. ஈட்டம் - கூட்டம் .

31. பம்பிசை -- பொங்கியெழும் இசை , பராவிசை - போற்றுமிசை வித்தகம் - ஆச்சரிய கரம் .

33. அம்பாரி - ஆனைமுதுகில் ஆள் இருத்தற்குரிய சிறுகேடகம் .

36. துணுக்குற - நடுங்குமாறு . உம்பரார் - தேவர் .

37. வாகு - வலிமை , புயம் , அழகு . துயிற் சுவைகொள் வாகு - துயிற் சுவை அனுபவிக்கும் அழகு . வாகுமிகு கும்பகன்னன் - புயவலிமை மிக்க கும்பகன்னன் .

38. நனவு – விழிப்புநிலே. விஸ்வசக்கு – எங்குங் காண்பவன். விஸ்வம் – எல்லாம் . சக்கு –– சக்ஷு – கண். நித்திரைத் தினவு – நித்திரைச் சோம்பர்.

44. ஊர் பசும்புற் பரப்பு – ஊர்ந்தசைவது போல் மினு மினுக்கும் பச்சைநிறக் குளுமையுள்ள பரப்பு.

45. வடிந்த – கூர்ந்த. வடி – கூர்மை. கூபம் – கிணறு.

46. துனி – துயரம், தண்ணீர்பாய் சுவடு – மழைநீர் வாரடித்தசுவடு.

47. நுணங்கும் - நுணுக்கமாகக் கொடி செடிகள் பின்னிக்கிடக்கும்.

48. கடவிடும் - செலுத்தும். எல்வை – சமயம்.

49. எண்கு - கரடி. வாடை கேட்டு – மணப்புப் பிடித்து. நாற்றங் கேட்டலும் தின்னநயப்பதோர் கூற்று என்புழிப்போல.

55. ஓதி - ஞானம்.

57. நலிவு - வருத்தம்.

59. கிலமுற்று. – அழிவுற்று. பதிகர் - வழிப்போக்கர்.

60. கேதம் – துன்பம்

62. பதுமம் - பத்மாசனம். தண்டு – யோகதண்டம்.

64. அகஸ்தியஸ்தாபனம் – திருக்கரசைக்கோயில்.

65. அருள் மாண்சித்தி – தவசித்தி.

67. செழியர் – பாண்டியர். நந்திய – விருத்தி யுற்ற. மறுக்கம் - கலக்கம்.

70. கேட்டுவந்தார் - கேட்டு+உவந்தார். கேட்டுவந்தார், என கேட்டுவா என்ற வினையடியில் தோன்றிய ஒருசொல்லாகவே கொண்டு கிரமமாகத் தொடர்ந்து கேட்டார் எனலுமாம்

திருக்கைலாசப் படலம்

1. ஓத நீர்—அலையடிக்கும்நீர். பொற்பது—சிறப்புடையது.

2. இன்னும் மேன்மே லுயர்ந்து செல் அற்புதம்—ஊழிதோறூழி முற்றும் உயர் பொன்னெடித்தான்மலே என்ற தேவாரப்பொருள்.

3. கமை—க்ஷமை—பொறுமை . சிமயம்—சிகரம் . மிளிர்வதோர் சிகரம் — கயிலாயம்.

4. மானதண்டம்—அளவுகோல். 'பிருதிவ்யா:மானதண்ட இவ-காளிதாசன்

5. சத்துவ ஆற்றல்—உயிர்த்துவமான ஆற்றல்.

6. ஒஷதி—மருந்துத்தன்மையும் தெய்விகத் தன்மையும் வாய்ந்த மூலிகைகள்.

8. சுத்தசாதகர்–தத்வமசி மகாவாக்கியப்பொருளில் லயித்திருந்து சாதனை புரிவோர்.

9. ஒருக்கு காலர்-பிராணுயாமசாதனைவழியிற் பிரயோகிக்கப்படும் மூச்சுக் காற்றையுடையவர். ஒருக்கும்-கட்டுப்படுத்தப்பட்ட. கால்-காற்று,பிராணவாயு இருக்கு-மந்திரம்.

10. மாதிரம்-திசை.பாதிமாதர்-மாதொருபாகர். பசுபதிநாத், இமயச்சிவதலம். பாதிரிகாச்சிரமம் - பதரிகாசிரமம். இமயத்து விஷ்ணுதலம். பதரிகா-இலந்தை.

11. தரணிதரத்தன-மலையிடத்துள்ளன. தரணிதரம்-பூமியைத்தாங்குவது. மலை.

13. அவனி-பூமி. ஊட்டுகென்று-ஊட்டுக என்று. பிருது-உலகத் தோற்ற உபகாரிகளான ஆகிப்பிரமுகர்களிலொருவர். பூ- பூமி ஓவில்சீர் – நீங்காச் சிறப்பு. கவிதை—குமாரசம்பவம் 1ஆம்சர்க்கம் 2ஆம் சுலோகம்.

14. சங்கதம்-சமஸ்கிருதம். துங்கம்-உயர்ச்சி.விரவி-பொருந்தி.

15. திண்ணியவாக வேண்டி-நிலைபேறுடையனவாகவேண்டி.— பெரியபுராணம் திருமலைச்சிறப்புப் பார்க்க.

6. அட்டகாசம்-வெடிச்சிரிப்பு, ஒலியெழு சிரிப்பு. ஹர்ஷ சரிதம்பார்க்க. தவப்பசித்து-மிகப்பசித்து. உததி-கடல், சேய்அமுதால் சிவன் தரட்டும்:சேய் - உபமன்யு. தரட்டும்-கொடுக்கட்டும். பிரபுலிங்க லீலை பார்க்க.

21. இறுல்-தேன்கூடு. பொம்மல்-தொகுதி. வண்டர்-வண்டு.

22. சித்தர் – – – கின்னரர் – இசையாளராய தேவசாதியார். களி-மகிழ்ச்சி

23. மாநிலந்தரி-பூமியைத்தாங்கும். பணப்பத்தி-படநிரை.

24. மாதிர நாயகர்-திக்குப்பாலர். ஒதியால்-ஞானத்தினுல்.

25. ஏன்ற-இயன்ற-பொருந்திய.

27. பவனன்-வாயுதேவன் நே ருறீ இ-எதிர்ந்து, நுங்குவன்-விழுங்குவன்.

28. நின வீம்பு--உனது வீம்புகள். நீரர்-தன்மையர்.

29. இன்றவல மேவுனை – இன்றி அவலம் மேவும் உனை. தலைச்சுமை - பூபாரம், பூமிச்சுமை. வீம்பற்றுய்கெனு – வீம்பு + அற்று + உய்க + எனு (என்று)

30. வட்டித்து – வர்த்தித்து – விருத்தியுற்று. தேயு – அக்கினி. கேனம் கேனுபநிடதம்.

31. வறியை – ஆற்றலின்மை யாகிய வறுமை உடையாய். உறுசமர் வீரசாதனைக்குற்ற சமர். சமர் – போர். வெறுவிது - சாரமற்றது.

32. மற்று - அசை. உயிர்க்கும் – உயிர்பெற்றியலும். பொருதல் – போரிடல் மாறில் – ஒப்பற்ற. கொற்றம் – வெற்றி. கொச்சை – குற்றம். அரோ – அசை.

33. சந்நிதி விரோதம் - சிவன்முன்னிலைக் கௌரவத்துக்குப் பொருந்தாச் செயல். வெம்புபோர் – மனவெப்பத்தாலாகும் போர்.

34. பிணக்குறும் – முரண்படும். நத்தும் – மிகுந்த, உயர்ந்த. உய்த்து – பிடித்துத் தள்ளி. உரைத்தல் மேயினுன் • உரைத்தலைப் பொருந்தினுன் உரைப்பாணுயினுன்.

38. கொளீஇ - கொண்டு. பொரு அரும் - ஒப்பு அற்ற. பொள்ளென - விரைவாக. வாவி - தாவி.

39. குவவும் - குவிந்த, நிவவும் - நிமிர்ந்த. குவடு - சிகரம். திவவு - வலிமை

40. ஒருக்கி - ஒன்று கூட்டி. புவம் - புவர்லோகம். பூலோகத்தை அடுத்து மேல் உள்ளது. திவம் - தேவலோகம். பூழி - புழுதி. கவனம் - வேகம் கொட்பு - சுழற்சி.

41. வாயுவின் ஊழி - வாயு ஊழி. உலகஅழிவு நிலைகளில் ஒன்று, மண்ணுமிருக்காது நீருமிருக்காது நெருப்பு மிருக்காது வாயுமட்டுமாய் உலகம் இருக்கும் ஒருநிலை. பாய - பரந்த. சேய - தூரத்துள்ள நைந்திட - வருந்த,

42. படுமணிப்பணம் - மணிபடும்படம் - இரத்தினம் தோன்றும் படம்.

43. சுரலோகம் - தேவலோகம்.

44. தன்ன நோன்மைகள் - தன்னுடையனவான வலிமைத்திறங்கள். சேடழியும் - ஆற்றலழியும்.

45. சண்டவேகம் - கொடியவேகம். தவஇலகு - மிகஇலகு. திவம் - தேவலோகம்.

46. செற்றமுற்றது - பகைத்தது.

47. மாசறு புதுமை - நல்லபுதுமை. மாசறும் - குற்றமற்ற. ஆசு, மாசு ஒருபொருட் சொற்கள்.

48. காரணனாகி - நிமித்த காரணன் ஆகி. சமீரணன் - காற்று. வாரமார் - பயிற்சிகை வந்த. ஒப்பனை - அலங்காரம். நமது இருக்கையாதற்கு ஒத்த அலங்காரம். இயற்றுகென்றார். இயற்றுக + என்றார்.

50. நல் துப்புற - நல்ல வலிமை பொருந்த. ஒவாது - நீங்காமலே.

51. துப்புறழ் - துப்பு+உறழ். பவளமொத்த. துப்பு - பவளம்.

55. வம்பலர் கோதை - மணங்கமழும் மாலை.

56. அங்கமந்திரம் - வேதத்தின் அங்கமாகிய மந்திரங்கள்.

58. தத்தம துணைகள் - தம்தம் சோடிகள். மெய்க்கோலம் - திருக்கைலாசக் கோலம்.

59. ஆவிர்ப்பாவித்து - வெளிப்பட்டு.

கேது பூசைசெய் படலம்

1. கற்பம் மிகப்பெருமளவினதான ஒரு காலப்பகுதி. மன்வந்தரம் அக்கற்பத்தின் ஒரு சிறு பகுதி. யுகம் அம்மன்வந்தரத்தின் ஒருபகுதி. 'சுவேதவராஹ கல்பே வைவஸ்வத மன்னந்தரே கலியுகே' என்று சங்கற்பவசனம் இருந்தல் பிரசித்தம். ஞாலம் - பூமி. மன்வந்தரம் - இருமனுக்களுக் கிடைப்பட்டது. ஏலும் - அமையும். ஏல்வை - பொழுது.

2. சயிலம் - மலை. கண்ணுயிரன் - இந்திரன், முனம்பயில - முன்அமைய. குழீஇ - கூடி. அயில் - கூர்மை.

3. அவலம் நீத்து – அமரத்துவம் பெற்று. அமரத்துவம் - இறவாதிருக்கும் தன்மை. கொளா - கொண்டு.

7. மா - இலக்குமி. ஆத்தர் - ஆப்தர் - உற்றுருறவினர்.

8. தவலருங் காவல் - இடையீடற்ற காவல். கருதலர் - பகைவர். மேவ வந்தது - வருதற் காரணம்.

9. திரணம் - துரும்பு. அரணம் - தஞ்சம். அளியோம் - இரங்கப்படத் தகுநிலையினேம்.

11. அந்தர் யாமி - உட்புகுந் நலவுபவன். வாக்கற்றுணர்துமோர் முன்னம் – சொல்லில்லாம லுணர்த்து மோர் குறிப்பு. முன்னுவான் – கருதுவான்.

12. சலிப்பற ஆழ்த்தி – அசையாது அழுந்தப் பண்ணி. பாகமெய்துவித்து – பரிபாகம் வருவித்து.

15. பயோததி - பய + உததி - பாற்கடல்.

17. உறவுக்கோல் - ஆன்மிக தெய்விக உறவாகிய மத்து. நிறீஇ - நிறுவி.

19. தீக்கான்றிட்டு – அனல்கக்கி. தாம்பார்த்து - தாம்பு + ஆர்த்து - கயிற்று வடத்தை இறுக்கியிழுத்து.

21. போன்ம் - போலும். திரயோதசித்திதி: இரி விபுதர் - கலைந்தோடுந் தேவர். கரயோகத்தண்டன் - கரத்தில் யோகதண்டத்தை யுடையவன் சிவன். கடை – வாயில்.

22. அந்நியம் - வேறுவழி. வன்னியன் - அக்கினிதாங்கியசிவன்.

23. மறுகி - கலங்கி. முஞ்சுறும் - சாகும். ஊசலிட. ஊஞ்சல் போலலைய ஓர் – ஒப்பற்ற.

24 ஆலாகலமதணுக்கத் தொண்டனே கைக்கொடு வருகென – அணுக்கத் தொண்டனே, ஆலகாலமாகிய அதைக்கைப்பற்றி வருக என. அணுக்கத் தொண்டனே என்பதில் ஐ - சாரியை. இது அண்மைவிளி. அது அசை. ஆலால்சுந்தர – ஆலாலசுந்தர.

25. காணூஉ - கண்டு. உடுபதி - சந்திரன். நக்ஷத்திரநாயகன். உடு - நக்ஷத்திரம்.

26. ஆதர் – கதியற்றோர். இவ்விதம் – கோமுகையைத்தாண்டாது திரும்பித் திரும்பி மும்முறை செய்யும் பிரதக்ஷிணம்.

27. வானவரோடு+உகந்து (விரும்பி) நசைஇ - இச்சையுற்று. குழும – நெருங்க. அது தவிர்த்திடுமா – அதைவிலக்குமுபாயத்தை.

30. விரகு – சாமர்த்தியம். ஆயபான்மையின் – தானவர் செய்து கொண்ட அத்தன்மையில். சிங்கிசூனு – சிங்கி என்பவளின் மகன். தேரான் – அறியாமல்.

32. மானமுற்று அது மாலுக்குச் சமிஞ்ஞையாற்காட்ட - அபிமானங் கொண்டு அதை மாயனுக்குக் குறிப்பால் அறிவிக்க. சட்டுவம் – அகப்பை.

33. முராரி – முர+அரி – முரன் என்ற அசுரனின் பகைவன். உட்டருஞ் செறிவுடலுயிர் – உள்தரும் செறிவு உடலுயிர் – உள்ளார்ந்த செறிவாகிய உடலுயிர்த் தொடர்பு.

34. உந்திடக் கிளர்ந்து – தள்ள மேலெழுந்து. அட்டமூர்த்தி – சிவன்.

35. கயிலைமண் வாசனை யளிக்கும் ஓதி – கயிலாயத்து மண்வாசனை யான ஞானம். சேதன உருக்களாய் – உயிர்ப்புள வடிவங்களாய்.

36. சைங்கிகன் – சிங்கிமகன். முண்டமாகியும் – முண்ட நிலையிலிருந்தே. அவற்குணின்றுணர்த்தும் – அவற்கு+உள்+நின்று+உணர்த்தும். எண் தகும் – கருதத்தகுந்த.

37. சேடு – பெருமை. அரவச்சிரம் – பாம்புத்தலை.

38. குண்டவியோக நாயகர் – குண்டலியோகத் தலைவர், கோளகை – வட்டவடிவான பீடம்.

40. நாக சேகரன் – நாகத்தைத் தலையணியாக உள்ளவன். நாகநாதனென்ருகிய காரணம் – நாகநாதன் எனப்பெயர் பெற்ற காரணம்.

41. அயில் ஐமுக்கருப் படை – கூர்ந்த அழகிய மூன்று கவர்கொண்ட சூலப்படை. பயில் ஐவேறு உளநியமம் – பயின்றுள்ள ஐவகையான நியமம், அவை சங்கற்பம், தாடனம், அகமர்ஷம், தர்ப்பணம், தானம் என்பன. எயிலைக் காய்ந்தவன் – முப்புர மெரித்தசிவன்.

43. மோகம் மேவிட முடுகும் – ஆசைமயக்கந் தோன்ற விரைந்து செல்லும். கையகப்படுத்தி – கைப்பிடியாய்ப்பிடித்து.

44. ஆகத் தொன்றும் – உடலிற் பொருந்தும். உன்மனுந்தம் - உன்மனுகலையின் விளிம்பு. ஆகமோக்தம் – ஆகம+உக்தம் – ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டவாறு.

45. கூவிக்கொண்டு வந்து – அழைத்துக் கொண்டுவந்து. உற்ற தோர் குறி - பூசைக்கு முன்னிலையாம் ஒன்று, அது பீடமோ, இலிங்கமோ, மூர்த்தியோ எதுவுமாகலாம். தாவிக்கும் – ஸ்தாபிக்கும். பிராசாதமந்திர நெறி – சுவாமி ஆவாஹனத்திற்குப் பிரத்தியேகமாகக் கையாளப் படும் மந்திரசாதனை நெறி.

> ஆவிக் கமலத்தின் அப்புறத் தின்புற
> மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்
> கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடைத்
> தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யார்களே.

திருமந்திரம் 1842.

46. கூவிக் கொணர்ந்து குறியிற் சேர்த்தல் ஆவாஹனம். அதில் நிலைக்க வைத்தல் ஸ்தாபனம். பூசைமுடிபு வரை அங்கு தக்கிருக்க வேண்டுதல் மூலம் தடுத்துவைத்தல் சந்நிரோதனம். ஈது உனக்கு தேகம் – இந்தப் பீடமே உனக்குத் தேகமாவது. இங்கமர்க – இங்கு எழுந்தருள்க. ஏஹி அஸ்மானம் ஆவிவேஷ அஸ்மாபவது தேதநூ: எனல்காண்க.

48. ஈர்த்த மாமலர் – நனைந்த மலர்.

49. தலைமேற் சேர்த்த கையிரண்டையும் பலவாறு விரித்தும் சேர்த்துந் தொழுதல் பரந்து செலலும் மனவிரிவு சகஸ்ரதளத்திற் குவிந்தொருங்கச் செய்யும் செயற்குறியாம். காந்தண்மாமலர்க் கவினுற – காந்தள் மலரழகு தோன்ற, ''பூப்புரையஞ்சலி காந்தள் காட்ட''–திருவாசகம்.

50. அளி - கருணை. மின்னென...... ஒளி - சகஸ்ரதனத்திற் சிவனைப்பமைத்துக் காண்கையில் தர்சனமாகும் பொன்னொளி. ''எளியவாது செய்வார்'' .. ..என்றதிருமந்திரப் பொருளை விளக்குகிறது இச்செய்யுள்.

51, ஆதரம் பெருக – அன்பு பெருக. உத்வாசனவிதி – அழைத்தமர்த்திப் பூசிக்கப்பட்ட சுவாமியை அப்பொறுப்பிலிருந்து விலக வேண்டிக் கொள்ளுதல்.

54. கொண்ட கோலமே பொருள் - தோற்றியதோற்றம் போற்றி - என்பது காண்க.

56. ஞான காரகன் – ஞானங் கொடுப்பவன். பதம் – பதவி உபராகம் - கிரஹணம்.

59. இச்செய்யுள் கதாசிரியராய அகஸ்தியர் கேட்போராய பொதிகைத் தவசிகளை விளித்துக் கூறும் பாணியில் உள்ளது. போதமாதவம் ஞானந்தருந்தவம். ஓதினம் முனம் – முன்பு கூறியுளோம். (பாயிரப் படலம்) அதன் திறத்து - அவ்விஷயத்தில். இனுமொன்று – இன்னுமோர் குறிப்பு. அது அடுத்த செயயுளில் வரும்,

61. பதிட்டை - பிரதிஷ்டை, சோதிமான் – ஒளி விளக்கம் பெற்றவன்.

துவஷ்டா பூசித்த படலம்

1. விசுவப் பேர்ப்பிரமம் – விஸ்வப்பிரமம்.விராட்பிரமமும் ஆம். வேறுவேருவும் வேறுவேறியற்கையும் நூறு நூறுயிரம் இயல்பினதாகி – – – – என்ற திருவாசகங்காண்க.

2. ஆரிடர் - இருஷி குலத்தர். சகளித்து – உருவுற்று. உற்பவித்து–தோற்றி பாலிக்க – வளர்க்க. நல்கும் – அருளும்.

4. ஆவ - ஆவன. அரணமேவு கோட்டை பாதுகாப்பாக அமையுங் கோட்டை. பெயர் நிறீஇ – புகழ் நிறுவி.

5. உருத்து இகல்புரி-கோபித்துப் போரிடும். அருத்தியால் – அவன்பிரியப்படி. இருக்கு+உரைத்திடும் - இருக்குவேதம் கூறும். 'துவஷ்டாவை அஸ்மா ஸ்வர்யம் வஜ்ரம் ததக்ஷ'. என்பது வேத வசனம். கிருத்திமம்–வஞ்சனை. கிரது – யாகம்.

8. பாங்கினுல் – முறைப்படி. ஆங்கு + யாம் + உற்று - அவ்விடம் யாம் அடைந்து.

9. சாதி, மாலதி, சம்பகம் – வாசமலர்த் தருக்கள்.

10. நாவினு மிரசமூர்ந்து உலவப் பண்ணு நீரது – நினைக்கவாயூறுந் தன்மையது.

11. வண்டினம் யாழ் செய் - ' வண்டுபண்செய்யும், தூஉய் - தூவி. அஃது - சோலேயே.

13. பவ்ய – நல்லியல்வாய்ந்த. செவ்வி – தருணம். அவர்களின் விசேட அன்பாசார ஒழுக்கத்தாற் கவரப்படுதலின் சீகண்டர் அவர்களனேயும் செவ்வி பார்த்திருப்பர். சவ்ய பாகுவும் நயனமும் – வலது தோளும் கண்ணும். (நன்னி மித்தம்)

14. கம்பிதம் – நடுக்கம். எண்டகும் – கருதத்தகும்.

15. சாமக்கிரி - உபகரணங்கள்.

16. போதயான நற்சூத்திரம் – போதாயன சூத்திரம். இது துவஷ்டாமரபுக் குரியது.

17. தருப்பணம் – நீராடிமுடிவில் சூரியகலேகளே நோக்கி நீரிறைத்தல்.

18. தேகமன்று – யான் இத்தேகமன்று. தேகி - தேகத்தின் வேருயது ஒன்று தேகத்தைத் தாங்கியிருப்பது. சிவனுெடொன்று பாவனே - சிவோஹம் பாவனே.

20. இடைகலே, பிங்கலே இரண்டும் சுவாசத்தோடு சம்பந்தமுற்ற நாடிகள் சுழுமுனேயுஞ் சேர்ந்து பிராணுயாமத்திற் சம்பந்தமுறும். ஏற்றி பிங்கலேவழிஉள் இழுத்து. இறக்கி – இடை (நாடி) வழி வெளியேற்றி சமநிலேப்படுத்தி – உச்சுவாசமும் நிச்சுவாசமும் [சமஅளவாயமைய் வைத்து தோற்று குண்டலி – மூலா தாரத்து மூண்டெழு குண்டலி. மேற்கொடு – சிரசை நோக்கி.

21. ஆதார சக்கரங்கள் ஆறு. உள்ளுடலிற் பிராணமயகோசத் தோடொட்டிஞற்போலுள்ளவை. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆஞ்ஞை எனப்பெயர் பெறுபவை. குண்டலியின் ஆற்றலோடு மேல் நோக்கும் சீவசக்தி இவ்வாதாரங்களாறையுந் தாண்டிச் சிரசின் மேற்பகுதியையடையும். அப்பகுதி சுத்த நிலே பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குச் சிதாகாய (ஞாஞகாச) வெளியாயமையும், அதன் மேற்பாகத்தில் சிவனது ஐந்து மூர்த்தங்களி லொன்முன ஈசானமூர்த்தம் உள்ளது. அதனேடு சீவசக்தி ஒன்றும் நிலேயே "சிவோஹம்" என்றநிலே.

2. சிவபூசையில் முதலில் இடம் பெறுவது ஆதாரசக்தி பூசை. அடுத்தது பூசிக்குமிலிங்கத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட ஆசனபூசை. ஆசனம் ஐந்து வகை. அதனுல் பஞ்சாசனம் எனப்படும். அவை முறையே கீழிருந்து மேலாக அநந்தாசனம், கூர்மாசனம், யோகாசனம், பத்மாசனம், விமலாசனம் என அமையும். ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் என்ற பூசைக் கிரமத்தில் ஆசனபூசை முதலில் நிகழ்வது.

23. ஆவாஹனத்தின் முன்னும் யோகாசனபூசை ஒருமுறை செய்ய வேண்டிய்து விதி. இந்த ஆவாஹனவித்தை யோக நெறியிலேயே கை கூடுவதென்பதனுல் அது வேண்டப்படும். கும்பகத்தாற் குண்டலியனலே மூட்டி:– கும்பகம் – பிராணவாயுவை இடைபிங்கலே நாடிகளில் இயங்காமற்றடுத்து உள்ளே தேக்குதல். இதன் ஆற்றலிஞற் குண்டலினி மூண்டெழும் என்பது சிவயோக விளக்கம்.

24. பிராசாத மந்திர சாதனையாலேயே ஆவாஹனங்கைவரும். அம்மந்திர சாதனை பற்றிய விளக்கம் இச்செய்யுளில் உண்டு. குண்டலி தொழிற் படுகையில் மூலாதாரகமலத்திலிருக்கும் விநாயகர் பிரணவசக்தியை யெழுப்பிச் சுழுமுனை வழி மேற்செலுத்துவார். அச்செயற்பாட்டில் பிரணவம் பதினாறு கலைகளாகப் பிரிந்து தோன்றும். அவை மேதாகலை முதல் உன்மனை கலையீறாக அமையும். ஒவ்வோர் கலையையுங் கண்டு கண்டு பஞ்சாக்கரதியானத்தில் ஒன்றியொன்றி மேற் செலவைக்கும் விநாயகர் திருவருள். (விநாயகர் ஔவையரைத் துதிக்கையினா லெடுத்துக் கயிலாசத்தில் விட்ட செய்தி இவ்வுண்மையின் அடிப்பாடாகும்,)

25. இப்படி மேற் சென்றவர் பதினாறுங் கலையாகிய உன்மனைகலைக்கு மேல் பிரகாசிக்கும் பொன்மயமானசிவசோதியைக் கண்டு ஏலவே மலர்நிறைத்து வைத்திருக்கும் அஞ்சலிக்குள் அது புகுந்ததாகக் கண்டு கொண்டு அதைப்பேணமாகத் தாங்கி மெல்ல மெல்லக் கீழிறக்குவர்.

26. ஐந்தெழுந்துறைப்பின் ஒன்றி நின்றிறக்கி – ஐந்தெழுத் துச்சாரணத்தில் அழுந்தி நின்று கொண்டிறக்கி. ஆஞ்ஞை நேரே நிறுத்தி - நெற்றி நடுவிடத்துள்ள ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு நேர் நிறுத்தி. அநந்த – – – – துதித்து – அவ்விடத்தில் அது அளவற்ற சூரிய சோதியாகப் பிரகாசிக்கக்கண்டு துதித்து. இரேசகத்தால் – மூச்சை வெளியேற்றுதல் மூலம். அஞ்சலிக்குட் புகுந்தவா - சையிலுள்ள புஷ்பாஞ்சலிக் குட்புகுந்து கொண்டதாக உணர்வாற் கண்டு – மெய்யுணர்வுக காட்சியாற் கண்டு

27. இதய நேர் – இருதயத்து ஆஞ்ஞா சக்கரத்துக்கு நேராக. உருத்திர சோதி - இருதயத்தில் இலங்கும் சிவ சோதியின் பெயர். கதமுறும் – கத கத என்றிருக்கும். உரோம கூபம் - மயிர்சிலிர்த்தல். உள்ள மார்ந்து அமுதமுறு மினிமை – உள்ளத்துநிறைந்து அமுதமாகத் தித்திக்கும் இனிமை. ஆர்ந்தமுதமுறும் இனிமை – உள்ளம் நிறைந்த மகிழ் வினிமை எனலுமாம். முதம் – மகிழ்ச்சி.

28. போதபாவனை – ஞானபாவனை. தாத நீ யணைந்தாய் கொல் – அப்பனே வந்திருக்கிறாயா? இது உபசாரபூர்வமான ஒருவினா. வத்ச அணைந்தனம் - மகனே வந்துள்ளோம். இது அவ்வினாவுக்கு விடையாகப் பூசகர் கேட்டதாக உணர வேண்டியது. ஆவாஹனத்தின் மூலம் மூர்த்தியில் சுவாமி நேருக்குநேர் பிரசன்னமாயிருக்கக் கண்டு கொண்டு பூசை தொடங்கவேண்டும் என்பதை இவ்விபரங்குறிப்பிடுகிறது.

29. துடிதுடித்து – பதைப்போடு. சுவாகத அர்க்கியம் – நல்வரவு உபாசரமாக அளிக்கும் அர்க்கியம்

30. மூர்த்தியிற் சுவாமியை நேருக்குநேர் காணுமளவில் நேர்ந்த உணர்ச்சி விசேடத்தால் துவஷ்டாவிடம் ஏற்பட்ட மெய்ப்பாட்டுக் குறி விசேடங்கள் இச்செய்யுளில் வருகின்றன. மாலுற மறிக்கும் – •ஆசை பெருகவிரித்தகையைத் கவிழ்த்துப் பிடிக்கும். முஷ்டி சேர்க்கும் கட்டை விகள் மட்டும் நிமிர மற்றை விரல்களெல்லாம் மடக்கி முஷ்டியாகப் பிடிக்கும், அங்குஷ்டம் – கட்டைவிரல், நிமிர்த்திய கட்டை

விரல்களை மடக்கி மற்றைய விரலுட் செறிந்திடப் புகுத்தும். இவை யெல்லாம் துவஷ்டாவுக்கு அப்போது நேர்ந்த மகிழ்வின் மெய்விருத்திகள். மெய்விருத்தி - மெய்ப்பாடு. இவை வகையால் நாலு

31. பூஜாபத்ததியிற் குறித்த நால்வகைமெய்ப்பாட்டுக் குறிகளும் முத்திரைகள் எனவழங்கும். அவை முறையே ஆவாஹன முத்திரை, ஸ்தாபன முத்திரை, சந்நிதான முத்திரை, சந்நிரோதன முத்திரை என்பன. இந்நான்கின்பின் கொடுப்பது சோடிகாமுத்திரை. அஷ்டதிக்கும் - சுவாமிக்கு எட்டுத்திக்கிலும். சோடிகா - சுவாமியைச் சுற்றி எட்டுத் திக்கிலும் வலக்கைச் சுட்டுவிரல் பெருவிரல்களால் நொடித்து ஒலியெழுப்புதல், இது சுற்றுக்காவல் அமைக்கும் பாவனையாகும். இலிங்க புத்தி தவிர்ந்து - அது வெறுமனே இலிங்கம் என்ற அறிவற்று. சிவமே கண்டான் - அதைச் சாக்ஷாத் சிவம்என்றே கண்டான். (இதுவே பூசையில் முற்றும் முழுதும் எனல்சாலும்.)

32. மஞ்சள் வெண்பொடி - மஞ்சட்பொடியும் வெண்பொடியும்(அரிசிமா) மான்மதம் -கஸ்தூரி. கலவை - கூட்டு. தாபித்து - ஒவ்வொன்றையும் சுவாமியைஇருத்துவது போல் இருத்தி

33. அமிருதீ கரணம் பண்ணி - தனது திவ்வியநோக்கினுலும் தேனு முத்திரையினுலும் அவை அமிர்த்தமாகச் செய்து.

34. நீராட்டு முன் துவஷ்டா செய்த பிரார்த்தனை:- யோகசித்தர்க் கடுத்திடும் ஆஞ்ஞை மேவி - யோகசித்தர்களுக்கு அவர்கள் ஆஞ்ஞா சக்கரத்தில் வெளிப்பட்டிருந்து. அவர் மதிமண்டலத்தின் மடுத்திழி — அவர்களின் சிரோபாகமான சந்திரமண்டலத்திலிருந்து முட்டிவழிகின்ற அமுதவாரி மஞ்சனம் மகிழுமாபோல் - அமுதப் பெருக்கில் திருமஞ்சனங் கொண்டு மகிழுமாறு போல். அடுத்திடு மன்பிலேன் செய் அபிஷேகங் கொள்க - தகுதியான அன்பில்லாச் சிறியேன் செய்யும் அபிஷேகத்தையும் ஏற்றுக் கொள்க சுவாமி அபிஷேகம் நிகழ்வதின் யதார்த்த விளக்கம் இதுவாகும். இந்தப் பாவனையிலேயே நம்மவர் அபிஷேகம் நிகழ வேண்டுதல் சொல்ல வேண்டா.

35. பாடுசீர் - புலவர் பாடுதற்குத் தகுதியானசீர். சேடு - பெருமை. கோடு- கரை. கூடுபல் வாசம்-எனக்கியலுமளவு கூடுதலான பலகை வாசனைத் திரவியங்கள்.

36. உச்சிமேலெடுத்து-தனதுச்சிக்கு மேல் உயரத்தூக்கி அஞ்சலித் தெடுத்து

37. திருவொற்றுடை - மூர்த்தியின் ஈரமொற்றுந்துணி.

38. பளிதம் - பச்சைக் கற்பூரம். எட்டுவான் குணத்தன் - என்குணத்தான்

39. மகவு - பிள்ளை. மிகமகிழ்ந்து ஆலுங் காட்சி - மகிழ்ந்து பரிமளிக்குங் காட்சி. காங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன் கழல்கள் வெல்க - கரங்கு. விவார் மகிழ்வின்சார்பில் சிவம் தான் மகிழும் என்க.

40. பூசையுறுப்பமை - பூசைக் கிரமத்தில் ஒரங்கமாகக்கொண்டு நிகழும்.

41. பூஜார்க்கியம்:- பூஜா+அர்க்கியம் - பூசைக்கான தகுதியுடைப் பொருள்கள் நைவேதியம் கொடுக்குமுன் விமலாசனம் அர்ச்சித்தற் குரியது என்ற விதிக்கிணங்க விமலாசனம் போற்றல் இங்கும் இடம் பெற்றுள்ளது.

42. துவஷ்டா தயாரித்த நைவேத்யத் தகுதியைத் தெரிவித்தல்:- முனை முரியா வெண் முத்தரி - முனை (மூக்கு) முரியாமல் நீட்டி யெடுத்த வேண்முத்துப் போன்ற அரிசி. முத்தரி – முத்துச்சம்பா எனலுமாம். ஆன்பால் முட்டுமுலை – பசுப்பாலே நிறைத்து வைத்து உலை. கைவினை நல மெய்துற வேவித்து - கைத்தொழில் வன்மையால் வேகவைத்து. மருவுஞ்சரு – நைவேத்ய மமைத்த சருவம்.

43. தட்டொன்று இட்டு ஆர அங்கு அஸ்திரமொடு நீர் தூய் - தட்டை இட்டு அமைவாக அத்தட்டில் அஸ்திராய படு என்று நீர் தெளித்து. வாசனை - - - வகை தேர்ந்து - படைக்கையில் நைவேத்திய அமுதிலிருந் தெழும் நறுமணப்புகை மேற்கிளம்பிச் சூழ்ந்து பெருமானுக்கு இத மூட்டும் வகையைத் தெரிந்து. சுலாவி - சுற்றி வளைந்து. இருந்து படைத்தனன் - பொறுதியாய் ஆராய்வாய்ப் படைத்தான்,

44 மது மதுரித்து - தேனுக இனித்து. பதமேவுங் கதலி - சிவனடியார் உள்ளத்தன்மை பொருந்தப் பழுத்துக் கனிந்து பதமான வாழைப் பழம். வருக்கை – பலா, நேரேகடவுள் காத்தியமா உதவிடுமாறு- நேரே கடவுள் உணவாக உதவுமாறு. உரித்தல் வாழைக் கனிக்கும் கண்டித்தல் (துண்டுபண்ணுதல்) மாவுக்கும் முறையே பொருந்தும்.

47. பண்ணியம் – பலகாரம். ஹம்சமுத்திரை பெருவிரற் கெதிர் அடுத்த இருவிரல் சேரக் கையைக் கவிழ்த்த நோக்கிற் பிடிப்பது. உன்முக ஹம்சமுத்திரை - அவ்வாற்றில் கையை நிமிர்த்திப் பிடிப்பது.

48. துவஷ்டாவின் நைவேத்யப் பிரார்த்தனை:- பவ்வியமுறை - நேர்த்தி யான அமுதமைக்கும் முறை. பசுத்துவம் தவிர்ந்து – ஆன்ம தோஷ மாய் நான் எனதெனும் வகையிலுள்ள பசுபோதம் நீங்கி. செவ்விய னுக நேர்ந்தனன் – ஞானப் பேற்றுச் செம்மையுடையவனுதற் பொரு ட்டு நேர்த்தி செய்தேன். அவ்விய மில்லான் – அழுக்கற்ற நெஞ்சினன். அன்ன சூத்தம் படித்தூட்டும் "அஹம் அன்னம்; அன்னுதோ ஹம்,- - - -எனப் பாடிப் பாடி ஊட்டும்.

49. அஹம் பாவம் – நான் என்னுந்தன்மை. திருவமுதூட்டுதல் எதுவரை யமெனின், பின்வரும் இரு நிலைமையும் நேரும் வரை என்க. ஒன்று ஊட்டுபவனுகிய தான் களிறுண்விளாங்கனி போல் அஹம்பாவந்தீர் ந்து வெறுமையாதல். மற்றது உவந்தனங் கோடி – 'திருப்தி, இனி எடுத்துக்கொள்" என்று சுவாமி சொல்லக் கேட்கும் உணர்வு எழுதல் கோடி – கொள்ளுதி. மலர்வா யலச – திருவாய் பூச.

50. அன்னவூண் சிரம மஞ்சி – அன்னக்களை – உண்டகளைச் சிரமம் சுவாமி' கிருக்குமென்ற எண்ணத்தால் அஞ்சி. வெண் தாலவிருந்த சேவை - விசிறியசைத்தல். தால விருந்தம் – விசிறி. பனையோலையினியன்றது. தாலம் – பனை.

51. ஏவரும் - எவரும். பழுநிய பழமை – முதிர்ந்த பழமை.

52. அஷ்டோத்தரசதம் - 108 மந்திரம். இங்கிதம் - உணர்ச்சி மெய்ப்பாட் டின்பம்.

53. சாம கண்டன் – ச்யாமகண்டன், நீல கண்டன். நாமருமணி - நாவில் மருவும் அணி. நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

54. துவஷ்டா பஞ்சாக்கர செபஞ்செய்த வாற்றை வர்ணிக்கின்றது இச்செய்யுள். முன்னுறு-தன்பூசனைக்கு முன்னிலையாயிருந்த. சீகண்டேசனை.இதய மோனநற் குகையினு ளொடுக்கி - மோன நிலையில் இதய குகைக்குள் ஒடுக்கிவைத்துக் கொண்டு. ஆஞ்ஞை தன்னையே நோக்கப் பார்வையை ஒருக்கி - இருவிழிப்பார்வையும் ஒருங்கு ஆஞ்ஞையில் லயிக்கக் கூடிய வகையில் ஒன்றுபடச் செலுத்தி. மனோலயம் வரத்தி - மனோலயம் வருவித்து. மருவுறு பரையெனு மொளியை உன்னி - பராசக்தியாகிய நின்மல ஒளியை நினைந்து. உள்ளுருகி - உள்ளமுருகி. உபாம்சுவாம் பான்மையுறச் செபித்து-உச்சரியாமல் உச்சரிக்கும் முறையிற் செபித்து. உணர்வுடனெழுந்தான் - உணர்வுப் பரிமளிப்போ டெழுந்தான்.

55. பூசை நிறைவான பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம்பற்றி உரைக்கின்றது இச்செய்யுள். உராவு நெய்க்குடம் - அசைந்தாடு மியல்பினதான நெய்க்குடம். மனம் சிரத்தொன்ற – மனம் உச்சித்தானமாகிய சகஸ்ரதளத்தே லயித்திருக்க. க்ஷமார்ப்பணம் – அவ்வளவு நேரஞ் சுவாமியைச் சிரமப் படுத்தியமைக்குப் பொறுதி வேண்டிச் செய்யும் அர்ப்பணம். அது நன்றிக்கடனுதல் அமையும். உத்வாசனம் – ஆவாஹித்து மூர்த்தியில் தடுத்து வைத்த சுவாமியை, இனி தன்னிஷ்டமாகச் செல்ல வேண்டிக்கொள்ளும் பாங்கில் நிகழ்வது.

57. துவஷ்டாவின் உருப்பொலிவுரைக்கிறது இச்செய்யுள். சிகை – குடுமி வெண்ணிற்றுப் புண்டரம் – திருநீற்றுக் குறி. முப்புரிநூல் – பூணுநூல். பிரஹ்ம தேஜஸ் – பிரமத்தை உபாசித்தல் மூலம் உடலிற் பிரகாசிக்கும் ஒரு புதுவகையழகு. ஏர் பிறங்கிட - எழுச்சியாகத் தோன்றி விளங்க. இராப்பகல்செய – தன் மேனியொளியால் இரவும் பகலாகத் தோன்ற.

59. ஒருவா நேயம் - நீங்கா அன்புணர்வு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம். வசமற்று – தன்வசமிழந்து. அயர்வான் சென்றொடுங்குணர்வு விழிப்புற - அயர்ந்து கிடக்கும் அவனது ஒடுங்கும் உணர்வில் விழிப்புத் தோன்ற.

60. முழுதுவந்தனம் – முழுவதாகக் கண்டு மகிழ்ந்தோம். வாழிய - - - வேண்டும் – அறநெறிதழைத்தல், உயிர்வாழ்வில் ஒளி மலர்தல் சைவம் வளமுறல் என்பவற்றின் சார்ப்பில் நீ வேண்டக்கருதும்.

61. அது திருவுளமறியும் – வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ.

62. 'தீது நன்றறியேன் திருவருளறிவிப் பதற் கப்பால் யாதும் ஒன்றறியேன்'- 'வேண்டிநீயா தருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்'. 'ஆயக்கடவேன் நானேதான்'.

63. போதம் பில்கும் உளப் பொறுதிக்கு நயந்து – ஞானம் பிழிந்தூற்றிக் கொண்டிருக்கும் உள்ளப்பொறுதியைக் கண்டு நயந்து.

64. பார் மீக்கூறு சீர்நலம் – உலகம் மேம்பாடாகப் போற்றத்தக்க சிறப்புகள்.

66. கரந்தான் – மறைந்தான். மேன்மைகட்கு அருகன் – மேன்மைகட்காம் தகுதியுடையவன்.

உ

துவஷ்டா அரசுசெய் படலம்

1. விகிர்தன்—வீத விதச் செயற்பாடுள்ளவன். துணைவர் —சகோதரர்.

2. எண்ணத்தோடு உசாய்—கருத்தோடு ஆராய்ந்து.
நூன்முறைநாடி—சாஸ்திர விதிகளைத் தேடிக் கண்டு.

3. சித்தம் செய்து — திட்டமிட்டு

4. குவைஇ — குவித்து. நந்தலில்லா — குறைபடுந் தன்மை யற்ற.

6. உற்பல விரை செய் தாரணி வேளாளர் — செங்குவளை மலர் மாலையை அடையாள மாலையாகக் கொள்ளும் வேளாளர். வரை செய்து — எல்லையிட்டு.

ஏலுறும் — பொருந்தும். உடையநாத னுணர்த்தும் முறை தெரீஇ—ஆளுடைய கேதீசன் உண்ணின் றுணர்த்துமாறு தெரிந்து.

8. கோசார பூமி — பசு மேய்தற்குரிய நிலப்பரப்பு.

10. சுருங்கை — மதகு வழி வாய்க்கால்

15. தாரு - மரம். விஸ்வ ஆற்றல் — முழுமையாற்றல்.

16. திறமையொன்றோ — திறமை மட்டுமா.

19. மாதோட்டங் கண்ட — மாதோட்டம் உருவாக்கிய. கலிங்கம் — பட்டு பிளினி — அக்கால மாதோட்டம் பற்றிக் குறிம்பிட்ட ஒரு உரோமர். கைவினை — கைத்தொழில்.

20. அவ்வினைஞர் — அத்தகைக் கைத்தொழிலாளர். எண்தங் கினிமை — நினைவின் நீங்கா இனிமை. புலனுணர்விற் கிருந்த பரிசு — புலமையுணர்வுக்கு எவ்வகையில் விருந்தாயிருந்தது என்ற தன்மை.

21. வியன்கரை மருவ நோக்கி — எத்திசையோர் மரக்கலங்களும் மாதோட்டக்கரை அணைய மாதோட்ட அரசு அவற்றுக்காம் வசதியை முன்னிட்டு.

22. இரும் துறைமுகம் — பெரிய துறைமுகம்

23. தருவினால் மட்டுமாக்கி — இரும்பாணி ஒன்று கூடச் சேர்க்காமல் முழுவதும் மரத்தால் ஆக்கி. (மூட்டு, பொருத்து, தையல் எல்லாம் மரத்தாலேயே செய்து) வாணர் — வாழ்நர்

24. நூலோர் - ரெனென்ற் முதலிய ஆய்வியலாளர்.

26. வீற்று வீற்று — வெவ்வேறாகப் பல தடவை
அநுஞ்ஞை — அநுமதி. வேத்தியல் — அரசியல்

27. ஆவ எல்லாம் — முடிசூட்டுக்கு ஆக வேண்டுவன எல்லாம். தகுவ—தகுதியாவன.

28. கோடித்து — நகர் அலங்கரித்து. தூரியம் —தூர்-துளை. இயம் — வாத்தியம்.

29. மௌலி — முடி உவாப்பிடர் — யானை எருத்தம். தரு அலர் — கற்பகதரு மலர்.

31. உதயசைலம் — உதயகிரி. சிங்க ஏற்று இயைபின் ஆர் பேர் — சிங்க உருவங்கள் தலையாற்றுங்குதல் தொடர்பாக அமைந்த பேர்.

33. வடிகெழு கொற்றவாள் — கூர்மை பொருந்திய வெற்றிவாள்.

35. பரிசனந்தம் — பரிசு + அனந்தம்.

36. மனக்கினியான் — காதலன். செனக்களிற்றுன் — சேனக்களிற்றுன் விஷ்ணு. சேனம் — ச்யேனம் — கருடன், களிற்றுன் என்பதில் களிறு ஊர்தி எனுமளவில் நின்றது. அனக்களிற்றுன் — அன்னக்களிற்றுன் பிரமா.

37. கட்டணல் கடுக்கும் — கண் தணல் கடுக்கும் — கண் அக்கினித் தழலையொக்கும். கந்துகம் — குதிரை. மட்டணவிடு — மட்டு + அணவிடு தேன் பொருந்தும். உட்டணவாத மெய்ம்மை — உள்ளத்தில் நீங்காத மெய்ம்மை, தணவாத - நீங்காத,

38. காளம் – எக்காளம்,

41. பின்மை முன்மை – பிற்காலம் முற்காலம், நீடுவாழ்வனைத்தும் யானையிலூர்ந்து வந்தாலொத்த இன்பம், சேடு – பெருமை, எந்திரப்பாவை யந்திரப்பாவை. யந்திர விசிறி – மின்விசிறி.

44. தலைத்தலை – இடத்துக்கிடம். அலைத்தகைம்மா – அசைக்கும் கையுள்ள யானை. தனிக மாக்கள் - செட்டி மக்கள்,

45. யதாஸ்தானம் – அமர்விடம்.

46. சூட்சி நற்றுணை – ஆராய்ச்சித் துணை. காட்சியாளர் – ஞானக் காட்சியுளோர்.

47. எண்ணுயம் – எண்பேராயம். உசாஅய் – விசாரித்து.

48. பூட்கை – மேற்கோள். பூட்கையால் மநுநீதி விளக்கினன்.

50. பவ்வஞ் சூழுலகு – கடல் சூழ்ந்த உலகு.

52. தீதோட்டும் நெறி – தீமையற்ற வழி,

55. மரு துதையும் – மணம் நெருங்கும்.

56. வன்பு + ஆழ – வன்முறைகள் அமிழ.

57. ஆவினத்துக்கு - பசுக்களுக்கு. அஹன்யா – தாக்கப்படக் கூடாதவை. ஆணைவலு – சட்டவலு. முதியகோ இவன் – பண்டை அரசன் இவன் மாதோட்டத்திற் பசுக்கொலை மாபாதகம் என்ற நிலை விளங்க வைத்தது இவனது ஆணை வலுவே.

58. ஈழ மன்னர் தாமாதரித் தெழுதும் என்பதற்கு மாத்தறை, அநுராதபுரக் கல் வெட்டுக்கள் அத்தாட்சியாம்.
'இசாமி சம்வதாரு புண மஹா வொற்றியோ எல மறுவா கல பாவம் கத்தாக' – இந்த விதிகளை மீறுவோர் மாதோட்டத்திற் பசுவைக் கொன்றபாவத்தைஅடைவார்.

இது தப்புளு மன்னனின் கதிர்காமக் கல்வெட்டு- எனப்படும். சிங்களக் கல்வெட்டாதலின் 'மாவொற்றியோ' என்று மாதோட்டம் பெயர் பெற்றிருக்கிறது நாலாம் மகிந்தனின் அனுராதபுரச் சிலா சாசனம் ஒன்றும் இதே பாணியில் உளதாம். அதில், பசுவினிடத்தை ஆடு வகித்துளதாம்.

மண்டோதரி பேரருள் பெற்ற படலம்

1. என்குநர் – என்பர். இதிகாசர் – இதிகாசநூலார்.

2. அயன் மகன் மகன் மகன்:–அயன் – விராட்பிரமம். மகன் மகன் மகன் – பீட்டன்.

4. மாகநாடு – சுவர்க்கம்.

5. வாகு – அழகு

6. சூளிகை – மாளிகையின் முன்னுறுப்பு.

7. சூரியன் வாள் – சூரியன் ஒளி. பிரித்து – அதிலுள்ள மின் சத்தைப் பிரித்து.

8. இந்திரப்பிரஸ்தம் – தற்போது டில்லி இருக்குமிடத்தில் அக்காலம் பாண்டவர்க்கென அமைந்தநகர்.

9. தொட்டாவென – துவஷ்டாவைப் போல. உலகமாமகிபர் – பிரசித்தி பெற்ற உலக மன்னர். மகி – பூமி. மகிபர் பூமியைத்தாங்குவோர்.

10. தனதன் – குபேரன் – தனங்கொடுப்பவன். வரமகன் – வரம் பெற்றவன் – மேலானவன்.

12. மழப்பருவம் – குழந்தைப் பருவம்.

13. குழல் – புல்லாங்குழல் (இசை)

14. மண்டும் – நிறையும். வண்டலாட்டு – மண்வீடமைக்கும் விளையாட்டு. உண்டலாட்டு – விளையாட்டுக்காக உண்ணல்.

15. மாதுபாகர் – மாதைப் பாகமாகக் கொண்டவர். மேதை – அறிவு விலாசம்.

16. உருந்த - – ஓங்கும் – உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்து. ஒருத்தர் –ஒப்பற்றசிவன். அருத்தி – விருப்பம்.

17. ஓர்ந்தறி அறிவன் – உணர்ந்தறியும் அறிவாளன். ஓவல் - நீங்குதல்.

18. போதம்மேவ – ஞானம்பெற.

20. குறி – இலிங்கம். அர்க்கியம் – பூசைத்திரவியங்கள். திவ்வியார்க்யம்– தெய்வத்தன்மையாக்கப் பெற்ற பூசைத் திரவியங்கள்.

21. சாண்டில்ய வித்தை – இறைவனை இருதயத்தி லிருத்தித் தியானிக்கும் ஒருவகை வித்தை, சாண்டில்யர் என்ற முனிவராற் பெயர் பெற்றது. ஒற்றிநின்று – அரவணைத்து நின்று.

22. கடயோகம் – உடம்பை வசப்படுத்தல் மூலம் மனத்தை வசப்படுத்தும் முயற்சி. கடம் – ஹடம் – தேகம். ஜாலந்திர யோகம் – நாநுனியை வளைத்து உள்நாக்குக் குழியை யடைக்கும் ஒரு வித்தை.

23. எண்டக – எண் + தக – மனஇசைவுக் கேற்ப. வாமம் – சாக்தம் வேட்கை – விருப்பம்.

24. துரீஇ – துருவி, ஊடுருவி. இவ்வித்... –ஒளித்தும்: இத்தந்திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க் கத்தந் திரத்தி னவ்வயி னொளித்தும், நக்கிருக்கும் – நக்கு + இருக்கும். நக்கு – சிரித்து. 'நக்கு நிற்பன் அவர் தமை நாணியே'.

25. ஆதரித்து – விரும்பி. ஆதரித்தழைத்தல் – ஆவாஹனம். அருண்முகப் படுத்தல் – சந்நிதானம். சுவாகதார்க்கியம்–சுவாத + அர்க்கியம், நல்வரவைப் போற்றும் பாங்கான அர்க்கியம். அதாவது மூர்த்தியின் முடியில் இடும் சிறுதிவலை.

26. விஞம் – வினவும். இகுளையர் – தோழியர்.

27. நிர் ஹேதுக கருணை – காரணங் கருதா தெழுங் கருணை. கேதுநாதன் – கேதீஸ்வரன். மாதுபூஷனி – பெண்களுக்கு அருங்கல மானவள்.

28. இனிமை அருத்தி – இனிமையூட்டி. உவாமதி – பூரணைச் சந்திரன். ஓதம் – கடற் பெருக்கு. மலைந்தாள் – திகைத்தாள்.

29. மதுகை – இன்பியலநுபவம்.

30. நைகரம் – தளருந்தன்மை.

32. ததாஸ்து – ததா அஸ்து – அவ்வாறே யாகுக. உருக்கரந்தான் – உருவை மறைத்தான்.

34. உசாவல் – விசாரித்தல்.

36. நேரலர் – பகைவர்.

37, தசப்பொருத்தம் – நக்ஷத்திரப் பொருத்தம் முதலிய பத்துவகைப் பொருத்தம். கோத்ர சூத்ரம் – கோத்திரமும் சூத்திரமும். கோத்திரம் – குலமரபு. சூத்திரம் – வைதிகத்தில் வெவ்வேறு மரபினர்க்கு வெவ்வேறு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வாழ்க்கை ஆசார விதிமுறைகளடங்கிய ஸ்மிருதி.

38. பராவரும் – பராவு அரும் – சொல்தற்கரிய.

40. பவ்வியம் – இதமான நன்முறை, அநுஜ்ஞை – அநுமதி.

42. தோன்று துய்த்தான் – தோன்று வண்ணம் நடந்து கொண்டான்.

43. அற்பொலி – அல் பொலி – இருள்மிகும்.

45. இகழுநர்க் கெதிர் ஏறுக நிகழ்நடை – இகழ்வார்முன் ஏறுபோற் பீடுநடை,

47. தணந்து – விட்டு நீங்கி.

48. புணர்ப்பு. – மாயம்.

49. உள நிறை – உள்ளக் கோட்பாடு.

50. பைதல் – துன்பம்.

52. உக்கழி கருத்து – அஞ்சி அழியும் கருத்து. உக்கு – உட்கு – அச்சம்.

53. நவ்வி – மான். ஞாதியர் – சுற்றத்தார்.

54. அரங்கு – நாடகமேடை. அது இங்கே செய்தி நிகழ்ந்த இடம்.

55. இயம்பியது – சொல்லியதை, உளங் கொளுமுனம் – இராவணன் கருத்திற் கொள்வதற் கிடையில், குழக்கன்று – இளங்கன்று. புனிற்று – ஈன்றண்ணிய நாளைய பசு.

56. அந்தரங்கத்துவம் – இரகசியம். தன் பெரும் நிறை – மண்டோதரியாகிய தனது தெய்வஞ் சார்ந்த கற்பு.

57. ஈசி – ஈசன் மனைவி, அர்த்த நாரீசர் – அம்மையப்பர்.

59. கிறீத்தாப்தம் – கிறீஸ்தவ ஆண்டு. அப்தம் ஆண்டு சதாப்தம் நூற்றாண்டு.-சதம் – நூறு.

61 பிரஜ்ஞை – உணர்வு வெளிப்பு.

௳

மாந்தை விகாசப் படலம்

1. பௌவ வளாகம் – கடல் வளாகம், நத்து - சங்கு.

2. நூதனம் – புதுமை, புர்ாதனம் - பழைமை, நோன்மை – பெருமை.

3. குலவும் - விளங்கும், பிறக்கம் – புலப்பாடு.

4. தொக்கிருந்து - கூடியிருந்து, தக்கிணமார்கைலாசம் - தக்ஷிணகைலாசம்

5. பார்சுலவும் – உலகஞ் சுற்றும், பழவுலக யாத்திரிகர் : பிளினி ரொலமி, கியூன்சாங், பாஹியன் முதலானோர்.

8. பொறியாய்த்து – பொறியாயிற்று.

9. உள்ளாடும் உரு – உள் அகன்ற உரு, தள்ளாடி – ஊர்ப்பெயருமாம். நீர் தேங்கியலைதலுமாம். மூலிகை மணந்து – தள்ளாடிப் பிரதேசத்திலுள்ளமருந்து மூலிகைச் சத்தெல்லாம் கலந்து, மணந்து – மணமும் தன்னிற் சுவறப் பெற்று, வெள்ளாடும் – வெள் – வெண்மை ஆடும் – ஒளிரும், நாவலூராளி – சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

11. இந்தவொரு தலம் பிரியார் – 'கேழல்வெண்மருப் பணிந்த நீள்மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே'.

12. கெழுமும் – பொருந்தும்.

14. இகம் – இவ்வுலகம், பன்னகம் – பாம்பு, பன்னக மருவுமி தலைக் கோலம் - பாம்பின் படம் போன்ற ஒரு அமைப்புள்ள தலையணி.

15. ஒருபாலா – ஒருபாலாக, ஒருபுறமிருக்க.

16. யவனம் – அரேபியா.

17. மற்றவர் – முற்செய்யுளிற் காணும் வாசநறுங்குழலார், அகத்திணை – காதலொழுக்கம் பாடுங் கவிதை, அடுப்பன – பொருந்துவன, எடுப்பு – உயர்வு.

18. எண்தொகை - எட்டுத்தொகை என்ற சங்க இலக்கிய நூற்றெகுதி.

19. புல்லரிக்க-சிலிர்க்க, மதுமதுப்போன்று-தேன் சுவையினிமை போன்று, சதுர் – திறமை.

20. அறியாதொன்று – அறியாத ஒன்று, ஏகபோகம் – தனியுரிமை.

21. ஊகங் கொண்டு – மதி யூகத்தின் மூலம், இதனை – மாந்தை மாதோட்டத்து மாந்தையே என்பதை. பெருந்தோட்ட மன்னர் ஆர்ப்பிசை வெரூஉங் குட்டுவன் மாந்தை – குறுந்தொகை, பெருந்தோட்டம் – மாதோட்டம், மாமூகராக்கும் – தீர ஊமையராக்கிவிடும்.

22. 'புன்னைகச் – – – மாந்தை – – –' ஒரு தனிப்பாடல்.

23. மன் – மன்னன், மரூஉம் – மருவும்: பொருந்தும், மட்டு மாகாத்ம்யம் – மட்டக்களப்பு மான்மியம்.

24. செரன்றிப் – சேரன்தீவு என்ற சொல் சொற் சோர்வுற்று பெற்ற வடிவம், நிரன்று – நிறைந்து, விற்கொடி நிலைத்தமை - சேரன்கொடி நிலைத்தமை என்றது சேரன் ராஜதானியாயிருந்தமையை. நிதர்சனம் – சாட்சி, கண்ட சாட்சி.

25. போகணும் – போகவேணும், ஒகை - உவகை உயர்வு, அளித்தது – பாதுகாத்தது, ஆண்டது.

26. கண்ணுளர் - விசுவகன்மர். வகுப்பொழிய – விதித்தது ஒழிய, இக்கருத்துக் கொண்ட பாடலும் ஒரு தனிப்பாடல்.

27. ரோம் பிளினி - உரோம் நாட்டுப் பிளினி.

28. மக்கம் – மெக்கா, பள் – உதவியாள்.

30. தத்தெடுத்த பிள்ளை - தத்த புத்திரி, பெற்றோர் மனமுவந்து கையளித்துக் கொடுக்கப் பிறரொருவரால் ஏற்கப்பட்ட பிள்ளை, கோதாட்டி - சீராட்டி.

௳

விஜயன் வருகைப் படலம்

1. கடற் சங்கமம் – கடலோடு கலத்தல், வங்கம் – வங்காளம்.

2. போதும் – தோன்றிய.

3. தான வெங்களிறு – மத வெம்மையுள்ள யானை.

4. சப்தசதர் - எழுநூறு பேர், வயங்க - விளங்க.

5. ஔதாரியம் - உதாரத்துவம், தாராளமாய் உதவும் பண்பு, அரச நிமித்திகள் - அரண்மனைச் சோதிடன். ஏயுமாறு - பொருந்துமாறு.

6. பிதிரார்ச்சிதம் - தந்தைவழியுரிமை, சிந்து – கடல்.

8. மைந்துகூர் - வலிமை மிக்குள்ள, பர நிலம் - வேற்றுத்தேசம், ஆள்தற்கு உகந்த ஆற்றல்.

9. ஆற்றல் மருவு + எழுநூறதாக. என்பது + உற + தெரீஇ, உறத் தெரீஇ - நன்கு தெரிந்து.

11. பாழி - பெரிய. மா பாய் மரக்கலம் - பெரிய பாய்க்கப்பல். ஆழிப் பாவீன - கடற் பயணத்தில் உபயோகிப்பது. ஏழிஞு லுறழ் நூறு - 100 × 7.

12. ஏந்தல் - உயர்ந்தவன். பாகு - புயம்.

13. ஐங்குழு - ஐம்பெருங்குழு - மந்திரி, சேஞுதிபதி முதலிய ஐந்து பகுதியார். வந்தியர் மாகதர் - அரசவைபவங்களிற் பாடற் பணி புரிவோர்.

16. பல்கு வீரப் பராரி - அதிகரிக்கும் விரத்தாற் பகைவர்க்குச் சிங்கம் போல்பவன். பர + அரி = பராரி. புல்கும் - பொருந்தும்.

17. கேதனம் - கொடி. துர்லபம் -வாய்த்தலரிது.

18. அலேமுகடு + உழக்கி. கால் உளர் நிலேமை - காற்று அசையும் நிலேமை.

23. நாகபட்டம் - நாகபட்டினம். காவேரிப் பட்டம் - காவிரிப் பூம் பட்டினம். அண்மும் - சமீபிக்கும். ஈழத்தண்மும் - ஈழத்தைச் சமீபிக்கும்.

26. ஊறு முன் ஐந்தும் ஒன்றி : ஊறு - பரிசம். பரிசம்முதலாயஐந்தும் ஐம்புலன்கள். உயிர் பரித்து - உயிர் தாங்கி.

31. மலேத்து நின்றிடம் - மலேத்து நின்ற + இடம். மலேத்து - தியங்கி அந்தரம் - இடைத்தூரம்.

33. முன்ஞுத் துன்றும் - முன்ஞுகவே அமைந்திருக்கும். நின்றவர் பாங்கு உசாவி - நின்றோரிடம் விசாரித்து.

34. உரவு - வலிமை. அருகுமாறும்- சுருங்கியவாறும். புலத்தி - புலஸ்தி நகரம், பொலனறுவை. முன்ஞுன - முதலிய உபராச்சியங்கள், தன்னரசாவார் - தான்தோன்றிகள். தட்டழிதல் - தடுமாறுதல்.

36. ரமித்திருந்திடுதல் - மகிழ்ந்திருந் திடுதல். ஏதில் - காரணமில்லா.

39. தீது + ஒட்டும்+ அருள் - தீமையைத் துரத்தும் அருள். காது+ ஒட்டும் + கேள்வி - செவிவழிக் கேள்வி. ஊது + ஒட்டும் + உயிர்ப்பு ஊதிச் செலுத்தும் பிராணன். மீது+ ஒட்டும் - மேற் செலுத்தும்

41. நாரயணன் முன்ஞு ஐவர் - நாராயணன், பராக்கிரமன், அபிஷேகன், அசரணன், தேவநாராயணன் என்போர். (விஜயன்தோழர்கள்)

44. விசுவகன்மர் ஆரும் ஆணிலாமை - விசுவகன்மப் பிராமண மரபில் ஆண் யாரும் இல்லாமை.

45. அந்த நன்நிலேமை - விசுவகன்தப் பிராமணரைக் கொண்டே முடி சூட்டுவித்துக் கொள்ளும் நிலேமை. தேற்றும் - தெரிவிக்கும்.

46 அஃதே மத்திய நிலையமாக – அநுரதபுரியே ஆட்சி மத்திய நிலையமாக. கொன்னுறும் ஆணைச் சக்கரம் – பெருமைக்குரிய ஆஞ்ஞாசக்கரம்

48. சிவபதந்தமது பேரிற் கொண்டது – மூத்தசிவன், மகாசிவன் எனப் பெயர் தாங்கிக் கொண்டது.

49. விஜயன் காலத்தில் இருந்த சில சொல்வழக்குகள் பின்னைய மொழி மாற்றத்தால் உருமாறியமை தெரிவிப்பது இச்செய்யுள் சிவிகசாலா–மகாவம்சம் முதலியவற்றில் சிவன்கோயில் குறிக்குஞ்சொல். இவ்வாறே பமனன் – பிராமணன், நவத்தன்னே – கண்ணாளர். புதிது காண் போர். கம்சல – கம்மாளன்.

51. ஒருத்தர் – ஒப்பற்ற தலைவரான கேதீசர்.

56. குலவுறக் குறைவறுத்து – விளங்குதற்குக் குறைவிலா ஏற்பாடு செய்து

58. ஓமந்தை – ஓவியர் மாந்தை என்பதன் மரூஉ. பொலனறுவை–புலனரவை என்பதன் திரிபு. புலனர் – புலன் + நர் – அறிவுத் தொழிலர் அதாவது ஆராச்சியாளர்.

60. கூழ் – உணவு. அரசுக்கு அங்கமாகத் திருவள்ளுவர் கூறும்படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்ற ஆறில் மூன்ருவது.

61. சாக்கிய முனி – புத்தர். தராதலம் – உலகு. விண்சேர்ந்த – பரிநிர்வாணமெய்திய. கலி – கலியுகம். கலிஇராயிரத் தைஞ்ஞாற்றைம் பத் தெட்டென மாறுக.

62. வசை – குற்றம் ஈராயிரத்து முந்நூறு ஆண்டு. விஜயனுட்சி ஆரம்பத்திலிருத்து கன்டிராச்சியம் ஆங்கிலர் கைப்படும் வரையுள்ள இடைக்காலம்.

அருஞ்சொல் விளக்கம் முற்றும்

விஷய சூசிகை	பக்கம் செய்யுள்
நடேசர் நிலை காட்டும் நயம்	1 - 4
கேதீச்சர கணபதி நர்த்தன தாற்பர்யம்	2 - 7
சைவ நோக்கில் விஷ்ணு வழிபாடு	3 - 12
பிரமன் பிரார்த்தனை	4 - 18
சம்பந்தர் அக்கரையி லிருந்து பாடியதன் அடைவு	6 - 28
அறுபத்து மூவர் வரலாற்றுண்மைகள் மூன்று	8 - 14
பாரத ஈழ அணுக்கநிலை அழகு	11 - 2,3
வேகாவன மாண்பு	12 - 16
ஆதிநாகர் பிரபாவம்	14 - 29
சைவத்துக்ளோர் ஜெயத்தம்பம்	14 - 30
ஈழப் பொய்பழி துடைக்கு மேது	16 - 38
சிவஞெளி பாதச் சூர்யோதயக்களி	16 43 - 44
பச்சையாலிலையிற் பரந்தாமன் காட்சி	17 - 45
ஈழ லக்ஷ்மி கொலுவிருக்கை	17 - 46
முல்லைத் தெய்வம் மாயனுனவாறு	19 - 64
முல்லைப் பண்பாட்டருமை	70 20 - 71
சேனைச் செய்கையில் ஞானக் காட்சி	21 - 77
வனவாழ்க்கை மாண்பியல்	80 - 82
இந்திரன் கண்ணுயிரம் பெற்ற பயன்	23 - 96
உழத்தியர்.இளம்பயிர்-தாய்.சேய்	24 100 - 101
விஸ்வகன்மர் வரலாறு	30 23 - 27
காந்தக் கோட்டை மாண்பு	31 34 - 38
சுத்தாசுத்த தத்துவம்-இடைநகர்	36 - 73
கோயில் வீதி வளம்	39 - 96
பூசைக்கு நாத மின்றியமையா வாய்மை	41 113 - 115
பாலாவி யுற்பத்தி	43 1 - 2
சைவச் சான்றேரும் பாலாவியும்	45 - 20
பாலாவியில் வைகைக் காட்சி	46 - 29
வாணிபர் அவலம்	50 10 - 15
கனவுக் குளுமை	52 - 53 29 - 36
அகத்தியர்ப் பராவல்	56 57 - 5
அகத்தியர் சங்கற்பம்	57 66 - 69
கைலை மாண்பு	58 - 61 1 - 20
வாயு-சேடன் சம்வாதம்	62 ,28 - 32
மேருசிகரப் போர்	63 - 64 39 - 44
மாதோட்டத்தில் அகத்தியர்	65 - 66 57 - 59

பிரதோஷ காலப் பிரத்தியேக வழிபாட்டுண்மை	69, 70	21 — 56
கேது அரவச்சிரம் பெறல்	72	36 — 37
கேதீசன் நாகநாதர் ஆன காரணம்	72	40
சிவபூசையிற் கேது செபம்	73	48 — 50
சீகண்டேசர் பிரதிஷ்டை	75	60 — 61
துவஷ்டா தோற்றம்	76	3
பாலாவிச் சோலையில் துவஷ்டா	77	10 — 13
துவஷ்டாவின் சிவோஹம் பாவனை	78	19 — 21
ஆவாகனுதி முத்திரை விளக்கம்	79	30 —31
அபிஷேக தத்துவம்	80	33 —34
நைவேத்திய தத்துவப் பின்னணி	82	48
தூபதீபாராதனை நோக்கம்	83	51
துவஷ்டா பஞ்சாக்ஷரத் தியானம்	83	54
துவஷ்டாவின் போதம் பில்குளப் பொறுதி	85	61 — 62
மாதோட்டம் உலகச் சந்தையா யுருத்தல்	90 - 91	14 ... 20
துவஷ்டா முடிசூட்டு வைபவம்	92 – 94	28 — 45
துவஷ்டாவின் ஆணைவலு	96	57 - 58
இராவணன் மண்டோதரி–மாதோட்டப் பிள்ளைகள்	97	1—3
மண்டோதரி சிவபக்தி மாண்பு	100	26
மண்டோதரி அபர காரைக்காலம்மை	102	43
திருக்கேதீச்சரன் திருவிளையாடலிற் கௌரியம்பாள் துரிதம்	104	105
சங்கத் தமிழில் மாந்தை	109	16 – 19
மாந்தைக் கண்ணுளர் மஹத்துவம்	110	26
விஜயன் தென்திசை நோக்கிய காரணம்	112	6
கேதீச்சரன் அருட்குறி காட்டல்	115	28
விஜயமன்னன் பட்டாபிஷேகம்	117	41 – 42
விஜயன் கேதீச்சரப் பணி	118	51
விஜயனுட்சியிற்சைவமணம்	119	57
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள்காட்ட(விளக்கம்)	73	46
துவஷ்டா மகிழ்வினுட் கேதீசர் மகிழ்வு	80	39
பூசையில் திரவிய வாசனைப் பயன்	81	49
துவஷ்டா திருவுரு	84	57
குழந்தையுருவிற்கேதீசர்	103	50
இராவணன் திசைக் கரிக்குத் திறந்த மார்பளித்த மர்மம்	102	45

விஷய சூசிகை முற்றும்